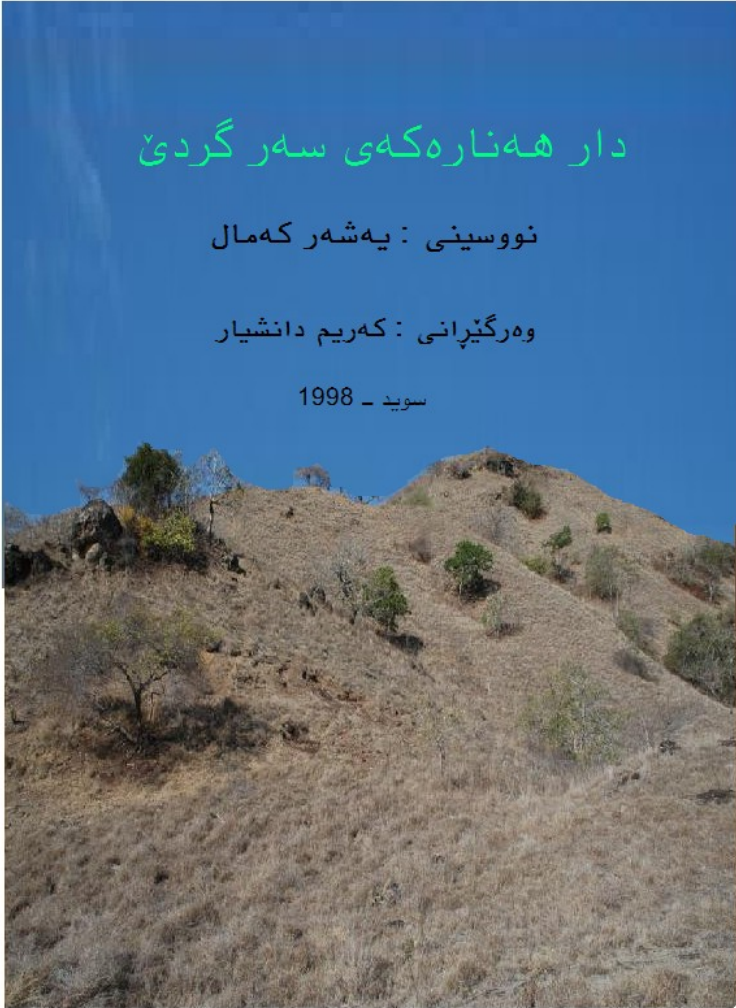

داره نار هكهى سه ر گردئ

نووسينى : يه شه ر كه مال

وه ر گيړانى : كه ريم دانشيار

سويد - 1998

داره نارہ کہی سہر گردی

نووسینی : یہ شہر کہ مال

وہر گیّرانی : کہریم دانشیار

سوید - ۱۹۹۸

www.gagesh.com

له بری پيشه‌کی

داره‌ه ناره‌که‌ی سهر گردئ له راستیدا گوره‌پانی
چيروکيکی زالمانه نیشان دهدات که تيیدا دوو
به‌ره‌ی دژبه‌یه‌ک خه‌ریکی شه‌ری مان و نه‌مانن:
به‌ره‌یه‌کیان ئا‌غاوت واته ده‌ره‌به‌گ، که زوردارن،
يانیگره و سته‌مکارن؛ ئەم به‌ره‌یه ئە‌گه‌رچی به
هه‌ژمار یه‌ک‌جار که‌من به‌لام له سای دا‌هات و
ده‌وله‌مندی و پشتیوانیی هیزی ژاندارم و ده‌وله‌ت،
ده‌ستیان باش ده‌پوات و خوداوه‌ندی ده‌سه‌لاتن.
به‌ره‌یه‌کی تر که گوندییی هه‌ژاره‌کانن، ره‌نجبه‌رن،
هه‌ناسه‌ساردن و، ئە‌گه‌رچی به هه‌ژمار زورن،
به‌لام له ئاستی ده‌وله‌ت و دا‌هاته‌وه بیچاره و بی
ده‌ره‌تان و به‌ دا‌ییم مال به‌ کو‌ل و زه‌حمه‌ت به
خه‌سارن.

پۆمانی ناوبراو به‌قه‌له‌می به‌توانای نووسه‌ری
ناوداری کورد، یه‌شه‌ر که‌مال (Yaşar Kemal)، زور
زانایانه دوو به‌ره‌ی دژبه‌یه‌ک، واته ئا‌غاوت و
گوندییی‌کانی خستۆته ژیرشوشه‌ی
زه‌ره‌بین (Magnifying Glass) و کیشه‌ی

ئەوسەرنادىياري ئەم دوو بەرە نالىكەي بەھاتنى مەكىنەگەلى وەرزيپىي وەك كۆمباين (Combine harvester) ئاشكرا كىردووه. لە تويى كىتتېبەكەي يەشە كەمالەو، ئىتر ماشىن جى دەستى كىرىكاري داگىركىردووه و گوندى و رەنجبەر بۆ ئاغاوت بى كەلك و كار ماونەتەو. لەم بوارەدا دەسەلاتى حكومەتەكان پشتى ئاغاوت دەگرن و ھىزى ژاندارمىش سەگى زەنجىر لەملى ئاغاوتەكانن. سەردمىكى پىكارەسات ئىخەي جوتبەندە و رەشايى دىھاتەكان دەگىرئەو و تەنيا رپى دەرتانى رەنجبەر پاكردن بۆ شارەكان و ملدان بە كار و ئىشى چىرووكە، بۆ بەردەوام بوونى ژيان. قەلەمى بەتواناي يەشەر كەمال لەم كىتتېبە كەم لاپەرەيەدا زۆر راستگويانە كارەساتەكەي دەزى ئازن كىردووه.

ئەم وەرگىرپانە بۆ زىندوو پاكرتنى يادى ھاوپىيانى شەرى شۆرشگىرانەي دەشتى قولقوئە، پىشكەشە بە يادى: بەھمەن مەلازادە، يوسف جەھانگىرى، ھەزار كەرىمى، حسىن كەلھورى.

كەرىم

ژنهكهی مه‌مه‌د له چه‌قی ده‌شتی ئه‌وپه‌ر
نادیاری به‌ر پ‌وانگه‌یه‌وه كز و كپ دامابوو؛ زۆر
خه‌مگین و په‌ریشانی‌ش ده‌هاته به‌رچاو. ژنه
داهاته‌وه و خۆلی زه‌وییه‌كه‌ی پ‌شكنی و چه‌ند
ده‌نكه گه‌نمی‌كي دۆزییه‌وه. ده‌نكه‌كانی له ناو له‌پی
په‌نجه‌دا هی‌نان و به‌ردن؛ ددانی پ‌یداگرتن،
چه‌ندی‌كیشی خستنه ناو گیرفانی و به‌لای خۆیه‌وه
گو‌تی: وه‌یش!... قور به‌سه‌ری من گشتی گنخا‌ون!...
ده‌ك ده‌ری بابانی من شی‌وئ له‌وئ نه‌هامه‌تی‌ی به
شانماندا هاتووه!

سه‌رله‌نوئ ملی نایه دۆزینی زه‌وییه‌كه و چه‌ند
ده‌نكی‌كي دیکه‌شی تی‌دا دۆزنیه‌وه و ددانی
پ‌یداگرتن. پاشان به‌ تووره‌یی تفی كردنه‌وه و گو‌تی:
وه‌یش كه چی‌هام له‌ش و گیان له بو ئه‌وئ مه‌زرایه
توانده‌وه، به‌لام به‌چی نه‌گه‌ییم و چی لی چی
نه‌بوو!

له مه‌زراكه‌دا شیناوه‌رد بو ده‌رمانیش
نه‌ده‌هاته به‌رچاو. له ئه‌م مسه‌ر هه‌تا ئه‌و په‌ری
مه‌زراكه و ته‌نانه‌ت كه‌ژ و كیوی به‌ر پ‌وانگه‌یشی
خاكیك بوو كه ره‌نگی‌كي بۆزی خۆله‌می‌شیی له‌سه‌ر
نیشتبوو؛ جووله‌وه‌ریشی تی‌دا به‌دی نه‌ده‌كرا.

گوتی: ده مرین!!... ئیمسال قرمان دیت و تاکمان
لیی دهرناچی... وهیش لهوئی پۆزه رهشهی پپله
نه هامه تیمان!!

ئهوسا دانیشته و کز داما. به دهشتی کاکای به
کاکیدا پوانی و سهیریکی مهزرای مردووی
بهرده میشی کرد. له ههژمهتان هه موو جیهان
له سهه تهوقی سهه ری هه لده سووړا. به نه رمه ورته ی
ژیر لیوانیشیه وه و له بهر خوویه وه جار جار ده یگوت
و ده یگوته وه: وهیش که چیهامان لهش و گیان له بو
توانده وه، که چی رهنج به خه سار ماینه وه و به چی
نه گه یشتین!

هه ره له و شوینه ی که لیی دانیشته بوو، لیی دانیشته
و هه تا به ره به ری تهنگی بانگی شیوان جووله ی
نه کرد. یه کجار په ریشان و شیواوه حال بوو؛ هه ره
ده تگوت که وتوته حاندی ئاویلکه ی گیاندانان.
ماوه یه کی خایاند و هه ره به مجوره دانیشته و جمه ی
نه کرد. ئیتر نه ی توانی زیاتر دابنیشیت و
ئیواره یه کی درهنگ وهختی که وته وه خو و به ره و
مال بووه. گه یشته وه مال؛ له مالیشدا پووگرژ و مرچ
ومون له ته نیشته کوانووی ئاگره که هه لته وتته کا.
«مه مه د» ی میردی رووی ده می تیکرد و گوتی: ها
که نیشکه ئه وه چیهه؟!... بوچ وا دژ دامووی؟!...

چیبیه و چ قهوماوه بلی بزائم!... ئەوا ئیمه دووبه یانی رپده کهوین و ده پۆین. هه رکه گه یشتمه چوکورۆقا (Çukurova) پارهت به پۆسته دا بۆ رهوانه ده کهم... ده رۆژ پاش رپۆیشتنم ده چپته لای «جهمال ئەفه رندی»ی دوکاندار... من پارهت به ناو نیشانی ئەو دا بۆ به ری ده کهم.

ژنه مرقه ی لیوه نه هات. مه مه د تی راخوری و گوتی: چیبیه؟... چپته کچی!!... چ قهوماوه؟!

ژنه له پیر و ناکاویک ته قی و هه رچی ده رد و مه راقی که له هه ناویدا پۆنگی خوار دبووه یه کچی و به لیشاو به سه ر میرده کهیدا رشتی. شریخاندی به سه ریدا و گوتی: برۆ!... ده برۆ!... بۆ ناچی؟! چوکورۆقا چاوه رپوانته، بۆ ناچی؟... چ خه میک دلته ده گه زئ و خه به رت له کوپیه که ده نک و دانی تووی مه زراکه مان پاکی گنخاوه! ئیمه سویراییمان له مالدا نییه... ته نانهت لاویچه خوییه کیشمان له مالدا ده ست ناکه وئ. ئەه ئیمه له م ده روزه دا چی بی خورد و خورا کمان و به چی بزین؟! ئیمه نه تامه چپشتیک شک ده به یین و نه سویراییشمان له مالدا هه یه، ده با له خیر و بیری ئارد و نان چاو بنوو قینین، ئیمه سویرایی شک نابه یین... ده نک و

دانی تووی زهوی و زارمان گشتی گنخاوه... ده
برپو!... برپو بو ناچی؟!...

له نیومالی ژووره که یاندا دوو کاره بزن هه لبهز
دابه زیان بوو. چوار زاروکی روته لهی بی بهرگ و
بی ئه نواش له سوچیکی ژووره نیوه تاریکه که دا
سه رکز و کهیل و خه مگین به دهوری یه کدا
دانیشتبوون. دهنگ هه ر بیدهنگی بوو. هه ر ته نی
بچکو لانه ترینیان که کراسی بهری له بهر شرپولی
ده هات له بهر نی دابکه ویتته خوار، جار جاره به
لووشمه یه کی کورت، شه قلی بیدهنگی ژووره که ی
ده شکاند و دوو قهیتانی چلمی شورپه وه بووی کونه
لووتانی بو سه ر هه لده کی شایه وه.

مه مه د گوتی: ئه م هاوار و هه را و هه نگامه ی پی
ناوی ژنه که!... بزنه قه شان ده فرۆشین و چه ند
به رمیل گه نمی پی ده ستینین، هه رچی له به ریشی
مایه وه به خوی ده دهین و چت و متی تریشی پی
ده کپین... ئیتر ته واو و برایه وه!

ژنه گوتی: بیفرۆشه! ده تو بی و خودا ئه ویشمان
لی بفرۆشه و دوویه که شمان لی بپرِه... بیفرۆشه
ده با ئه ویشمان هه ر نه مینئ!

مەمەد توورپە بوو. توند بە سەرىدا گرماند:
بەللى دەيفرۆشم و زۆر چاكيش دەى فرۆشم...
دەيفرۆشم و پەكيشم پيى ناكەوئى .
- بيفرۆشه... بيفرۆشه!... توؤ خودا با بمرين و
نەجاتيمان بئى .

مەمەد ھەر بۆ سبەى بەيانى بزنى قەشانى
بە «دۆيرەن ئەفەندى» دوكاندار، كە خەلكى
گوندىكى ئەولاتر بوو، فرۆشت.

ھەر كە بزنىكەيان لە مال بىردنە دەرى، دەتگوت
تەرمى ئازيزىكى خۆشەويستيان لە مال چۆتەدەر.
ژنەكەى مەمەد ھۆن ھۆن فرمىسكى بە دواى بزنى
قەشاندا لە ديدە دەباراند و ھەر وەك ئازيز مردوو
دەيناران. مەمەدئيش لەبەر شەرمى دەستەنگى و
لەبەر ھەيائى پياوھتى رووى ھاتنەوھى مالى
نەبوو.

*****

له دهره وه، نهرمه بايه كي سووك هه ليكر دبوو.
كشپه له وشكه ي بزنان له پاي ديواري مالاندا،
به دهم نهرمه باوه هيدي هيدي هه لده خان و به
رهوت يكي نهرم، له م سهر ي ديوار بو ئه و سهر
ده چوون و ده گه رانه وه .

له دووره وه سهر و پوته راي «مه مه د» وه دهر
كه وت. چي پينه چوو «حه سوك» يش هات. به جووته
له پاي ديواري ماليكدا دانيشتن و ده ستيان كرد به
پيه هه لاگوتني ئه و خير و به ره كه ته ي كه وا گويا له
ده شتي «چوكورؤقا» دا هه لريژراوه. به لين بوو
به ياني شه وه كي به ره و چوكورؤقا بكه ونه ري.
حه سوك گوتي: درويه!... مه گه ر ده كرى له
چوكورؤقا يه كي ئه وتو مهن و پان و به ريندا...

مه مه د به تووره يي قسه ي له ده مي حه سوك
ئه ستانه وه و گوتي: درويه درؤ!... چلون ئيش له
چوكورؤقا دا ده ست نه كه وييت؟!... له وينده ري به
رؤزي رووناك، چرا به ده سته وه به شوين پياوي
كريكاري كارزاندا ده گه رين... درويه!... ههر
ئه وه ندمان پيلاومان بگاته وينده ري، ئيتر ته واو!...
له چوكورؤقادا كريكار له دار داده تاشن.

زۆرى نەخاياند «يۆسف» ياش ھات. مەمەد و
ھەسۆك ھەردووكيان بە جووتە و يەكدەنگ و
يەكدەم گوتيان: ھات !!!

يۆسف لە دوورەو ھاواری دەنگى تىگرتن و
گازى كردنى: ئۆۆۆھۆۆى كورپىنە... دەلین... دەلین
كە نيازى چوونى چوكورۆقتان لە كەللە دايە...
دەلین كە...

ھەسۆك گوتى: بەللى... بەللى گەر خودا ياربى،
ئەوا خەرىكىن خۆ كۆ دەكەينەو و لە سەر
رۆيشتىن... منم ، مەمەدە و ئەوى تىرىش (ئاشق
عەلى) يە.

يۆسف گوتى: كورە باوان گيان بۆ كۆى دەچن؟...
و ھەرن پياوى باش بن و ئەم خەيالە خاوە و ئەم
سەودا زيانبارە لە كەللەتان دەرھاويزن. ئيوە
خەرىكن بە پيى خۆتان بەرەو پيىرى مردن و بەرەو
باوشى نەخۆشى و بۆ نيو ئەوكى رەشە پەتاي
دەشتى چوكورۆقا دەچن. ئەرى مشوورەكەتان چى
لى بەسەر ھاتوو ھەل كاولينە كە دەتانەوى خۆتان
بەم دەردە بەرن؟... ئيوە پيتان وايە چونى
چوكورۆقا گەمەو گەپ و گالتەيە؟ دەو ھەرن دەرد و
زوخواوى ئەو چوكورۆقا حيزە لەمن بپرسن تاكو لە
بۆتانى ھەلپريم و بۆتانى ببيرم... ئەو ھەم منم كە

چوکورؤفا گهزتهم و منم ئهو مهلبهندهم به چاوی
خۆم بینیوه برادهرینه!... وهرن له برسان و له بی
بژیوی بمرن و رهق ههلین، بهلام قهت قهت
ههنگاوتان بهرهو ویندهری کل مهکهن. ئهگه ریش
بهزه بیتان به تافی لایینی خوتان دانیه، دها
وهرن رهحمی به حالی مال و مندالی ناومالتان
بکهن... ئهتو ئهه مهمهه!... ئهتو که چوار زاروک
نا، بهلکه چوار چهپکه گولی رهعنات له مالیدا
ههنه، وهره پیاوخاص به و دهست لهم کهته
کاروانهت ههلگره. شههته کی بجیته ویندهری،
ئیتز گهراوههه ی بو نییه؛ گهراوهههیشی له بو
بلوی، ئهوهتا ههروهکی منی مالویرانی لی بهسهه
دیت و به کوشیک دهره و ئاهو و ئازارهوه
دهگه ریتهوه مال.

مهمهه گوتی: هیچ دهره تانیکی ترمان نییه
باوکه کهه ی باوکه .

هه سوک: ئیمه بوخوشمان له گشت چهه و خهه
ئهولا شاره زاین برای شیرین، بهلام چه دهره ویههکی
بهخیری ترمان نییه و ری به چه دهره وایکی رووندا
نابهین.

یوسف نالاندی و گوتی: ههه ئهوانهه ی که
شاره زای چوکورؤفان، باش دهرانن دهره و مهراق و

مهینهتیی ویندهری چۆنه و چهنده. ئەز دەزانم
 چوکورۆقا چیبه... لهوئ ئاگر بارانه. ههردی ژیرپیی
 مروّف پری مافهتهیه و دایک گهرای ناسازی لییه.
 ههواکهی پری پهخشه و تهپۆی خوینخۆرن. حاندی
 ئیواران میشووله ههر وهک ههر بۆت دین و
 بهسهرت دهکشین؛ یهک به ئاسمان دین و بهسهرت
 وهردهبن. پهخشهکانی پهخشه نین، ههر یهکهی
 گورگیکی خوینخۆرن... بههزاران و ههزاران
 هورۆژم دین و له چاوترووکانیکیدا دلۆپیک تهپایی
 له جهستهی ژینهوهر دا ناهیلن... برادهرینه
 چوکورۆقا بلّیسهی لی ههلهستهی. وهرن دهست
 ههنگرن و مهچن. له من و له دهرد و ئازارهکانی
 من پروانن یاران! من وینهیهکی تهواو زیندووم له
 مهرگی هیوری دهستی چوکورۆقا. ئاوهکهی تاوگهزه
 و پری خۆرهیه و، لیچق و شیلهوتینه ههر وهک
 خوین... مهچن برادهرینه. من برایانه پیتانی دهلیم
 و باوکانه نزاتان لیدهکهم مهچن... حالی ژار و
 پهڕیشانی من ببینن... وهرن توّ خودا کهتان مهچن،
 تهنانهت ئەگهر له برسانیس ههوهک خهزهل
 ههلبوهڕین، لیړه مه بزوون. راسته له ویندهری ئیش
 و کار دهست دهکهوئیت، راسته پارهی تیدایه و
 راسته له شیریی مهل و میڕولهوه بیگره ههتا

دهگاته گیانی ئاده میزاد، ههرچی بیخوازی و
بتههوی ههر هه مووی تیډایه، بهلام سهردانان و
تیډاچوونیشی ههیه. لهش بهباری و رهشه نۆبهتی
و دیق و زهر دوویشی تیډایه. حالی بهلهنگازی من
بهچاوی سهرتان ببینن تاوهکو بۆتان دهركهوی که
چوکورۆقا چیه. چوکورۆقا بلیسهی لی ههلهدهستی
براده رینه... وهرن به ئهشقی پیرتان لهم چوونه
واز بهینن و مهچن براده رینه...

ههسۆک گوتی: چارمان ناچاره برای شیرین،
ئهشی ههر بچین. مردن له ریډایه و، گهر هات و له
ویندهری مردین، چش با بمرین .

مه مه د: دهچین !

ههسۆک: مردن ههزاران شانازی و شه ره فی بهسه ر
ههزاریدا ههیه. پهتا و ئازاری نۆبهتی له نه داری
باشتره. ده رده باریک ههش له ده سه تالی و لاده سی
گه لیک قازاختره .

مه مه د: دهچین !

یوسف نووزویه کی هاتی و به کپوزانه وه گوتی:
پۆژ و پۆژگاره که ی من به چاوی سهرتان ببینن و
بزانن من له دهست ئه م ئازاره دزیوه چی ده کی شم.
من له گه لتان نیم و نایه م... بیته جاریکی دیکه ش
ههتاوی دهستی چوکورۆقا به سه رم بکشیت، ئیتر بۆ

ههتا ههتایه هیچ سیبه ریکم بهسهردا ناکشییت و
نانی زیندوووان ناخۆم... ده لیم خودا به کهسی رهوا
نه بینئ! ئیتر بهشی من بهسه، من چل و چرۆی دار
و دهوهن دهخۆم و تویلکی درهختان دهکرۆسمهوه و
نانی چوکورۆفا ناخۆم!...

مه مه ده: ده چین!

حه سوک وتی: مردن ههزار شهرفی بهسهر
هه ژاریدا ههیه... ئیمه ده چین!

یوسف گوتی: رهنگی زهر دم ببینن و حالئ
په ریشانم ته ماشا بکهن براده رینه، سا ئه وه ده م
بیژن ده چین.

یوسف به ده م قسه کردنه وه، جار جار، ورگی خۆی
په نجه نیشان ده کرد. ورگی یوسف هه ر به چه شنی
ورگی ئافره تی دوو گیان، تۆلا و تۆل لیها تبوو. ملی
باریکی چه شنی داوه ده زوو، زۆر به زه حمه ت سه ر
و سه کوته که ی را گرت بوو. رهنگی پوخساری له بهر
که م خوینی، چه شنی پوهه کی ژیر به ردی په نا
سیبه ران رهنگی کی زه ردی زه عفه رانی و کال و
که مرهنگی لی نیشتبوو. تو یخ و تو یژالی ژیر قاچ و
قولانی به هو ی هینده پی په تی بوون و به پیخاوسی
پو یشتنی، هه ر وه ک لاسنیقی تایه ری ترۆمبیلان،

كونجر كونجر و توى توى بهسەر بهسەر يهكدا
چه ميبوونه وه و رهق و تهق هه لاتبوون .
هه سوک گوتى: مردن له ريگاشمان دابى،
دهرۆين و پاشگه زبوونه وه مان نابى!
يوسف: من برايانه پيتانى ده ليم ، مه چن!...
په خشه و ته پوکانى هه ريه كهى...
هه سوک لى تووره بوو. به سه ريدا گرماند و گوتى:
تو خواکته يوسف بهسکه و بييره وه باوکه كهى
باوكم!... بهسه وازمان لى بينه و ليمان به وه!...
يوسف ده مى بهسەر يهكدا ته پى و ئيتر بيدهنگ
مايه وه .

له دهره وهی گونده که بیان، له سووچیکی
 بهرمالاندا پراوه ستابوون و چاوه پروانی هاتنی مه مه د
 بوون که بیټ و پیکه وه وه پری که ون. پیخه فه
 داپیچراوه کانیاں به کۆل دادابوو. داسه کانیاں به
 لاکه له کیه وه هه لواسیوو و ئاماده رویشتن بوون.
 مه مه د له گه ل خیزانی خه ریکی ئاخر وتوویشتنی
 بوو، که سه ره نجام و ئاخر په یام گوتی: به خودیم
 ئه سپاردن و، له مال هاته دهر. ژنه که ی مه مه د
 له بری وه رامی مال اوایی، گازی کرد: دهنک و دانی
 تووی زه وی و زارمان سه رپاکی گنخاوه!

بوولییی به بیان هه روا ده هات و لیایی شه وه کی
 وه ژیر خوی دها؛ ده هات به بیان بنگه ویټ و ولات
 پروونا کایی تیکه ویټ. به په له که تنه ری و گوندیاں
 جی هیشت. هه تا ئه وه ده مه ی که دیوارو سه ربانه
 کورته له بۆزه له کانی گوندیاں له هه ته ری چاوان
 دابوو، په سا په سا سه ربیاں بۆ وه رده چه رخانه وه و
 به چه سه ره ته وه سه بری دیمه نی هه ژارانه ی زید و
 نیشتمان هه کی خویانیاں ده کرد. هه روا دهر رویشتن و
 له دی دوور ده که وتنه وه، هه ر ئه وه ونده ش توند و به
 هه ره مه دهر رویشتن، که ته پ و توژی خو له پوته ی
 پاش سه ربیاں به هه وا دا دها.

له دواوه دهنگیکیان به گوئ گه‌یشت. ږاوه‌ستان و سه‌یریان کرد و دیتیان که یوسفه به هه‌لینگدان بوئان دیت. دلننگه‌ران بوون. هاواریان کردئ: خیره یوسف!!... چیبیه... چ باسه؟

یوسف گوتی: خیره...

گه‌یشته لایان و له سهر به‌ردیک دانیشته. سنگی هه‌روهک مووشه‌ده‌مه‌ی باده‌می‌نی کوره‌ی ئاسنگه‌ران ده‌هه‌ژا. به‌دهم هه‌ناسه‌سواریبیه‌وه گوتی: سه‌بری‌کم لی بگرهن با پشوویه‌کم بیته‌وه‌به‌ر... ههر له گونده‌وه هه‌تا ئیره یه‌ک پشوو به دواتاندا هه‌لاتووم.

له ژوور سهری یوسف ږاوه‌ستان و ئیستیکیان گرت. یوسف دوا‌ی چهند پشوو کی‌شانیکی دوور و دریز، هه‌ناسه‌ی تازه کرده‌وه و له جی هه‌ستا و گوتی: دانیشتم و بیرم لی‌کرده‌وه و دوا‌ی خو ساغ کردنه‌وه‌م به دواتاندا هاتم. کورد گوته‌نی: مردن جاریک و شین و شه‌پور بو‌کردنه‌یشی جاریک... مردن جاریک و... ده‌سا با برؤین براده‌رینه!

ئهم‌سهر تا ئه‌و په‌ری ئاسمانی بان سه‌ریان ساماله‌ ساویکی پاکی بی هه‌ور و هیل بوو. ده‌شتی ئه‌و سهر نادیا‌ری ژیر پی‌یشیان شیوه‌رد و گی‌لگه و زه‌وی و زاریکی داچین‌دراوی بی شیناوه‌رد بوو.

مەزراكان رەنگىكى بۆزى خۆلەمىشى خەمبارانەيان
بەسەر كسابوو. ھەر ئەودەم كە بەلاشانى
كىلگەيەكدا تىدەپەرىن، ھەسۆك داھاتەوہ و خۆلى
زەھوييەكەى پىشكىنى و گوتى: بە كەلك نايە و چى
لى چى نايى ...

مەمەد گوتى: ئەوہ گرتمان، گرتىشى! ... ھەتا
بستىكى لى بزار دەكەيت، نە پەنجەت بە پەنجە
دەمىنن و نە نىنۆكەكانىشت بە نىنۆك.
چەرەمەسەرى و گيان لە بۆ تۈاندوہكەيشى بە پاى
فيلانە و بەر و بەرھەمەكەيشى ھەر دوو لاويچى
نەپوختەيە و چىتر...

ھەسۆك گوتى: دەبا ئەو دوو مشتەشم ھەر
نەبى كاكە! ... وەللاھى من ئەو نانەم نەگەرەكە
بەم مەراپەتە دىتە بەر دەستم ... ناىخووزم!
يوسف: لە خودى دەخووزم چوگورۇقا خاپوور و
نوقمەسار بىت.

گشتيان پىكەنن.
گەيشتنە(كانى سپى). دانىشتن و پشوويەكيان
تازە كردهوہ. دەست و پەليكيان شورد و ئاويكيان
خواردوہ. لە دانىشتن و پشوودان دابوون كە لە پىر
ھەمەدۆك، شوانەكەى مالى «كەكى» خان ھاتە

لایان و له بهرامبه‌ریاندا چه‌قی. چه‌سۆک پرسیارى
تیگرت : ئۆغربى چه‌مه‌دۆک !

چه‌مه‌دۆک گوتى: خولیاى چوونى چوکورؤفا
بووم و بیستبووم و ده‌مزانى ئیوه‌یش پریگای
وینده‌ریتان له‌به‌ره. هه‌ربۆیه دوو رۆژه له‌م گاز و
گوزه‌ره‌دا چاوه‌پوانیتان ده‌که‌م. من به‌نیاز بووم
هه‌ر هه‌نووکه پریگه بگرم و برۆم ، به‌لام باش بوو
ده ئیوه هه‌له‌نگوتم... ده‌تو خودا لیبگه‌ریین با
ئه‌ربابه‌که‌م به‌شوین شوانیکی لیها‌تووی وه‌کی
خۆمدا سه‌ر و خواران به‌ته‌قینیته‌وه. من سه‌رى خۆم
هه‌له‌دگرم و له‌ ده‌ستانى راده‌که‌م و ده‌رۆم... ئیتر
به‌شى من به‌سه و نایخوازم !

چه‌مه‌دۆک کورپیک بوو له‌ر و بارپیک. ده‌ست و
په‌لى خه‌پله و ئه‌ستوورى ده‌گه‌ل قه‌لافه‌تى کز و
باریک و وردیلانه‌ی نه‌ده‌هانتنه‌وه؛ هه‌ر ده‌تگوت
ده‌ستی پیاویکی بالابه‌رزى به‌ لابه‌ر وه‌رگرتووه .

ئاشق عه‌لى گوتى: کارى به‌جى هه‌ر ئه‌وه‌یه
کردووته چه‌مه‌دۆک؛ له‌وه‌ته‌ی بیرم بر ده‌کات و
دیته‌وه بیرم، تو هه‌ر به‌شى سه‌ربه‌شى مالى که‌کى
خانه‌کان بوویت .

چه‌سۆک: شوانى بى ماف و ده‌سپه‌نج و مزه ..
وه‌لۆیه چه‌مه‌دۆک؟

حه مه دۆك گوتى: ئىتر به سه!.. دلم له م چه شنه
به پچوونه گيراوه و چىتر هه لى ناگرم.
حه سوک: رۆژ له نوئ و بىراز كردنىشت له نوئ
بوو...

ئاشقلى: هه ر وهك به رزه كى بانان بوئ ده رچوى
حه مه دۆك!

حه مه دۆك: بللى له چوكوروا مافى خوم له مستم
بنين و لىمى نه ستينين!؟

ئاشقلى گوتى: چوكورواش به ملكايه تى هه ر
به شى كه كئ خانه كانه.

حه سوک: با بزانی چیمان دیته ری!

حه مه دۆك: مافه كه م...

مه مه د: مه ترسه.

حه مه دۆك: جووته گايهك ده كرم شاخه كانيان
كه وانى بئ ...

يوسف: يا خوا چوكورؤقا زرىبار بئ.

ئاشقلى گوتى: براكه م ناىخوازى وه گه رئ!

يوسف گوتى: كئ به ردى بناغه كه يى دانا، كوئر و
گۆج و داماو و ده سته شكاو بئ.

مه مه د: من هه ر له و چوكورؤقا يه دا داده يه كم هه يه،
چ داده! نه گه ر هه موو مولكى ئەم ئەم دنيايه ي
پييده يت، ده ي هينئ و هيشتا نيوه قيمه تىتى..

پروحه کهم پیتان بیژئی که دادهی من به بهرد و به
تهرازوو شهشدانگی هەر چوارپارچهی ئەم
چوکورۆقايه دینیی. ئیوه کوا دهزانن که دادهم
چهنده و چیهها ئەمنی خوش گهره که.. لیم یه قینه
ههرکه پیللومان بگاته چوکورۆقا، ئیوهیش دادهی
من به چاوی خۆتان دهبینن و دهستم بۆ له مل
دهدهن و دهلین که دادهت له هەر شەش دانگی
چوکورۆقا دا هاوتای پهیدا نابیت.. لیم سوور و
عهیانه ههرکه بگهینه لای ئەو، ههتا قهوسی
پاییزان ئیش و کارمان به باره و بهختمان چابوک
سواره..

کهووتنه پڕی. شهویک له گوندی «چهرمه لو»
خهوتن. کاتیکی که دهگه ل خه لکی چهرمه لو
مالاوا بیان ده کرد، گوتیان که گوندی چهرمه لو گولی
سه رتۆپی زهوییه و له دنیا دا تای خۆی دهست
ناکهوئ.. له غه ربیگری و غه وارهنه وازی دا بی
وینهیه...

به دهشتی کاکي به کاکي وهک له پی دهست دا
رپاوردن. له ته پۆلکه و گردولکه و به رزه
ههرده کان وه سهر کهوتن و به لیژاییه کاندا
داگه رانه خوار. له دهم کانیای زولالی داوین پر له
زیخه سپیلکه کاندا دانیشنن و نان و په نیر و

پنجاریان خوارد. بۆن و بهرامه‌ی خاسه پونگه‌ی
دهم ده‌راوان، زنه‌ی چیرۆ له ده‌مدا ده‌ته‌قاندنه‌وه.
له هه‌ر مه‌نزلیکدا، له باوه‌شی می‌رگی به پۆی
سیوه‌ره چن‌دراو دا راکشان و ژان و برکی ریگیان
له جه‌سته دامالی. جگه‌ره‌یان هه‌لپپچا و
دووکه‌لیان به با کرد... دانیشن، رازان، هه‌ستان و
رۆیشن...

به‌رزاییه‌کانی «مازقاچ»یان گرته به‌ر؛ مازقاچ
به‌گۆله زه‌رد خه‌ملا بوو. دار و ده‌وه‌نی لی‌په‌واره‌که‌ی
به‌ده‌م شنه‌ی شه‌ماله‌وه ده‌شنایه‌وه و دارستان
هاژه‌ی ده‌هات. له داوینی هاوینه‌هه‌واری گردی
گۆل‌ندا ره‌شمالی خیلاتییه‌کان شان به شان هه‌ل‌درا
بوون. کیزگه‌لی عیلاتی به قۆلچاغه‌ی سووری گۆل
گۆلینه‌وه خه‌ریکی هاویر و مه‌شکه ژاندن بوون .

له ریگی سیرین قاچ ، له کوردیکی ناشکوای
رپوته‌له‌ی پی‌خاوس هه‌له‌نگوتن. گویدریژیک
له‌پیشه‌وه‌ی و ژنیک و پینج مندالی
سه‌روپی‌چکه‌یشیان له دواوه ده‌هاتن. کورده، خۆی و
ژن و هه‌ر پینج مندالی هه‌ر ئه‌وه‌نده له‌ر و کز و
رپوت و چلکن بوون، که هه‌ر ده‌تگوت مروقی
سه‌رده‌می ئه‌شکه‌وتن و وه‌ک پاشه‌رۆک ماونه‌ته‌وه.
سه‌ر و سیماو ئه‌ندام و جلکی به‌ریشیان

حهكايه تيگ بوو له نه هامه تي و هه ژاري و نه داري
و به له نگازی... پوژباشيكيان ليکردن و رابواردن.
دوو پوژ به ريگا و باناندا هاتن و پوژي سييم
گه پيشتنه چوکورؤفا. ئاوه کهي چه مي «ساقرون» به
هه لپه و هه رهمه و هاوار و هه ره شه وه خوئی به
کهند و له ندان داده دا و ريگای ده بري. که ميگ
ئه ولاتري گوندي «ديکه رلي»، بو حه سانه وه دانيشتن
و له ژير سييه ري تاکه داريگدا ليی رازان و خه وتن.
به ربه ري ئيواري له خه و خه به ريان بووه.
حه مه دوک به چاوي خه والوويه وه سه يريگي مه مدي
کرد. ئارام بو لای خزي و به چرپه يه کهي ئاسپا ليی
پرسی: مامه گيان تو بلئی ليره مافه کهم لي
نه خون؟

مه مه د ولامی دايه وه: مه ترسه!

حه مه دوک به ده م بزه ی شادمانيه وه پرسى: هه ر
به راست له م چوکوروايه دا پياو به ماف ده گا؟!
مه مه د: مه ترسه!

حه مه دوک گوتي جووته گايه ک ده کرم شاخه کانينان
راست و تيز و بهرز و بليند بن... مامه گيان
له مه ودوا ئه وه نده ی هان و هه ناسه م له بهر دايه،
له چوکورؤفا ئيش ده کهم و هه تا به کاوي دل شاد
نه بم، سره وتم ناييت..

مهەد: دەت دەم بە دادەى خوّم و لە ژيّر دەستى
ئەودا ئيش بکەى باشە...
حەمەدووک : مافەکەم !...
مهەد: مەترسە!.. شوينىكى که دادەى منى لى
بى، پيشيلکەرى ماف، سەرى بە گوّم داکراوہ...
پيخەفەکانيان بە شەپكى شانان دادا. ئەشقلەى
تەموورە گولينگەدارەکەى لە ژيّر باخەلى گرت و
کەوتنە ري.

مهەد گوتى: مەزراکەى مالى دادەم لەو ژيّرەوہىە
و ھەر بلّى يەک و دوو دەيگەينى... برادەرينە
ھەرکە دادەم چاوى پيم بکەويت، لە خوشيان
گەشکە دەبى و بەرەو پيرمەوہ ديت!... لە چوونى و
چەندى مندالەکانم دەپرسيت و لە تەندروستى
خيژانم پرسىار دەکات. چەند سال لەمەو بەر، ھەر
ئەو دادەيەم دوو کراسى نەشوراوى پيشکەشى
خيژانم کرد، کە هيشتائيش خيژانم ھەر ئەو دوو
خەلاتانە ئالوگور دەکات. چاکەتيكى شانزيشى
خەلاتى بەرى من کرد... ھەنووکەيش ئەوہندە
بەسە، کە بەکەلين چاوى پيم بکەويت؛ گورجىک
ديت و دەستم دەگریت و بەخيّرھاتنم دەکاتەوہ...
باشترين ئيشى مەزرام پى دەسپيريت... من دەزانم

ههتا لای قهوسی پاییزی کار و ئیشی گشتمان له
لای دادهمهوه تهخته...

حهسوک: ئهگهر وایه، مالم قهبره که دادهی تو
شهشدانگی چوکوروقا دههینیت و له ههموو ئهم
دنیايهشدا بی وینهیه...

مههمد خیرا وهلامی داوه: بهربینگ به ئاغا
دهگریت و ناچاری دهکات که بو ههر یهک له ئیمه،
هینده و نیوی دهسرهنجی کریکاری دیکه مان ماف و
مزه بو ببریتهوه. دادهم پیی دهلی که ئهوانه یاران
و برادهرانی مههمدی منن...

ئهشقهلی: خودا بکا وهلو بی!

مههمد خیرا وهرامی ئهشقهلی داوه و گوتی: کهس
نابیته دادهی من.. ئیوهیش ههر ئیستی دهی بینن.
ههرکه بگهینه لای دادهم، ههر دهه فهران دههات
که کهولی پر له نان و خوانمان بو رابخریت...
حههمدوک: مافهکه م!...

مههمد: مهترسه!

حههمدوک: به شاخی تیز و قیت و بهرزهوه..
مههمد گوتی: گیانهکه م به فیدای دادهی خو م
دهکه م دهبا ئهگهر بهگلهری دی به زیبکه و گوندار،
مافی رهنجبهریک پیشیل بکات که دادهم خیرا و له
چاوترووکانی کدا دهگاته سهری و دهبیژییت: «دهبرو

شهرمیك له خودی بکه مردوت مرئ! پیاو چلون دلی
هه لده گری مافی ئەم داموانه بخوات؟» ئیتر
به گلهر خوئی پی راناگیریت و هه ر بلی یهک و
دوو، ماف و دهرهنجی یه کایه کی کریکاران له
مستیان ده نییت ...

ئەشقه لی گوتی: که واته ده بی بیژم که دهره
سه ری ئەوئی داده یهت گه پیم مه مه د!

حه مه ده وک: به شاخی قیت و بهرز و تیزه وه ..

حه سوک تووره بوو: هه تیو به سکه!.. بهس بلی
به شاخی تیزه وه .. هه ی شاخه کانیان به ...! ئەوه چ
شاخ شاخی کته ؟!

مه مه د: مه ی رهنجینه ... له وه ته ی چاوی
پشکو تووه، به شی هه ر به سه ره به شی مالانه وه بووه
و قه ت ئه هیکی خوئی به دلدا نه گه راوه !
ئەشقه لی: ده خلت به سه ر ئەم کوریزگه وه نه دابی
حه سوک !

مه مه د گوتی: هه ر ئەو داده یه م، جووته گایه کی
پی ئەسه پار دبووم که له چاوه کانم پتر نیگام
ده داشتن. داده م ده یگوت که له ناو جه ماعه تی
کاردارو سه پان و غولاماندا کهس وه کی مه مه دی من
به م جووته گایانه راناگا .. به لی ئەوه قسه ی ده می
داده م بوو. کاتیکیش که شه رتم په ری و له ده می

مالاواييم دا بهرهو مال دهبوومهوه، گا زهر د ملي لار
كردهوه و بوم گريا...

ئەشقهلى گوتى: نهبيندراوه گا بو كهس بگري...
با بييين و بليين وايه مههد!

مههد گوتى: يا خودا خير و خوشى له زاروكانم
نهبينم ئەشقهلى ئەگەر دروم كردبى... كاتى
شهرت پهرين و پويشتم، گا زهر د بوم گريا... درو
ناكهم و هەر ئيستي ئيوهيش به دوو چاوى سهرتان
ئەمه دهبين... دهبين ههركه گا زهر د چاوى پيم
بكهويت، يهك به دول دههورپيني... ئيوهيش
ههمووتان به چاو دهى بين!

ئەشقهلى: خوا بكا وهلوبى مههد!
مههد: هەر تهنى دادهم... له ساي سهرى
دادهمهوه كارمان تهختهو يارمان بهخته!
حههدوك: منيش جووته گايهك دهكرم ههروهك
گازهردهكهى مامهم، ههزيان پيم بيت.

حهسوك: دهيكري؟!... ئەه نايكري!!
ئەشقهلى بهتورهى گوتى: دهخلت بهسهر ئەو
كورپيزگهوه نهدابى ههسوك!.. لهوتهى چاوى
پشكوتووه، روژى خوشى به چاوانى نهديتووه.
ئيستيش هەر زاروكه و بونى شيرى خاوى له دم
ديت.

حه سوک: ئی... ! ده سا با ئیمه ده خلّمان
به سه ریه وه نه بیّت بزانی چي لئ چئ ده بیّت!
مه مه د: ره نجبه ره کانی دیکه ی مالی داده م ، سا ل
دوا زده ی مانگ به خوار دنی شله بر ویش ورگیان
بای ده کرد، که چي من له سای خوشه ویستی
داده مه وه پیخۆرم پۆنی به ره مه شکه بوو.. ئه ی که
داده م چه نده ی ریز لئ ده گرتم و چلۆن به ده وره مدا
ده هات خودایه!

گه یشتنه مه زراکه. هه وشه ی پان و به رینی
مالی ئاغا له هه مه چه شنه تراکتۆری سور و زهرد و
شین و رهش، له کامباینی جوړاو جوړ، گاریی یه ک
ئه سپه و دوو ئه سپه و ترومبیلی باره لگر و
ماشینی جیپ ئاخندرابوو. مه کینه کان له بهر
تیشکی هه تاو دا ترووسکه و بریقه یان ده هات.
مارک و مۆدیلی تراکتۆره کان له چه شنی
"فه رگۆسن" ، "مه سی هه ریسۆن" ه کان بوون. چه ند
کاردار به بهرگی چه ور و بۆره وه خه ریکی خاوین
کردنه وه و چه ورکردنیان بوون.

مه مه د هاواریکی کرد و گوئی: ئه وه تا!.. ئه وه
داده که ی منه.

مه مه د بۆلای چوو. ژنه ئافره تیک بوو ئامال خر و
خۆلی به سمت و ساتان. دوولنگه یه کی ره شی

ده بهر دابوو. بازنه‌ی زیږی هر دووک باسکه‌کانی، له مه‌چه‌کوه هه‌تا سهر زهن‌دی ده‌ستی، ده‌گه‌ل هر ده‌ست و باسک ږاوه‌شان‌دنی‌ک جرینگه و خرینگه‌یان ده‌هات. له نیو پو‌لی کاردار و خزمه‌تکاراندا ده‌هات و فه‌رمانی پي ده‌دان و ئه‌مری پي ده‌کردن.

مه‌مه‌د بو‌لای چوو. لی‌ی نزی‌ک که‌وته‌وه و شان به شانی ږاوه‌ستا. به‌لام ژنه هر وه‌کوو قه‌تی نه‌دیتبیت، سووکه ئاو‌ږیکیشی لی نه‌دایه‌وه. مه‌مه‌د زیاتر لی‌ی نزی‌ک که‌وته‌وه. مه‌مه‌د زهرده‌خه‌نده‌ی له دم نه‌ده‌که‌وت و چاویشی لی نه‌ده‌ترووکاند. به‌لام ژنه هیچ نرخ و بایه‌خیکي پي نه‌ده‌دا. مه‌مه‌د له سهر جیگا وشک هه‌لاتبوو، به‌لام زهرده‌خه‌نده‌ی مردووی هر به ږوخساریه‌وه دیار بوو. چوار هاو‌ږیکانیشی مه‌ودایه‌ک دوورتر له‌وان سهر‌گه‌رمی ږوانینیان بوون. شه‌شدانگی هه‌ست و هه‌ناسه‌ی هر هه‌موویان که‌وتبوویه سهر دوو خالان؛ چاویک له مه‌مه‌د و نیگایه‌ک له ږی به‌زه‌یی بزووتنی داده‌ی مه‌مه‌د.

مه‌مه‌د چیدیکه خو‌ی پي ږانه‌گیرا. به‌نیوه نووزه‌یه‌کی هیدیانه بانگی کرد: داده! ... داده من مه‌مه‌دم! هر ئه‌و کریکاره‌ی جاری جارانتانم...

ئەوھى كە شىۋەردى بۆ دەبرىن و گازەردى بەخىيۇ
دەكرد... من مەمەدم... ھاتووينەوھ لاتان بۆ
رەنجبەرى... من مەمەدم دادە!

ژنە سەرىكى بۆ ۋەرچەرخاند و پرووى كرده نان
پېژەكە و گوتى: نانئىكى بدەرى با بروات!
ئافرەتەكە نانئىكى لە مستى مەمەد نا. مەمەد
نان بە دەستەوھ لە سەر جىگا وشك ھەلاتبوو. ھەر
ۋەك لە بەر لووزەوى ئاوى سارد و تزىدا پراگىرابى،
خوئىنى دەمارەكانى مەيى و لە جوولە كەوت.
رەنگى سەر و سىماكەى زەرد ھەلگەپرا... لە زەردى
سپى بۆوھ و رەنگىكى بۆزى چلكنى لئ نىشت. لە
ژىر لىوانەوھ دەيگوت و دەيگوتەوھ: دادە!... دادە من
مەمەدم.. مەمەدى رەنجبەر.. مەمەدى مالىوران...
گا زەرد... ھەر ئەو مەمەدەم كە پار بەكاتى
مالاۋايىم گا زەرد بۆم گرىا... ئەدى گا زەرد لە
كويىھ؟

ژنە بەبى پروانين و ئاورلېدانەوھ، بە
پېپىلكەكانى مالى ئاغا دا ۋەسەر كەوت و پۆيى.
مەمەدى دامامى دەستەوھستانى شىۋاۋەھال، نان
بە دەستەوھ، بە لۆژە لۆژ بۆ لاي ھاورپىيانى
داگەپرايەوھ. گشتيان سەرچاۋەى ئاخافتنيان وشك
ببوو. چەندىكى خاياند، ئىنجا ئەشقەلى گوتى:

گوئی مهدهری مه مهده گیان! ئیره چوکوروقایه
باوکه که ی باوکم. ئیمه خو مان لیی شاره زاین و
ده زانین چونه و چ خه به ره... گوئی مهدهری. به لام
سه دخوزگه بو ت کرابایه جاریکی تریش مانگا
زه رده که ت به چاو بدیتبایه وه. خودا بزانی گای
به سته زمان چیه ای تاسه ت کرد بی ت...

له حه وشه ی مالی ئاغا وه ده رکه وتن. له و دیوی
حه وشه له ژیر سیبه ری دیواریک دانیشتن.

حه سوک پیاو ییک بوو درشت هه لکه وته ی خاوه ن
به ژن و بالا؛ له ش و لاری به بارستایی دوو پیایوی
ده سته ده هاته وه. ئه شقه لی له پ و باریک و که میک
چه ماوه وه و مه مه دیش بالا به رزیکی چوارشانه بوو.
گشتیان بیده نگ دانیشتبوون و هه ر به س چاویان
به ده ور و به ر دا ده گه را. له به رامبه ریانه وه
کورپیکی قزکالی سهر و به رگ چه وراوی
وه ده رکه وت. کورپیزگه که به ته مه ن له نیوان حه فده
و هه ژده دا بوو. کوره که لییان نزیک که وته وه و هه ر
که چاوی به مه مه د که وت، گه شکه ی شادمانی و به
باوه شی ئاواله وه بو لایان هات و به دم
دانیشتنه وه گوتی: هه ی هه ی مامه گیان ره بی
به خیر بیی سهر دوو چاوه کانی من... ئه ی که
چه نده و چیهام بیر ده کردی و ئاره زوومه ندی

دیدارت بووم مامه گیان! زۆر جارن به‌لای خوّمه‌وه
ده‌مگوت، ده‌بیئ ئەو مامه‌ی من له کوئ بیئ و پرووی
له کوئ کرد بیئ!... له خوای به‌زیاد بی که ئەوا
نه‌مردم و جاریکی دیکه‌ش به دیدارت شاد
بوومه‌وه... له دلّم ده‌رنه‌ده‌چووی و هه‌ر له به‌ر
چاوانمدا ده‌هاتیت و ده‌چوویت. به‌ دلّم داده‌هات که
هه‌ر ئەم سه‌روبه‌ندانه سه‌ردانمان ده‌که‌یته‌وه...
ره‌بی به‌خیر بیئته‌وه...

مه‌مه‌د قسه‌ی لی هه‌ستانده‌وه و گوتی: پیّم بلی
ساری گیان!... پیّم بلی بزانه ئاخۆ ئەم داده‌یه‌ی
من چی لی به‌سه‌ره‌هاتوو که له‌نزیکه‌وه بو سلاوی
چووم، به‌لام ئەو نه‌یناسیمه‌وه... تو نازانی که
داده‌م چی به‌سه‌ر هیّنام؟... قه‌ت بروام نه‌ده‌کرد
داده‌م ئیوه‌ام لی به‌سه‌ر بیئیت. نه‌یناسیمه‌وه
ساری!... سه‌رو سه‌رده‌می‌ک سه‌پان و خو‌لامه‌کانی
به‌رده‌ستی ئەم داده‌یه‌م به‌خواردنی شله‌برویشی
هه‌موو جه‌مانیان نیوه تیژ ده‌بوون، به‌لام پارووی
ده‌می منی له‌ روونی به‌ره‌مه‌شکه‌دا ده‌خنکاند...

سه‌ریکی بو بادا و دریژه‌ی پێدا: قه‌ت بروام
نه‌ده‌کرد ساری!.. به‌خه‌ونیش ئەمه‌م دیتبایه
هه‌رگیز باوه‌رم نه‌ده‌کرد. هه‌رچی سه‌ر دینم و

دهیبهم براگیان سهرم لهم ههیت و هووته
دهرنا بهم... گیژ بووم گیژ!...

ساری له ولامدا گوتی: مه پرسه مامه گیان... ههر
نه پرسه باشه. ئەگەر بزانی چ قه و ماوه و چی پرووی
داوه، ههر نهک سهرت سهتھی ده مینیت، به لکوو
به ته وای ده شیوی. داده ی ئیمرو، ئەو داده ی
جاری جارن نه ماوه. له هه موو ئەم مه زرا پان و
به رینه دا ههر ته نی من وهک کریکار ماومه ته وه و
به س. مه زرای ئاوه دان و پر له ژاوه ی جارن ئیستی
په پوو تی دا ده خوینی... کهس نه ماوه؛ داده ت خری
پادان و ده ری فرتانن.

مه مه د گوتی: پیم وانه بوو ئیوه ای لی به سهر
دیت... قه ت قه ت بروام نه ده کرد... نه یناسیمه وه!...
ساری گوتی: ههر ئەم داده یه ت هه موو هه نده
هه ندی به یانان، شه وه کی له خه و راده په پریت،
ستلیک ئاو و قالبیک سابوون به ده سته وه و
ده که ویتته سهر جه سته ی هه رچی مه کینه گه لی که
وا لهم چه وشه گه وره یه دا مؤل دراون؛ به
ده ستوبرده وه تو په کانیا ن ده شوا، ژیره کانیا ن
پاده مالی و سه ریشتیا ن به ده سروکه داده مالی ت.
په له یه کی بچو وکی غه وری و چه وری له ههر
شوینیکی مه کینه دا بی ت، یا ن نیسکه تو ز و ته م و

غوباریک له کام که لئندا ببینیت، داده پردی
قیامه تی لی ده پست و دینی له لای نامینیت؛
ده گاته سهریان و به که فاوی سابوون و ده سما لی
دهستی خاوینیان ده کاته وه. هرچی پوژی که
خودئ دایناوه، شوردن و خاوین کردنه وهی
مه کینه گهل کار و کرداری ئه و ئافرته یه.
بیستوومه ده لئین داده ت به داوی ئه قینی مه کینه
گیرۆده بووه و هرته نی به مه کینه بازه و بهس.
مه مه د به دهنگیکی کپه وه هاواری لی ههستا:
وهی داده... وهیش!

ئه شقه لی گوتی: ئه شق کاریکی دژواره؛ خوا کهس
به م درده گرانه گیرۆده نه کات؛ ئه قینداری
ژانیکی به سوپه و مالویرانکه ره یه.

ساری: هر له وده مه وه که مه کینه ی بی دین
شه قلی ریگه و بانی ئه م مه لبه نده ی شکاندووه،
ئیترا داده ی تو نه زستانی زستانه و نه هاوینی
هاوین. له ته نیشته مه کینه وانه که ی داده نیشیت و
مه زرا بگره و هاتم... هرچی پوژی که خودئ
دایناوه ئه مه کار و کرگاری داده ی تو یه مامه گیان.
مه مه د گوتی: نه یناسیمه وه!... داده ی داماو
نه یناسیمه وه... که وایه ئه وهی که ئه قینی پیده لئین

ئەمەيە؟!... چ دەردىكى دژوار و چ بەسەرھاتىكى
تال و نالەبارە دەگيانى دادەى من بەربووە!
سارى گوتى: دادەى تۆ ھەر ئەو دادەى جارى
جارانە، بەلام شىت و شەيدا و مەست و دىوانەى
مەكینەيە و ئەشقى ئەم ئاسنەوالە گەوادە لە
كەللەى داوہ. ئەگينا چلۆن دەكرى ئەتۆى لەبىر
چووبىتەوہ؟!

مەمەد گوتى: نەخىر نەيناسيمەوہ... دادەى
دوینى كرىكارى پارسالى خۆى نەناسيەوہ. من
قەت بپوام نەدەكرد كە رۆژىك لەرۆژان من بيمەوہ
لاى و ئەو بمبىنىت و نەمناسيتەوہ. بەلى وا ديارە
مشوورەكەى ھەر لەسەر جىي خۆيەتى، بەلام
ئەقین سوورانووويەتى و گەلىك شتى لى گۆرپوہ...
ئاي لەو دەردە گرانەى كە دەگيانى دادەى من
بەربووە... خودا بە كەسى نەنوینىت!...

سارى گوتى: گەر بزانی چ كارەساتىك پووى داوہ
مامە گيان؛ گەر بزانىت سەرت لى دەشىوئ و
باوہرت بەھىچ نامىنى. رۆژ نيە سەدان كرىكار بە
شوین كار دا نەيەنە ئەم ھەرىمە و داواى كار
نەكەن و دەستبەتال نەگەرپینەوہ. كرىكار ھەر بە
چەشنى زىخى بىابان بەو مەزرايانەدا دەگەرپین،
ھەر بەلكە پەنجە نانكى لى بچننەوہ، بەلام

پهريشان و ويړانه مال سهر هه لده گرن و دهرپون.
کار که وتوته سهر پشتی شیران و شیر به پیاوی
پووتهن دانایه. دادهش خوئی تاساوه و هر بهس
پپی ده کړئ به نان پیژه کان بیژیت: نانیان بدهئی
با ریگایه کی تر بگرنه بهر.

ئ شقه لی وتی: که واته وه لویه...

ساری پشووی تازه کرده وه و گوتی: مامه گیان
به داخه وه تو خه بهرت له "قوچه لی" و "دورسون" و
ئوانی دیکه نییه که چ په نديکیان به سهر هاتووه
و چلون دهریان فرتاندوون.

مه مه د گوتی: پیم بلئ بزانه قوچه لی چی لی
به سهر هاتووه... له کوئیه!؟

ساری گوتی: مه پرسه چی لی به سهر هاتووه ؛
ئوهی که نه ده بوو بییت، لی قهوما و تی داچوو.

مه مه د له ناخی دهر وونه وه بلئسه ی دهر د و داخی
هه لپشت و به ئه و په پی په ژاره و خه مه وه گوتی:
له کار کردندا هه رگیز سره وتی نه بوو. له
ره نجبه ریدا کهس پی وانه بوو دا که وته یه. هر
به چه شنی تازه لایکی بیست سالانی سهره ی کار
له کوئ بوايه سهری ئه ویش هر له و شوینه دا
ده گه را.

ساری وتی: ھەر نەک قوچەلی داماو، بگرە دادە ی
تۆ سەر جەم رەنجبەری ئەم مەزرا مەزنە ی بە
خری دەر کرد و مەلبەندی پڕ لە ژاوەیان کردە
چۆلگە یەک و بایە قوش تییدا دەخوینیت... خۆزگە
ئەم رۆژگارە ی ئیستاکەم قەت قەت بە دوو چاوی
سەر نەدیتبایە. ھەموو رۆژیک دەرگا مەزنەکانی
باخچە ی رەنگین بە دەستی دادە ی تۆ و بە رپوی
تراکتۆر، کامباین، ماشینی لۆری دا کریتەو و
مەکینە جیی دەستی کریکاری گرتۆتەو و مالی
رەنجبەرانی خاپوور کردووە. ئەو رۆژە ی کە ئاغای
ئەم گۆندە پڕ کریکارە، گشت کریکاری لەم ھەوشە
پان و بەرینەدا کۆ کردەو و بە دەنگ و سەدایەکی
توورە ی گەلیک ناشیرین نەراندی بە سەریانیدا و
گوتی: – ئیمە ھیچ کاریکمان بە ئیو نەماوە، یالا
یالا بۆ دەرەو؛ کریکار بەم دەنگە و بەم شیو
رەفتارە خەجلان و سەریان لئ شیوا و ھەرکە ئەو
فەرمانە دل تەزینەیان بە گوئ گەیشت، ھەر وەک
شەیتانیان بەچاوی سەر دیتبیت، پاکی بار و
بارگنەیان تیکنا و ھەر یەک بەرەو ھەندەریکی
نادیار رۆیشتن. لە نیو ئاپۆرای لارەمل دا ھەر
تەنی قووچەلی بوو کە بویرانە سنگ بە سنگی
ئاغا راپووستا و بە سەری داھاتەو. قوچەلی دەنگی

لئى بەرز كردهوه و شريخاندی به سهریدا و گوتى:
 ئەى خانى بئى چاو و پروو! تۆ شەرمىك له خۆت بکه
 و بيخەرەوه بىرت که ئەوا چل و پینچ سالى
 رەبەقە کاردار و خزمەتکاری ژیر دەستی تۆ بووم.
 من ئەم سەر و ریشەم له مالى تۆ دا سپى کرد و
 دەست و پەنجە و نینۆکه کانم له کاری گرانی مال و
 مەزرای تۆ دا هەلۆه راندوو. پشتم له ژیر بارى
 گرانی تەویله خاوین کردنەوه و باره دەغلى
 مەزرای تۆ دا چەماندۆتەوه. ئاخىر کەى رەوايه بەم
 دەست کورتى و بیدەسە لاتییەى که تۆ بەسەر من و
 ئەوانى ترت داھیناوه، ئاواره و دەربەدەرى
 هەندەرانمان بکەیت.. ئاخىر چ یاسایەک ئەمە
 هەلدەگریت زالم؟!... تۆ سەبیریکی گورستانی ئەم
 گوندەى خۆت بکه و بزانه که دایک و ژن و سئ
 بەرخى نیرم تیبیدا خەوتوون... ئەى خانى له خۆ
 رازى تۆ ترسیکت له خەم و پیچی ئەم رۆژگار
 هەبیت که هاكا رۆژگار سوورا و تۆیشى به دەردى
 ئیمە دا برد...

قووچەلى دەنگى بەرزتر کرد و گوتى: ئەى خانى
 خودا نەناس شەرمیکت له خودا بئى و بيخەرەوه
 بىرت که من تۆم له هەمیزی خۆمدا پەرورده کرد.
 به ورده ورینگه و ناره نارى من دەخەو چووى و له

باوهشی مندا چاوت پشکووت... هیستایش که هیستایه شوینهواری زهردایی گوی قونگی پیست له ژیر نینۆکهکانی مندا هەر ماوه. ئاخر پاش ئەم گشته دهرد و مهینهت و کویرهوهرییهی که بو تو و له رپی تو دا کیشاومه، بو کوئ بچم و پروو له کوئ بکه م؟...

به لئ مامه گیان هەر گریا و هاواری کرد. تووکی لی کرد و جوینی پیدایا. دوو شهو و دوو پوژان هەر له سهر ئه و تاشه بهردهی بهرامبه رمان دانیشته و سهبری گرت. بهرۆکی دادری و قژی سهر و ریشی رنینهوه و هاواری کرد، به لام هیچ پارانهوه و تووک و جوینی ئه و هه ژاره، له دلی بهردینی خان دا کاریگهر نه بوون و دلیان نه رم نه کرد. ئاخر سهر و له پرووی ناچاریان پویشته و چه شنی بهردی ته رکی گو ماوان بزر بوو؛ هه تا ئەم هه له ی که ئیمه پیکه وهین و قسان ده کهین، هیچ هه والیکی چاک و خراپمان له و نه گه یشتۆته گو یچه ؛ پویشته که پویشته.

مه مه د لپی پرسی: ئەدی "دورسون" چی لی به سه رهات و ئه و پرووی له کوئ کرد؟ ساری گوتی: دورسون کاری که وته به ندیخانه و هەر ئیستی له زیندان دایه.

مەمەد بە سەرسووپماوی گوتی: "دورسۆن و بەندیخانە؟! ئاخر دورسۆن لە ھەموو ژیانیدا ھەلەھەکی لی نەببندراوہ کہ چارەہی کہوتبیتە بەندیخانە!..."

ساری وەرانی داوہ: ھەر ئەو پوژەہی کہ ئاغاگوند گشت پەنجەرانی کو کردوہ و فەرمانی دەرکردنی گشتیان پراگەیان و گوتی کہ ئیوہ لەم گوندەدا ھیچ ئەرک و کار و کردوہیەکتان نەماوہ و مەزرا ھەوجیبی بە بوونی ئیوہ نییە؛ بە ئەو پەری نامەردی گوتی کہ ھەتا ئەم دەمە ئیوہ لە کیسەہی ئیمەتان خوار دووہ، ئیتر تەواو! ئیوہ شەر و شەپیتەہی خۆتان کو کەنەوہ و لەم مەزرایە دەرکەون. بەلی کرێکاری دامو سەریان داخست و بەہی ھیچ ئای و ئویەک بەشوین یەکتەر دا لە مەزرا وەدەرکەوتن. دورسۆنیش وەکی یارانە بەبیدەنگی پویشت، بەلام ھیشتا دوو مانگ لە پویشتەیان تیپەر نەببوو کہ پوژیک لە پوژان ھاوار ھەستا کہ مەکینەہی (مەسی ھەری سۆن) مۆتورەکەہی داگیراوہ و مەکینەہی بی سەر وەک مۆقی بی سەر، گیانی دەبەردا نەماوہ. ئەم دەنگە چەشنی بۆمبا، مەزرای لەرزاندوہ. ئاغاہی گوند چەشنی ورچی بریندار ھەدادانی لیھەنگیرا. بە دەنگی ھاوار و ھەرەشەہی ئاغا،

مهزرا بيدهنگه‌ی لی نیشته و کهس وزه‌ی
 راده‌رپرینی نه‌ما. ئه‌غا ئه‌مه‌ی به‌ ئه‌تک و
 سووکایه‌تی زانی و لیی سوور بوو که کریکار ئه‌م
 شوره‌بییه‌یان پیگردوو. ئاغا بو دوزینه‌وه موتوری
 مه‌کینه‌ی مه‌سی هه‌ریسون فه‌رمانی به‌ گزیره‌که‌ی
 خو‌ی دا که به‌ هه‌موو شویناندا بگه‌رپیت و سه‌ر و
 سو‌راغیک له‌ موتور و موتور دزه‌که وه‌ده‌ست بینیت.
 گزیر به‌ فه‌رمانی ئاغا به‌ هه‌موو شوینیکدا گه‌را و
 هیچ که‌ند و له‌ند و دۆل و ده‌ره‌یه‌ک نه‌ما نه‌یی
 پشکنیت، به‌لام چی نه‌که‌وته ده‌ست و ده‌سته‌تال
 گه‌رايه‌وه. ئاغا وه‌ک شیت و هه‌ران ده‌میک داوینی
 حکومه‌تی بادا و جاریک خو‌ی به‌ مالی سه‌روک
 ده‌سه‌لاتانی دوور و نزیک داگرد و داوای دوزینه‌وه‌ی
 سه‌به‌ب کاری ئه‌م ئه‌تکه و سووکایه‌تییه‌ی لیگردن.
 له‌هه‌ر سه‌ردانیکیشدا که‌لینی گیرفانی نیشان
 ده‌دان و به‌ پاره و دراو ده‌می چه‌ور و شیرین
 ده‌کردن. به‌لام هه‌ر له‌م جه‌نگه‌یه‌شدا که‌ چاوه‌کانی
 ئاغا له‌ جیی فرمیسک خوینی لیده‌باری، دوسونه
 شه‌له‌ی مال کاول له‌لای چه‌ند که‌سیکی ده‌م
 چه‌پله‌ی ده‌م به‌ هاوار خو‌ی هه‌لدا بووه که‌ به‌لی
 ئه‌وه من بووم موتوری مه‌کینه‌ی ئاغا گوندم
 هه‌لقه‌ندوو و خستومه‌ته ناو گیز و

تهندوراوه کانی چه می (جهیحان)هوه؛ جا ئه گهر
ئاغا پیاوه و دهخوی راده بینیت، بچی له خر و
زهنگۆله کانی مهلبندی "ئه نه ورزه" دا بیدۆزیته وه...
بهلی ئه وه منم که کولی دلم بهم کاره به جییه
دامرکاندوو. ئیتر ئاغای زالم چی له دهست دیت و
چیم به سهر دینیت، چش با بیکات و دهست
نه گیریته وه."

بهلی دواي ئهم خو هه لئانه وهی دۆرسۆن،
زلحۆله کانی حکومهت دهگه نه سه ری و ره پێچه کی
ده ده ن و ههر ئیستی دۆرسۆن له شاری "ئه ده نه" و
له به ندیخانه دا لئی خه وتوو. دۆرسۆن له
به ندیخانه و، خاوه نی مه زراش سه ر و ژیری چه می
جهیحان بست به بست پشکنی به لام جگه له
کویره وه ری به هیچ ئاکامیک نه گه بیشت.

مه مه د به دلێکی که یل خه مناکه وه گوتی: ئای
که مروّف چ گیاندریکی سه یر و سه مه ره یه!
سه رده می خو ی ههر ئه و دۆرسۆنه میشی له به ر
ده می هه لئه ده فپی و هه میشه و به رده وام سه ری ده
کار و کویره وه ری دا گه رم بوو؛ مه نگ و بیده نگ و
مات به دايم نو قمی بیرو خه یالاتیکی نادیار بوو.
ساری گوتی: مه زرا له کریکار چۆل کراوه و ههر
ته نی من ماومه ته وه؛ منیش له سه ر رۆیشتن بووم

که وهستاکاره کهم داوای له سهرپهرشتی مه کینهی مه زرا کرد که گویا من به باشی به کاره کان پراهاتووم و تییاندا بوومه ته وهستا و مانه وهم له پویشتنم به خیرتره بو مه زرا. له سهر داخوایی وهستا کاره کهمدا له سهر ئیشی خوّم ماومه ته وه. منیش خه ریکم زورتر له مه کینه کان نزیکتر بيمه وه و له ئازواندن و میکانیکی ماشین زانستی پتر ودهست بئیم و بيمه مه کینه وانیکی شارهزا و لیڤه برپوّم و پروو له ههنده ریکی تر بکه م.

مه مه د لیی پرسی: تو نه تگوت مانگا زهر د چی لیها تو وه، که له مه زرا دا نه هاته بهرچاوم!
ساری گوتی: مامه گیان تو باسی مانگا زهر د ده که ییت، به لام له م مه زرا پان و بهرینه دا زینده وهری ناو ته ویله کان تا قی نه ماوه؛ خان کوی کردنه وه و گشتیانی له بازاردا فروشت و ئهم مه کینه گه له یی کرپین؛ مانگا زهر ده که ی تو و گا بوّر، ههر دووکیان له م هه وشه یه و له بهر پیی مه کینه گه له ی تازه کر دراو دا کرانه گا و گه ردوونی مه کینه... مه کینه جیگه ی زینده وهری گرتوته وه و ته ویله کان بوونه ته گاراجی مه کینه گه ل؛ تو له م مه کینه ی بهرام بهری خو ت بروانه؛ ئهمه یان ناوی کامباینه (Combine)؛ ههر ئهم کامباییه ی که

دهیبینی هم دروینه دهکا، هم گیړه دهکا، هم
 شن و کهو دهکا و همیش بوټ له فهرده دهکا و
 به پوخت و پاکژی و بهبی گورگه و نووسه نه که و کا
 و کوټ له بازاردا دهبیته پاره و دهکه ویته گیرفانی
 ئاغا. جییه کی که ئه مه ی لیبیت، ئیتر کوا ئیش بو
 کریکاری ئیشکر ده مینیت! جیی داخه که له روژدا
 دهیان و سەتان پوټ کریکار به شوین کار دا دین و
 ده سته تال و لاره مل ده گهرینه وه. پیاوی به ده مار
 له دیتنی ئه م شانۆ دلته زینه دا جهرگی سەت پاره
 ده بی و له حەسرەتان ده تویته وه... وه ستاکاره که ی
 من هەر ئه وه نده ده رخه می هیزی شیواوی کریکاری
 داماره، که مه پرسه. هه نده جاریک ده لی: هه ناسه
 ساردیی کریکار له ژیر سهری ئه م مه کینه گه له
 گه وادانه دایه؛ جار جار به تووره یی ده لی:
 هاتوومه ته سهر ئه م برپاره که قوټیان لی هه لمالم
 و گشتیان تیگ بشکینم و به توونی ئاگریان دا بکه م
 و خوټ به مره دی دورسوټ به رم... مامه گیان من
 که سم وه ک ئه م پیاوه نه بینوه که ئه وه نده
 ده رخه می کریکاری مال شیواو بیت.
 ئه شقه لی گوتی: وه ستاکاره که تان له به ره ی
 پیاو خاسانه. ریژ و حورمه ت گرتن له پیاوی دارا

گهلیک سووک و هاسانه. به پروای من پیاو ئه و
کهسهیه که ئهقینی ههژارانی له دلدا ههبی.
ساری وهک شتیکی بیر کهوتبیتهوه، گورجیک
رابوو و گوتی: من دهزانم ئیوه شهکهت و برسین و
دهبی من دهست و بردیک بکه م و خواردهمه نیتان بو
بینم.

ساری رویشت و زوری نهخایاند که به جامیکی
پپی شله پرویش و ههوت ههشت گرده نان گهرایه وه
و گوتی: به داخه وه دهستیاری چیشت لیئانه که مان
له گورپی دانه بوو، ئهگینا ههلوام بو ساز دهکردن.
به تیگرا گوتیان: مالت ئاوه دان و خوا بتپاریزی
ساری؛ پیمان وایه چیشتی سهر به روئت بو
هیناوین.

نانیان خوارد و له مهرزراکه چوونه ده ری. له
سهر گردیک پیخه فهکانیان راخست و ههر بلایی
یهک و دوو لپی خهوتن. سبهی به یانیش ساری به
دستی پپی نان و شله پرویشه وه هاته وه لایان و
گوتی: مامه مه مه د من گهلیکم ههول دا که
ئیشیکتان بو بدوزمه وه. من له بهر وه ستاکاره که م
پارامه وه که له م بواره دا یاریکارم بیت و له
مه زادا کاریکتان بو بدوزینه وه، به لام وه ستاکه م
ههرچی سهری هینا و بردی و ئه وه ندهی بییری

لیکړده وه، هیچ سهره په تیک نه بوو که بکړی
دهستیکی لی به ند بکات؛ ئیش به ته وای وشکاوی
هاتووه.

مه مه د گوتی: خودا بت پاریزی ساری گیان. ئیمه
بیکار دانانیشین و هرجوړیک بی ئیشیک هر
ده دوزینه وه.

ساری به ئو پهری خه فته وه گوتی: به هیوای
خودا!

ههتاو له گوین کۆگایه کی ئاگری دهماو، گر و
 گهرمای بهسهر ههردی سووتاو دا دهباراند. له
 جادهکاندا، کاروانی دوور و دریزی مهکینه
 زه به للاحه کان و تراکتۆه کان که ژوورۆچکه ی
 نایلۆنی رهنگاوه رهنگیان لهسهر هه لدرابوون و
 داشقه و عهره بانهی ئه سپ کیش، کامباینه کان،
 ماشینه جیبه کان و ترۆمبیله تازه مۆدیله کان،
 گشتیان و گشتیان یهک به شوین یه کدا دههاتن و
 دهپۆیشتن. ههر شان به شانی هیللی ئهوسهر
 نادیار میهکینه گهلی سهرسنگی جاده، دهیان و
 سهتان پۆلی پچووکی کریکاری شان و مل داچه کاوی
 وهپهز و ماندوو، به لاشانی جادهکاندا دههاتن و
 بهرهو شوینی نادیار دهپۆیشتن. مهزرا و جادهکان
 بی جیاوازی خۆله پورهیان لهسهر نیشتبوو؛ خۆله
 پوره رهنگی سروشتیی ئهم ههریمهیان شیواندبوو و
 دهنگی که لله تاسینی مهکینه گهل دهنگی مهل و
 بولبولانیان قووت دابوو. جاری جارن ئهو رهنگ و
 ئهم دهنگه لهم ههریمه نه ده بیندرا و نه ده بیسترا.
 کریکاری ماندوو، به دهسته تالی دهپۆیشتن و
 سیبه ره دریزهکانیان به شوینیاندا دههاتن. له
 مهزراهه کی لاشانی راستی جاده که دا ژنیکیان له

سەر مەزرايە کەدا بىنى کە سەروسە کۆت و پوخسارى به کۆنە پرووبە ندىكى شپۆل بۆيە داپوشىبوو، کە نەو هەك پىاوى هەرامزادە چاوبرسى چاوى به هەرامى تى بېرىت و لە رۆژى هەستانەو هى قىامەت دا بېيتە تاوان بۆ ئەشکەنجەى فەرمانى خودايى. ژنە کە بارگىنىكى لەر و لاوازى لە جەنجەر کردبوو و ئارام ئارام بە سەرسنگى خەرمانە بچکۆلانە کەيدا سوورى پىدەدا و خۆيانى پى ورد دەکرد. لە جى خەرمانە کەيدا نە سىيەرى کەپر و سايەبانىک هەبوو کە هومىدى فىنکايىه کى لىبکرىت و نە کۆخ و چىخىکىش کە بە کاتى پشودانى، جىيە هەسانەو هى بىت.

تەپ و تۆزىكى تۆخ، خىو تىكى ئەستورى بە سەر مەزرا و جادەدا کىشابوو. رىبوارە کان بە جادەدا دەهاتن و تىپەر دەبوون. خۆلە پۆتەى ورد و نەرمى جادە هەتا بەرەو هى رەفىچکەيانى قووت دەدا. قاچەکانيان بە کول و گەرماى خۆلەمرە دەبرژايەو هە. گشتيان لەم هەل و مەرجه نابەسامانە قەلس و تووره و بىزار بوون. لە رۆيشتندا هەر جوين و تووک و نزا بوو و هەك پىلار هەوالەى دەشتى چوکورۆقايان دەکرد.

یوسف هیچ تین و توانایه کی له جهسته دا
نه مابوو. له پر هاواری کرد و گوتی: دهک نوقمه سار
بی ئەی چوکورۆقای بی ئایین !

ئەوان دەرویشتن و سیبهری بهژنهکانیان کورت و
کورت تر دهبووه. توونیاپهتی و شهکتهتی و ئازار
هیرشی بو هینابوون و له زمانی خستبوون. گهلیک
بهشوین سیبهر و بهدوای ئاو دا گهپان، بهلام له
گهرمه گهرمی هاوینانی دهشتی چوکورۆقادا سیبهر
لهکوئ و ئاو لهکوئ! له تونیاپهتی و لهبهر
شهکتهتیان زمانیان به میچی مهلاشوویانهوه
نووسابوو. بهلام ههر بههیوای به ئاوگهیشتن،
رویشتن و رویشتن، بهلام رویشتنیکی بی ئاکام؛ نه
ئاو دیار و نه ئاوهدانی. دهیان پۆلی کریکاری
مالویرانیش به شان وشهپیلکی داچوراویانهوه
دههاتن و به پهناياندا تیپهر دهبوون. ئەوان خویان
و، ئەوانی تریش به تهنیشتی یهکتردا دههاتن و
تیپهر دهبوون و بهتیکرایی شهکتهت و شیواوهحال و
پهیشان بوون؛ بهتیکرایی پشتیان ههر وک کهمهی
گوچان چه مابوووه. شان و شهپیلکی داچوراو و
رهنگی رووخساریان زورتر له پوالهتی مردوو
دهچوو. ههر تهنی ترووسکهی چاوهکانیان و ددانه
سپیکهکانیان له ناو قۆلکهی ده میاندا بووره

رهنگیکی ژینی پیوه دیاربوو. بهتیکرایان له تهوقی
سهروهه ههتا بهندی گوریه ههوت رهنگیلهی قاچ و
قولیان له تهپ و توژدا گوم ببوون؛ گشتیان دههاتن
و رۆژباشیکیان له یهکتر دهکرد و رادهبردن و
دهرۆیشتن.

خۆر، له چهقی ئاسماندا بهههموو برپستهوه
تین و گهرمای به سهر زهویدا دهباراند. ئهوان
میشتکیان له کولین دابوو؛ ور و کاس و گیز و ویز
بوون. توونیاپهتی له لایهک و له بهریکی ترهوه
شهکهتی و له ههر چوار کهناریانهوه پهژارهی
ههژاری و بی ئهناوی تهنگی پی ههچنیبوون و
فرزهی لی بریبوون.

لهپر له دوورهوه، کهمیگ دوورتر له مهلبهندی
پر له دهنگی کهلهتاسینی مهکینهکانهوه، رهشایی
پیاویکیان بینی که سهرگهرمی گیرهی
خهرمانهکهیهتی. ئهشقهلی گوتی: واباشه سهریک
لهو برادهره ههلبینینهوه و بزانی خهریکی چیه؛
ئهیش بهشکهم ئاویکی لهلابی و بتوانی
توونایه تیمان بشکینیت.

ههموویان بهبی هیچ ئای و ئویهک بهشوین یهکتر
و بهنیو پهریژیکی تازه دورواوی پر له دروو دالدا
رۆیشتن. پهریزهکه شوینی توپی کامبایی به

سهرهوه دیار بوو. کامباینه که قهسه ل و ساقه تی
ههجن ههجنکراوی به سهر په پیزه که دا بلاو
کردبووه. پووشی وشکی سهر مهزراکه به چه شنیک
له بهر تیشکی خوړه تاو ددروشایه وه که چاوی
مروّف یارای پروانینی نه بوو که تیّی پروانیت.
ئوان بی ههست و ئارام رویشتن و گهیشتنه
سهر مهزراکه. کابرای وهرزیر دهگل خیزانی و دوو
که نیشکی ده دوانزده سالانه ی له سهر
خهرمانه که یان گهرمی کار بوون و جهنسه تی له ش
و لاریان له ژیر نوایه ک توژ و غوباری کاو کوّت
دایو شرا بوو. خاوه نی خهرمانه که به بی کراسی له
جیی ره قینی خهرمانه که دا ئارام و له سهره خو
شهنی پر له خو یانی هه لداویشتن و به بای ده کرد و
که نیشکه کانیشی له به ریکه وه سهر گهرمی
هه لوه ژاردن بوون. له لاشانی خهرمانه که یان دوو
ئه سپ به سترابوونه وه. ئه سپه کان لمبو زیان به ناو
کاو کوّت دا ده گپرا و به دهم پرمه ی جار به جاریان،
به قرمه قرم خهریکی کروشتنی کا و دهنکی گهنمی
تیکه ل به کایه که بوون.

ههرکه کابرای وهرزیر چاوی به میوانان کهوت،
شهنی له مه لو چه قاند و بو لایان چوو. تیسکی
سهر سنگی پیاوه که به ته واوی سپی بیوون. ده ماری

شان و بال و باسکی له ژیر نوای تهپ و توژی
خهران، ههر وهک چل و پوی پیره دار و درهخت
دهببندران. به پشتی دهستی ئارهقی تهویلی
ئهسپیهوه.

ئهشقهلی گوتی: توونین برا گیان!

کابرای وهرزیر دهفریکی ده بهرمیلی پر له ئاوی
سه ر عارهبانکه ههلا و دایه دهستی. ئاو
خواردنهوهکهیان ماوهیهکی دریزی خایاند.

دوای ئاو خواردنهوهیهکی تیر و تهسل،
ئهشقهلی گوتی: له توونیایهتیدا دههاتین وشک
ههلبیین، بهلام به ههموو توونیایهتیشمان به
لامانهوه شووریهی بوو که دهستی نیاز بو لای
ساماندارانی خاوهن مهکینهکان دریز بکهین. ئهوان
له بهرهیهکی سهیرن؛ ههر دهلیی بهرهی ئیمهیان
وهها لهبهر چاو کهوتوووه که به چاوی سهریش
ناخوازن چاویکمان لیبکهن.

وهرزیرهکه گوتی: کهرهم کهن و پونیشن!

ئهشقهلی گوتی: مردوووهکانتان وهبهر پهحمهتی
خودا کهون.

ههسوک گوتی: کهرهم که و ناوی خوتمان پی بلی!
جووتبهندهکه گوتی: ناوم خهلیل - ه.

حه سوک گوتی: ناوی ئەمه بیان مه مه د، ئەمه شیان
حه مه دوک، ئەوی تریشیان
یوسف و منیش هه سوک - م ناوه.
خه لیل وتی: ئیش ده ست ناکه ویت.
ئەشقه لی گوتی: ئیمه تازه هاتووینه ته چوکور و فا
و به شوین ئیش دا ده گه پین.
مه مه د گوتی: خودا یار و پشتیوانمان بێ، به شوین
ئیش دا ده خولیینه وه.

خه لیل گوتی: گزیری خان له لای ده ره به گه وه
خه به ری بو هینا وین که هه تا ئیستا له سه ر خوانی
ئەواندا نان و نیعمه تمان چنیوه ته وه و به نانی
ئەوان به خێو کراوین و ئیتر به سه! به هه ره شه
فه رمانی پیداین که ئەوا ماوه ی سی و یه ک سالی
ره به قه زه وی و زاری ئەو ده کیلین و له ملکی ئەو
دا نان ده چنینه وه... ئیتر به سه و ده بی وازمان لی
بین. گزیر له زمانی ده ره به گه وه به تووره یی
فه رمانی پیداین که ده بی خرکه یینه وه و برۆین؛ خو
ملکی باوبا پیرانتان نییه که لی بخون و تییدا
بخه ون. ده بی وازمان لی بین و ده ست له
به روکمان به رده ن...

به لی ئیتر ئیمه یش هه رچی ده رواه روونکه یه کی
که ئه یکی ده شکان دین، لیمان قه تیس کراوه و هه ر

تەنى رېگەيەكى كە لە بەر پېماندا ماوەتەو،
دەبى بەرد و كوچكان لە ئەستۆمان بەستىن و
خۆمان بە ئەوكى گۆم و چۆماندا بكەين و خۆمان
بخنكىين.

ئەشقەلى گوتى: مرۆ لە كارەساتى ئەم سەردەمە
سەرى سوور دەمىنىت...

خەليل گوتى: ئەو سى و يەك سالى رەبەقە خاك
و خۆلى ئەم مەزرايە بە نووكى گاسنى ئىمە
دەكىلدىرىت؛ بست بە بستى ئەم خاكەى كە وا
لەبەر چاوى ئىو دەيە، ھەر لاويچەى دەيان مشتە
ئارەقى ناوچاوانى من و خيزانى بەلەنگازى منى
تيرزاوہ و من پيم وابووہ كە ئەم بستە خاكە ھەر
بە من و مالباتى من دەمىنىت و ھەر ئىمە بۆمان
ھەيە ئارەقى لەسەر برىزين و بەرھەمەكەشى
پەنجا - پەنجا دەگەل خان دابەش بكەين.
دەچرووساينەوہ و دەست و پەل و ئازاى ئەندامان
تويخى لى ھەلدەبوو، بەلام ھەر پيى دەچاراين و
دلمان پيى خوش بوو. بەلام خانى زوردار دەستمان
لە يەخە ناكاتەوہ و دەخوازى گيانيشمان لى
بستينى. من ئەم بستە خاكەم لە كيس بچيت، چى
بكەم و ھاوار بو كى بەرم!... جگە لە مردن رېگە

به هیچ شوین و مهکانیکدا نابه... غه دره...
زولمه... زوردارییه...

ئەشقلی گوتی: غه در و زهداری له ئاست ئەم
سته مه دا و ته یه کی چرووک و بچووکه؛ ئەوپه پری
سته مگه رییه و پرسه ی مروڤایه تییه.

خه لیل گوتی: پرسه ی نه مانى گشتمانه... سبه ی
به یانى مه کینه سووره ی ئاغا دیته سه رمان و له
گیانى ئەم خاکه ی به رده دن که هه ر توژیکی
بینایى چاومانه... ئەم خاک و ئاوه له میژ ساله
ئاشنای ئیمه یه و پپی ژیاوین و ده یان جامی
لیپاولیپی ئاره قی ته ویلمانی تیپرژاو.

ئەشقلی گوتی: راست ده بیژی براکه م... تالتره
له مردنه.

خه لیل گوتی: ئاخۆ له مه و به دوا چیم له چنگ
هه لده وه رییت؟... ئاخه بوچ پیم نالین که ئەگه ر
ده ستم له م خاکه ببرییت، ئەه ی چ خاکیک وه سه ر
خۆم بکه م؟!... زوردارییه... ئیوه له ولاتی خۆتاندا
هیچ نه بئى بسته زهوی و پارچه مه زرایه ک شک
ده بن، ته نانه ت ئەگه ر به ر و به ره میشی که م
بییت، هه ر باشه. هیچ نه بئى چاوه هۆده و
به ربیلایه ک شک ده بن که عه یبه ی خۆتانى تییدا

وهشپرن و له ساي سيپه ره كهيدا ئاره قى ته وئيل
وشك بكه نه وه...

ئه شقه لى گوتى: به لى هه مانه!
حه سوک به تووره يى هه ليدايه و گوتى: دهک
به زياد نه بئى و خودا ئه م به شه شمان لى بستينييت...
سه ت خوژگه هه ر نامان بوويايه...
ئه شقه لى به تووره يى گوتى: ده مت داخه
حه سوک... وا مه لى به رخم... هه مانه، بوون له
نه بوون باشته ر.

خه ليل به ئه وپه رى بئى هيوايى سه ريکى
راته کاند و گوتى: خوژگه و برىا منيش
چوارديواريک و بسته زهوى و چارداخيکى
هاوينا نه م هه بوايه؛ سا ئه وده م با له برسان
مردبايه م... به لام ئيستي به م گشته نه دارى و
نه هامه تيبه ي که هه مانه، روو له کوئ بکه م و په نا
بو کوئ به رم... مه رگه ساتى ئيمه هه مووى تاوانى
ئه و ئه مريکاييه بئى ويژدان و بئى مه سه له که يه که
ئه م گشته مه کينه مارشاله حيزه يه بوئى به ديارى
ناردووين؛ ده ستى ئيمه ي به ستووه و ده سه لاتى
به گ و به گله رانى به سه رماندا زال کردوووه...
زورداريبه، زوردارى!...

ئەشقەلى بەھیۆرى گوتى: وامەلى براكەم!...
ئەگەر دەرگایەكمان بە پوو دا بخت، بى شىك
دەرگایەكى دىكەمان بە پوو دا دەكاتەوہ...
ئەمريكای حیز چ دەتوانى دەرگای رزق و پوزیمان
لەسەر دا بخت؟!

خەلیل توورە بوو و بە تووندی گوتى: چ دەرگایەك
باوكەكەى باوكم! بوچی مەگەر مالیکمان دەمینیت
كە دەرگایەكمان بە پوو دا بكاتەوہ؟! نەخیر
هەرچى دەرگایە و هەرچى خیر و بىر و بەرەكەتە،
گشتى قەپات كراوہ و ناكرینەوہ و ناكرینەوہ و
تەواو!

ئەشقەلى گوتى: وا نییە براكەم، ئەو خۆى
دەيكاتەوہ.

خەلیل گوتى: ئیوہ بەم رىگایەدا هاتوون، بى شىك
ژنىكتان بە سەر پەلە مەزرایەكى بچوو كەوہ بینىوہ
كە یەك تەنە خەرىكى گىرەى خەرمانەكە یەتى؟!...
ئەشقەلى گوتى: بەلى دىتمان و چاومان پى
كەوت...

خەلیل گوتى: سى سال لەمەوبەر مەكینەى ئاغا
قاچى مێردەكەى هەنجنى و خانەنشینی كرد. هەر
ئەو ژنەى كە ئیوہ چاوتان پى كەوتووہ، خۆى و
سى زارۆكى رووتەلەى نۆبەتیدارى كەوتوونەتە ژیر

هه ره سی هه ژاری و نه خوښی و دهرده داری. بهم
حاله شهوه فه رمانی ناپیروزی ئاغا هه پره شهی
لیکردوون که ده بی باربکه ن. ئه وان به هه ر جوړیک
بوو، به سه مه رگی ده ژیان و ده نگیان لی
دهر نه ده هات. به لام خودای ئه و گونده ی که ئه و ژنه
داماوه ی که په له زه و بییه که ی ده کیلیت، هه ر به
چه شنی ئاغا گونده که ی ئیمه فه رمانی لی
راسپاردوون که ئه شی هه رچی زووتر و به ده ست و
بردیکی خیراوه له مال و حال و زهوی و زار ده ست
هه لگریت و لیړه و له م هه ریمه بچیتته دهر... ئاخر
بوچ پیم نالیی که من و ئه و ژنه به له نگازه پروو ده
کوئ بکه یین و هاوار بو کئ به رین؟! ئیوه بوچ پیم
نالین ئاخو هیچ دهر گایه ک ماوه که خودا به پرووی
ئه م خه لکه به له نگازه ی دابکاته وه؟!
ئه شقه لی گوتی: چ بیژم براگیان... گوتوو یانه که
ئه وه ی دهم و زاری خواردنی پیداوین، ده بی خورد و
خوراکیشمان بداتی.

خه لیل گوتی: کامه دهم و کیهه خواردن؟!
ئه شقه لی هیچی پی نه ما که ولا میکی
خیرده ره وه به خه لیل بدات و دلئ نارام بکاته وه.
به ناچار پرووی کرده هه والانی و گوتی: کورینه
به رزه وه بن با که مه هه وره وه زیک بکه یین و توزه

زه‌حمه‌تیک له سهر شانی خه‌لیلی برامان که‌م
که‌ینه‌وه.

جگه له یوسف، به‌تیکرا له جی بزووتن و له
ماوه‌ی کاتزمیریکدا خه‌رمانه‌که‌یان بو به بادا و
سووره ده‌غلیان له کا و کوٓت بو جیا کرده‌وه و دوی
کوٓتایی کار، هاتن و له سهر جیگای خوٓیان
دانیشتنه‌وه.

خه‌لیل گوٓتی: ده‌سته‌کانتان خوٓش براده‌رینه!

خیزانی خه‌لیل له‌جی هه‌ستا و له ماستی
دۆدانه‌یه‌ک که به ژیر میچی تاوٓله‌که‌یاندا
هه‌لوه‌سرا بوو، ماستاوٓیکی خه‌ستی بو گرتنه‌وه.
ئه‌وانیش به نوٓره به جامی پر له ماستاو دانووسان
و خواردیانه‌وه. کاتی روٓیشتن و مالآوایی کردنیان
خه‌لیل گوٓتی: خودا بتان پاریزئ براده‌رینه...
به‌هیوای خودا به‌سه‌ر ئیش و کاریکی باشدا بکه‌ون
و ره‌نجه‌رۆ نه‌بن.

نزیک به سه عاتیک دهبوو مه زراکه ی
 (خه لیل) یان جی هیشتبوو. هه تاو به ره و پوژئاوا
 راده کشا، به لام تین و تاوی دهشتی به رینی
 چوکورؤفا ئاگری لیده باری. له ته نیشته جاده، داره
 توویه کی کونه سال چلوپوپی کردبووه و گه لا و لقی
 ساوای داره که نوایه کیان نه رمه خوئی جاده به
 سه ردا وه ریبوو. تراکتوریکی توژاوی له ژیر سیبه ری
 دره ختی توژاویدا راگیرابوو. له به شی پیشه وه ی
 تاکتوره که ژوورؤچکه یه کی نایلونی، وه ک سایه بان
 بو شوفیره که سازکراوبوو. له دهر و ژووره وه ی
 تراکتوره که هیچ دهنگیک نه بوو که بکری ههستی
 که سیکی لی بکریت. ئه وان سهیریکی
 تراکتوره که یان کرد و به ده وریدا گه ران و به وردی
 سهیریان کرد، به لام نه له ژوور و نه له دهره وه ی
 تاکتوره که، جگه له خویان هیچ گیانله به ریکی
 به دیاره وه نه بوو. به بی ترس و تهقی یه ک یه کیان
 لی نزیک بوونه وه و له به رامبه ریدا راهستان.
 هه سوک به نیازی دهست لیوه شاندن به شوین
 کوچک و به ردیکدا گه را و خوئی لی چه پ و چیر کرد
 که دایلو سییت؛ ، به لام ئه شقه لی تی راخوری و

گازی کرد: نهکهی هسوک! ئهقلی خۆت بگرهوه و شیت مه به... ئیشت پیی نه دابی باوکه کهی باو کم. یهک به دوا یه کدا له تراکتوره که نزیک بوونه وه و به چوار ده وریدا گه ران. سهیری سه ر و ژیر و ژووریان کرد و هه ر کهس به دیدی خۆیه وه هه کایه تیکی بو ساز کرد و هه ر که سهش به جانه وه ریکی شوبه اند.

هه مه دوک گو تی: سهیری ئه م ده م و چاوه ی بکه ن چه نده ناشیرینه. ئه گه رچی له خه ویش دایه، به لام چاوه کانی هه ر ترووسکه یان دیت و زه ق ده چنه وه.

هه سوک گو تی: خودا بیکووزیت و له سه ر دنیا یه ی نه هیلیت... به لایه به لا!

ئه شقه لی گرماندی: تف له م سه ر و رووخساره ت به دفه ر!... خودی فه وت و فه نات کا. دوا یهش پیر به ده م تفی به نیوچاوانی تو زاویی تراکتوره که دا کرد. بلقی تفی ئه شقه لی به سه ر نیوچاوانی ماتوره خانه ی تراکتوره که دا خزی و هیلیکی سووری له ژیر ته پ و تو ز ده رخست.

یوسف به ده نگی کز و له رزوکی گو تی: له خودی ده خوازم چوکورؤفا نو قمه سار و سه ره و ژیر بی ت...

هيواخوازم هه رچى مه كينهيه به دهردى من گيرۆده
بيت... تف !

مه مه د گوتى: له خودى دهخوازم مه كينهى زالم
هه پروون به هه پروون بيت و هه ر له تك و كوتىكى
له شار و ديارىكدابلاو ببىته وه... تف !

حه مه دۆك دواى كه ميك رۆيشتن بوى گه رايه وه و
گوتى: خه به رى مه رگت به هه موو شار و ديارىكد
بگه ريت و ديمه نت وه ژير گل كه وى... تف !

كه وتنه وه رى. له ده مى رۆيشتندا تووشى
پياويكى كزى كه ساسى په ريشانحال بوون. پياو كه
دوو لنگه يه كى ئه ستوورى پينه كراوى ده به ر دابوو.
به كاتى رۆيشتن و ده گه ل هه ر هه نگاويكىدا
ده لينگه فشه كانى له قاچ و قولى ده هالان؛
پيخاوسيش بوو. ده سرۆكه يه كى كوڼى له سه ر
هالاندبوو. شان و مى له ژير قورسايى پيخه فى
سه ر شان و كوڼى، وه ك كه مه ي گوچان داهاتبوون.
له هه نگانوان و پيكوته يدا، وه ك تو بلى پى له
سه ر سكلى ئاگر داده نيى؛ دلى پيى به سه ر سنگى
خوله پوته دا دها و به په له هه لى ده گرته وه.
رۆيشتنه كه ي له ئه وپه رى ناچاريدا بوو. كه
گه يشته لايان و به لاشانياندا تپه رى، حه سوک

پرسیاری تیگرت و گوتی: ئوغر بی برا گیان، ئهوا
بو کوئی دهچی براهه م؟

کابرا وهک له خهسته خهویکی گران خه بهر
کرابیته وه، شه کهت و بیژراو وه لامي داوه : بو
جه هه ندهم ده چم و ریگهی جه هه ندهم له به ره ...
حه سوک گوتی: ریگای وینده ریته باش دوزیوه ته وه
و هه ره ئه و ریگه یه راسته و راست بو چه قی
جه هه ندهم ته ده بات ...

کابرا قسه ی حه یسوکی به گوئی گه یشت یان نا،
به لام به بیده نگی کلی کرد و به نیو خو له مره دا
ریگای گرت و رو ییشت.

ئه شه قلی گوتی: تو ده گهل ئه م ده رده دارانه باش
نابزوویه وه حه سوک؛ ئه م ره فتارو کرداره ت باش
نییه باوکه که ی باو کم. تو نابئی لییان بگری و قسه ی
ساردیان پی بلییت؛ گهر به م جو ره مرو یانی بیژی
گیانه که م، له وانیه له بهر ده ردی هه ژاری و
خا که ساریی خو یان وه رامی باشت نه ده نه وه؛ تو
نابئی لییان بگری و پرو یان لی گرژ بکه یته. ئه وانه
و ئیمه به بی جیاوازی دهستی روژگاری ئه م
سه رده مه لیی داوین ، تو نابئی به هیچ چه شنه
ره فتار و کرداری ئه وان ده ره هل بی و ...

هەر لهو دەمەدا له پاش سەریانەوه تراکتۆریک
به گرمه و ناله هات و کوگایهکی تهپ و تۆز به
سەر دا کردن و بهخیرایی به بەردهمیاندا تیپه‌ری.
هه‌سوک له پاش سەری تراکتۆره‌که به قه‌و هاورى
کردی: برۆ نانی خه‌لکان ببه‌ره هه‌ی نان بر!... برۆ
مالی هه‌زاران کاول بکه هه‌ی مالّه خاوه‌نت کاول
بی!

مه‌مه‌د گوتی: به هیوای خودا ئیش و کاریکی
باشمان له سەر رێگه‌یه و له به‌ری ده‌حه‌سیننه‌وه...
من به دلّما هاتوو و له دلّم چه‌قیوه که هه‌ر وا
هه‌ردانگه‌ری بی نه‌وا نامینینه‌وه... رزق و پۆزی
نه‌که‌وتۆته ژیر به‌رد و ئەشی ئیمه‌یش به ئاکامی
باش شاد ببین.

یوسف مه‌ودا رێیه‌کی زۆریان له‌پاش سەردا
جیمابوو. مه‌مه‌د وه‌رچه‌رخایه‌وه و
سه‌یریکی (یوسف)ی کرد. یوسف به‌ ته‌واو مانه‌وه له
په‌ر و پۆ که‌وتبوو؛ داچۆرابۆوه و جووتی ئەژنۆکانی
له‌ نه‌رمانی خوڵی جاده‌که‌ داکوتابوو. جارجار، هه‌ر
وه‌ک له‌ حالّی نوێژ دابی، بالابه‌ژنی راست
ده‌کرده‌وه و سه‌رله‌نوێ کوور ده‌بۆوه‌وه و
ده‌چه‌مایه‌وه.

مەمەد بانگی کرد: چییە یوسف ، چیتە
براگیان؟... ھەستە بۆ راست نابیتەوہ؟...
ئەشقلی گوتی: داماوہ گیانی دەبەردا
نەماوہ... سەدخۆزگە لەم سەفەرەدا رەگەلمان
نەکەوتایە و لە مائی خۆی و بەلای مال و
مندالەکانیدا داسەکنابایە.

حەسۆک بە توورەیی ھاواری کردی : پیاو ئاوا
دەدەردار و ناساز بئی، چلۆن رپوو لە چوکورۆقا
دەکات؟... دە تۆ خودا لیگەرین با بیچیزیت!... باب
ناپیاوی خانە خەرپ لە بەر دەرگای مالەکەماندا
ھەرچی تووک و جوین بوو حەوالەیی چوکورۆقای
کرد؛ دەی کە تۆ بەمجۆرە(چوکورۆقا)ت دەناسی،
بۆچی رپووت تیکرد و بۆچی لیمان بوویتە داسی
رمانە و سەرباری ھەموو خەم و خەفەت و
کۆلەواریمان ئەتویش ئیوہا...

ئەشقلی گوتی: دەست لەم قسانەت ھەلگرە
براگیان!... یوسف چ بکات براکەم؟ خاک و خۆلی
کامە دەرگا بە سەر خۆیدا بکات براگیان؟ ئەویش
ھەر وەکی ئیمە ھەزار و نەدار و برسی و بئی
ئاسۆیە و لە نان بۆ مندالانی دەگەریت. ئەو پپی
وابوو ئەگەر دەگەل ئیمە بکەوئ و ھاوسەفەرمان
بئی، لەوانەییە دەستی لە شتیک گیر ببیت و بۆ مال

و مندالە برسى و پرووتەلەكانى بېيتە ھىوا. ئەگەر
ئەو بىزانىبايە گشتمان بەم دەردە دەچىن، پېت
وانىيە وازى لەم كەتە كاروانە دەھيئا و لەمالى
خۆيدا دەمايەوہ؟!

حەسۆك بە توورەيى گوتى: سەگى كورى سەگ
نەدەبوايە رەگەلمان بەكەويت...

گشتيان بۆ يۆسف گەرانەوہ. ئەشقەلى ژيىر بالى
گرت و گوتى: ھەستە براگيان... چىيە و بۆچى خۆت
بەم خۆلە پۆلە گەرمە داداوە؟ بۆچ نابزووى برا
گيان؟!

يۆسف نالاندى و گوتى: ئەوہى ھيىز و توانايى بى
لە ئەژنۆكانمدا نەماوہ... ناتوانم پى لەبەر پى
بنيىم و ھەنگاو ھەلينيەوہ... دلم ئەوتۆ ليدەدا كە
مەپرسە...

ئەشقەلى ژيىر بالى گرت و بە ئەھوہنى پىيى گوت:
بەرزەوہ بە براگيان! ھيندە خۆت مەتولينەوہ
كەسەكەم!

يوسف گوتى: شتيك نىيە. گەليك جارن ئيوھام
لى بەسەر ھاتووہ... پياو بە دايم ساغ و لە سەريى
نابى، نەخۆشى و سەرئيشى ديىت و دەروا...

پاشى ئىستىك حەسانەوہ، بەتيكرا ھەستان و
كەوتنەوہ رى. بەربەرى تاوپەرانا بوو، ھەتاو

دههات له پشت كهوانه‌ی ئاسمانی دووره‌دهستی بهرامبه‌ریانه‌وه ئاوا ببیت. له به‌ری پوژئاواوه كوومه‌له هه‌وریکى سوورى به‌ره‌نگى خوین، به‌ژنى ژيرووى ئاسمانى داگیر کردبوو. مه‌ودایه‌كى ئه‌ولاترى جاده، سه‌وزایی مه‌زرایه‌كى برنج له به‌ر چاویاندا دیار بوو. له كه‌نارى مه‌زره‌كه‌دا چه‌ند پوله له‌قله‌قى دندووك دريژ، له سه‌ر یه‌ك قاچ چه‌قیبوون و وه‌ك بلیى نوقمى بیر و خه‌یالیکی قوول بن، بى هه‌ست و خو‌ست راوه‌ستابوون. شتلى شلک و سه‌وزى برنجه‌كان به‌قه‌درایه په‌نجه‌یه‌ك به‌ژنیان به‌ره‌و سه‌ر کیشابوو. له‌ژیر پى شتله برنجه‌كانه‌وه زه‌رداویکی خه‌ست به‌ره‌و لیژایی مه‌زراکه ده‌هات و به‌ره‌و چالی كه‌نار زه‌وییه‌كه ده‌پویشت.

حه‌سوک له ته‌نیشت چالی پر له زه‌رداوى زه‌لکه‌كه راکشا و قورتم قورتم ئاوى لى خوارده‌وه. یوسف هاواری کردى: کوره ده‌ستم به داوینت هه‌سوک مه‌یخوره‌وه کاکه، ئه‌مه ئا و نییه‌و زه‌هراوى کوشندیه، مه‌یخوره‌وه بابه‌که‌ی بابى من! بیتوو بیخو‌یته‌وه، ده‌سته‌جى ده‌مرى. منیش هه‌ر به‌م ژاراوه ئه‌م ده‌رده‌م گرت و کارى لی‌کردم...

حەسوک وەک ههچى بهگوى نهگه‌بشتبى، هه‌تا
 مه‌شكى زگى بردى زه‌رداوى خوارده‌وه و دواى ئه‌وه،
 ئه‌شقه‌لى خوى پى پانه‌گيرا و له‌سه‌ر زگ تخيل بوو
 و به زه‌رداوه‌كه‌دا نووسا. دواى ئه‌شقه‌لى مه‌مه‌د
 هات و حه‌مه‌دوكيش به دواى دا و گشتيان خويان
 تيرئاو كرد. يووسف په‌يتا په‌يتا ده‌كرووزايه‌وه و
 هاوارى ده‌كردنى و ده‌پارايه‌وه و ده‌يگوت: ژاراوه!...
 ئاوى مردنه!... مه‌بخونه‌وه برا گيان! ئيمه زن و
 مندالمان چاوه‌پى گه‌رانه‌وه‌مانن.

يووسف هه‌ر هاوارى كرد، به‌لام كه‌س گووى
 نه‌دايه و خوارديانه‌وه. دواى تيرئاو بوون، گشتيان
 پشت به چالى پر له زه‌ل و زيروو دانيشتن. يووسف
 خوى پى پانه‌گيرا و هات و له‌سه‌ر سنگ دريژ بوو و
 ده‌مى پيوه‌نا و هه‌تا توانى خواردييه‌وه.

حەسوک رووى کرده يووسف و گوتى: ئه‌ى كه ئه‌مه
 ئاو نيه‌ه و ژاراوى ره‌به‌قه، تو بوچ ده‌بخويته‌وه؟!
 ئه‌شقه‌لى به توورپه‌يى گوتى: لى گه‌رئ براگيان،
 ئيشت پى نه‌دابه‌ى حەسوک... وازى لى بينه برا
 گيان!

مه‌مه‌د گوتى: به هه‌ويى خودا به‌سه‌ر ئيشيكى
 باشدا ده‌كه‌وين... به دلّم داها‌توو كه ئيشيك

ده دۆزینه وه و له م گه رانه بیهوده یه پزگاریمان
دیت.

حه سوک گوتی: ئیش؟!... خهونت بینیه یان له
هه ورانه وه به گوێچه که کانت دا خویندراوه؟!
مه مه د گوتی: به لئى به دلما هاتوه.

حه مه دۆک: منیش جووته گایه ک ده کرم
شاخه کانیا ن که وانی بی ...

حه سوک تیی راخوری: وست به کوری سه گ...
بی ده نگ!...

ئه شقه لی هی دیانه گوتی: ده خلت به سه ر ئه م
کورپزگه وه نه دا بی ت حه سوک!

حه سوک گوتی: له دین ده هریم ده کات ئاشق...
ئیمه نانه وشکه مان نییه بو خواردن، ئه و تووته له
سه گه هه ر باسی جووته گایه ک ده کات...

ئه شقه لی به هیوری گوتی: خا و هه رزه کاره و
فام و مشوره که ی هه ر ئه وه نده بر ده کات... ئاخ
تۆش سه رده مانیک کال و گهنج بووی و ...

- به لئى بووم، به لام له هه موو ته مه نم دا قه ت
ئاره زووی گا و گاجوتانم نه کردووه و ته نانه ت
خولیا ی گویره که یش نه بووم.

- هەر كەسە ئارەزوویەكى دە دلدایە
باوكەكەم... ھەمدۆك خەون بە جووتە گایەكەوہ
دەبیینت و یەكى تر بە كۆشك و سەرسەرایەكەوہ...
ھەسۆك بە توورەیی گوتی: ئاشق دەكرئ تۆیش واز
بیینی باوان!
ئاشق بە دەنگیكى كزەوہ گوتی: كەواتە...

شهويان ليداهات. تاريخيکايي بالي رهشي بهسهر
 ههرد و ههوا دا کيشا. فهريشي بهريني ئاسمان وهک
 تو بلبي بهپوي ئهستيره چندرابيت، به دهريايهکي
 پر له زيته و زريوهي ئهستيرهکان زهردهي
 پيکهيني پيدا گهرا. قريوقهکانی باوهشي نويني
 قوريني زه لکاوهکان يهکجي دهستيان به ورقي ورقي
 قرين کرد و پيکهوه ئاههنگيکي خوشنهوايان ساز
 کرد. چهقل و ريوي چولگهکانيش دهنگي نووزه و
 کرووزانهوهي خويان لهم ههوايه هالاند و بهتيکرا
 بو شهو زيندهداراني چولگهي کاکي به کاکي
 بهزميکي خوش ههوايان گيرا. ئهوانيش
 پيخهفهکانيان کردهوه و راکشان و زور زوو خهويان
 ليکهوهت. بهلام لهپر هيرشي لهشکري پهخشه ههر
 وهک ههور به سهريان کشان و هوروزميان بو هيئان
 و بهسهريان وهربوون. له سه ر جلك و کراسهوه
 دهريشوکهي تيزيان لي بهتاقی کردنهوه و ئوقريان
 لي ئهستاندن. ئهوان لهم تهنيشت بو ئهو تهنيشت
 ههلگهرايهوه و به دهست و قاچ و لينگهفرتهيان
 کرد و تهپويان له خويان تاراند، بهلام ههزارهزيلي
 ميشووله به بون و بهرامهي خوينهوه هاتبوون و
 دهستبهرداريان نهبوون.

یوسف گوتی: گوئی بگرن کورپنه با پیتان بلیم که میسولهی دهستی چوکورؤقا به مجوره ناپرینگیینه وه و دست له ئیخه مان ناکه نه وه؛ ئەگەر ئیمه دست به ردهینه وه و کاریک نه کهین، دلنیا بن که دلۆپه خوینیکیمان له جهسته دا ناهیلن. ئەوانه میسه کویره ی دهستی چوکورؤقایان پیده لین و له سهگی یانیگر به دفه رتر و درتر و هارترن. بیتوو ئاگریک نه کهینه وه و دووکه لیک به با نه کهین، ههتا رۆژمان لیدادیت که ولمان له حاجهت دهخن؛ میسه کویره ی چوکورؤقا هه ر بهس ئاگر و دووکه ل حه ریفیانه و بهس.

حه سوک گوتی: قسه ی یوسف راسته و منیش سالیک له چوکورؤقا ماومه ته وه و ئەم دهردهم به سهر هاتوه.

حه سوک به گورجی باوه شیکی درک و دال و چر و چیلکه کوکرده وه و له نیوان خویندا گری تییه ردا. پووش و په لاش و چر و چیلکه ئاگریان گرت و گر بلپسه ی بهست. به شه بهنگی گری ئاگر، کویره رپگهی بهرام بهریان وهک رایه لیک سییواش ترووسکه ی پیداهه را و ئاوی زه لکه کهش شه بهقی زهره و سووری تیکه وت.

لهژیر پرووناکی گری ئاگردا سهیریکی سهرو
پوخساری یوسف - یان کرد و لئی ترسان. پوخساری
یوسف رهنگیکی زهردی زهعههرانی لی نیشتبوو.
نمای دهموچاوی وشک و بی گیانی و ئیسقانی
شهویلکه و کارهلهی زهق دهپهپیوی له سهمای
ئاگر و دووکهلدا مهردی ئازای دهترساند. کولمه و
چهناگه و ملی باریکی ههر بهس چهند پيشاله رهک
و پیستیک نهبی، ههر هیچی پیوه نه مابوو؛ ده می
کرابوو و تۆز و ته می مردووانی لی نیشتبوو.

هه سوک گوتی: پهخشه له ئاگر دهسله مینه وه و
خو له جهستهی زینده وه ر نادهن و دهپرینگینه وه.
هه تا گزنگ دهکهوئ و بهیانمان لی دادیت، ئاگرمان
نابی له گر بکهوئ.

ئه شقه لی گوتی: ئاگرمان له گر ناکهوئ یاران!

هه سوک گوتی: پهخشه ی چوکورؤقا! ...

ئه شقه لی: ئه ز دهزانم ... پوژیک بوو ، پوژگاریک

بوو ... کوره هه ژاریک بوو ...

هه سوک له بهر ئاشق پارایه وه و گوتی: ده سا به
عیشقی پیرت دهنگت بی... دهنگ هه لبره و
زرینه ی سازه کهت له دهنگت بهالینه... له وه ته ی
پروومان کردوته ئه م چوکورؤقا ویرانه یه، نه
زرینگی خوش نهوای ته مووره که تمان به گوئ

گه‌یشتوو و نه ده‌نگه دلبلاوینه‌ک‌ه‌شت جه‌سته‌ی
خه‌سته و به‌له‌نگازی بوورژاندووینه‌ته‌وه .

ئه‌شقه‌لی: راسته‌ه‌سوک... راسته‌براکه‌م !

یوسف‌نالاندی : وای له‌من... وای ...

ئه‌شقه‌لی گوتی: به‌هیوای‌خودا ئه‌م‌ده‌رد و
ئازار‌ه‌ت له‌کوژ ده‌بیته‌وه یوسف .

ه‌سوک‌باوه‌شیک‌ی دیک‌ی چر و چیلکه‌به‌سه‌ر ئاگر
داکرد. به‌گه‌رمای‌شه‌وی‌هاوینی‌ده‌شتی‌چوکور‌وفا
و بل‌یسه‌ی‌تینداری‌ئاگر، ئاره‌ق‌زه‌نگول‌زه‌نگول‌به
سه‌ر و پرووی‌گشتیاندا‌تکایه‌وه .

ه‌سوک‌ده‌ستیکی‌خوشه‌ویستانه‌ی‌هاویشه‌سه‌ر
شان و ملی‌ئه‌شقه‌لی و گوتی: ئاشق!... برای
شیرین... ده‌نگت‌بی... بو‌مانی‌بلی !

ئه‌شقه‌لی‌ده‌ستی‌کی‌شا و تاره‌که‌ی‌له‌باوه‌ش‌گرت
و بو‌هینانه‌سه‌ر‌ه‌ه‌وا‌ته‌له‌کانی‌کوک‌کردن و
ئینجا‌به‌چیرۆکه‌که‌دا‌هات و گوتی: له‌به‌ری
گونه‌کانی‌خۆمانه‌وه‌کوره‌هه‌ژاریک‌به‌داوی
ئه‌شقی‌کچه‌ده‌وله‌مه‌ندیک‌گرفتار‌ده‌بی و کچه‌ش
یه‌ک‌دل‌نا، بگره‌سه‌ت‌جار‌سه‌ت‌جار‌دل‌ده‌نیته
ئه‌قینی‌کوره‌که و رایه‌لی‌خوشه‌ویستی‌ئه‌م‌دوو
لیک‌ده‌هالین و پیکه‌وه‌ده‌بنه‌شیت و شه‌یدا و
بیقه‌رای‌یه‌کتر. به‌لام‌ه‌هرکه‌باوکی‌کچه‌ئه‌م

خه به ره ده زانی، لییان ده بیته درووی مه م و زینان
و له کوره راده سپیږی که خوینی کچم بو شوو کردن
دوو هه زار لیره یه و هه رکه سیک ئه م شیرباییه
ده خوی رابینیت، کچه مال و ملکی خویه تی و
ته واو!

کوره ی داماره له رۆژدا کریکاری ده کرد و
زور شه وان به بی نانی سه ری ده کرد سه ر سه رین.
به م گرانجانییه ی که باوکی کچه که پیی راگه بیاند
بوو، ده ماری هه ست و مشووری ته زین. باوکی
کچه ش بو فروشتنی کچه که ی، رۆژ ده گه ل رۆژ نرخ
و بایه خی بویه ده برده سه ر که سه ودا که به که س
هه لنه سوو رییت. ماوه یه ک خواز بیینی کور و کچه که
بیده نگی به سه ر داها ت، به لام ئه وان ئه گه ر به
رۆژ چاویان به یه کتر نه که وتبایه، شه و
ژوانه که یان تی و ته سه ل و راز و نیازه که یان شه و
به دوا ی شه ودا خه ست و خوشت ر ده بوو. شه ویک له و
شه وان، دلدار ده ستی دل به ره که ی گرت و پیی گوت:
من کوره هه ژارم و باوکت تو به من نادا، وه ره با
پیکه وه سه ری خو مان هه لگرین و روو له چولگه ی
چوکور و قئا بکه یین، به شکم خیرمان بیته ری و پیک
ببرین.

دوو ئەقیندار دەستی یه‌کتر ده‌گرن و ږوو ده‌که‌نه
 چۆلگه‌ی ئەوسەر نادیارى چوکورؤڤقا. کورپه‌که
 لاویکی هه‌رزه‌کارى کال و کړچى ده‌بئ و بئ
 ئەزموون. له ترسى به‌دکاران و له ده‌ستى
 کاربه‌ده‌ستانى ده‌ولت، له ږوژدا کچه ده‌شاریته‌وه
 و به شه‌و ږیگه‌ی نادیارى چۆلگه‌ ده‌گرنه‌به‌ر و
 ده‌ږون. ږوژیک له ږوژان کورپه‌که به نیازی
 وه‌رگرتنى نان و پېخوړ ږوو ده‌کاته ئاوابیه‌ک و
 خوشه‌ویسته‌که‌ی له ئاودرگه‌یه‌کى ته‌نیشت مه‌زرای
 برینج دا ده‌شاریته‌وه. له گه‌رانه‌وه‌یدا شه‌و به‌سه‌ر
 دادیټ و ږیگه‌ی لئ ده‌گورپټ. به‌ده‌نگى به‌رز یار
 بانگ ده‌کات، به‌لام هاواره‌که‌ی بئ وه‌لام
 ده‌مینټه‌وه. کورپه‌هه‌راسان و شیواوه‌حال بست به
 بستى ئەو شوینه‌ ده‌گه‌رپټ، به‌لام هیچ سه‌ر و
 سوړاغیک له یار نابینټه‌وه. به‌ده‌نگى به‌رز
 هاوارى یار ده‌کات، به‌لام جگه‌ له ده‌نگى
 جانه‌وه‌رانى شه‌وگه‌رد هیچ ده‌نگى تری به‌گوئ
 ناگات. به‌ره‌به‌ره‌ی تاریک و ږوونى به‌ربه‌یانى
 ده‌گاته‌هه‌شارگه‌ی یار، به‌لام به‌سه‌ر هه‌وارى
 خالی‌دا ده‌که‌وټ... ده‌سا با من به‌برایانى خوم
 بیژم که منیش له خه‌لکانم بیستوومه و ئەوان
 ده‌لین که کورپه‌ی مالویران له ناو چاله‌که‌دا به‌سه‌ر

کۆگایهک ئیسقانه سپیلکهی تازه کرۆسراوه دا دهکهوئیت و له بهریکی تریشهوه جووتیک پرچ و زولفی یار و بهرگ و بهری دهبینیتهوه که دربهدر کرابوون؛ بهم دیتنه هۆش له کهلهیدا نامینییت. دهگیڕنهوه و دهلیین که گویا پهخشهی دهشتی چوکورۆقا ئهم دهردهیان به سهر جووتهی دلداران دا هیناوه... وهبالی قسه له ئهستوی ئهو کهسهی که لیم بیستوهه.

حهسۆک گوتی: بهلی راسته! ئیمهیش ههر ئیستی له سای گڕ و دووکهلی ئهم ئاگره دا ماوین، ئهگینا ئیمهیش کهولمان له ههجهت کهوتبوو.

مهمهه: بهلی ئیمهیش بهزیندوویی کهول دهکرابین و ههر تۆزقاله ئیسک و پرووسکیکمان لی بهجی دهما.

ئهشقهلی دهنگی تهنبورهکهی کزکرد و گوتی: بهلی دلدار له تهنیشت ئیسقانه سپیلکهکانی یار دادهنیشیت و پرچی لوول هۆندراوهوهی یار دهگریته دهست و پپی ههلهلی.

حهسۆک: دهسهر سهرت گهریم ئاشق دهنگ ههلبیره... دهی!

ئاشق کوویی تارهکهی بهسنگهوه پهسپاندو تۆزکالییک خوی بهسهر دا لارکردهوه و پهنجهی به

سەر تەلى تەموورەكەى داکيڭشا. تار ھاتە زمان و ھاوارى كرد. دەگەل شەپۆلى زرينگەى بە سۆزى تار، دەنگى بەسۆز و خەمناكانەى ئەشقلەى بە چۆلگە و بياباندا گەرا. ئەشقلەى بە سۆز خویندى. دەنگ و سەداكەى دەنگ و سەداى "ئاشق فەيسەل"ى دەخستەوہ بىرى گویديیرانەوہ.

ئەشقلەى بە ھەوا داھات و ئەوانى تريش بوون بە ھەست و لە خەرمانەى تىك بەزىوى دەنگى زولالى ئاشق و دەنگى تارەكەيدا تۈنەوہ. دەنگى ئاشق و نەواى تارەكەى ئاگرى لە گيانى پياوى خاوەن ھەرست بەردەدا.

لاوك كۆتايى پيھات. ئەشقلەى گوتى: ئەوسا ئاشقى شەيداي لە يار ھەلبراو پرچى ھۆنراوہوى خوشەويستەكەى گرتە دەست و بە ئاوايىھەكانى چوكورۇقادا ھات و گوند بە گوند گەرا و جيگە و رپگە نەما رۈوى تينەكا و ھەوالى يارى خوى لە خەلكان و ھرنەگرىت. ھەر جيىھەك و ھەر ديىھەكى كە پەناى بو دەبرد، چىرۆكى خەمبارانەى خوى و يارى ئازىزى بو دەگيیرانەوہ و كەس نەبوو دەگەل گەرمەشینی ئاشق شىنگيیر ھاودەنگ نەبى و بە ماتەمینی دانەنیشيت... من دەلیم خودا ئەم دەردە گرانە بە سەر كەس نەھيىت.

ئەشقهلى ھەروەك لە سەر زەوى نەمابى، خۆى و دەنگى خەمناكى و گريانى سازەكەى تىكەلى يەك بوون و دەگەل ھىوا بە بەردەرگای ھەزاراندا گەرپان و لە ناخەوہ خرۆشین. تەنبوورەكەى ھەر وەكوو كۆرپەيەكى ئازيز بەسەر سنگەوہ كوشى و ھەر ھىندە خۆى بەسەردا لار كردهوہ؛ كە دەگەل يەك بوون بە يەك. ئەشقهلى وەك پۆى لىھات و لە تەلى تارەكەى ھالا و شىنى گىپرا. پەنجەى بەخىرايىيەكى باوہرپنەكراو بە سەر پەردەكانى سازەكەيدا دەھات و دەچوو؛ تارەكەى دەگریاند و ئاشق بە سەر گريانى تەموورەكەيدا دەخویند. دەنگ و سەداى ئەمجارەى ئاشق خەمىكى تر و پارانەوہ و سكالایەكى دىكەى لىدەبارى و ھەموو دەشتى چوكورۇقاش شەپۆلى ئەو خەمە ناديارەى پىدەدەھات. ھەواى دەنگى ئاشق و پارانەوہى تارەكەى باسى خەمىكى نوپیان دەکرد. بەرز تىھەلدەبووہ و نەرم نەرم دادەكشايەوہ و دەگریا. باسى رەنجى رەنجبەرانى دەکرد. لە ئەشق و ئەقین، لە ھەژارى و دەسبەتالى، لە ئازارى بى ئامانى دەردە باریكە و دەردى بى دەرمانى رەشە نۆبەتى و لە ھەناسە ساردى و دەربەدەرى و ئاوارەبوونى خىلى بى سنوورى كرىكاران دەدوا. بو

مندالی بهرمه مکانه کانی دایکه بی شیره کان و به
 سهر پیایوی ره به نی بی مال و حالی مال
 به کوله وهی هه لده گوت و بویان ده گریا. له
 هاتوچوونی بی پسانه وهی چه می «سه یحان و
 جه یحان» و «قزل ئه یرماق» ده دوا. باسی ده شتی
 ئه وسهر نادیارای چوکورؤقای ده کرد و له ده ست
 هوروزمی بی ئامانی په خشه و له چنگ لافای
 مه کینه ی بی ئایین و له عازاب و ده ردی هه ژاران
 ده بیاران. به سهر هه موو ئه و لووتکه چیا به زانه ی
 هه لده گوت که به فری نوییان به سهر به فری کوندا
 ده باریت و ههر به هاریک داوین و قه دپاله کانیان
 به میړگ و گول و سه وزه لان ده رازیننه وه. به ئاسکه
 سیاچه مانه کانی هه لگوت که له هه میزی زنویری
 چیاکاندا نه رم و سووک و بی خه یال دین و ده چن؛
 له گه ل خاک ده دوا و له غه دری بی سنووری و له
 داگیرکاریی داگیرکه ران هاواری ده کرد.

ئاشق هه تا به ره به ره ی گزنگدانان خویندی.
 ئاسمان له به ری پوژه هه لاته وه سوورایی پیداهه را و
 شنه ی به یان بزووت، ئاشق تاره که ی دانا و بیده نگ
 بوو. سهر و سیماکه ی ئه هوه نی و ئارامی و
 ره زامه ندی لیده باری.

به تيڪرا گوتيان: ئاشق دهمت گهرم و په نجه كانت
 ههر خوش و سلامت بن. به هيواين قهت قهت
 بهردى سارد و گهرمت نهيه ته بهر پي و قهت
 رهنگى هه زارى و ليو به بارى نه بينى. له خودى
 ده خوازين دهست بو ههر شتيك به بهيت ئالتون و
 گه وهه رت به دهسته وه بى!

ههستان و خويان كوكرده وه و مه نزلگه كه يان جى
 هيشت. له شووينى دانيشتنى شه وان هيان زور دوور
 نه كه وتبوونه وه ؛ ئاورپكيان له پاش سهريان
 دايه وه و ديتيان له پاش سهريانه وه زمانه ي تيز و
 باريكى دوو كه لى ئاگرى دوينى شه، به شينه يى
 به ره و سه ره لده كشيټ. گه يشتنه گونديك كه «ئاخ
 كو» ي ناو بوو. كه وييل و كوخته ي ماله كانى گوند،
 وردو ويړان و نيوه خاپوور كراو بوون. دار و
 ديواره كانى به ته پاله سواغ درابوون و هه له ش و
 پووش و قاميشى سه ربان و ژير په له سوانه كانيان
 له به ريه ك رويبوونه وه و به هوروزمى با، بلاوى
 په نا و په سيوان كرابوون. ئاغ كو گونديك بوو به
 دواينى گرديكى پرووته نه وه هه لوه سرا بوو. ئه وان به
 كولانه ويړانه كانيدا ده هاتن و ره وه يه ك سه گى دى
 به چه ق و لووره وه ده گه ليان ده روپيشتن.

به تهنیشتی یه که مین کوْلاندا راده بردن که پیره
پیایو یکی پشت چه ماوه وه له بهر ده رگا که ی خویدا
پراوه ستابوون و سهیری ده کردن. دیار بوو
پیره پیایو که چاوه کانی ناسازن و به رده وام به له پی
دهست چاوه کانی داده مائین. هه رکه به چاوه
ناسازه کانی ریپواره نه ناسراوه کانی بینی، به
هه ناسه ی سواری و به ده نگیکی کپه وه گوتی:
رۆژتان باش براده رینه!

وه رامیان داوه: رۆژی خۆت باش مامه گیان!

– ئه وه بوکوئ به خیر!

مه مه د گوتی: له «ئورووم» ه وه هاتووین و به شوین
کار دا ده گه ریپین.

– ئیش له پشتی شیران به ستراره... ئه گه ر پیای
برۆ به ره گه ی شیران به سه ته و لییان بستینه!

مه مه د گوتی: به هیوای خودا شیر و پلینگان
ده گرین و به شی خوْمانیان له ده میان ده ردینین .

پیره پیایو که گوتی: ئیتر ئه م چوکورقایه، چوکورقای
جاری جارن نه ماوه براکانم. تراکتور و مه کینه
شه شدانگی ولاتیان داگیر کردوو و بو کریکاری
ئیشکهری بیچاره، کار که وتوته سه ر پشتی شیران و
شیر به ئیمه مانان دانایه ن.

ئىشقهلى گوتى: خودا بۆ خۆى دادى ههژاران
دهستينيت.

پيره پياوه كه گوتى: خودا له دهمت برونى باوكه
باوكم و خودا بالى بهزه يى به سهر گشتماندا
بكيشيت.

مه مه د بۆ رزگار بوون له دست پيره پياوه كه،
غازى كردى و گوتى: ده جا لاي ئيوه مان خوش برا
گيان.

پيره پياوه كه خيرا بۆ لايان هات و گوتى: كورپكم
ههيه ناوى «وهلى» يه. وهلى مه زرايهكى ههيه و به
گه نم داى چاندوه. گه نم كه به بالاي پياويك بهرز
ببووه به لام له نه هامه تيانمان گه نم به كجى و هه
به سه ريه كدا ته پى كه رپگه به مه كينه نادا ههلى
گرينه وه. به لام ئيوه كوستانين و له دروونه وهى
شاره زان... ده لئىن چى؟

مه مه د گوتى: ئيمه بۆ رۆژى گران سازكراوين و
دروونه وهى ئيمه گه ليك له مه كينه وردتر و
ساكارتره و ...

حه سوک: ده غله كه تان به ئاره زوى ئيوه
ده درووينه وه.

حه مه دوک: منيش كه ره نتوو كيشم... شاخه كانى
كه وانى بى هه ر به چه شنى قاشى مانگى نوئ!

ئەشقەلى: بەلى ھەمەدۆك تۆيش مەلەغان
كېشىكى كارجوانى و لە كارى وەرزىرىدا لە ئىمە
نامىنېتەوہ.

پىرەپىياوكە مندالىكى شارەزاي رەگەل
كرىكارەكان خست. كورپىزگەكە زور ئازا و بە
دەستوبرد وەپېش جەماعەت كەوت و ھەركە
گەيشتنە بەر دەرگاگەيان، وەلى لە مال ھاتەدەر و
كورپىزگەكە گوتى: كاكە وەلى ئەمانە دروینەوانن...
باوكت دەيگوت ئەمانە كوستانين و لە مەكىنە
نامىننەوہ...

وەلى گوتى: گەلىك بەخىر بىن برادەرىنە...
دەغلەكەم تىكھالآوہ و بەسەر يەكدا كەوتووہ؛ سا
نازانم ئىوہ دەرەقەتى دىن يان نا؟!
مەمەد گوتى: ئىمە بە ئارەزووى خوت دەى
دروینەوہ...

– چۆنم بو دەدروونەوہ؟ چەندەم لى دەستىنن؟
ئەشقەلى گوتى: برا گيان ماسى لە دەريادا
نافرۇشرىت؛ لىبگەرى با مەزراكت ببىنين و
چاويك بەدۇخى دەغلەكەت دابخشىنين جا ئەودەم
دېينە سەر سەودا و قسەى خۇمانت دەگەل
دەبرىنەوہ.

سه‌ره و چه‌ند قومیکیان ئاو خوراده‌وه و به تیٲکرا
چوونه سوئی مه‌زراکه‌ی وه‌لی. مه‌زراکه بیست
دوینۆم^۱ ده‌بوو. ده‌غله‌که هه‌ر وه‌ک هه‌سیر به سه‌ر
یه‌کدا ته‌پیوو؛ به جوړیک که ته‌نانه‌ت
ساقه‌تیکیشی به سه‌ر پیوه نه‌ماوو.

ئه‌شقه‌لی گوتی: سه‌ت هه‌یف و هه‌زار هه‌سار بو
ئه‌وئ ده‌غله‌ باشه‌ی که ئیوه‌ای لی به‌سه‌ر هاتوه.

ولی گوتی: ئه‌گه‌ر خودا نه‌یدا، نابئ... باوه‌ر
بکه‌ن ده‌غلیک بوو که شیر ی لی‌ره‌وار نه‌یده‌توانی
پییدا تی‌په‌ر بیٲت، قه‌فی ساقه‌ته‌کانی به‌بارستایی
قامکی پیاو‌یک ئه‌ستوو و گیاندار بوو... به‌شی
ئیمه‌یش ئاو درابوو که ده‌ی بینین... ده‌غلی
مالکاول له‌ به‌ختی خاوه‌نی یه‌کجئ به‌سه‌ر یه‌کدا
ته‌پی... به‌لام باش بوو ئیوه به‌ فریامه‌وه هاتن
براده‌رینه.

دانیشتن و سه‌ودایان ده‌ست پی‌کرد و زور به
هاسانی مه‌زرای بیست دوینۆمی کاکه وه‌لی
به‌بیست لی‌ره قسه‌ی له‌سه‌ر کراو هه‌ر بلئی یه‌ک و

---

^۱ هه‌ر دوینۆمیک ده‌بیته هه‌زار مه‌تری چوارگوش.

دوو ساویان به داسه‌کانیان داهیڼا و دهستیان به دروونه‌وهی کرد.

مه‌مه‌د به دهم داس وه‌شان‌دنه‌وه ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه: نه‌مگوت!... نه‌مگوت به دلمدا هاتووه ئیشمان ده‌ست ده‌که‌وئیت!... ئیوه له‌م چوکورۆق‌ایه ب‌روانن و سه‌یری کیلگه و مووچئ و مه‌زراکان و چۆله‌وانییه‌کانی ب‌که‌ن و بزنانن که چیها به‌رینه و چه‌نده پ‌رپیت و به‌ره‌که‌ته! بۆ مه‌گه‌ر ده‌کرئیت له‌م هه‌رده به‌رین و شیرینه‌دا ئیش ده‌ست نه‌که‌وئیت؟! به‌ئێ براده‌رینه پیاوی کرئیکار هه‌تاسه‌ر بئیکار نامیئیت.

گشتیان خۆش‌حالی کار، سه‌رگه‌رمی که‌ره‌نتو گئیشان بوون و هه‌ر ته‌نئ یوسف بوو که له‌ سه‌ر تاشه‌به‌ردی‌کدا و له‌ ئه‌وپه‌ری په‌ریشانی هه‌ل‌کرووژما بوو. هه‌مه‌دۆک به‌ داسی یوسف دروئینه‌ی ده‌کرد.

کانتیک که وه‌لی به‌ نیازی هیڼانی خوارده‌مه‌نی به‌ره‌و مال ده‌چۆوه، هه‌مه‌دۆک زۆر به‌ ئه‌سپایی خۆی لئ نزیک کرده‌وه و پاش دهم و لیچ پان کردنه‌وه‌یه‌ک و ئاوی دهم و زار قووت دا و به‌ ئاسپایی گوتی: ئه‌رئ مامه‌ منیش وه‌کی ئه‌وانی

دیکه دهسره نجم هه‌یه و پیی خه‌نی ده‌بم؟ ... جووته
گایه‌ک ده‌کرم شاخه‌کانیان که‌وانی ...

وه‌لی سه‌بیریکی کرد و به سه‌رسوورماوی رووی
کرده ئه‌وانی دیکه و گوتی: ئه‌ری براده‌رینه ئه‌م
کوریزگه‌یه ته‌واوه؟! ... من له‌م حه‌له‌ق مه‌له‌ق
گوتنه‌ی ئه‌و هیچ تیینه‌گه‌یشتم.

ئه‌شقه‌لی گوتی: گوئی مه‌ده‌ری باوکه‌که‌م ...
زاروکه و دونیا نه‌دیده‌یه و ساویلکه و ساکاره ...
حه‌سوک نه‌راندی به سه‌ریدا و گوتی: ئه‌وه لی‌ره و
به‌لای کاکه وه‌لی چیت گووت سه‌گی کو‌ری سه‌گ ...
لی‌ره‌شدا خو‌ت ئاشکرا کرد که ...

ئه‌شقه‌لی گوتی: تووره مه‌به حه‌سوک ... پی‌ت وایه
حه‌مه‌دو‌ک چی به کاکه وه‌لی گوت، که کاکه وه‌لی
بو تی‌گه‌یشتنی رووی ده ئی‌مه کرد ... له‌وانه‌یه لی‌ی
پرسیبی‌ت له‌م چوکور و قایه‌دا سه‌رجه‌م چه‌ند
تراکتوری تی‌دایه ... داده‌ی حه‌مه‌دو‌ک وه‌لویه باوکه‌م؟
حه‌مه‌دو‌ک: به‌لی وه‌لویه مامه گیان.

بی‌ده‌نگی به سه‌ر و لاتدا بالی کرده‌وه و
کریکاره‌کان به هه‌موو تین و توانای خو‌یانه‌وه
خه‌ریکی دروینه بوون. به‌بی سه‌ره‌له‌برین و به‌بی
پشت راست کردنه‌وه هه‌تا به‌ره‌به‌ری پاش
نیوه‌پۆیه، یه‌ک بین و یه‌ک چین دروو‌یانه‌وه.

ههتاویش به هه موو تین و تاوهوه دهیچرۆقاندن و دهیسوتاندن. گهرما و تینی ههتاو له بهریک و رهنج و نازاری دروونهوهی دهغلی خهوتووش له بهریکی ترهوه لهش و گیانیانی دهتواندهوه و فرزه ی لیده برین. به لام سهریان به کارو کویرهوهی گهرم و به هومییدی دهسکهوت و داهاات دلیان خووش بوو.

لای پاش نیوه رۆیه کاکه وهلی به ستلیکی پری شله برویش گه یشته وه لایان و بانگهیشتی خواردنی کردن. کریکارانی شهکتهت و برسی، جگه له یوسف، گشتیان هاتن و تامه زرۆیانه ههتا گنجییان لیبرا و قاپ و کهوچکیان لیس دا، نانی رهش و برویشه شله یان لیس دا و له سه سفره کشانه وه.

ههرکه دهستیان له نان خواردن هه لگرت، به بی چاوترووکاندن، خویمان به ئیش دادایه وه و دروینه یان دهست پیکردوه. ههر هینده به گهرم و گوپی و ههر ئه وهنده به چالاکی کهوتنه وه کار، که مه کینهش تۆزی پاش سهریانی بو نه دهشکا. به ره بهری تاوپه پرانان بوو که یوسف به پرتاو له جی ههستا و به توورپی که رهنتووی له چنگ حه مه دۆک ده رکیشا و ملی له دروینه نا، به لام ده گه ل ههر گه وزیکی که لیی ده دا، ههر به

چەشنى مېژۆكە ھەلدەلەرزى و چى پىئى نەچوو بەلاداھات و كەوتە سەر زەوى. خوئەگەرچى ھەر لە سەرەتاوہ داوايان ليكردبوو كە خوئى لە درويئە نەدات و تەنانەت لە دەمى رابوون و داس بەدەستەوہ گرتنیشيدا بە توورەيى قاويان كرد: مەكە برا گيان! يووسف مەكە باوان ئەتۆ ناسازى و درويئە كارى تۆ نىيە. براگيان كاريك مەكە ھىندەى تريس لەش بەبار و خانە خەراو ببى. لەم چۆل و دەشت و بيروونەدا دەمىنيتەوہ كاكە!... وازبىنە و دەخت بەسەر ئيشەوہ نەبى مامە گيان... ئيمە دەزانين ناسازى و بوئيش نابى باوكە گيان... خوئيمە كەر و گويلپار نين. ئيمەيش فام و مشووريكمان ھەيە و لە كار دا ناھيلين دەست بو داس بەریت و لە دەسكەوتيشدا شەريك و برا بەشمانى.

بەلام ھاوار و پارانەوہى ياران بە گوئى يووسف دا نەچوو و ديسان كەرەنتووى گرتە دەست و بەبى وەستان و سەر ھەلئان، بەلام بە ھانكەھانك و بە لەرزىن و خزىن دەستى ھەلنەگرت و دروويەوہ. چى پىئى نەچوو كەرەنتووى لە دەستى كەوت و خوئيشى بەلاداھات.

ئەشقەلى خېرا گەيشتە سەرى و باوەشى
پېداگرت و فراندی. لە ژیر سیبەر دا داینا و گوتی:
براگیان تۆ ناسازی... نەخۆشی نەخۆش! دەست
هەلگرە و تووشی چارەپەشی زۆرتر و زیاترمان
مەکه!

بەلام پارانەوهی ئەشقەلی و تکای هاوپییان بە
گوئی یوسف دانەچوو. لەپر دەستی دایە داسەکە
و گەپرایەوه بو دروونەوه. ئەشقەلی بە پرتا و
گەيشتە سەرى و دیسان باوەشى پېداگرت و
بردییهوه سەر جیگاکەى خۆی. حەسۆک توورە بوو.
گوراندی و جوینی پېدا و گوتی: ئەم لرخنە چلمنە
هەدا نادا و لە خۆپایى خۆی لە ئیش و کاران
وەردەدا... هەتا ئەم ئەم ئاکارانەى پېوه دەبینم،
پیم خۆشە کارەلەى سەرى بە داس دابینم و لە کۆل
ئەم دنیاىەى بکەمەوه. ئاخر سەگى کورپى سەگ
ئەتۆ که هیچت پېوه نەماوه و هاکا پرووحت بەسەر
خودا دا کردەوه، بوچی لە مال و حالى خۆت و
دەگەل ژن و مندالەکانت نەدەمایتەوه و لە ئیمە
بوویتە بەلا؟! بوچی لە سەر پەت و سنگى خۆت
دانەمەزرای و خۆت لە مال و مندالەکانت تەوهولا
کرد... کى پى گوتى خۆت بەسەرماند ساغ

بکهیته وه و لیمان ببیته داسی رمانه؟ هه ی فلانی
فیسار لیکراو... ئیمه خویمان...

ئه شقه لی به توورپه یی گوتی: حه سوک به سه!...
تو چیت له گیانی ئه م داماره دهوی؟ به نان و ئوی
ئیمه به ری ده چیت؟! به جلوبه رگی ئیمه پوشته
ده کری؟! تو بوچ ده ست له به روکی ئه م ناسازه
چاره ره شه ناکه یته وه به رخه که ی باو کم؟ ئه تو
بوخوت به چاو ده یبینی که فه له ک لییداوه؛ ئه ری
که ی ره وایه که ئیمه ییش لیی بده یین حه سوک!؟

حه سوک گوتی: ده سا ئه توش پیی بلی وه ک
توخمی بنیاده م له جیگای خوی دابمه زریت و به م
نه قه نه ق و جره جره ده ست بو ئیش نه بات... ئاخر
مه گه ر ئه وه هه ر ئه و یوسفه نه بوو که به ربینیگی
پی گرتبووین و به روکی به ر نه ده داین که ری
چوکوروقا نه گرینه به ر؟... به لام ئیستی چی!؟

هه تا ئیواره ی نزیک به تاوپه ران یه ک پشو
دروویانه وه، به لام به هه موو هه ول و خه باتیکی که
به تیگرا کردیان، لیی نه بوونه وه و نه یانتوانی
سه ر و به ری مه زراکه پیک بیین. داسه کانیان له
به ر پشتیند چه قاند و گه رانه وه مال. هه ر
ئه وده مییش له به ری رورتاواوه گزه بایه کی به هیز
هه لیکردی. له سه ر سه کو ی مالی وه لی دانیشتن. له

بهرامبهريانه وه مانگايه كي قهشان ده مي به نيؤ
باقه گيادا ده گيڤا و گويره كه ساواكهي مڙي له
گوانى داىكي ده دا و به ملچه ملچ شيري ده مڙي.
بهرامه ي شينكه ي تازه دورواو به حه وشه و
حه ساره كه دا ده هات و ده چوو.

وه لى جاميكي گه و ره ي لى پاوليبي شله برويش بوؤ
هيئان و له سه ر سفره ي دانا. شله برويشه كه به بي
رؤن و تام ليندرا بوو و هه ر بوئي برويشي كوليوى
ليده هات و به س. زه حمه تكيشه كان گوئيان نه دا يه
و به گونده پارووى زل و قاپو و چكه ي پان وه رى
گه پرائي و هه تا ته پايي له جامه كه نه پرا، ده ستيان
لى هه ننه گرت.

ژنه كه ي وه لى چه ند رۆژيک پيشت ر مندالى بيوو،
له ژووره كه ياندا و له ناو نوين و بانى زه يستانيدا
ليي رازابوو. ساواكهي له ته نيشت داىكي و له
ناو(هيئله گ) دا خه واند بوويان. جگه له زاروكه
ساواكه، وه لى سي مندالى سه روپيچكه ي تريشي
هه بوون كه توشى نوبه تي و كوخره شه هاتبوون و
هه ر سيكيان له په ناي داىكيان لى رازابوون و
هه لده له رزين.

يؤسف به بي خواردنى شيو له سووچيک
راکشابوو. ده م و شه ويلكه كانى به جورىک ده له رزين

و ددانه‌کانی به چه‌شنیک ته‌قه ته‌قیان دانا‌بووه،
هەر ده‌تگوت سمکوتی چوارهی ئه‌سپی تازه
نالکراوه و به‌سه‌ر ته‌فته‌قه به‌رداندا چواره‌ده‌کا.
جار جارا ده‌ینالاند و ئاخ و ئوفه‌که‌شی
نه‌ده‌برایه‌وه.

حه‌سوک گوتی: ئه‌ری ئیوه بوچ به‌من نالین که
من له‌چنگ ئه‌م کابرایه‌چبکه‌م و چ‌خاکیک وه‌سه‌ر
خۆم که‌م؟ له‌دین و ئیمانی وه‌رگه‌راندووم و
خه‌ریکم ده‌هری ده‌بم. ده‌شتی چوکورؤفا ئاوا کاک
به‌کاک و کار و پیشه‌مان ئه‌وتو که‌ساس و
نه‌خۆشی سه‌ر دستیشمان ئاوا به‌هات و هاوار و
نالاندن ...

ئه‌شقه‌لی به‌ئاسپایی گوتی: ره‌وره‌وه‌ی چاره‌نووسه
دیت و ده‌روا و به‌ری پی ناگیریت. ئه‌وه‌ی که‌ده‌بی
ببیت، هه‌ر ده‌بیت و پیشی پی ناگیریت و به‌که‌س
ناگه‌ریته‌وه. به‌لام ئه‌وه ئیمه‌ین که‌ده‌بی تۆزه
سه‌بر و سیووری و لیبوردیه‌کمان هه‌بیت و نه‌ختی
له‌خۆ بوردوو بین؛ چیتیمان له‌ده‌ست نایه
براگیان.

وه‌لی نوین و بانی خیزان و منداله‌کانی هی‌نایه
ده‌ر و له‌سه‌ر سه‌کو و له‌سووچیکدا بو‌ی راخستن.

توونده بای پوژئاوایی خاک و خوّل و زیبکه
بهردی وهردی له سهربانان رادهماشت و له شهوشه
و شهساراندا خولی پیدهدان و به سهر نوین و بانی
خهوتوانی دا دهپشتن. کریکارهکانیش
پیخهفهکانیان کردهوه و تییدا پراکشان. جگه له
ئهشقهلی و وهلی، ئهوانی دیکه چی پی نهچوو
پرخهیان تیکهلی بهکتر کرد. وهلی و ئهشقهله
نزیکی بهکتر پازابوون. وهلی به ورده چرپهیهکی
هیدیانه ئهشقهلی دهواند و دیگوت: لیگهپی با
ئاغا هه لکووتیه سهرم و ئهم پهله زهوییهم له
چنگ ده ربینیت و ئاسووده م بکات... وهره تو
خوداکهت بوم لیک بدهوه ئاشق؛ پیم بلی بزنام
کهی رهوایه و چ دین و ئایینیک ریگه بهم
تاوانکارییه ههدات که بهشی ئیمه ههر کویرهوه ری
و دهرد و زووخواو بییت. نه پهنجهکانمان پهنجه
ماون و نه نینوکهکانمان نینوک؛ ههرهه موو ساوان
و سهد پینهیان پیوه دیاره. بهم حاله شهوه
سهرجهمی داهات و دهستکهوته کهمان به فهرمانی
کهسیک نیوه به نیوه دهکریت که نه قهت تالای
به ئهوکدا چوووه و نه ههرگیز هیچ گه زهندهو
ئازاریک قابلهندی ترساندوووه... چ خاوهن ویزدانیک
ئهمه به رهوا دهزانی گهلۆ!... کوا ئهمه به ریچوونه

که ئیمه‌ی پی به‌پیده‌چین. جارجاره بوخوم به خوم ده‌لیم که مرو هه‌ر پرووت و مافنگی بی و هه‌ر هیچی نه‌بی له‌م ژیانه کو‌له‌مه‌رگییه باشت‌ره. له برسان مردن به‌خیر و بی‌تره؛ ده‌سا با به‌گلهری بی ویزدان بی‌ت و هه‌رچی کوم کردوته‌وه له ده‌ستمی بستینیت و خوی پی خه‌نی بکات...

ئه‌شقه‌لی هیدیانه گوتی: وا مه‌لی برا گیان، هه‌بوون له نه‌بوون باشت‌ره. مه‌زرا و خاک شتیکی تره و نه‌بوون و مافنگی بوون شتیکی تر.

وه‌لی: به مه‌رجیک که خاک هی خوت بی نه‌ک هی ئاغا؛ ئاغا و کوپخا له بانی سه‌رمه‌وه وه‌ستان و به ئاره‌زووی خوین ده‌مه‌رتینن و به‌ره‌می ره‌نجم نیوه به نیوه به‌ش ده‌که‌ن و مایه‌باش دیمه ده‌ری براگیان؟ من ده‌بمه توژی بانان و به هه‌وا دا ده‌چم... چه‌ند ساله ئه‌من له سه‌ر ئه‌م موچی و مه‌زرایه جه‌سته و گیانم ده‌توینمه‌وه، که نانیکی لی وه‌ده‌ست بینم؛ ئه‌وتا پروانه و حال و گوزه‌رانی من و منداله‌کانم ببینه برا گیان. ئه‌ری پی‌ت وا هه‌یه له‌م بار و دوخه‌ی که تی‌ی که‌وتووین تال و تاریک‌تریش هه‌بی‌ت؟... لی‌بگه‌ری با خان بی‌ت و فه‌رمانی ده‌رکردنم بدات. ده‌زانم له‌وه‌تی ئه‌م مه‌کینه دالک حیزانه بوونه‌ته برپه‌ری پشتی

دهره به گه کانی چوکورؤفا، ئیتر خیر و خوشی لهم
هه ریمه دا باری کردووه. هه رچی وه رزیری ئهم
مه لبه نده دا بوون، سه رپاکی رادران و ده رکران؛
هه رته نی من مابوومه وه. ده سا سبه ی با ده ره به گ
و گزیره که ی بی و فه رمانی ده رکردن به گویمدا
بخوینن.

وه لی هه ر گوتی و هه ر جوینی دا و هه ر گه ف و
هه ره شه ی کرد. به لام ئه شقه لی که جه سته خه سته
کاری رۆژانه ی بوو، وشه یه کیشی به گوی نه گه یشت،
چونکه له میژ بوو خه وی لیکه وتبوو.

رۆژی دوایی، به ره به ری دوای نیوه رپویه سه ر و
به ری مه زراکه یان ساف ساف دروویه وه و کو تایان
به کیشه ی مه زرای وه لی هیئا. ده سره نجه که یان
برایانه له نیو خویندا دابه ش کرد. له دابه ش
کردندا یوسف وازی له به شه پاره ی خو ی هیئا و
سویندی خوارد که به شی به سه ر ئهم ده سره نجه دا
نییه و نای خوازییت. به لام ئه شقه لی بانگی کرد و
پاش نیوسه عات شیرو ریوی هیئانه وه و من بمرم و
تو نه مری، ئه خر سه ر ئه شقه لی دلی یوسفی نه رم
کرد و به شه پاره که ی ده جوړکی خزاند.

حه مه دوک له بینینی پاره حه جمانی لی
هه لگی رابوو. پاره ی له ناو په نجه کانیدا ئهم ده ست

و ئه و دهست دهگيران. دهباخه لى دهنان و دهرى
 دههينانه وه. تهنانهت له باخه ليشدا دهستيكي ههر
 به سهريه وه بوو. دهيدا به مەمەد بوى ههلبگریت
 به لام چەند ههنگاوى تر لى و ههردەگرتە وه. له م
 باخه ل بو ئه وى تر و ديسان شاردنه وى له
 جوړکيدا؛ هاته لای مەمەد و گوتى: مامه گيان
 جووته گايه کيان پیده کرم به بهژن و باهو بن.
 وهپيش خو ميان دهدهم و بهره و گونده کهى خو مان
 رايان دهدهم و ...

حه سوک له م ههلبه ز دابه زه ی حه مەدو ک
 ده هرى ببوو. دهيهه ويست بيگریت و ده ژيرچو کى
 خو ی بنیت و بيرازى بکات، به لام له ترسى زمانى
 ئە شقه لى نه يده وي رايه.

ئە شقه لى رووى کرده حه مەدو ک و گوتى: ده کرى
 تويش هينده سه رسوال کەر نه ي روله؟!

له ولاشه وه مەمەد ههر ده يگوته وه و ده يگوته وه:
 نه مگوت!.. پيم نه گوتن که ئيش و کارى کى باش
 ده دو زينه وه و له دهست ئە م ده سته تال ييه
 رزگاريمان ده بيت؟... ئيمسال پول و پار هيه کى باش
 کو ده که ينه وه و زستانه که مان به په ردا خا خى
 تيه پر ده که ين... به دلما هاتو وه ياران!...

ئەگەرچى مەمەد پەيتا پەيتا ئەم بەيت و
 بالۆرى بە دەم دادەھات، بەلام بۆ دەمكىش ژن و
 مندا، بەتايبەت فروشتنى بزنە قەشانى لە بىر
 نەدەکرد؛ بەدايم لە ئاوينەى خەيالیدا ئەم شانۆ
 تالەى لە رۆژ دا چەندىن جار لى دووپاتە دەبوویە.
 دواى ئەو رۆژەى كە دەغلى خەوتووى كاكە ولى
 كۆتايى پيھات، ئەم سەر تا ئەوپەرى چوكورقا
 گەران و بە ھەموو شوينىكىدا ھاتن و رابوردن.
 گەلىك شتيان چاوپيىكەوت و زۆر كارەساتيان
 بەسەرھات. ھىچ گوند و ئاويى، تەنانەت
 تاقەماليش نەما كە روى تينەكەن و ھىچ خاوەن و
 خودان كاريكىش نەما داواى كاري لىنەكەن، بەلام
 كار كەوتبوویە سەر پىشتى شيران؛ بەناچارى
 رىگەى ماليان گرتەبەر و بەبى وەستان و راوستان
 بەرەو گوندەكەى خويان تينيان پيدا.

رۆژيىك لە رۆژان بە نيو ميىرگ و زەمەنديىكدا
 رادەبوردن كە تووشيان وەتووشى زەلكەيەك ھات و
 بە قوور دا چوونە خوار. چى نەمابوو زەلكە
 قووتيان بدات، كە شوڤيىرى تراكتوريىك بە
 ھانايانەو ھات و لە باوھشى زەلكاوەكەى
 دەرھينانەو. ھەر ئەودەم تيگەيشتن كە تووشى چ
 بەلاياك ھاتوون و لە زارى مردن گەراونەتەو.

رِیگه‌یان گرت‌ه‌و‌ب‌ه‌ر و ئه‌وانیش ه‌ر ب‌ه‌چ‌ه‌ش‌نی
 د‌ه‌یان پ‌ۆلی ر‌ه‌ن‌ج‌ب‌ه‌ری د‌ه‌س‌ت‌ه‌و‌ه‌س‌ت‌انی
 س‌ه‌ر‌گ‌ه‌رد‌ان، م‌لی‌ان دا‌خ‌س‌ت و رِیگه‌یان گرت‌ه‌ب‌ه‌ر.
 ئه‌وانیش چ‌ه‌ش‌نی ئه‌وانی دیکه ئا‌وار‌ه و س‌ه‌ر‌گ‌رد‌ان
 ب‌وون و ل‌ه ب‌اری ئه‌ند‌ام و ج‌ل و ب‌ه‌ر‌گ و ش‌ی‌و‌ه
 ر‌ۆ‌ی‌ش‌ت‌ن و ک‌رد‌ار و ه‌ه‌ل‌س‌و‌ک‌ه‌و‌ت‌ه‌کان‌یش‌ی‌ان‌ه‌و‌ه
 ه‌ا‌و‌چ‌ه‌ش‌ن و ی‌ه‌ک‌س‌ان ب‌وون. ه‌ی‌چ ک‌ام‌ی‌ان ل‌ه‌وی ت‌ر
 ک‌ۆک و پ‌ۆش‌ت‌ه‌ت‌ر و ت‌ی‌ر و ت‌ه‌س‌ه‌ل‌ت‌ر ن‌ه‌ب‌وو.
 س‌ه‌ر‌ب‌ه‌س‌ه‌ری‌ان ر‌ووت و ب‌ر‌سی و م‌ال ب‌ه‌ک‌ۆل‌ه‌و‌ه ب‌وون
 و گ‌ش‌ت‌ی‌ان پ‌ه‌ش‌ۆک‌ا‌وی ی‌ه‌ک ش‌ت ب‌وون؛ ب‌ی‌ک‌اری و
 ر‌ه‌ن‌ج ب‌ه‌خ‌ه‌س‌اری. ن‌ه‌رم‌ه خ‌ۆل‌ه‌پ‌ۆت‌ه‌ی گ‌ه‌رم‌ی
 س‌ه‌ر‌ج‌اد‌ه‌ک‌ان، ق‌ا‌چی گ‌ش‌ت‌ی‌انی ه‌ه‌تا س‌ه‌ر‌پ‌ش‌تی پ‌ی
 ق‌وم د‌ه‌ک‌رد. م‌ه‌ک‌ی‌ن‌ه‌ک‌انی د‌ه‌ش‌تی چ‌و‌ک‌ور‌ۆقا ب‌ه
 ج‌اد‌ه‌دا د‌ه‌ه‌ات‌ن و خ‌اک و خ‌ۆلی گ‌ه‌رم‌ی رِیگه‌یان ب‌ه
 س‌ه‌ر دا د‌ه‌پ‌اش‌ین. ر‌ه‌نگ‌ی ر‌اس‌ت‌ه‌ق‌ی‌ن‌ه‌ی ج‌ل‌کی
 گ‌ش‌ت‌ی‌ان ب‌ه‌ه‌وی خ‌ۆل پ‌ر‌ژ‌اند‌نی ت‌ۆپ و ت‌ه‌گ‌ه‌ری
 ک‌ام‌ب‌این و ت‌راک‌ت‌ۆری د‌ه‌ر‌ه‌ب‌ه‌گان، ی‌ه‌ک چ‌ه‌ش‌ن و
 ی‌ه‌ک‌ر‌ه‌نگ‌ی‌ان د‌ه‌ن‌واند؛ س‌ه‌ر‌پ‌ش‌تی م‌ه‌ک‌ی‌ن‌ه‌ک‌ان و ن‌مای
 ب‌ه‌ر‌گ و ب‌ه‌ری ه‌ه‌ژ‌ار‌ه‌ک‌ان ی‌ه‌ک ر‌ه‌نگ د‌ه‌ه‌ات‌ن‌ه‌و‌ه.
 خ‌ه‌ل‌کی ه‌ه‌ژ‌اری چ‌و‌ک‌ور‌ۆقا ب‌ه ت‌ی‌ک‌را ک‌ه‌س‌اس و
 م‌ال‌و‌ی‌ران ب‌وون. ر‌ه‌نگ‌ی ر‌وخ‌س‌اری‌ان ز‌ه‌رد ب‌وو. گ‌ژ و
 گ‌یاک‌ه‌ی‌ان ب‌ی ت‌ین و تاو و و‌ش‌ک ه‌ه‌ل‌ات‌وو ب‌وو. د‌ار و

درهخته‌کانیان قرژ و ژاکاو و کهم گه‌لا و بی بهر و بار و پروتاوه‌وه بوون. به کورتی ههردی به‌رینی چوکورؤفا و خه‌لکه هه‌ژاره‌که‌ی کراسیکی زهردی زه‌عفه‌رانییان پو‌شیبوو.

ته‌رمی بی گیان و سارده بووی ره‌نجه‌رانیان لی‌ره و له‌وئ به‌چاوی سه‌ر ده‌بینی که نه‌رمه‌خوئی داوه‌ریوی بیابان به‌رگی بیرچوونه‌وه‌ی ده‌به‌ر کردبوون. ئیواره‌یه‌ک له‌ ده‌می تاو په‌راناندا به‌ سه‌ر ته‌رمی بی‌گیانی غه‌واره‌یه‌ک داکه‌وتن که له‌ ژیر نوایه‌ک خو‌لدا به‌ خه‌ویکی به‌بی هه‌ستانه‌وه‌ لی‌ی رازابوو.. قاچ و به‌له‌کی پروت و ره‌ق هه‌لاتووی له‌ ژیر خو‌ل و خاک ده‌رکه‌وتبووه و ئه‌ون به‌ نه‌رمه‌ خو‌ل دایان پو‌شی.

هاتنی مه‌کینه بو‌ ئه‌م و‌لاته و جی‌گیربوونه‌که‌یان، ئالوگۆریکی پر مه‌زنیان له‌ باری چینایه‌تییه‌وه ی‌ر دابوو؛ چینی کریکاری زه‌حمه‌تکیش وه‌ک توژی بانان و ده‌ربه‌گیش وه‌ک خانی خانان دوو به‌ره‌ی ئینسانی له‌ یه‌کتر دابری. به‌ره‌ی ده‌ربه‌گ ده‌وله‌مه‌ندتر بوون و چینی کریکار و ره‌نجه‌ریش له‌ هه‌ژاری و بی ده‌سته‌لاتیدا نوقوم بوون. خانی ده‌ست رو‌یشتوو به‌ کاوی دل شاد بوون و دارایی و توانایه‌که‌یان ده‌یان قات به‌ره‌وسه‌ر

هه‌لکشا. به‌لام تۆزی بانان سه‌تان قات له جارانیش بئێ ئه‌نواتر و بئێ هیواتر مانه‌وه. ره‌نجبه‌ر هه‌ر نه‌ک شیوه‌ی خه‌بات و به‌ربه‌ره‌کانیی دژی به‌گ و ده‌ره‌به‌گی له‌بیر کرد، بگره‌ مه‌کینه و ئا‌غاوات و زۆردارانی هه‌تا پله‌ی خودایی لئێ زل بوونه‌وه. مه‌کینه و خاوه‌نه‌که‌نیان له‌به‌ر چاوی کرێکاران به‌جۆریک به‌رز هه‌لکشان، که له ئاستی ئه‌وانه‌وه کرێکار خۆی وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی بچووک و چرووک و بووده‌له‌ هاته‌ به‌رچاو. له‌ ریگه‌ و ریپازاندا هه‌رکه به‌په‌نای یه‌کترا راده‌بواردن، به‌گ و به‌گله‌ر چاوی دیتن و مه‌یلی روانینی ئه‌وانیان نه‌بوو. گه‌لیک جارن که به‌لاشانی یه‌کترا راده‌بواردن، به‌ پیچه‌وانه‌ی جارانیان، له‌ ترسان و له‌ شه‌رمان سلاو و مه‌رحه‌بایی و سه‌باخیری و که‌رنۆشیان له‌ می‌شکدا نه‌ما‌بوو.

له‌ گه‌شت و گه‌رانی بی‌هووده‌یاندا پۆژیک به‌و هومیده‌وه سه‌ریان به‌ گوندیکدا گرد که به‌شکه‌م نانیکی تیدا بی‌ت و له‌برسان پی‌رانه‌یه‌ن؛ به‌لام له‌په‌ر و یه‌کجئێ تووشیان وه‌تووشی رووته‌له‌ ئا‌غایه‌ک هات. رووته‌له‌ ئا‌غاکه‌ له‌ بینینی کرێکاری هه‌ژار، خۆی سه‌د هینده‌ زلتر و داراتر و به‌ ده‌سه‌لات تر هاته‌ به‌رچاو. به‌ بینینی ئه‌وان، دنیای لئێ تاریک

بوو. بهبئى ھىچ ھۆ و سەبەبىك تفى بە پروو داگردن و جوئىنى پېدان و رەنجبەرى كوئىستانەكانى بە گەوج و گەمزە و نەفام و خوئىرى ناو برد. جوئىنى پېدان و قسەى سووك و كالى پېگوتن. ھەسووك لئى دەرھەلبوو و بوئى چوو. ھاتبا ئەشقهلى باوھشى بە ھەسووك دانەگرتبايە، بئى شك ھەسووك بە خەنجەر ورگى ئاغاي دادئنا و دەيكرده سفرە.

ئەو رۆژە، ھەسووك لەبەر كەم دەسەلاتى و لە ھەببەتى غەدرى پرووت و ئاشكرای پرووتەلە ئاغاوەتئىك، كەللەى لە بەژنى دارەتووى لاشانى جادەكە كوتا و بەھەموو توانای ھەناوى، ھەرچى جوئىنى كە لە دەم و دەررونى دابوو ھەوالەى چوكورۆقئى كرد

سەرى زىندوو گەلئىك بەسەرھاتان دەبئىنى و ئەوانئىش زۆر شتئان بئىنى و گەلئىك بەسەرھاتى نالەبارئان بەسەر دا بارى. برسئايەتى دەستى ماچ دەگردن و گەلئىك جاران بە رۆژئىك و دووان برسئى دەمانەو، ئەگەر ئەشقهلى ھاوپرئىيان نەبوايە، رۆژگارەكەئان گەلئى گەلئى تالتر دەبوو. ئاشق لە گونەكاندا تەنبورەكەى دەخستە ھاوار و نانئى پئى دەچنئىيەو. ھاتبا و گوندىيەكان ھەر وەك جارى جاران بوئانايە، پئىلاوى ئاشقەكانئان لەبانئى سەر و

چاو داده‌نا. به‌لام گوندییه‌کانیش به‌م گۆرانه‌وه،
گۆرا بوون. ته‌نانه‌ت گه‌لی جارانیس هه‌لده‌که‌وت
که ده‌نگی به‌سۆزی تار و سه‌دای گه‌رم و دل‌بلاوینی
ئاشقیشیان به‌بای گویدا نه‌ده‌چوو. جارن وا
نه‌بوون، جارن خولیای بیستنی ستران و
ئاره‌زوومه‌ندی بیستنی گریانی تاری ئاشق بوون و
له‌به‌ر ئاشقه‌کان ده‌پارانه‌وه و نازیان ده‌کیشان که
ئاشق ستران بچرپیت و سازیان بۆ لیدا. به‌لام ئه‌وان
له‌رۆژ دا شه‌تلانی ئاره‌ق ده‌بوون و ئاره‌قی
له‌شیان ئاویتته‌ی تۆز و غوباری رپگه‌ ده‌بوو و که‌س
به‌ هیندی نه‌ده‌گرتن؛ به‌ چه‌شنیک که هه‌ر ده‌تگوت
به‌زه‌یی دل دلی مرۆف دا نه‌ماوه.

له هه‌ر مه‌نزله‌گه‌یه‌کی ژیانی کۆچه‌ریدا ئه‌وه‌ی
که نه‌یان بینی بوو، دیتیان و چاویان پیی که‌وت.
ئه‌وه‌ی که قه‌ت به‌سه‌ریان نه‌هاتبوو، به‌سه‌ریان
هات. هه‌مووی ئه‌م رووداو و به‌سه‌ره‌تانه‌ش بۆ
ئاشق ببوون به‌ مایه و هه‌لقولینی سه‌رچاوه‌ی
به‌سته و مه‌قامات. ئاشق ستران و لاوکۆی لی ساز
ده‌کردن. لاوکۆ ده‌بوو به‌ چریکه و له سنگی
ته‌نبووره‌که‌یدا ده‌نگیان ده‌دایه‌وه.

ره‌نجی بیه‌هوده و خاکه‌سارییه‌کانیان له به‌ریک،
جاده‌ی له تۆز مردووی ده‌شتی چوکورۆفاش له

به‌ریکی تره‌وه و بینینی خان و به‌گله‌ری به‌دغه‌ری
یانگیری داوین پیس و، هوروژمی بی ئامانی
په‌خشه و گه‌لیک کۆسپی خه‌مبارانه‌ی دیکه‌شی
بیته‌سه‌ری، هه‌مووی و هه‌مووی ده‌بوون به‌هه‌وینی
به‌یت و لاوکۆی ئاشق. ده‌نگی تار و ده‌نگی ئاشق
سۆزیکێ تریان لی هالابوو؛ سۆزیک که بیستنه‌که‌ی
خه‌می خه‌مبارانی پی ده‌کرایه‌وه و جه‌رگی
گو‌یگرانی ده‌هه‌ژاند.

به‌لام ده‌باره‌ی چۆنییه‌تی حالی یوسف، وا
باشه‌ نه‌ له‌لای منه‌وه ده‌نگیک بیته‌ و نه‌ له‌لای
ئیه‌شه‌وه بیستنیک؛ دلی مروفت ئه‌گه‌ر له‌ کوچک و
به‌ردی چپاش ره‌قتر و ساردتر بوایه، له‌ بینینی
مه‌رگی سه‌رپیی پیاویکی وه‌ک یوسف ده‌ژان
ده‌چوو.

یوسف ماوه‌ی دوو هه‌وتوان به‌هه‌موو نه‌خۆشی
و ئازار و که‌فته‌کارییه‌کانییه‌وه به‌ شوین یارانیدا
به‌ ره‌کیش ره‌کیش و پی به‌ پی ئه‌وان ده‌گه‌لیان
رپۆیشت. زورجاران گه‌رمای نۆبه‌تی به‌ندبه‌ندی
ئازای له‌شی داده‌گرت و ده‌یسووتاند و ده‌ی
چرپۆقاند. تاو تاویش ته‌زووی ساردو سپی به‌نیو
ده‌مار و ئیسقانه‌کانیدا ده‌هاتن و چه‌ق و چۆی
ده‌هاتی. دوا‌ی دوو هه‌فته، هیرشی ده‌رد و ئازاری

توندو زۆرتىرى بە سەرى وەربوون و ئىتر قەلەمى
قاچەكانى ھىزى رۆيشتىنيان لىپرا و لەپى كەوت. لە
دەم و ژەمى خواردنا، لە برى خواردن، ھەتا
دەيتوانى و ھەتا مەشكەى زگى ھەلئىدەگرت لە
ئاوى چوكورۇقا كە ھەر وەك خويىن گەرم و لىچق
بوو، دەيخواردەوہ. سەرانپاي لەش و لارەكەى
ئىسقانىك بوو كە ھەر بەس تويزە چەرمىكى
زەردەبۇرى بەسەر كشابوو. لەرپگە رۆيشتندا
ھاورپيان بەنۆرە لەكۆليان دەكرد كە بەشى
حەسۆك لە ھەموويان زۆرتىر بوو؛ حەسۆك لە
گشتيان توند و تۆل و بەتواناتىر و گورج و گۆلتىر بوو.
يوسف لەبەريان دەپارايەوہ و دەيگوت:
دامنىنە خوار و جيىم بەيلن! من بوومەتە سەربارى
ھەموو دەردو ئازار و خەمى ئىوہيش... ليىم گەرىن
با ھەر وەك تەرمەكەى لاشانى جادە، تۆز و
غوبارى بىرچوونەوہ قووتىم بدات و لە خۆل و خاكى
بياباندا گوم و گۆر بىم...

بهرله هه موویان، هه سوک له خه و هه سنا.
 به قامکه کانی دوو ده ستانه کانی پیلووی چاوه کانی
 هه لکوشین و به مشتته قورسه کانی چهند جارانی له
 سنگی خووی کوتا. بهند بهندی لهش و لاری ته زووی
 ژانی پیدای ده گهرا. دواى ئه و، ئه شقه لی و مه مه دیش
 له خه و خه بهریان بووه. یوسف له سه ری شه وه وه
 هه تا به یانی یه کچین و به بی پشوودان نالاند بووی.
 دهنگی نکه نک و کوخین و نالاندن و
 هاوارکردنه که ی له سه ری شه وه وه هه تا ئه و ده مه ی
 که یارانى له خه و هه ستان، به رده وام و بی
 پسانه وه له ئارا دا بوو. له ولاتریشه وه هه مه دوک
 ده ستی راستی تووند و تووند تر له سه ر باخه ل و له
 سه ر دراوه کانی خزانده بوو و سه ره پای ئه م
 پاسه وانیه ش، چه شنی مندالیک هه ر هینده به
 ئه ر خه یانی لی خه وتبوو، که ده نگوت مندالیکی
 وردیلانه یه و له باوه ش دایه نه که یدا خه و
 بردوویه ته وه.

ئاونگی شه وانه ده شتی چوکورؤفا تۆزکالیک ته ر
 کردبوو. پیخه ف و به رگ و به ری ئه وانیش
 به ئاونگی نیوه شه وانه ی ده شتی چوکورؤفا نمییکی
 لی نیشته بوو. چوکورؤفا ده هات شه و به رۆژ

بگه يه نيټ و چوکور و څايي ده هاتن له خه و هه لسن. له ئاوايي هکي نزیکه که وه دهنگي قووله ي که له شير به ولات داگه را و چي پي نه چوو هاره هاري که له تاسيني مه کينه کانيش ته شقي بيدهنگي دهشتي چوکور و څايان شکاند. له پاشان غه له بايي دهنگي ئادميزاده و دهنگي ئازهل و په له وه ريش له هم هه رايه هالان و هه لسوران و چالاکي دهستي پيکرده وه. زوري نه خاياند خيوه تي ته پ و توژ و دوو که لي مه کينه گه ليش بوو به گرژي و ئالوژيي هه وای ده وره بهر و جاده کانين داگرت. له دوو بهري جاده شه وه، ده گهل ئهنگوتني يه که مين تاله تيشکي زيړيني خوړ، پهل و پووشي وشکي خه زهل و گژ و گيای مه زراکانيش ترووسکه ي هه تاويان پيدا گه را. له دووره ده ستانه وه و له و ديوي چيای «گاور» هه و تيشکي خوړ يهک به باوه شي ئاسو، سهري هينايه ده ر.

مه لبه ندي «يوري يهري» له بناري چيای گاورد دا مه لبه نديکي به خير و بير پر به ره که ته. سهرتانسهري زهوي و زاره که ي ئه وه نده خو ش به ره مه، که هه ر ده لي ئه ندامي ئافره تي جحي لي تازه پيگه يشتوويه و گهرم و نه رم و له ده ستان خو ش. له ناو خه لکه که دا باوه ده لين که « ئه گه ر

له مهزراکانی یوری یهريدا کوچک و بهرد
بچيندريټ، کويړه ناکات و بهره می باشی لئ چی
ده بيټ. لهو مه لبه نده دا و لهو خاکه پر پیت و
به ره که ته دا، به ره هم و بهر و بوويه ک سهر له
زهوی دهرده ينيټ که پلینگی ته لانان یارا و توانای
برين و پيشيل کردنی نیيه و نايبيټ. له هر دهنکه
توويه ک، سی و چل و په نجا دهنک به ره هم دينيټه
بار. کاتيک که لهو مه به نده دا و له وهرزی پایيزان،
گول په مبو دم ده که نه وه، سهر تانسهری مه لبه ندی
یوری یهری چه شنی زیو ترووسکه ی پيدا
ده گه ريټ.»

حه سوک به نووکی په نجه ی پئ له پشتی
حه مه دوکی دا و رای تله کاند: هه سته کوری سه گ!
وا دياره فيری چيسته خه وانیش بووگی... ئیستا
ليمان بوټه که کیک خان و ...

ئه شقه لی به دهمی داهاته وه و تیی راخوری:
حه سوک هه موو ره وشته کانت باش و په سندن،
خوزگه هر ئه مه ت نه بوایه و هینده ئه و
کورپزگه یه ت نازار نه دابایه! ... حه سوک گوتی:
ئاخر له دهوری سهرت گه رپم ئاشق ده ئه توش
پروانه و ببینه چلونى لئ خه وتووه و چلون دهمی
ناوته سهر پوول و پاره ی گیرفانی؛ هر ده ليی

سهت تهریده و دز و ریگر خویمان له پاره‌ی باخه‌لی
ئه‌و ئاماده کردووہ... پیی وایه زیر و گهنجی
قاروونی له باخه‌لدایه...

ئاشق قسه‌ی له ده‌می حه‌سوک ئه‌ستانده‌وه و
گوتی: هه‌موو ره‌وشته‌کانت باش و په‌سندن
حه‌سوک... هه‌ر به‌س له‌مه تینه‌گه‌یشتووی که
حه‌مه‌دوک قه‌ت قه‌تی پاره به‌خویه‌وه نه‌بینیوه...
له‌وانه‌یه ئه‌مه یه‌که‌م پاره بی که له ره‌نجی
باسکی خو‌ی دیویه‌تی... برا گیان قه‌ت چاوی به
پاره و پوول نه‌که‌وتووہ... به زوره‌ملی ئیش ناچیته
پیش براهه‌م!

جگه له مه مهده، ئهوانی دیکه به گشتی له م
گه پان و خولانهوه بی به ره مه تووره و ماندوو
بوون و به تیکرایان ئاماده و له سه ری بی بوون بو
دهر چووون له چوکورؤقا و گه پانه وهی نیو مال و
منداله که یان، به لام هه ر ته نی مه مه د بوو که
نه یده ویست ده ستبه رداری چوکورؤقا بییت و به
ده سبه تالی بگه ریته وه ناو مال و مندالانی.

زور جارن به تیکرایی ریگی مالیان
ده گرت بهر، به لام مه مه د پیی داده گرت و ده گه لیان
نه ده که وت. ئه و پرؤزه ش گشتیان خویان تیکنا بوو
به ره و ولات بگه ریته وه، هه ر ئه و ده می ش مه مه د
پیی چه قاند و گوتی: براده ری نه ئه گه ر ئیوه له سه ر
گه پانه وه ن و ده خوازن چوکورؤقا جی به یلن، منیش
ده گه لتانم به لام ئیوه سه بیرکی ئه و گونده ش بکه ن
که یه کجار زنویر و پر سه وزه لانییه و زوریش دوور
نییه؛ با ئه و گونده ش به تا قی که ینه وه و ئه گه ر
له ویش ده ستبه تال گه پاینه وه، ئه و ا به رو مال
ده بی نه وه.

ئه وان ئه و پرؤزه هاتبوونه سه ر ئه م قه ناعه ته
که ئیتر ده رگای مالی هیچ چوکورؤقاییه ک
نه ته قیننه وه و ئیدی چیدی ده ستی نیاز له بهر ئه م

دەرگه و ئەو دەرگایه پانه گرن. به تیکرا هاتبوونه
سه ر ئەم را و بوچوونه که کار و ئیش وشکاوی
هاتوو و خولانه وهی دهشتی چوکوروقا بی که لکه و
ته او!

یوسف به پرودا که وتبوو، دهینالاند و جار جار
دەکر و زایه وه و هاواری ده کرد. حه سوک هاته سهر
جهستهی و تیی روهات که به کوئی دا بدات، به لام
یوسف به لینگه فرته و چنگه پرچه یه کی ههر
ئه وهنده تووند و تیز، که له ناسازیکی که ساسی
مرده لوخه ی وهک یوسف نه ده وه شایه وه، به ده م
نالین و هاواریکی شه پانه وه گوتی: وازم لی
بین!... لیم گهرین و چیدیکه م به شان و کول و
باوه شان هه لمه گرن. من خوم له خوم بیزاروم و
بوومه ته چل و فلی سهر شان و شه پیلکی ئیوه ش...
به سه ئیدی چیترا ناخوادم... وازم لی بین. من خوم
ده توانم به ریگه دا برۆم... دامبه زینه... ئەگه ر
دهستم لی هه لنه گری ده مردم و گیانم ده رده چیت.
ئه شقه لی له به ری پارایه وه و گوتی: مه که برا
گیان! تو نه خووشی و توانای ریگه رویشنت نیه...
به سه برا گیان... ده بینی که ئەوا ئیمه به ره و
مالین و خومان بو رویشتنه وهی مال تیکناوه.

دلدانه وهی ئاشق له سه رتادا چاوترووکانیک دلی
یوسفی نهرم کرد، به لام له پردا له سه ر کولی
هه سوک خوی راپسکاند و ویستی و بنوینیت که به
توانایه و ده توانی به پیی خوی به ریگه دا بروات.
هه سوک لیی ده ره له بوو و له کولی خوی دارنی و
به ههردی دادا.

مه مه د له لایه ک و ئه شقه لی له به ریکی تره وه
ژییر بالی یوسفیان گرت و به شوین هه سوک دا وه ری
که وتن. قاچه کانی یوسف تیکده هالان و له ژیر له ش
و لاریدا ده نووشتانه وه. ماوه یه کی کورت ههر به م
نه زم و جو ره ریگیان بری. به لام له پردا ههر دووک
ئه ژنووی یوسف که وتنه سه ر زه وی و ئه گه ر ئاشق و
مه مه د یاریکاری نه بوانایه و ژیر بالیان
نه گرتبایه، به روو داده که وت. مه مه د تیی رو هات و
به کولی دادا.

هه مه دوک وه ده نگ هات و گو تی: ئه گه ر له ت
له تم که ن و خاشه کی شم بکه ن ده رگای مای که کیک
خانه کان به روووی خو م دا ناکه مه وه. لی مگه ری ن با
له ده شتی چکو رو قادا له برسان و له تونی بایه تی
بمرم و ره ق هه لیم، به لام سی به ری پیس و
دوژمنکارانه ی ئه و خانه دانه م به سه ردا
نه کشی ته وه... تو رات چونه ئاشق گیان؟

ئەشقلەلى گوتى: گەر منىش لەجىيى ھەمەدۆك دا
بوامايە، ھەر وەك تۆ چەپەرم بەلايانەو ھەنا و
قەتم روو تىنەدە کردنەو. بەلام ئاخىر منىش بە
سەد جىگە برىندارم و خاوەنى كووشىك خىزانم و بە
ھەفتا جىگە بەند و برىندارم...

ھەمەدۆك گوتى: مزە و مافى دەستىرەنج
پىنادەن كە ھىچ، بىراز و ئەشكەنجە و لىدان و
كوتانى گشت روژانىشم لەبىر ناكرىت.

مەمەد بە ئەو پەرى پەرىشانيەو ھەمەدۆك گوتى: ئەدى
من چىكەم و چۆن بە گىرفانى بەتالەو بەرەو مال
و مندالانم بچمەو؟ چلۆن چاوم لەبەريان ھەلبىت
و ھەلامى ويست و داخوازيەكانيان چلۆن بەمەو؟!
ئاشق گوتى: ئەو چىيە مەمەد؟!... ئەو ديسان چ
خەونىكت بينيوە و ھەواى چ سەوادىەكت لە
كەللەدا پەروەردە كردوو و خەرىكى بەرەو كويمان
بەرىت؟

ھەسۆك بە توورەيى گوتى: ئەگەر ھەر ئىستى و
لە بەر دەمەم كانگاي ئىش و كار بە لىشاو
ھەلبقولىت و پىم بلین كەرەم كە ھەسۆك ئەمەش
كار، شەرت بى بە شەرتى پياوان خۆمى لە قەرە
نەدەم و رووى تىنەكەم. ئىتر بو ھوت پشتم بەسە.
خودا لەو سەرەو ھاگادارە كە من رىگە دەگرم و

دەرپۆم و ناگەرپیمهوه؛ تهنانهت بو دهمژمیڤیکیش
لهم چوکورۆقا کاول بووه نامینمهوه... ههموو
چوکورۆقام به مهکینه قهدهم نابهخیرهکانیشهوه
بدهنی نامههوی نای خوازم و دەرپۆمهوه...

ئاشق و ههسوک شان به شانی یهکتر دەرپۆشتن.
مههمیش، یوسف بهکۆلهوه چهند ههنگاو لهوان
دواتر بهریگاوه بوو. یوسف سیس و داچۆراو، ملی
به لایهکدا شۆر ببۆوهوه و هیچ دهنگ و سهدایهکی
لیوه نهدههات. ئاشق گهرايهوه و لیی نزیک
کهوتهوه و سهیریکی سهر و روخساری کرد و پروو به
ههسوک، به دهنگیکی بهرز هاواری کرد: یوسف زۆر
ناساز و پهڕیشانه و ملی بهلادا کهوتوو... خودا
خوی زانا و دانایه که... خۆزگه دهگه یشتهوه زید و
نیشتمانه کهی خوی و له لای ژن و مندالهکانی ...

ههسوک گوتی: من دهستم لی شوردوو و ئهقل پیم
دهلی که زیندوو بوونهوهی زهحمهته و ناگاتهوه
گونده کهمان و دهرمی... بهلام دلشیم ههلیناگری که
له دهستی چوکورۆقادا جیی بهیلین و برۆین...
ئاشق به خهم و خهساریکی زۆرهوه گوتی: دهردیکی
گرانه!

ههسوک به توورپیی گوتی: دهردی گران ههر
ئهوده مهیه که دهگه پڕینهوهی مال؛ ئهوه دهمهی که

ژنگه‌ل به پيشوازمانه‌وه دین و، ژن و مندالی یوسف
 سهر و سورای می‌ده‌که‌یمان لیده‌که‌ن؛ که
 منداله‌کانی له ده‌ور و به‌رمان کۆ ده‌بنه‌وه و له
 باوکیان ده‌پرسن که چی لی به‌سهر هاتووه. ئەو‌ده‌م
 چ خالی‌ک به‌سهر خۆمان بکه‌ین و چی بی
 جوابمان؟... خۆزگه یوسف ئەوه‌نده خۆی راگرت‌بایه
 که به‌مال و حال و ژن و منداله‌کانی خۆی
 گه‌یشت‌بایه‌وه... خیرمان له‌سهره یوسف به
 زیندوویی بگاته‌وه مال.

رۆژ به‌ره‌و تا‌وپه‌پان کلی ده‌کرد، به‌لام ئەوان
 چه‌وجی به‌ خۆر ئا‌وابوون و شه‌و به‌سه‌رداهاتن
 نه‌بوون. هه‌نگا‌وه‌کانیان به‌ره‌و مال خیراتر و
 به‌تواناتر و بو‌یرانه‌تر بوو. گه‌یشتنه‌ مه‌زرایه‌کی
 پان و به‌رین که ئەوسه‌ر تا ئەو په‌ری به‌ په‌مبو
 داچیندرابوو. دیرا‌وه‌کان شان به‌ شانی یه‌ک و زۆر
 ریک و پیک هه‌لچندرابوون. ئەم نه‌زم و میزانه
 نیشانی ده‌دا که مه‌کینه شه‌قلی شکاندبی و تۆمی
 په‌مۆی تیدا چاند بی‌ت. چل و تولی شلک و سا‌وای
 لۆکه به‌ژنی ناسکیان به‌رز کرد‌بووه و ئاسۆ تا ئاسۆ
 به‌ ده‌م شنه‌ی ئی‌واره‌ده‌مان ده‌له‌رانه‌وه و را‌ده‌ژان.
 مه‌مه‌د له‌ سهر خۆلی نه‌رمی شانی جاده‌که‌ دا،
 زۆر به‌ ئاسپایی یوسفی بی‌ حالی له‌ کۆل دا‌به‌زاند

و زور به شینهیی له سهر پشت راپیکشانده. ئاشق
بالاپۆشهکهی خووی خسته ژیر جهستهی و گوتی:
هیچ نهبی با رایهخیکی به ژیرهوه بیته و له سهر
خاک و خۆل گیان نه دات.

یوسف بی هوش و گوش له بیحالییدا بوو. جارجاره
قاچی له بهریهک دهکیشاوه، دهله رزی، ورپنهیی
ده کردو سه رله نووی قاچی هه لده کیشاید هوه.
ره شکینهیی چاوه کانی له ژیر پیلووی چاودانیدا ون
ببوون و هه ربهس سپینهیی چاوه کانی ده بیندران.
مه مه د گوتی: ئاشق ده نگت بی باوان گیان...
ئاهییک، نزووله ییه ک، دوعایه ک و پارانه وه ییه کی
به ره و باره گای یه زادان بنیره ئه گینا له وانیه له
دین و ئایینه کهش بی بهری بیته و به بی ئیمانی
ئه م کاوله دونیا یه جی به ئیلت...
ئاشق به گوویی مه مه دی کرد و دهستی کرد به
دوعا خویندن و پارانه وه.

ئه و شه وهش ئاگریان کرده وه و به بی چاوگه رم
کردن و خه وتن هه تا رۆژ له ژوور سه رینی یوسف
دیده وان و هه ستیار دانیشن.

به یانی زور زوو یوسف چاوه کانی کردنه وه. دیار
بوو تو زکالیکیش هاتوته وه جی و چاوان ده گیریت.
حه سوک خیرا له جی هه ستا و یوسفی به کوڵ دادا

و گوتی: به هیوای خودی به کۆلی منهوه دهر د و
نآزاری له کۆل دهبنهوه و به پپی خوئی بهرهو ژن و
مندالهکانی دادهگه پیتتهوه.

بهلام ههر ئه و پۆزهش بهکاتی نیوه پۆیه یاو و
تییهکی گهلیک قورستر دایگرتهوه. په ریشانتر له
جاران هه لده له رزی. تهقه تهقی ددانهکانی یه کدهم
نه ده سروتن.

حه سوک گوتی: له کۆلمی دانا به زینم؛ ئه گهر هی
مردنه لیبگه پین با به کۆلی منهوه بمریت. ده پۆین
و مه ودا رییهکی ئه و تو شمان نه ماوه که له دهشتی
چوکور و قئا بچینه ده ری. ههر که چوکور و قئا جی
بهیلین و شنه ی خاوینی چیاکانی لای خومان به
لووتی یوسف دا هه لیکشی، دلنیام که زیندوو
ده بیته وه و به پپی خوئی به ره و مال هه لینگ ده دات.
له بهری راستیانه وه و به ماوه ی سه عاته رییهک
ئه ولاتری جاده، له نیو دارستانیکی سه ر سه وز دا
گوندیکیان هاته بهر چاو. مه مه د به پرتاو خوئی
گه یانده ئه شقه لی و باسکی گرت و گوتی: ئاشق
تکایه تو گوئی مه دهره ئه م حه سوکه شیته، یوسف
به کۆلی ئه و گه و جه پیاگه وه ده مریت و خوینی
ئه ومان ده که ویتته ئه ستۆ. دلنیام و ده زانم که
ئه تو ش چاوت به راییی نادات که ته رمی یوسف له

كِرال و چۆلگه‌ی ولاتئىكى نامۆى وهك چوكورؤقادا
ته‌سليم به خاك بكرئت. تو گوى مه‌دهره قسه‌ى
حه‌سۆك... تو پئيان بلى با سه‌رىك له‌و گونده
هه‌لبئينه‌وه.

ئه‌شقه‌لى گوتى: نه‌ء... نه‌خىر... نابئ! ئه‌گه‌ر
يؤسف له‌ مردنه‌ و فه‌رمانى مردنى دراوه‌، با به
كۆلى هه‌سۆكه‌وه گيان بدات...

- مه‌ردى خوداى به‌ ئاشق! يؤسف ده‌مري و له
ده‌ستمان ده‌چئت. لئىگه‌رى با له‌و گونده‌ و له‌نيو
ئاوه‌دانيدا بمرئ و له‌ گۆرستانى ئه‌و گونده
خنجیلانه‌يه‌دا بنئىژئت... تو سه‌يرى كه‌... سه‌يرى
ئه‌و گونده‌ بكه‌ و ببينه‌ چه‌نده‌ رازاوه‌ و خوئ
دیمه‌نه‌. ئيمه‌ بۆيه‌ هاتووينه‌ته‌ چوكورؤقا كه
شتىك په‌يدا بكه‌ين. ئيره‌ گوندىكى ئاوه‌دانه‌ و ...

ئه‌شقه‌لى گوتى: پياو كه‌ مرد، له‌شى سارده‌وه
بووى له‌ ئاودانى بنئىژئت يان له‌ چۆلگه‌، هئچ
جياوازى تئدا نئيه‌ و مردوو هه‌ست به‌ جئگا و
مه‌كان ناكا و بوى هه‌ر يه‌كه‌...

مه‌مه‌د به‌ هاواره‌وه گوتى: گوندىبئيه‌كان
ته‌رمه‌كه‌ى هه‌لده‌گرن و شوئين به‌ ره‌سم و ياساى
ئابينه‌كه‌مان ده‌ى شوئت و خه‌لات پئچى ده‌كن و
له‌ گۆرستانه‌كه‌ى خوئيان ته‌سليم به‌ خاكى ده‌كن.

ئەشقىلى وەرالى دايەوہ و گوتى: هيچ بروام
پييان نيبه. ئيره چوكورؤقايه و ئەوانه
چوكورؤقايين. خەلكى ئاران تەرمى زؤزانىيەكان
وہخؤ ناگرن لالؤ!

مەمەد بە ھەوا دەنگىكى پارانەوہ گوتى: ئاخىر
ئاشق بۆچ پىمى نالىي كە ئەمە چ گەرانەوہ يەكە؛
بە دەست بەتالى و مافنگى و پرووت و برسى بەرەو
مال گەرانەوہ چ واتايەك دەبەخشىت؟!... ئەرى تۆ
بەمە دەلىي گەرانەوہ؟! چۆن چۆنى جوابى خەلكى
گوندەكەمان بەدەينەوہ؟ چلۆن چاومان لەبەر ژن و
مندالانمان ھەلبىينين!...

– چ كەردەن برا گيان؟ ئەرى ئيمە هيچ دەسكەوت
و داھاتىيمان وەدەست ھىناوہ كە لە قومار دا
دۆراندبىيمان و سەرشۆر و ملەكەچى دەرو جيران و
ژن و مندالانمان ببين!؟

مەمەد گوتى: ئاشق گيان! براى شيرين!
دەستەكانت رادەمووسم و قاچەكانت ماچ دەكەم تۆ
چاويك ھەلىنەو سەيرىكى ئەم گوندە قشپىلانەيە
بكە... پرى دار و درەختە و سەوزەلانىيە. لەوہتى
چوكورؤقايان بست بە بست پشكنيوہ، ئەرى ھەتا
ئىستاكە قەت گوندىكى ئەوتۆ پرى دار و درەخت و
خۆش ديمەنت بينيوہ؟! من بە دلّم داھاتووہ كە ئەم

گونده ناهومیدمان ناکات... ئەگەر ئیشمان دەست
نەكەوت، ملم بۆ تۆ ئازادە و لە ملم بدە.

حەسۆك وەرچەرایەووە و بە توورەیی گرماندی:
ئەووە دیسان بۆچی گرنەت گرتوووە و خەریکی ئاشق
لە خشته ببیەیت هەي حووچی دریزداھۆلی
داردۆژەنگ؟... وەلاھي قاچم کل ناکەم و ھەنگاویك
بەرەو ھيچ گونديك ھەلناھيئەمەووە. من نایەم!
ھەرچی بەسەر ئیمە ھاتوووە و ھەرچی کیشاومانە
ھەر ھەمووی لە ئاکامی پیداکرتنە بۆ کەلک و بۆ
ئاکامەکانی تۆ بوووە مەمەدە حووچە... ئیوہ برۆن،
من نایەم!

مەمەد باسکی حەسۆکی گرت و نزاخوازانە
لەبەری پارایەووە: گوئ بگرە برا گیان... ئەم چارە
رەشەي بە کۆلت داداوە خەریکی گیاندانە و
دەمریت؛ لیبگەرئ ھيچ نەبۆ با لەم گوندەدا قاچ
رەبکیشئ و بەئاسودەي گیان بدات. یوسف فەقیر و
ھەژارە، با لە گۆرستانیکدا گۆرپیک پەر کاتەووە و
گۆکۆیەکی ھەبۆ... خودا ھەلناگرئ کە ئەم داماوہ
بەکۆلی تۆوہ بمرئ حەسۆك! ئەتۆ سەیریکي ئەو
گوندە سەرسەوزی بکە حەسۆك... تۆ پیم بیژە ھەتا
ئییستا و لە سەرتانسەری چوکورۆقا دا گونديکی ئاوا
زنویر و سەرسەوز و پیری دارو درەختت بینیوہ؟...

سەرسەوزە و پەری دار و درەختە و خۆش دیمەن؛
بێ شک لەو دێیەدا ئیشیکمان دەست دەکەوێت
حەسۆک. ئەگەر ئیشمان دەست نەکەوت خوینم
حەلالت بێ.

ئەمجار پووی دەمی دە ئاشق کرد و هاواری بو
ئەو برد و گوتی: ئاشق گیان تۆ گوێ مەدەرە قسە
ئەم پیاوێ شیتە... من بە دلم داها تووێ کە لەم
گوندەدا بە سەر ئیشیکێ باشدا دەکەوین و تۆلە
دەستبەتالیمان دەکەینەوێ. تۆ لیی بروانە و ببینە
چەندە سەر سەوز و چیه پەری دار و درەختە!

ئاشق گوتی: چ بزانم براگیان... بلیم چی
مەمەد!... خۆزگە گوێی کار و ئیشیکمان دەکەوتە
دەست...

حەسۆک گرماندی و بەتورەیی گوتی: ئەوێ لە
خشتە ی بردی ئاشق گیان؟!... ئەو دیسان فریوی ئەو
گیلە پیاوێت خوارد و دیسان دەتەوێ لەم
چوکورۆقاییەدا ئاوارە و سەرگەردانمان بکەیت!؟

مەمەد پاراپیوێ و گوتی: دە دەوری سەرت گەریم
حەسۆک تۆ سەیریکێ ئەم بەهەشتە بکەو ببینە
چەندە سەرسەوز و خۆش کەشم و دلگەر، هەردەلی
پارچەیهک لە بەهەشتە... دلنیا بە لیڕە ئیشمان

دهست دهكهويٽ و تۆلهى رهنج بهخهساريمان
دهكهينهوه.

حهسۆك شريخاندى: من نايهم و ئيوه دهچن
ئارهزووى خوتانه و بچن... من نايهم.

حهسۆك كهوتهوه رى و ئهوانيش به شوينيدا
رؤيشتن و ههر تهنى حهمهدۆك جيما. مههمد لى
وهرسوورايهوه و شريخاندى به سهريدا: گورج به...
ههراكه ...

حهمهدۆك به پرتاو خوى گهيانده مههمد و
تامهزرؤيانه چاوهرپى فهرمانى مههمد شان به
شانى ئه و ريگاي گرتهبههر.

مههمد گوتى: من دهگهل ئيوه مه و پيتان دهلىم كه
له و گوندهدا ئيش چاوهرپيمانه. گوندىكى ئاوا تهر و
تهميز و پرى دار و درهخت، جيگهى حهسانهويه و
لهوانهيه يو سف ئاهيىكى خوشى بيتهوه بهر و زيندوو
بيتهوه. ئه گهر له مردنيش بيت، با به ئارامى گيان
بدات و لهم ههلتكه ههلتكهى سه ر پشتى
حهسۆكه شيتيش دهبيتهوه.

مههمد دهگهل پارانهوهى و كه م كه مه بوغز
گهرووى گرت و گوتنهكهى ههواى گريانى دها.
وهك ئهوهى كه كولى گريانىكى گهرمى له
ئهوكدايه و دهخوازيت يهك به چولگه و پر بهدل

به سهر یوسف دا بگری. له ژیر لیوانه وه و به
 ئه سپایی گوتی: بوچی ره حمیک به وه هه ناسه سارده
 ناکهن. ئاخر مه گهر ئه ویش له ره گهزی خو مان و
 هاو دییی خو مان نییه؟! بوچ مه گهر نان و نمه کی
 یه کترمان نه کردوو و له خه م و خو شی یه کتردا
 شه ریک و برابهش نه بووینه؛ ئه ی کوا
 به زه بیتان؟!... ده وهرن با سه ریک له و گونده
 هه لبینینه وه و هیچ نه بی له ژیر سییه ری فیئیکی
 دار و دره خته که یدا پشوویه ک تازه بکه ینه وه و
 نه ختیک به سیینه وه... به چی دیاره که مزگه وتیک
 و کانیاویکی چه شنی کانیا وه که ی «مه ریهم چیل» ی
 شفا به خشی لی هه بیئت و شفا به خشی نه خو ش و
 که له لایانیش بیئت.

هه تاو زور به هیوری له پانتایی ئاسماندا
 ریغهی ده بری. سووره تاو به هه موو توانایی خو یه وه
 له بانی سه ریانه وه گه رمای به سه ر دا ده باراندن.
 ئه وانیش ده رویشتن و به ره به ره له گونده پرله
 شینکه و سه وزه لانییه که دوور ده که وتنه وه. مه مه د
 له داخان هه ر به چه شنی ئه سپه نده ری سه ر
 ئاگر نراو هه لیه ز دا به زی بوو. به لام زور به ناچاری
 و به نابه دلایش به دوا یاندا ده رویشتن. به ده م
 رویشتنه وه، وه ک چو ن مه لا و مجیور بانگ ده ده ن،

ئەوئىش دەنگى بەرز و نزم دەكردهوه و دەيگوت:
 وهئىش ش ش ش يۇسفى داماو، وهئىش!... وهئىش كه
 چهنده پياويكى رپووح سووك و لهبهردلان بووى
 براگيان!... ئەرى ھاورپپيان ئيوه و خوداكهتان ئەمه
 دەردى سەردلان نيبه كه بهم سووره هەتاوه رپيگه
 ئەم وشكه هەرده سووتاوهتان گرتۆته بهر و
 سەيرپكى ئەم بههشتهى ژيروو ناكەن؟!... ئەرى
 ئەگەر يۇسف له رپدا گيان بدات، چلۆن ئەم
 ھاورپپيهتان لهم سەرزەمینه سووتاوهدا دەنيژن و
 جيى دەهیلن؟ ئەم زەردهگەرمايهى كه وهك تيزاو
 دار و بهرد دەسووتينييت، چلۆن نايگۆرنهوه به
 گونديكى فينكى پر ئاوى ساردى كهله تهزيين؟ ...
 سەد داخ و هەزار خەم و حەسرەت بو تو يۇسف ...
 حەسوك ھاواری كرد و گرماندى و گوتى: به
 كافرې بمرم و له دين وهرگەرپيم، مەمەد ئەتۆ بو
 يۇسف ناگرى! بهلام با منيش دلنيات بكەم كه
 يۇسف له كوۆلى خۆم دانابهزيينم و دهیگهيهنمهوه
 كوئستانهكانى بهرى خۆمان؛ جا چ بهزيندوويى چ
 به مردوويى... دهیگهيهنمهوه دەم كانياوه رپوون و
 زولالەكانى بهر نيسارى دۆل و دەرە و داويىنى
 چياكانى بهرى خۆمان. هەرکه گەيشتینهوه
 ويئدهرى، سا دەيبينين كه بوئى خاسه پنگهى دەم

ده راوی کانیاهه کانمان و بهرامه‌ی گۆلی وه‌نه‌وشه‌ی
دوو به‌ری جوگه‌له‌ی جوّباری کوئیستانه‌کانمان چلۆن
یوسف زیندوو ده‌که‌نه‌وه !

ئاشق پرووی کرده مه‌مه‌دو گوتی: گوی بگره‌ برای
شیرینم مه‌مه‌د گیان! ئیمه‌ ده‌شتی چوکورؤقامان
بست به‌ بست ته‌قاندۆته‌وه و به‌ به‌رده‌رگای گه‌لیک
مالآندا، هه‌ر ته‌نیا بو له‌تکه‌ نانیک، گه‌پرواین و
سوالمان کردوو. به‌لام خۆت باش ده‌زانی که ئیمه
ئه‌م کاولگه‌یه به‌ ماندوویی و ده‌سبه‌تالی و
شه‌رمه‌زاری جیی ده‌هیلین و به‌بی هیچ
ده‌سکه‌وتیک ده‌گه‌پریینه‌وه مال ...

مه‌مه‌د به‌ کۆلی گیانه‌وه گوتی: به‌لام ئه‌و گونده
گه‌لیک سه‌ر سه‌وز و پر دار و دره‌خته ...

ئاشق له‌ ولامدا گوتی: ئی باشه‌ برا گیان با پر
دار و دره‌خت بی ... با به‌هه‌شتی به‌رینی ده‌شتی
په‌روه‌ردگار بی ... ئاخ‌ر نانی تیدا نییه‌ باوکه‌که‌ی
باوکم ...

مه‌مه‌د له‌ سه‌ر جیگای خۆی پاره‌ه‌ستا و پرووی
کرده‌ هاوپرییان و به‌ ده‌نگیکی به‌رز گرماندی:
حه‌سوک پروانه ... ئاشق پروانه ... پروانه
حه‌مه‌دۆک ... گویت لی بی یوسف.

گشتیان ڤاوهستان و گویچکهیان بۆ گوتاری
مه‌مه‌د شل کرد. مه‌مه‌د به ڤاوهستانی ئه‌وان و شل
کردنی گویچکهیان بۆ گوتاره‌که‌ی، ده‌می بۆ
قسه‌کردن خوش کرد، به‌لام هر له سه‌ره‌تای
گوتندا، قسه‌ی لی ئالۆز بوو و ده‌می له گوتن که‌وت.
ماوه‌یه‌کی کورت، نه له مه‌مه‌د ده‌نگیک و نه له
یارانی قسه‌یه‌ک .

ده‌ور و به‌ریان کڤال و چۆله‌وانی و بیرون و
بیابانیکی کاکي به کاکي بوو. داوینی ده‌شتی
ئه‌وسه‌ر نادیا‌ری به‌رده‌میان هه‌تا ڤوخی ده‌ریای
سپی، له‌به‌ر سووره‌تاو ترووسکه و تزوایله‌که‌یه‌کی
گووشراوی خه‌ستی هه‌بوو. هه‌تا چاو هه‌ته‌ری
دیتنی هه‌بوو هر ساکه ده‌شتیکی ڤه‌قینی تاوسوت
بوو که هر بۆز ده‌چۆوه. له دووره ده‌ستانیشه‌وه،
له‌به‌ری ئاسۆی بان سه‌ری ده‌ریای سپییه‌وه، بۆره
شیناییه‌کی کالی که‌م ڤه‌نگ ده‌هاته به‌ر چاو. له
خوارووی ئه‌و ڤه‌نگه شینه کاله دا لیلا‌یی سفره
مزیکي لۆکه‌یی به سه‌ر هه‌ردی دووره‌ده‌ستاندا پان
ببۆوه‌وه .

مه‌مه‌د ملی دریزی بۆ لای حه‌سۆک
وه‌رسوورانه‌وه و به ئارامی گوتی: وای دابنی که
گه‌یشتووینه‌وه گونده‌که‌ی خۆمان و هر ئیستی له

گرده‌کە‌ی بە‌رمالاندا خە‌ریکین بە‌رە‌و ئا‌وایی شۆ‌ر
دە‌بینە‌وہ؛ ژن و ژال و منداڵ گون‌دە‌کە‌مان
بە‌تیک‌راییی بە‌پیش‌وا‌زما‌نە‌وہ دین...

حە‌سۆ‌ک گوتی: بە‌لێ دە‌مان بی‌ین و بۆ‌مان دین.
مە‌مە‌د گوتی: ئە‌دی چی بی‌ جو‌ابمان و چۆ‌ن
چیرۆ‌کی دە‌ستبە‌تالیی خۆ‌مانیان بۆ‌ بگ‌یرینە‌وہ؟!
حە‌سۆ‌ک وە‌لامی دا‌وہ: دە‌لێین چو‌و‌کۆ‌رۆ‌قا خا‌پو‌ور
و نو‌قمە‌سا‌ر بو‌و و ئی‌مە‌یش دە‌ستبە‌تال و ما‌فنگی
هاتینە‌دەر.

مە‌مە‌د نە‌ک لی‌پ‌را‌وانە‌، بە‌لکە‌ بە‌ گال‌تە‌جا‌ری و بە
پیکە‌نینە‌وہ گوتی: هەر رە‌پ و ر‌است ئە‌وتۆ‌یان پێ
دە‌بی‌ژی حە‌سۆ‌ک؟!

ئە‌ش‌قە‌لی: با‌شتر نی‌یە ر‌استیە‌کە‌یان پێ‌ بی‌ژین
با‌وان گیان!

مە‌مە‌د: ئە‌دی منداڵە‌کان چی... جو‌ابی ویستی
منداڵە‌کان چ‌لۆ‌ن بە‌ینە‌وہ؟!

ئاش‌ق گوتی: دە‌لێین زە‌وی قە‌لە‌شی و چو‌کۆ‌رۆ‌قای
قووت دا .

مە‌مە‌د گوتی: م‌ن چ‌لۆ‌ن چا‌وم هە‌لبی‌ت لە دە‌می
گە‌یش‌تینە‌وہ‌مان و تو‌قە دە‌گە‌ڵ ما‌ل منداڵ، بە
دە‌ستبە‌تالی لە هە‌می‌زیان بگ‌رم و هی‌چم پێ‌ نە‌بی
پیش‌کە‌شیان بکە‌م؟!

هه سوک، یوسف به کۆلهوه به دهنگیکی کر و
توورهوه گرماندی: هه رکهس ژن و منداله کهی خوی
له هه موو کهس باشتر ده ناسیت و ده زانی چلونیان
تیگیه نیته... ده زانی و ده توانی پیمان بلی که
کاروانه کهیان به باری بی خیریدا کهوتوو و هیچ
دهسکه وتیکی لی هه لئه وه ریوه و ته واو!

مه مه د له پاش سه ریانه وه هاواری کردی و گوتی:
برو! ... برو جه هه نده مت پی پر بیت! برو با ژن و
منداله هه ناسه سارده کهت له سای سه ری تووه و
به دریزیی سال، با هه ر به رهش و پروتی و
هه ژاری سال به رنه سه ری.

مه مه له نیوه راستی جاده ی پر له نهرمه خولدا
چه قی و به تووره یی دهسته کانی به ره و هه یسوک
راوه شان و گرماندی به سه ری دا: ئوهوی هه سوک
راوهسته و گوی بگره با پیتی بلیم که ئوه ئه تووی
یوسف به دهستی زور به ره و نه مان ده بهیت؛ خوینی
یوسف ده که ویته ئه ستوت... ئه و گونده جیی
هه سانه وه یه و له وانیه پیر، وه جاغزاده یه ک،
مه لایه ک، پیاوچاکیکی تیدا هه لکه ویت و
نووشته یه کی شفا به خش بو یوسف بنووسیت و
خوداش ره حمیکی پی بکات و زیندووی بکاته وه.
به چی دیاره هه ر خه لکی گونده که ریگیه کمان بو

دهست نیشان نه‌که‌ن که دهرمانی دهردی یوسفی لی
 بیټ و بومان ساغ بکه‌نه‌وه. ئیمه به‌چی بزانی‌ن که
 شنه‌ی گیان بوورټینی ژیر سپیدار و قه‌زوان و پوله
 شیلانان‌ه‌کانی ئه‌و گونده دهرمانی دهردان نه‌بیټ و
 ههرچی نازاره له کولمانی نه‌که‌نه‌وه... تو بپروانه
 شیناورد و سهرسه‌وزیی ئه‌م پارچه به‌هسته
 به‌خه‌ونیش نه‌بیندراوه. له‌وانه‌یه له‌باوش ئه‌م
 په‌لک و سپیداران‌ه دا زنه‌ی ساردو ده‌غه‌زپه‌رین،
 جوگه‌له‌ی به‌نیو سه‌وزه‌لانییه‌کاندا کردبیته‌وه. چ
 بزانی‌ن که ئه‌گه‌ر یوسف لایچه ئاویکیان لی
 بخواته‌وه، ههر به‌چه‌شنی ئیمه هه‌ستیته سهر پی
 و له کار و خه‌بات دا هاوده‌ستمان بیټ.

ههرچی مه‌مه گوتی و ههر هاواریکی که کردی،
 کووره‌ی تووره‌یی هه‌سوکی زیاتر ده‌ماند.
 کوئی گه‌رما و قورسایی له‌شی نیوه‌گیانی یوسف
 له‌لایه‌ک و هات و هاوار و هه‌ره‌شه‌ی مه‌مه‌دیش له
 به‌ریکی تره‌وه، ته‌نووری ده‌ماوی هه‌سوکیان پتر
 نیل ده‌دا.

ئه‌وان به تیکرا ده‌رؤیشتن و مه‌مه‌دیش زور به
 بی‌دلی و زور به زه‌مه‌ت له پاش سه‌ریان‌ه‌وه خوی
 بو ره‌کیش ده‌کرا. له ژیر لیوانیشیه‌وه ههر ورته‌ی
 ده‌هات و هاواریانی خوی به‌ره‌فیکی نیوه‌ری ناو

ده برد. حه سوکیش له ژیرباری قورسی یوسفی نیوه زیندوودا ته واویک داهاتبوو. ئه ویش به دواى به هانه یه کدا ده گه را که یوسف له کوئی خوئی دارنیت و پشوویهک تازه بکاته وه و توژیک بحه سیته وه.

سیبه ری په له هه ورئیکی پان و به رینیان به سه ر کشا، به لام سایه و سیبه ری په له هه وره که کاتی و ده مه کی بوو و هه رکه سیبه ر له بان سه ریان کل بوو، وه ک به ده فرئیکی مه زنی ئاگر به سه ریاندا باریبیت، میشکی ناو که لله یان گه رم داهات. یوسف هه ر وا مه نگ و مات به سه ر کوئی حه سوکه وه ملی داچه مابوو. ئه وه ی نووزه و ده نگیک بی لی نه ده هات. قاچه کانی داچورا بوون و له ریگه رویشتنی حه سوک دا دوو نووکی په نجه کانی پی به سه ر خو له مره ی جاده دا، دوو هیلی باریک و دریزیان له پاش سه ر جی ده هیشت.

شه به قی تووند و تیژی هه تاو، ئاوی چاوی پیاوین ده برد. چاوه کانیان به تیشکی تووندی هه تاو و هها ترسابوو که هیچیان یاری سه ره لبرین و توانای چاو هه لئانیان نه بوو. جه نسه تی له شیان له ئاره قه دا شه لال ببوو. توونیا یه تی هیرشى بو هینا بوون و له گه رمان و له

توونایه‌تیی زمانیان به میچی مه‌لاشوویانه‌وه
نووسابوو.

له دوره‌وهی مه‌زراکانی لاشانی جاده‌کان دا،
له‌قله‌قه قاچ دریژه‌کان به راژه راژ و لوڭگه لوڭگ
ده‌هاتن و ده‌چوون و خه‌ریکی مله‌قوته‌ی راه مار و
بوّقی ناو که‌نار ئاوی مه‌زرا برینجه‌کان بوون.
پووبه‌پوویان، تراکتوریک به جه‌نجه‌ری پاش
سه‌ریه‌وه هات. هه‌ر دوا به دوا‌ی تراکتوره‌که تا‌قمه
سی - چل که‌سه‌ی کریکاری ئاواره‌ی پی‌په‌تی، پوو
به‌پوویان هاتن و به‌ره‌و شوینیکی نادیار پویشتن.
کریکاره‌کان هه‌ر وه‌ک بلّی له ده‌راوی چه‌م
ده‌پرنه‌وه، ده‌لینگی پانتۆله‌کانیان هه‌تاسه‌ر
ئه‌ژنوکانیان هه‌لکیشابوو. گشتیان شه‌که‌ت بوون و
به‌تیکرایان شکاو و شه‌مزاوی بیکاری.

له لاشانی جاده‌دا ئیستیکیان گرت و کریکاره‌کان
به به‌رده‌میاندا هاتن و تیپه‌ر بوون. ده‌نگ له دار و
به‌رد هات و له‌وان نه‌هات. ئه‌وانیش دوا‌ی دانیشتن
و پشوو تازه که‌ونه‌وه‌یه‌کی کورت، خه‌ریک بوون
ببزوون و وه‌ری که‌ونه‌وه. مه‌مه‌د به ده‌نگیکی
کزۆله‌وه گوتی: پر له دار و دره‌خته و فینک و پر
ئاوه... له ئه‌م چۆلگه قاقره‌ی که ئی‌مه گرتوومانه‌ته
به‌ر و ده‌خوازین پییدا تیپه‌ر ببین، نه ئاویک هه‌یه

و نه سيبه رېك و نه شنه بایهك كه بهره و پروومان
 بېت و مزگینې زیندوو بوونه وه مان بداتې. له م
 كړال و چولّه وانیه دا ئه گهر له تونیا تیان
 نه مرین، بیابانه كه پری جانه وه ری زینده خوړ و پری
 قه ل و دال و خه رته له ؛ پاشی مردنمان تیمان
 ده وه روو كین و گوشتی له شمان ده خوړ و
 ئیسقانه كانیشمان ده كړوسنه وه. ئه وده م هه ر ته نئ
 مشتی ئیسقانه سپیلكانه مان لی جی ده مینیت .
 هه سوک به هیوری گوتی: به لی هه ر

ئیسقانه كانمان لی جی ده مینیت!

هه وای دهنگی هه سوک تو زقاله یهك هیدی و
 ئارام و له سه ره خو بوو.

مه مه د گوتی: ئه وه تا، سه یری كه ن و بیینن! هه ر
 له و نزیكانه دا گوندیكى رازاوه ی سه رسه وزمان لی
 نزیكه ... كانیاوه فینكه كانی به رامه ی نمیکى گیان
 بلاوینیان به ده مه وه یه ... پروانن چیه ا دار دره ختی
 شهنگ و شیرین و جوانی تیدایه ... ناکری له م جوړه
 شوینانه دا ئیش ده ست نه كه ویت. ئیوه سه یری
 بکه ن و بیینن كه هه موو شتیكى تیدا ده ست
 ده كه ویت. ده سا با نه هیلین یوسف له ریگا دا
 بمریت. له وانه یه هه ركه به و گونده بگه ین ،
 ده رمانیک، دو عایهك، پیاوچاکیك په یدا ببیت و

یوسف له خه م و ئازاره گران و گیان پرووکیڼه
دهرباز بکات.

حه مه دؤک گینگلی دها و دیار بوو دهیه ویت
شتیک بللی، به لام ترس له هه سوک بهری ده می
گرت. سه ره نجام ده خوی نووسا و ده می کرده وه و
گوتی:

منیش دیم له توونیان پی رابیم و بمرم... ئه و
گونه پر له شینکه و باغاته و پر له کانی و ئاوه...
گوندی ئاوا کاری تیدا ده ست ده که ویت...

ئه شقه لی: به لی منیش پیم وایه تیدا ده ست
ده که ویت... ئاخر چلون گوندیکی ئه وتو زویری،
سه رسه وزی پر له بهر و بهرهم کار و ئاوی تیدا
نه بیت؟!... نه خیر سه رتوپی هه موو چوکور و قایه و
جی هه موو بهر که تیکه... منیش له توونیا یه تی
هاکا پیراهاتم و زمانم به میچی مه لاشووومه وه
نووسا و ته واو!

مه مه د له بهر هوه ی ئه شقه له ده رویشت، هه رکه
ئه م قسانه ی ئاشقی به گوی گه یشت، بوی راوه ستا
و وهر چه رخایه وه و به ناباوه ری سه بیریکی ئاشقی
کرد. ئاشق گوتی: چیه مه مه د... ئه وه لو چاوه کانت
لی ده رپه راندووم به رخم؟ خو من چی خه راچم

نه گوتوووه و ههر گوتووومه له توننیایه تی هیندهم
نه ماوه وشک هه لیم و پئی رابیم.

له ولاتره وه حه سوک هاواری لی هه ستا: هه ی داد
منیش توانای هه نگاو هه لینانم نه ماوه و هاکا
پیراهاتم و له زمان که وتم. ههر دوا به دوا ی ئەم
وتهیه، حه سوک ریگه ی لار کرده وه و به ره و چه ند
پوله گول هیرۆی که ناری جاده داگه رایه وه و ههر
له وی چۆکی دادا و یۆسفی بی سهر و زمانیشی
وه کی توپه لیک قوور هه لرشت.

به ژنی گول هیرۆکان به بارستایی به ژنی پیاویکی
دهسته تیپه لچووبوونه وه. رهنگی گوله کان ئالیکی
که مرهنگ بوون و به بارستایی له پی دهستی شوپره
ژنیک به ره و هه تاو خویمان راگرتبوو، به لام له ژیر
نوایه کی ئەستووری تهپ و تۆز دا شاردرابوونه وه و
ههر ته نی هیرۆ هیرۆ راده ژان. گشتیان هاتن و له
ژیر سیبه ری گول هیرۆکاندا دانیشن.
په له هه وه ره کان له به رزاییه وه سیبه ریکیان به
سه ردا ده هینان و گورج تیپه ر ده بوون و ده رویشن.
له ده ور و بهر و له هیچ ئاقاریکه وه شنیه کی
که زئ بزوین نه ده هات که ئاره قی سهر و
روخساریان وشک بکاته وه. زه وی هه روا ده هات
گهرم و گهرمتر ده بوو. ده شتی کاکی به کاکی

ئەوسەر نادياريش ھەر بەچەشنى ئاسنى
سوورەوہبوو بلیسەى لى ھەلدەستا. ئەوانیش
بەتیکرا کز و شەکەت و لاواز و شیواوہحال، شان بە
شانى یەکتەر دانیشتبوون و ھیچ کامیکیان نوزەیان
لیوہ نەدەھات. لەپر دوو چاوہکانى مەمەد
پەپوولەییەکی رەنگ شینی گەلیک درشتى لە سەر
گول ھیرۆییەکدا بینی و سەرى سوور ما. بەلام
سەیرەکەى ھەر لەمەدا بوو کە پەپوولەکە ھیچ
جوولە و بزووتنیکی پیوہ دیار نەبوو. مەمەد بە لای
خۆییەوہ گوتى: سەیرە!... زۆر سەیرە، کە لەم
کولەکولى گەرمای گەزۆبارینەى کە دلۆپە ئاویک
بۆ دەرمان دەست ناکەوئیت، ئەم پەپوولەییە لیڕە
چى دەکات و لە چى دەگەرئیت؟

ھەسۆک نوقورچییکی دە ئەشقلی کوتا و گوتى:
ئاشق تۆ بۆچى ناروانیتە ئەم پەپوولە داماوہ!...
لەم جیگە و مەکانە گەرم و ئاگرینەدا، کە
بوونەوہر بەتیکرایی بەرەو توانەوہ دەچن، ئەمە
لیڕە چى دەکا و خەریکی چیبیە!؟

ئەشقلی گوتى: ھەى باوکە رۆ!... چ
پەپوولەییەک، ئەویش ئاوا زل و بە گوشت و گیان!
ھەردەلیی چرگە... ھەر خودا بۆ خۆى دەزانئیت کە

توونده باى كامه ولات بو ئەم ھەرىمەى فراندووھ.
سەرى منى لى گىژە و نازانم چىيە و چلۆنە...
ھەسۆك گوتى: سەيرە!.. زۆر سەيرە!... لە
گەرمەى مانگى گەلاويزى دەشتى چوكورۇقا دا و
پەپوولە؟! ئەويش ئاوا زل و بەگۆشت و گيان! خو
جوولەيەكيش ناكات كە بزانيں ماوہ يان رەق
ھەلاتووہ!.. ئەرى بلىي مابىت؟!

لە پەر يۇسف ھاوارى لى ھەستا و گوتى: نا...
نەخىر نەمردووہ و زىندووہ. ئيوہ ورد سەيرى بکەن
و ببىنن كە بالەكانى ورد ورد دەبزيوييت... نەخىر
مەلین مردووہ!

يوسف دەستى پىکرد کرد و گوتى: ھەنديك
ئەولاتر، لە ژيرەوہ و لە داويىنى كلش و رەوہزە
بەردەكانى كوستانى «ئەنە وەرزە» دا گولاو و
زەلكاويكى لىيە كە لە وەرزيكدا دەبىتە كانگاي
پەپوولە؛ پەپوولەكانيش سەتان رەنگيان ھەيە...

ھەمەدۆك ھەلدايە و گوتى: منيش ئەو شوينەم
بىنيوہ. لە ويندەرى و لە كاتى خویدا پەپوولە
بەچەشنى ھەور بە سەر ولات دا بلاو دەبنەوہ؛
زەردن، شىنن، كەسك و سوورن و ھەمە رەنگن.

ئاشق: ھەر وەك پەلەھەورىكى كەوھىي چنراو
بە پۆي ئەستىرە، پەپوولە دەھاتن بە سەرمدا...

باله‌کانیان شه‌به‌قیان ده‌دایه‌وه و ترووسکه‌یان ده‌هات هه‌ر وه‌کی زیوی قال کرای به‌رتیشکی خووره‌تاو... ده‌هاتن و به‌سه‌ر تاویره به‌رده‌کانی «ئه‌نه‌وه‌رزه» دا چهرخ و خولیکیان لیده‌دا و ده‌سوورانه‌وه. تاشه به‌رده‌کانیش هه‌ر له‌گوین ئاوینه‌ی بالانوین، ره‌نگیکی که‌وه‌یی بریقه‌داریان به‌هه‌رد و هه‌وا دا بلاوده‌کرده‌وه. به‌ره‌نگ و نیگاری ئه‌وانه‌وه هه‌ر هه‌موو چهرخ و گه‌ردوون ره‌نگیکی شه‌نگیان به‌خویانه‌وه ده‌گرت... په‌پووله‌کان هه‌مه‌ره‌نگه‌ بوون؛ لیمویی بوون، سه‌وز بوون و زه‌ردی زیپین بوون..

حه‌سوک به‌ده‌نگیکی به‌رز گوتی : ئه‌م په‌پووله‌یه مردوه!

هه‌موویان به‌وردی سه‌یری په‌پووله‌که‌یان کرد؛ ده‌گه‌ل ئه‌م سه‌یر و پرووانینانه‌یان سه‌رنجی چاویان که‌وته سه‌ر په‌پووله‌یه‌ی ره‌نگ شینی گه‌وره‌تری باوه‌شی گولپه‌ری گول هیرۆکه. گشتیان مه‌نگ و مات، گه‌رم و سه‌رگه‌رمی سه‌یر و ته‌ماشای جووته‌ی په‌پووله‌کان بوون.

سیبه‌ری چهند په‌له‌هه‌وریان به‌سه‌ر دا هات و تیژ تیپه‌رین. ئه‌وان چاویان له‌دوو په‌پووله‌کان

هه‌لنه‌ده‌گرت و هه‌ر وا خه‌ریکی سه‌یر و پروانینیان
بوون.

حه‌مه‌دۆک هه‌لیدایه و گوتی: هیواخوازم له
خودی ئەم په‌پوولانه نه‌مردبن و زیندوو مابن!
مه‌مه‌د هه‌ناسه‌یه‌کی خه‌مبارانه‌ی له قوولایی
سینه‌ی هه‌لکیشا و گوتی: به هیوای خودا.
ئه‌شقه‌لی: به هیوای خودا.

حه‌سوک و یۆسفیش هه‌ر ئەمه‌یان دوو پات
کرده‌وه، به‌لام به‌می‌شکی هیچکامیاندا نه‌ده‌هات
که هه‌ستن و بزوون و بۆلای بچن و بزائن ئاخۆ
ماون یان مردوون. له‌وانه‌یه به‌می‌شکیاندا هاتبیت،
به‌لام زات و وزه‌یه‌کی ئەوتۆیان نه‌بوو که هه‌ستن
و تاقی بکه‌نه‌وه و له شک و گومان بی‌نه‌ده‌ری.

سیبه‌ریکی فی‌نکی په‌له هه‌وریکیان به‌سه‌رکشا.
ترومبیلێک به‌به‌رده‌میاندا تیپه‌ری و ته‌پ و
توزیکی زۆری به‌سه‌ردا مالین. هه‌ر ئەوده‌م گه‌لا و
لکه باریکه‌کانی گوول هیروکان جووله‌یه‌کیان
تیکه‌وت و دوو په‌پووله‌ شینه‌ماته‌کانیش به‌پارژانی
گووله‌کان جووله‌یه‌کیان تیکه‌وت، به‌لام له جی
نه‌جمین.

حه‌مه‌دۆک له جی هه‌ستا و هاواری کرد: خه‌وتوون
و من خه‌به‌ریان ده‌که‌مه‌وه.

حەمەدۆك زۆر بەهێووری بۆلایان چوو، لییان نزیک
 كەوتەووەو بە شینەیی دەستیکی بۆلای پەپوولە
 زلەكە برد، بەلام دەنگی هاواری یەكێکیان جوولەیی
 لە جومگەیی حەمەدۆك بری؛ دەنگەكە دەنگی یوسف
 بوو؛ هەر بە دەنگی هاواری یوسف جووتی
 پەپوولەكان جوولەیان تێكەوت. بەبزووتنی
 پەپوولەكان ئەوانیش گەشەووە و جوولەییەکیان
 تێكەوت و بە دەم پێكەنینەووە لە جی رابوون.
 یوسف پاشی چەند رۆژ مەنگ و بێدەنگی، بە
 پێكەنینەووە گوتی: پەپوولەكان فرین!

ئەوانی دیکەش بە تێكرا گوتیان: فرین!
 مەمەد بە دەنگی كێشدارەووە گوتی: ئەو گوندە
 پیری دار و درەختە و سەوزەلانیە و گیان
 بوورژینەرە...

حەسۆك گوتی: ئەو گوندە قنجه پیری دار و
 درەختە و لەوانەییە ئیش و کاریكێشمان دەست
 كەوێ تێیدا.

هەموویان بە تێكرا گوتیان: دەستمان دەكەوێت.
 بە پەلە هەستان و خۆیان تێكنا و كەوتنەووە رێ .
 حەمەدۆك بەر لە هەموویان كەوتە رێ و بە مل و
 مۆ كردن و چاوگیرانی سەر و ژێران، سنگی جادهی

گرتەبەر. لەپەر پراوەستا و وەرچەر خایهوه و گوتی:
ئیشمان دەست دەکەویت و ماف و مزەکەم...
حەسۆک شریخاندی بە سەریدا: ئەستۆت بشکی و
ملت ورد بێ ...

مەمەد بە پیکەنینهوه رووی کردە حەسۆک و
گوتی: توورە مەبە براگیان، تۆ لە یوسف بروانە کە
چلۆن زیندوو بوتهوه؟

حەسۆک گوتی: منیش سەرم لێی سوور ماوه و
نازانم چلۆن ئەو پیاوه ناسازە لەپەر گیانی
هاتۆتهوه بەر؟!!

ئاشق گوتی: لەسەر سەبران بن، بە هیوای خودی
گشت دەرد و ئازارەکانی لە کۆڵ دەبنهوه.

مەمەد گوتی: خودامان پشت و پەنا بێت!
لە بەری باکوورەوه پەلە هەورەکان هەودایەک
هەورازتر لە بەژنی سپیداریک و لە حاستی پۆخی
دەریای سپی دا ئارام ئارام بەرەو نادیار لە سەفەر
دابوون. شنه بایەکی کەزێ بزویین لە بەری دەریاوه
دەگەڵ بۆرە نمیکی فینکەوه بو لایان دەهات و
شەکەتی و شیواوی پیشینی لەبیر دەبردنهوه. بە
جادهدا دەهاتن و خۆلە پۆلە گەرما تێمردووش
هەتا قولاپەیی پێیان هەورازتر دەچوو. کالە و
پیتاوهکانیان پێی خۆلی گەرم ببوون و لە هەر

ههنگاو هه‌لینانیکدا ده‌تگوت پئی له‌سه‌ر سکلی ئاگر داده‌نین.

پاشی نیوه‌رۆیه گه‌یشتنه نیو دئی. برسی و شه‌که‌ت و له‌ش کوتراوه‌وه بوون. له‌ نیواراستی ئاوایدا لک و پۆی سی‌ داره توویه‌کی مه‌زن، مه‌لبه‌ندیکی گه‌وره‌یان داگرتبوو. تروومپایه‌کی بالا بلیندی سووریش له‌ ژیر داره‌تووی نیوه‌راست دا و له‌ سه‌ر چالاویک دامه‌زیندرا بوو. له‌ چووار سووچی تروومپاکه‌شدا چوار سه‌وزی بچووکی له‌به‌رد داتاشراو، زۆر به‌ ریک و پیکی دارپێژابوون. ده‌ور و به‌ری سه‌وزه‌کانیش به‌ گۆل و ریحانه‌ رازیندرا بوونه‌وه. پۆله‌ گوکه‌باخیک له‌ به‌ره‌وه‌ی یه‌کیک له‌ سه‌وزه‌کاندا په‌لک و چرۆی کردبۆوه و سه‌رتوله‌کانیشی به‌ گۆلی ئالی گه‌ش داپۆشرا بوون. ژیر داره‌تووه‌کان ئاوپرژین کرابوون و ده‌ورانه‌وریشیان کورسی و چووارپایه‌ و میزی بچوکیان لی‌ داندرابوو.

سیبه‌ری ژیر داره‌ تووه‌کان فی‌نک و له‌ش بلاوین بوو. کاتی‌ک که‌ هاتن و له‌ ژیر داره‌کان دانیشتن، شه‌که‌ت و بی‌حال بوون هه‌ر هانکه‌یان ده‌هات. پاش تاویک دانیشتن و که‌می‌ک سه‌سانه‌وه، مه‌مه‌د هه‌ستا و ده‌سکی تروومپاکه‌ی گرت و به‌ ئیشتیا

ئاوى ھەلپنجا. ھەركە ئاۋ بە لووزەو ھە زاركى
تروومپاڪە ھاتە دەر، مەمەد گازی كرد و گوتى:
يوسف وەرە سەرت بگرە ژير ئەم ئاۋە فينكە با
گيانىكت بېتەو ھە.

يوسف گوتى: چەلى ليمگەرئ با چەند قومىك ئاۋ
بخۆمەو ھە... تينووم و خەرىكم لە توونيان وشك
دەبم.

- نا... نەخېر نەكەى يوسف... تاويك پشوو بەدە و
بەسىيەو ھە، ھەتا ئارەقەى لەشت وشك دەبېتەو ھە و
شەكەتى لەشت دادەمركى، جا ئەودەم خۆت تير
ئاۋ بەكە... ئىستى باش نىيە و لەوانەىە لىت بېتە
ژان و برک... چەلى سەرت بگرە ژير لووزەو ھەى ئاۋ
و كەمىك بەسىيەو ھە.

يوسف لە ژير پلووسكى تروپاڪەدا داھاتەو ھە و
ملى بارىك و كزى خستە ژير رېژەوى ئاوى
ترومپاڪەو ھە. ھەر جارەى كە مەمەد دەسكى
ترومپاڪەى دادەگرت، كانياويكى دەولەمەندى
كوستانى چلۆن ئاۋ بەخوړ دەداتەدەر، وەتۆش پېر
بە زاركى پلووسكى ترومپاڪە ئاۋ بە سەر گوپلاكى
يوسف دا دەپرژا. يوسف لە ژير ئاوى فينكە دا
ھەستى بە ھەسانەو ھە و بووژانەو ھەىكى ئارام
دەكرد. يوسف كەيفى دەكرد و ھىچ شوپنەوارىك لە

نۆبەتى و لەرزىنى پيۆه ديار نەبوو؛ هەستى دەکرد
 تىن و تاقەتییكى هاتۆتەوہ بەر و هيچ ئازاریكى
 نەماوہ. پاش یوسف، حەسۆك و دواى ئەو ئاشق و
 پاشانىش حەمەدۆك بە نۆرە هاتن و سەريان گرتە
 بەر ئاوى ساردى كويستانى؛ دوايەش قاچ و قولى
 خۆيان شورد و ئاهيكيان هاتەوہ بەر. ئەمجار دوو
 لەپى دەستيان لەبەر ئاوى سارد راگرت و هەتا
 مەشكى زگيان بردى، بە ئيشتيا ئاويان خواردەوہ.
 ئاويان خواردەوہ و تير ئاوبوون و ئەمجار هاتن و
 لە ژير سيبەرى دارەكاندا تاويك دانىشتن. هەنديك
 حەسانەوہ و ئەمجار چاويان بەدەور و بەرى
 خوياندا گيرا؛ ئەو دەم ديتيان كە چوار پيرە پياوى
 بەسالچوو كەميك ئەولاتر، لە سەر كورسى
 دانىشتوون و خەرىكى وەنەوزدانن. پيرە پياوہكان
 بە دەم ويژينگدانەوہ و بەبى حالى، جارجارە
 دەستياكيان بە بەر دەموچاوياندا رادەتلەكاند و
 ميش و مەگەسيان لە بەر دەم و لووتيان دەتارانن.
 كەميك ئاولاتريان پينج شەش مندالى پرووتەلە
 لەنيو خاك و خۆلدا خەرىكى ماتين بوون و زىقە و
 زرىكە و شەرە چەقەيان نەدەبرايەوہ.

كەميك ئەولاتريان مال و هۆدە و حەوش و
 حەسارى گوندەكەيان لى ديار بوو. دەرگاكانيان

قفل و قهپات کرابوون. له لاشانی ههنده مالانیکدا و له ژیر سیبهری تراکتوره سوور و زهره و شینهکاندا مامر و کهله شیر خهریکی چینه بوون و جووجهله خرکهله توپنهکانیشیان به دواياندا دههاتن و دهچوون. قهلهموونهیهکی خهرتیش له سهر بانیزهیهکدا بال و پهړی کردبووه و چهتری ههلداوو و به دهوری خویدا خولی دهداوه.

ههتا ئه و کاتهی که شنهی فیئک و شیاری لای دهریای سپی بهرهو پوڅ و کهنارهکانی نهبزووتبوو، ئهوانیش مانگ و مات، له ژیر سیبهری دهرختهکان دانیشتبوون و سهیری هاتو چوونی بی پسانهوهی مهکینه و تراکتورهکانیان دهکرد. هیچ زیندهوریکی دوو پیی چالاکیان نهدهدیت که ههوالیکی بهخیری لیوهرگرن و ببیته مایه سوکنای دلی پهريشانیان. ئهوهی که لییان دیار بوو و به چاوی سهر دهیان دیتنن، ههر مهکینه بوو و ههر مهکینهگهل. ترؤمبیل و تراکتورهکان یهک به دواي یهکدا دههاتن و خاک و خولیان به ههوا دا دهدا و دهپویشتن. گوند به ههموو مال و هوّده و ژوور و نیومال و بهرییلاکانیان مهنگ و مات و بیدهنگ بوون. ههر دهتگوت ژیان له ههمیزی بی هستی دا تلیساوتهوه و به قوولایبیدا رو چووه. بهلام ههر که

شنه‌ی نمدار و فینکی ئیواره ده‌مان به‌ره‌و به‌حراوان بزووت و کول و کوی گهرمای زه‌وی دامرکا، گوند جوول‌ه‌ی تیکه‌وت. پیشه‌کی چهند ژنی گۆزه له‌سه‌ر شان هاتن و گۆزه‌کانیان له ئاوی ترومپاکه پر کرد و به‌بی هیچ ئای و ئوی و سلاو و چاکوچۆنیه‌ک، گۆزه‌کانیان به شه‌پکی شانیان دادا و رویشتن.

هه‌تاو هی‌دی هی‌دی به‌ره‌و پوژئاوا کلی ده‌کرد. له‌حه‌وش و حه‌ساری رپزه‌ماله‌کانی به‌رامبه‌ریانه‌وه، گو‌له به‌پوژئه‌کان هه‌ر وه‌ک که‌شه‌فی زه‌ردی زی‌پین به‌ده‌م شنه‌ی ئیواره‌ده‌مان ده‌له‌رانه‌وه و وپرای کل بوونی هه‌تاو، ئه‌وانیش پووین به‌ره‌و پوژئاوا پراگرت و خه‌وتن.

یوسف دیسان به‌ده‌م تا و تو‌یی نه‌خوشینه‌که‌ی هه‌لده‌له‌رزی و هاواری ده‌کرد و ده‌ینالاند و ده‌یگوت: ئه‌ی هاوار براده‌رینه‌ بگه‌نه‌ فریام... ره‌ق بوومه‌وه... ئه‌ی هاوار سه‌رما کوشتمی... به‌ده‌نگم بگه‌ن... ئه‌ی هاوار...

یوسف نالاندی و تلی دا و له‌سه‌ر سه‌کوکه‌وه خزی و که‌وته خوار و له‌خول و خاکدا گه‌وزی و هاواری کرد: کوره‌ بگه‌نه‌ فریام براده‌رینه، ره‌ق بوومه‌وه...

بهند بهندی جهسته م دیت له بهر یهک هه لوه شییت
و بلاو ببی...

حه سوک بووی چوو. له ژوور سهری دانیشته و
په نجه تیک به زیوه کانی یوسفی گرت و نه رم نه م
گوشینی و به ئاسپایی به گوچکه یدا گوتی: ئارام
به وه یوسف... ئارام به براگیان... ئه م هات و
هاواره ی پیناوی کاکي خوم... عه بیه یه وامه که،
خه لکمان لی کومه که وه. تو بوچی وات لی هات؟...
ئیستیگ له مه و بهر هیچ عه له مانته لی نه بوو...
یه کجی بوچی وات لی هاته وه؟ به سییه تی کاکه و
به سمان دهره و داخ و تالو به ئه وکی دابکه
یوسف!... به سه برا گیان هه ی قور به سه ری ئیمه
یوسف!...

حه سوک سه ریگی هه لبری و سهیریگی هاو پیریانی
کرد و چاویکیشی به دهور و بهر دا خشانده و ههر
وهک بیه هویت به زه ی به زه داران ببزوین، سهیری
هه موو لایه کی کرد و دیسان پرووی ده می کرده وه
یوسف و گوتی: وه ره سه ر بخره ژیر پیرنه ی ئه م
ئاوه فینکه، به لکوو به ئاو باشته ربیت... وه ره
کاکه!...

یوسف هاواری کرد: تو له چي دای و من له چي دام! من ئەوه سەرمان رەق هەلدیم و تویش بەزت دەکوڵی... ئەوه دەمرم حەسوک... ئاوی چی؟! حەسوک توورە بوو و نەراندی بە سەریدا: دەمری؟!... دەی بمرە با جەهەندەمت پێ پر بێ و هەر دووک چاوه کانت دەرپەرەن... تو بەم حالە پەڕیشانەوتەوه و چوکورۆقا بەم بێ سامانییە، کوا یەکتەر دەخویننەوه... بوچی لیمان بووی بە مار و لە ئەستۆمان هالای؟ دەسا بمرە با جەهەندەمت پێ پر بێت! جەهەندەم گەرمە و جیگای پیاوی سەرما بردووێه...

— رەق بوومەوه برادەرینە... ئای مردم خەلکینە... ئەی هاوار سووتام...

حەسوک بەتوورپییی دەسکی ترومپاکە ی گرت و بە هەموو توانایەوه ئاوی هەلینجا. ئاو بە لووزەو بە زارکی ترومپاکەدا فرکە ی دەکردو دەرژایە ناو حەوز و لەهویۆه بە جوگە یە کدا بەرەو بیستانەکانی خوارەوی گوند دەچوو. بەلام زۆری نەخایاند کە حەسوک لە پشوو کەوت و لە تەنیشت مەمەد، بەلام بە زوییری و پشت بە یوسف دانیشت. هات و هاواری یوسف و دەنگی ترومپالییدانی حەسوک، پیرە پیاوهکانی ورووژاند. پیرە پیاوهکان خۆیان گەیانده

ژوور سه‌ری یوسف؛ یه‌کیک له‌وان رووی کرده
 چه‌سوک و گوتی: وا دیاره ئه‌و براده‌ره‌ش هه‌ر به
 ده‌ردی جارانی من گیرۆده بووه و هه‌ر وه‌کوو
 نالینی جارانی من ده‌نالینیت، به‌لام ده‌رده‌که‌ی
 ده‌رمانی هه‌یه... ئه‌ی ئیوه بوچی ناچن چاره‌ی
 بکه‌ن؟!.. به‌لی خودا ده‌ردی داناوه و ده‌رمانیشی بو
 داناوه. به‌لی له‌ ده‌می نه‌خۆشی مندا، خودا «گویده
 مستۆ»ی به‌ هانا‌مه‌وه نارد و ئه‌و گویده مستۆیه
 چاره‌سه‌ری منی کرد. هه‌ر ئه‌و گویده مستۆیه
 چازانی گه‌لیک ده‌رد و ئاهۆ و ئازارانه؛ ده‌ستی
 به‌ده‌رمانی هه‌یه و هه‌میش ده‌ستی به‌ ودم و دوعا.
 ئه‌گه‌ر ده‌رده‌داریک به‌ ده‌رمان چاری نه‌یه،
 نووشته‌ی بو ده‌نووسیت و به‌ دوعا چاره‌سه‌ری
 ده‌کات. ئه‌و ده‌رمانه‌ی که‌ ده‌رخواردی نه‌خۆشانی
 ده‌دات، «کنین»ی پی‌ده‌لین. بی‌توو به‌ کنین
 چاره‌سه‌ر نه‌کریت، ئه‌و ده‌م دوو دی‌ره دوعایه‌کی بو
 ده‌نووسیت؛ به‌ کنین و دوعاش چاری نه‌یه،
 ره‌وانه‌ی وینده‌ریی ده‌کات...

پیره پیاوه‌که ده‌می گه‌رم داهاتبوو و به‌رده‌وام
 هه‌ر گویده مستۆ و ده‌رمان و دوعا و
 وشه‌ی «وینده‌ری»ی ده‌گوته‌وه، به‌لام نه‌یده‌گوت که
 ئاخۆ ئه‌و وینده‌ره له‌ کوینده‌ره و ئه‌و گویده مستۆیه

کئیہ و له کوئیہ !... پیره پیاوه کهی دیکه
ئامازهیه کهی به یوسف کرد و گوتی: ئه و پیاوه له
مردنه... به بروای من زیندوو بوونه وهی ههیهاتی
گه ره که.

حه سوک هه روا به بیدهنگی گوئیچه کهی له ده می
پیره پیاوه کان راگرتبوو و چاوه رپی دهر فته تیک بوو
که بوئی هه لکه ویت و بزانی ئاخو ئه م وینده ره له چ
هه نده ره یکه بو بوئی بچن و دهرمانی دهردی یوسفی
لی وه ده ست بینن. هه روا ده هات و خه لک ده هاتن و
له ده ور و به ریان کو ده بوونه وه. ئیتر حه سوک بوئی
نه کرا پرسیاریک له پیره پیاوه که بکات که ئاخو
دهرمانی دهردی یوسف له کوئی ده ست ده که ویت!

گه وره کچ و ده سته زن و دایه پیره کانیش هاتن و
له م به زمه دا به شدار بوون. چی پی نه چوو، ئه مجار
گه نج و لاو و دوایه ش منداله ورتکه ش پیوه ربوون.
بو دهرمانی دهردی یوسف ئه م زن شتیکی ده گوت و
ئهوئی تریان شتیکی دیکه. ژنیک دیگوت و ئهوئی
دیکه بوئی ده گی ریا هه وه. به لام گوته ی هه موو ژنه کان
هه ر ئه مه بوو: - وه یش که خه لکی کوئیستانان به
نوبه تییه کی ساکار چلون ده تولینه وه! ئیمه ی
ده شته کی له ته مه نی حه وت سالیمانه وه هه تا
ده گه ی نه حه فتا سالی، روژی حه فتا جاران به چه ق

و چۆى ئەم ئازاره دزیوه دەمرین و دەژئینهوه و نووزهشمان لی نایه... کوئستانیهکان زۆر شله پهته و بی تین و تاقهتن و بهرگهی هیچ دهرد و ئازاریک ناگرن ...

لهو لاترهوه ژنیکی جوان و چهلهنگ، که بسک و کهزیی هۆنراوهوه و سه‌رپیچی ریشووداری دهینواند که نه‌بووکی تازهی چهند شه‌وهیه، گوتی: دوو سالی ره‌به‌قه ئەم ره‌نجهرۆیانه به گونده‌که‌ی ئییه فیڕ بوون. ئەوان له زۆزانه‌وه دینه چوکورۆقا و به ده‌سته‌تالی ده‌گه‌رینه‌وه که هیچ، لالییم گاتی یا خوا، به کۆلیک دهرد و ئازاریشه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه مالی خویان ...

ژنیکی دیکه به جامیکی پیری ئاو هاته سوئی یوسف و گوتی: هابگره ئەم سی دهنکه حه‌به قووت بده، ئەمانه حه‌بی «کنین»یان پیده‌لین. ههر ئەم حه‌بانه ده‌توانن چه‌ق و چۆی سه‌رما له جه‌سته مروّف دا خاو که‌نه‌وه ...

ژنیکی به سالاچوویان لی نزیک بووه و به ئەسپایی گوتی: رۆله‌کانم وا باشه براده‌ره‌که‌تان به‌رنه وینده‌ری!

حه‌سوک لی نزیک بووه و لی پرسی: داده‌گیان ئەو وینده‌روه له کوینده‌ره؟ تکایه پیمانی بل!

ژنه به وردی سهیریکی ههسوکی کرد و لیی
پرسی: ئەم نهخۆشه برادهری تۆیه؟!

- بهلی لهوهتهی پیکهوه هاتووینهته ئەم
چۆکورۆقاییه، ههر به شان و پیل و کۆلی خۆم به
شوین کار دا گهراندوومه. نهخۆش و کهلهلایه و
ئهتۆیش دهی بینی که له چ حال و ههوایهک دایه.
ژنه بالی ههسوکی گرت و کیشایه پهنایهک و
گوتی: ئەو شوینه پیروژه جیگهی نهخۆش و
دهردهار و ههژاران و دلشکاوانه... جاری جارن
ههموو نهخۆش و دهردهار و ناشکوا و
شکستهکانیان دهبرده ویندهری و دهست به دامینی
دهرگاکی دهبوون و ...

- باشه دایه گیان گوویه ئەو جیگایه؟ پیمانی بللی
با بچینه خزمهتی ...

- سهبرهت بی کورهکهم!.. پهلهت نهبی
باوکهکهم... له ویندهری کانیاویکی لییه... سهبرت
بی، پهله مهکه...

ههر لهو دهمه دا کیزۆلهیهک هاته لایان و به
پهله گوتی: ژیر دارههناکهکی سهر گردی ...
ژنه شالوی بو برد و بهسهری دا شریخاند: کویر و
زهلیل بی یاخودا... دهمت گریده سهلیته... تهمن
کورت بی یاخوا بابان ویران! مهگه دهکری له ههر

جییهک و له هەر شوینیکدا ناوی پیروزی ویندهری
به ده‌ما بینی؟!

ژنه گوتی: به‌لی کوری خۆم، ژیر سیبهری ئه‌و
داره پیروزه جی و مه‌کووی چل سواره‌ی غه‌ییی یه.
ئیه شه‌وه‌کی و نزیک به به‌یانی و ئه‌و ده‌مه‌ی که
هیشتا هه‌تاو سه‌ری له ئاسۆ نه‌هیناوه‌ته‌ده‌ر و
ئه‌ستیره هه‌ر به عاسمانه‌وه‌ن، وه‌رنه ماله‌که‌ی من
با پیتانی بلیم ئه‌و شوینه پیروزه له‌کوویه. لیم
روونه هه‌رکه پیتان بگاته ویندهری، خودای بانی
سه‌ر به‌خاتری چل سواره‌ی غه‌ییی، گشت ده‌رد و
ئازاری نه‌خۆشه‌که‌تان له ئه‌ستوی داده‌رنیت و ...

ژنه، شوینی ماله‌که‌ی خوی بو حه‌سوک په‌نجه
نیشان کرد و رویشته. به‌لام چی پئی نه‌چوو به
ده‌ستی پره‌وه بو‌یان گه‌پایه‌وه. که‌ولیکی پری نان و
قابه‌مه‌یه‌کی پری برویش پلاوی سه‌ر به‌ روڤ و
گۆزه‌یه‌کی لیپاوی لیب له دوی خه‌ستی بو هینان و
له به‌رده‌میانی دانا و گوتی: چوکورۆقایی له‌دین
وه‌رگه‌پاون. ئه‌گه‌رچی له رابوردووشدا مرو‌قاییه‌تی
له‌لایان هه‌ر کز و که‌م ره‌نگ بووه، به‌لام ئیتر ئیمرو
باوه‌ر و به‌زه‌یی له لای ئه‌واندا به‌یه‌کجاری مردوو
و گیانی ده‌به‌ردا نه‌ماوه... براینه منیش ئیره‌یی

نیم و هەر وهکی خوٲان خهٲکی وٲاتی
کوئیستانام...

وهرچهرخایهوه و پهنجهی بوٲ دووره دهستان و
بوٲای تهپوٲکه سهرسهوزهکانی داوینی چیای بهرزو
شکوٲهندی (دٲلٲ) را داشت و گوٲی: من خهٲکی ئهوی
کوئیستانه بهرزو و بلیندانهٲ؛ دهسه سهریان گهٲریم
و گیانم به فیدایان بیٲ؛ گیانی من پهپولهی
ئارهزوومهندی شنهی کوئیستانهکانه و بوٲ
گهٲرانهوهیان و دههٲمیز گرتنیان دٲم ههر له
لایانه. دٲلٲ و داوینی ههزار به ههزاریان و شاخ و
گهوه و تهلان و نوالهی پری کانیاون؛ ئهو شوینانه
مالی خهون و خهیالیٲ منن. کانیاوه زولالهکانیان
به سهه پانکهٲه زیخی رهنگاورهنگدا شوٲ دهبنهوه
و له خواری دٲلٲ و دهرهکاندا یهک دهگرنهوه.
بهرامهی گیابهٲند و خاو و خاسه پونگهی دهٲ
دهروای جوٲاران و وهنهوشه رهنگیلهکانی ههزاران،
گیان ماندوو دهحه سیننهوه... دهوهرن کهٲهٲم کهٲن
رٲولهکانم... وهرن چیشتهکهٲان نوٲی گیان بکهٲن؛
ههر خودا بوٲ خوٲی دهزانیٲ که چهٲند رٲوژه چیٲرتان
له تامی هیچ چیٲشت و پلاویک نهکرد بیٲ!.. خوٲزگه
کهٲمیکمان بهفر و سههولٲ وهدهست کهوتبایه و

دۆیه که مان پئی سارد کردبایه ن... به لام ئه م
نه خوشه به سته زمانه ...

کچۆله یه کی تازه پیگه یشتووی جوانکیله گوتی:
ئیوه ئیستیکی بگرن من ده چمه وه مال و سه هۆلتان
بو دینم. کیزه که رۆیشت و ههر بلئی یهک و دوو به
جامیکی مسینی پری سه هۆل گه رایه وه و گوتی:
فه رموون ئه مه ش سه هۆل.

له سهر سه کووی لاشانی تروومپاکه سفره یان
راخست. قابله مه که یان له نیوه راستی سفره که دانا.
نان و که و چکه کانیاں له چه ند جیگای سفره که دا
چنی. په رداخه کانیاں پری دو کرد و بو ههر
په رداخه ش له تکه سه هۆلیکیان تیهاو یشت. ئه و
گوندیانه ی که له ده ور و به ریاں هالابوون، گوتیاں:
فه رموون نانه که تان نوشی گیان بکه ن!" و رۆیشتن

ئه وانیش هه ستان و یوسف - یان له باوه شی خۆل
و خاک هینا یه ده ری و به رگ و به ره که یان ته کاند و
ئاویکیشیان به ده ست و سه ر و ده م و چاویدا کرد و
ئینجا هینا یان و له ده م سفره که یان رونا. نۆبه تی و
له رزین و چه قوچۆی یوسف که مووسکه یه ئه هوه ن
ببوونه وه. هه رکه یوسف له په نای سفره که دانیش،
به ر له هه ر شتیکی ده ستی کیشا و په رداخه
دۆیه که ی هه لگرت و به سه رییه وه نا و چۆره بر

ته‌پرای لیبری. به‌تیکرا دانیشتن و نانیاں خواردو
 دوی ته‌واو بوون، ده‌ستیکیان به‌سهر و سمیلان
 داهینا و (خوداشوکر)یکیان گوت و چاوه‌پری دانیشن.
 زوری نه‌خایاند خه‌لک دیسان هاتن و له‌دهور و
 به‌ریان کو‌بوونه‌وه. نه‌رمه‌بای ئیواره‌ده‌مانیش
 به‌ره‌به‌ره‌ته‌وژمی به‌قه‌وتر ده‌کرد و ههر‌جاره‌ی
 خاک و خوئی کو‌لان‌ه‌کانی به‌ره‌و لایه‌ک
 هه‌لده‌سووران‌د. وشکه‌گه‌لای داره‌تووکان و گژ و
 گیای مه‌زراکان و پن‌جی درک و دالی‌دهور و به‌ری
 هه‌لده‌گرت و له‌شوینی چال و قولدا جیی
 ده‌هیشتن.

خه‌لکه‌که‌بی‌ده‌نگ و ئه‌وانیش له‌خه‌لکه‌که
 بی‌ده‌نگتر بوون. له‌پریکی مه‌مه‌د له‌جی‌هه‌ستا و
 روو به‌خه‌لک‌راوه‌ستا. مه‌مه‌د‌سهری‌داخستبوو و
 روو به‌ئاپورا‌که‌ده‌می‌بو‌قسه‌کردن‌کرده‌وه‌و‌گوتی:
 ئیمه‌بو‌یه‌هاتووینه‌گونه‌که‌ی‌ئیوه‌و‌بو‌یه‌پروومان
 له‌ئیوه‌کردوو، که‌به‌لکوو‌له‌م‌گونه‌و‌به‌لای
 ئیوه‌وه‌ئیش‌و‌کاریکمان‌ده‌ست‌که‌و‌یت. هاتووینه
 لاتان‌چونکینی‌گونه‌که‌تان‌پری‌دار‌و‌دره‌خت‌و
 سه‌رسه‌وز‌و‌سه‌وزه‌لانییه... ئاوی‌کانی‌و
 چال‌اوه‌که‌شتان‌یه‌کجار‌زور‌سارد‌و‌سووکه...

مەمەد سەری بەرز کردەووە کە بزانی قسەکانی
 هەتا چەند و هەتا کوو کارێگەر بوو و چلۆن
 پێشوازی لێدەکەن. بەلام هیچ دەنگێک و هیچ سرتە
 و چرپەییەکی لێهیچ سوو و سوقافیکیەووە نەهات.
 مەمەد وەک بەشوین هومیید و دەراوێ پوونکەییەکی
 هیوابەخشا بگەریت، یەکایەکی حەشیمەتەکەیی با
 چاوەرزی ئازن کرد و تاویکیش بێدەنگ،
 چاوەروانی دەنگێکی بەخێر پراوەستا. بەلام چرکەیی
 زەمان بە پەلە رویشت و دەنگ لێ بەرد هات و لێ
 حەشیمەتەکە نەهات. ماوێ بێدەنگیی مەمەد
 چەندە و چلۆن بوو، بوو کەس لێک نادریتەووە مەگەر
 بوو مەمەد نەبێ! مەمەد لێم کورتە ماوێیەدا
 چاویک لێم و نیگایەکی لێم، سەیری جوولێی
 ئاپۆراکەیی کرد و بەچاوی سەر دیتی کە خەلکەکە
 یەکی یەکی و دوو دوو، پۆل پۆل و دەستە دەستە
 سەریان دەقەلان کردوووە و هەرکەسە بە لایەکدا
 بلأووە دەکەن. چەند چرکەییەکی پتری نەخایاند کە
 دەرو و بەریان پەپووی تیدا دەخویند و جگە لێ
 خوێان، جوولەووەری تیدا نەما. هەرکە مەمەد
 مەیدانی بە چۆلی بینی، وەک درەختیکی گەندەل،
 کە لێ رەگ و ریشە هەلقرتابیت، بەلا داها و لێ
 سەر سەکووکیەووە گلۆر بوووە و بە دەم نالاندنەووە

هاواری کرد: « له نیو ئەم گۆشته دار و درهخته و ئەم حەشیمەتە زۆر و زەبەنە و ئەم مەزرا پان و بەرینانەدا هەر ئییمە تەنیا و هەر تەنیا ئییمەین... »

هەتا بەرە بەری تەنگی بانگی شیوانییکی درەنگ، هەر لەژێر دارە توووەکاندا لێی کەوتن و لەجی نەجمین. هەرکە تاریکی داها، مێشە کویرەش وەک هەور و مژیکێ چر و پڕ بەسەریان کشان و هەر بەچەشنی گورگی برسی تێیان بەربوون و پریان پێدا گرتن.

حەسۆک گوتی: لێرە و لەژێر ئەم درەختانەدا خەومان بە چاواندا نایە و دەبێ بۆ خەوتن و بۆ ئاگرکردنەوه شوینییکی بەجی و باشتەر بدۆزینەوه. مەمەدگوتی: ئاشق بخوینەو دەنگ هەلبەرە! هەتا ئەودەمە ی که رمبی تیزی هەتاو، خێوەتی شەوگار هەلدەدریت، بچریکینە و بخوینە و خەم لە دالاندا برەوینە!

لادییهکان پێشەکی و بەرله هیرش هینانی پەخشە، چیغ و چەپەریان لەسەر بانەکانیان ڕائەنگاوتبوو. پەخشە بەندکانیشیان، که لەمپەری دژبە مێشوو له بوون، هەر بنەمالەیهک له دەور و بەری خۆی هەلیداوو. تۆری ئاوریشمینی گەردە ی

سپیی سهربانی سهرجه م بنه ماله کان، له ژیر
پرشنگی هه یقی ئاسماندا به دەم نهرمه شنه بای
سهری شهوانه ده لهرانه وه و شه پۆلی ههستان و
نیشتنه وه بیان تی ده که وت.

ئه شقه لی به ده نگیی کپی پری دهر د و کوله وه
گوتی: کوا ئیستی کاتی چریکه هه لبرینه مه مه د
گیان؟!

مه مه د گوتی: بوچ نابئ ئاشق؟... له وانیه ...

- هیچ هومیدیکی تی دا به سته نییه و ناییبیم
مه مه د گیان! له هه موو گونده کانی ئه م هه ریمه دا
ئیش وشکاوی هاتوو و ئیش بو دهرمانی چاوانیش
ده ست ناکه وئ ... ده با به رزه وه بین و شوینیکی
باشتر پهیدا بکهین!

- ئه دی که لوپه لی ئه و داده یه چی لی بکهین؟...
جییان به یلین و برۆین، بلئی لی مان دل مه ند
نه بیته؟... هه ق وانیه و دوور له که رامه ته که
سفره ی ره نگین بخه نه به رده مت و تویش پاشی
خواردن، خول به سه ر سفره که یدا بکه یته ... ده لیم با
لی ره بمینینه وه هه تا بوخوی دیت ... ئه ییش
به شکمه ...!

ئه شقه لی گوتی: نه خیر ده فر و که لوپه لی ئه و
داده یه لی ره و له ژیر ئه م دره ختانه جی ده هیلین و

سبەى زوو بەيانی بۆيان دەگەرپىينهوه و بە
سپاسهوه رادهستى دادهى خۆمانى دەکهينهوه...
بهلام ئيمشهو ليره بمىينهوه پهخشه کهولمان له
حاجهت دهخەن.

مه مه د ديسان گوتى : لهوانهيه!

هه سوکيش گوتى : لهوانهيه !

يوسف گوتى: سه رله بهيانی و هه رکه کازيوه
ئهنگوت دادهگەرپىينهوه و له ژير سيبهري ئهم دار
و ده رختانه دا بوى داده نيشين ، لهوانهيه ...

له جى ههستان و کهلوپه ليان تىکه وه پىچاو له
دى وه دهر کهوتن. له ته پۆلکه يه کى به رمالان،
به ره و سه ر هه لکشان و کهوتنه گورايى سه ر پشتى
گرده که. پىرشنكى مانگه شهوى چوارده،
سه رتانسه رى سه ر پشتى گرده که و دهور و به رى
پووناک کردبوو. هه ر له وى خستيان و به ر له هه ر
شتىک پووش و پالاشىکى زورىان کو کرده وه و به
چه خماخى به رد و ئه ستى و پووشوو، گريان
تبه ردا. گرى ناگر خوليدا و پىچى خوارد و
ميشو لهى له دهور و به ريان تاراند.

يوسف نالاندى و گوتى: من بوومه ته داسى پمانه
و له ده لينگى ئيوه هالاوم براده رينه!... ئيوه خوتان
هه ر يه که تان هه زاران دهر د و و خه م و خه سارتان

ههيه و ههژاريش بهپای فيلان. سهرهپای ئەمانه،
ئەوا منيش بوومهته دەردی سهرباری ههموو
دەردەكانتان... خۆزگه سبهينی ئام ئازاره دزیوم
لهكۆل دەبووه و چيتر ئابرا ههسۆك به
دەستانمهوه ئازاركيش نهدهبوو!...

ههسۆك گوتی: سبهی بهیانی رپگهی کویستانان
دهگرمه بهر و دهروم... سبهی بهیانی و بهر له
تاوهه لاتان... خو دیاره که ئەم گونده پپی دار و
درهخته، بهلام بۆن و بهرامهی هیچ کار و ئیشیکی
لینایه... ئیوهیش کئی بهنیازی مانهوهیه با
بمینیتهوه... ئیوه بروانن و ببینن که له دوورهوه
منارهی بهرزی مزگهوتمان لیدياره و لهوانهیه لهو
گوندهدا ئیش و کاریکتان دهست بکهوئ.

ههمه دوک گوتی: بهلی کار دهست دهکهوئیت.
گوندیکی که مزگهوتی ههبی و مزگهوتهکشی بوج
و مناره و گولدهستهی به سهرهوه بی، چلۆن کاری
تیدا دهست ناکهوئیت!؟

ههمه د گوتی: ئەم کورپژگه مان راست دهبیژیت.
ئەگینا خو خهلکی ئەم گونده شیت و خودار
نه بوونه که زهحمهتی بوج و منارهی بهرز بو
مزگهوت ساز بکهن!... ئەویش نهخوازا منارهی
ئەوتو بهرز و سپی...

هه مه دۆك: بهرز و بلىند به ره و سه ر تيهه لچۆته وه
يهك به عاسمانان. له تاريكي شه ويشدا ترووسكه ي
دئ ده بيندرئ هه ر وه كي زيو.

هه سوک: ئه گه ر شه شدانگي چو کور و قام به خه لات
بده نئ و به ناوي هه سوک تا پۆي بکه ن، شه رته به
شه رتي پياوان وه ري ناگرم و له م شه وه زياتر لئ ي
نامينه وه ... سبه يني ده گه ل خو ره ه لاتان وه ري
ده كه وم و ده رۆمه وه ...

هه ر دوا به دواي گوته كه ي هه سوک، يو سفيش گو تي
منيش هاوسه فه رتم هه سوک ... سبه ي به ياني به ر
له خو ره ه لاتان منيش ره گه لت ده كه وم هاوسه فه رم
ده گه لت ... به لام داخي به جه رگم، خو زگه ئه م ده رد
و ئازاره دزيوه به روكمي به ردابايه و لئ ي
گه رابايه م وه كي پياويكي ئازا و بئ وه ي
هاوسه فه رت بوامايه ! ...

هه ژگه ل و چر و چيلكه كه گر و دوو كه لئان له
كه مييدا و دوو كه ل به ره و كزي رو يشت؛ هه ر له و
كو رته ده مه شدا مي شووله هاتن و به چه شني
رئژنه ي باراني به هاران به سه رياندا بارين و له
گوين گو رگي برسي شالاويان بو بردن.

ئه شقه لي گو تي: ئه گه ر په خشه ي مال كا ول به م
چه شنه و به م شيوه يه مان ده گه ل بکه ن، ئيمه يش

به دهردی یوسف گیرۆده دهبین... ئەشی بهری
بهیانی خۆمان به چیاکانمان دابکهینهوه.

مه مه ده: ئاشق... ئای یای ئاشق!...

ئاشق وه لّامی داوه: به لّی کاکى برا چ ده بیژی
باوکه کهى باوكم؟

مه مه ده: پیت وایه شه شدهرى دهرگای چاره مان
به ستراره و هیچ دهره تانیکی دیکه شک نابه یهن
برا گیان!؟

ئاشق به پیکه نینه وه گوئی: نا... نه خیر هیچ
دهره تانیک شک نابه یهن مه مه ده.

ئاشق ته مووره کهى ده ست دایه و له باوه شی
گرت و که مووسکه یه که به سه ریدا شوپ بووه.
په نجه یه کی به سه ر ته له کانیدا کیشا و دهنگی
ته لی ته مووره که و دهنگی ئاشق تیکه لّی یه که بوون
و سنگی شه وه زهنگیان درى. ئاشق به
لاوکۆی «سارده کانیا وه کانی هه میزی گیاسارمه ی
کوئیستانه کان» دا هات. له هه ژاری و له غه در و
زۆرداری بی سنووری دهره به گ سکالای کرد. به و
مرۆیانهى هه لکووت که مال به کوّل و هه ردانگه رى
بى سوودن... که پوژ له دهردی گه پوکى و شه و له
چنگ په خشه ی بی ئامان سروه تیان نییه. له
ئاوازه که ییدا به گله و گازه نده وه هاواری کرد: ئەى

ئەو خودايەى كە يۇسۇف پەيغەمبەرت لە چنگ
 چالى رەشى پۇژگارەن پزگار كرد و بە پووناكايت
 شادكردهوه، ئەدى بۇچى روى بەزەيىت لەخىلى
 هەژاران وەرگىراوهتەوه و پرويان تىناكەى؟! ...
 ئاپۇراى هەژارى بەلەنگاز، جەستە خەستى رىگە
 برىنى بى سوودن لە دەشتى چوكورۇقا دا و
 دەستيان بە هىچ راناگا. بۇچ ناروانى و سەيرى
 ناكەى كە پۇل پۇل لە رىگەدا دەمرن و ئىسقانە
 سىپكەكانيان لە چولگەى چوكورۇقادا گوم و گور
 دەبى و تاكە يار و خوشەويستىكىش هەلناكەويىت
 لە ژوور سەرىنياندا چەمەرەى شين و گريانيان بۇ
 بىستىت... ئىسقانەكانيان وەكى پيشەى ئازەلى
 تۇپيو لەچولگەو چىاي هەندەراندا دەمىننەتەوه و
 كەس پى نازانىت... لە دوورە دەستاندا، لەسەر
 ترۇپكى گردىك دەلن دارهەنارىكى شوخ و شەنگ و
 شيرين شيوه هەيه كە بەژنى بەرزى بەرەوئاسمان
 كىشاوه... ئەو دارهەنارە لەمىژىنەيه و هىستايىش
 هەر لە سەر پى ماوه و هەموو دار و دەوهنى ئەو
 هەرد و بوومه، بە ودمى پىرۇزى ئەو دارهەنارە
 مەبارەكە لەسەر پى ماون و هەر دەمىنن. ئەوانىش
 لە بەرەكەتى جيرانەتى دارهەنارى پىرۇز، بۇ
 سارىژ كردنەوهى برين و ئازاران يەكاويهكن و

دهغهز په پړپښن... له دريژي پوژگاراني گه ليک
کوڼه وه ئه م دار هه نار هه ر له سه ر گرده که ی خو ی
ماوه... له باوه شي ئه و دار هه نار هدا کانیاویک
هه لده قولی که سه رچاوه ی نووره و دهروای ساغی و
سلامه تیه...»

هه تا شه و به یانی به ردا و تیشکی نادیا ری
خوره تاو خپوه تی ره شی شه وگاری درې، ئاشق
په نجه ی له سه ر ته لی ته مور ه که ی لانه برد و ده می
له خویندن هه لنه گرت. گه ليک لاوکوی هیشتا
نه بیستراوی خویند و به چریکه به سه ر داره نار ه
پیروزه که ی سه ر گردیی هه لگوت.

مه مه د لی پرسی: ئاشق ئه تو ئه و داره نار هت
به چاوی سه ر بینیه؟!

ئاشق: نه خیر من قهت نه چوومه وینده ری که دار
هه نار به چاوی سه ر ببینم . ئه م شتانه ی که من
له م بهیت و ئاوازانم دا ده یلیمه وه، سه رجه میان
له ده م و زاری ئه و که سانه ی که ئیوهیش
بینیویانه.

– باشه ئه و هه موو به سته و لاوکویانه له کوئ
ده هینی ئاشق؟

– من نایان هییم لالو... هه ق ده یان هینیّت و من
ده یلیمه وه.

— تو بلیی ئەو دارهەنارە، چیرۆکی ئەفسانەیی
نەبیّت ئاشق؟... بیّتو دار هەنارەکه هەر قسە
نەبیّت و ئیمە دەستمان پێی رابگات، هەم دەردی
یۆسف بنەپر دەبیّت و هەمیش ئیمە بە نان و
نەواپەک دەگەین.

حەسوک لە مەمەد توورە بوو و گرماندی
بەسەریدا و گوتی: من پەکم بە دارهەنار و قسە و
باسی دار هەنار ناکهوی و هەر ئیستی خۆم تێک
دەنیم و رێگە ی کویستانەکان دەگرمر بەر و
دەرۆم.

ئەشقلی گوتی: سەبەرت بی حەسوک... پەلە
مەکه باوکەکه ی باوکم... سەبەرت بی! ئاشق دیسان
تەمورەکه ی گرتە ئامیز و و بە سەریدا لار بوو و
لاوکۆیهکی نوئی بەسەر دارهەناری پیرۆز دا
هەلگوت.

یۆسف گوتی: لە شەشدانگی هەموو چوکورۆقادا
کەس نییه لە ودمی ئەو دارە پیرۆزە شتێک
نەزانیت. دەستی منت بە داوین حەسوک کەمیک
ئارام بگرهوه برا گیان. ئەوه حەوت سالی رەبەقه
ئەم ئازارە دزیوه دەگیانی من بەربووه... لیبگەرئ
باوکەمەم بەشکەم بەو دارە پیرۆزە شاد ببین و
دەرد و ئازارەکه م کۆتایی پێ بیّت برا گیان!

مەمە لە كانگای برۆایه‌کی ته‌واوه‌وه، لیپراوانه
گوتی: گه‌لیک دار و دره‌خت هه‌نه که جیگه‌ی نه‌زر
و نیازن و ودمی شفای دهر د و ئازاریان پێ خه‌لات
کراوه .

حه‌مه‌دۆک: باوه گه‌وره‌شم هه‌ر ئه‌مه‌ی ده‌گوت؛
ئه‌و ده‌یگوت که هه‌ندیک له‌و دار دره‌ختانه‌ی ودمی
پیرۆزیان پێ خه‌لات کراوه؛ له‌وانه‌یه هه‌ر ئه‌و
داره‌ناره‌ش یه‌کیک له‌و داره پیرۆزانه بیته که
ئه‌وا ئی‌مه‌یش به‌ دهرگای باره‌گاکه‌ی شاد ده‌بین .

یوسف: ئه‌و دار و دره‌ختانه‌ی که که‌وتونه‌ته ژێر
ر‌ه‌حمه‌تی خودی و که‌رامه‌تیان پێ خه‌لات کراوه،
ئه‌وه‌نده به‌حوکم و به‌توانان که هه‌یج په‌خشه و
میش و ملۆزمه‌یه‌ک یاری لی نزیک بوونه‌وه‌یانی
نییه و نایان بیته. گه‌ر ئی‌مه‌یش به‌و داره پیرۆزه
شاد ببین، سه‌ره‌رای وه‌رگرتنی هه‌زاران خیر و
به‌ره‌که‌ت، ده‌توانین شه‌ویک به‌ ئه‌رخه‌یانی له‌ژێر
سێبه‌ری په‌لک و گه‌لاکانیدا خۆش بخه‌وین .

حه‌سۆک تووره‌تر گرماندی: ئیوه برۆن... ئیوه
برۆن و به‌ داره‌ناره‌که‌تان شاد ببن و بزائن میشه
کویره‌ی ده‌ستی چوکورۆقا به‌ دار هه‌ناره‌که‌تان
ده‌هسته‌یت یان نا !

مه‌مه‌د به شله‌ژاوی به سه‌ری دا هاته‌وه و به
توورپیی گوتی: به‌سکه‌ه‌سۆک! بلی تۆبه
ه‌سۆک...ده‌ی گورج داوای لیبوردن بکه‌ه‌سۆک!
نه‌که‌ی له ئاستی داره‌ناری پیروژدا هیچ ئای و
ئۆیه‌ک له ده‌مت بیته‌ده‌ری ه‌سۆک!... کاریک
مه‌که‌ ئیمه‌ی داماو ئه‌وه‌نده‌ی تر شکسته‌ بال و
ویرانه‌مال تر ببین... یوسف بو‌ه‌وت پشتمان
به‌سه ؛ خوانه‌کا ئه‌گه‌ر تۆیش ده‌ردیک بگریت و له
پی بکه‌ویت، ئه‌وده‌م ئیمه‌ چی بکه‌ین و چلۆن
ده‌ربه‌رین. تۆبی و خوداکه‌ت ه‌سۆک به‌سه...

ئاشق‌رووی کرده‌ه‌سۆک و گوتی: تۆ نابیی له
ئاستی خو‌شه‌ویستانی خودی دا زمانت به‌خه‌راپی
بگه‌ریت... له‌وانه‌یه‌خودی...

ئمه‌ی گوت و له‌جی هه‌ستا و گوتی: پریوار ده‌بی
هه‌ر له‌ریدا بیت... با سه‌ریکی گونده‌که‌به‌ین و
بزانین چیمان دیته‌ری و چیمان پی ده‌بریت..
له‌وانه‌یه‌خودی بو‌خوی...

گشتیان هه‌ستان و به‌بی هیچ ئای و ئۆیه‌ک
به‌شوین ئه‌شقه‌لی دا رۆیشتن. له‌ریگه‌دا شنه‌ی
به‌ربه‌یان گیانی تازه‌ی پیده‌دانه‌وه. ه‌سۆک ئاخه‌ر
که‌س بوو گه‌یشته‌ناو دی.

له دئ دا دهنگ به دهنگ رانه ده گه یشته و گوند به دهنگ ده هه ژا. کوژن و حیلکه ی ئه سپ و بارگینان، هوږه ی مانگا و باله ی بز ن و په ز و کار و بهر خان، گرمه ی تراکتور و کامباین و ترۆمبیلان، هه مووی و هه مووی تیکه لی دهنگ و سه دای ئاده میزاده کان ببوون و غه له باییه کی سه یریان پیک هانی بوو. که له شیره کان ده یان قوولاند، سه گه لی دئ یه کجی و به عام چه ق و لووریان بوو. له دووره ده ستانیشه وه دهنگی ته م گرتووی بانگ بیژی مزگه وتیک جار به جار ده گه یشته گوئ.

ئه وانیش ماوه یه ک له سه ر سه کو ی ژیر داره تووه کان دانیشتن. مه مه د گو تی: من پیموایه ئه و خوشکه ی که خه لکی داوینی چیا ی دلله، ده بی هه ر ئه و باش بزانی که داره ناری پیرو ز مالی له کو بییه.

ئه شقه لی: راسته!... هه ر ئه و جی و شوینی داره ناره که باش ده زانیت و به س.

یوسف گو تی: له چوکورؤقا دا که س نییه با شتر له و داده یه به مالی داره ناری پیرو ز بزانیت.

به ره به ره خه لکی دئ جووله یان تیکه وت و له مال هاتنه ده ر. پولی کامباین و تراکتور، گاری و ترۆمبیله کانیش له دئ وه ده ر که وتن و چی پی

نه چوو گونده که هارهی لی برا و هه رته نی پیرو پاتال و زاروکی تیدا جیما. پیره پیاوه کانی دوینی به کومه کووم و به گوچان لیدان هاتن و راست هه ره له و شوینه دانیشن که دوینی لی دانیشن بوون. دانیشن و گوچان به ژیر چه ناگه یان و وه نه وزانیان پیگه وه بوو. چه ند زن و کچیکیش هاتن و گوزه یان له ئاو پرکرد و رویشن.

ئاشق گوتی: کورینه ده بی مالی ئه و داده یه مان له کوئی بیت؟!

مه مه د: هیچ کامیکمان به مالله که ی نازانین و هیچ بیویست نییه به شوینیدا بچین، چونکه تاویکی دیکه خوئی دیته وه لمان ...

یوسف گوتی: نه خیر ئیمه ده بی به ره و ئه و بچین ... هه ر ئیستی ئه و له مال دانیشن وه و چاوه ری چونی ئیمه یه. ئه و خوئی ده زانی که ئیمه گه لیک پرسیارمان هه یه و هه ر ئه ویش به دل فره وانی وه لامی پرسیاره کانمان ده داته وه ... دوینی خویشی پیی گوتین که بچینه لای .. ئه و خوئی باش ده زانی که ئه و له کوئییه ...

حه سوک گوتی: به لی هه ر خوئی باش ده زانی .
ئاشق: ده ی یاللا گورج بن با هه ستین و به ره و ئه و بچین .

ههستان و پراخەر و سفره و قاب و پەراخەکانیان
 کۆ کردەو بەرەو مالهەکانی گوند وەرپێ کەوتن.
 هەسۆک گوتی: خۆزگە تووشی رېبواریک بووینایە
 و شوینی مالى ئەو دادە میهرەبانەمان لێ
 پرسیبایە... بەلام ئەو هاتو کەسیکیشمان تووش
 هات، بلیین مالى کیمان گەرەکە... بلیین مالى ئەو
 دادەیه کە مالى لە چىای دلدله؟!
 هەمەدۆک: مالى ئەو ژنە دلسۆزە.

هیچ کەسیک بە دەرەو نەبوو کە پرسیاریکی
 لێ بکەن؛ بە کۆلانەکاندا دەهاتن و دەرپۆشتن.
 لە دوورە دەستانەو زەرەدی تیشکی هەتاوی
 نادیار ترۆپکی چىای «گاوور»ى ئەنگاوتبوو. لەنیو
 دیدا و لە هەندە مالانیکەو شینە دووکەلیکی
 خەست لە رۆچنەى مالهەکانەو بەرەو سەر
 تێهەلدەچۆو. مژیکى روون و کالیش بەچەشنى
 تاو و سایەبان بەسەر دارستان و مەزراکانى دەور
 و بەرى دیدا کشابوو. گوندەکە چۆل و بیدەنگ و بى
 هامووشۆکەر مابوو و لە هیچ گاز و گوزەریکەو
 رېبواریک نەبوو کە پرسیاریکی تیڭرن و رېیەکی
 لێ بپرسن.

یەکیکیان گوتی: دەبوايە ناوینشانى مالى ئەو
 خوشکەمان لە پیرەپیاوکان پرسى بایە.

هه سوک گوتی: ترحیو!... پیره پیاوه کان به ریپی
خویان بو نابدیریت چ بگا بهمه ناویشانی
مالانیان لی بپرسین!

ئوان لهم وتوویرانه دا بوون که داده له سیلهی
کۆلانیکه وه وه ده رکه وت. به دیتنی داده گشتیان
گه شان هوه و به ره و پیری چوون.

داده گوتی: وهرن کوره کانم... وهرن چاییم بو دم
کردوون... نانی گهرمی ساج و رۆنی به ره مه شکم
بو ناماده کردوون... که ره م کهن با بچینه وه مال.

چهند کۆلانیکیان خسته پاش سهر و گه یشته
مالی داده. له گو شه یه کی پرچی مه نی سهر سه وزی
به ر بیلاکه یدا سفره ی پان کردبووه. کچیکی چوارده
سالانه ش له په نای سفره که راوستابوو. ئوانیش
به هیوری هاتن و دانیشتن. له ئیستکانی نیو قه د
باریکدا چاییان بو هات و خواردیانه وه. پاش
خواردنه وه ی چهند چایی، به ئارامی ده ستیان بو
نان برد و خواردیان؛ خواردیان و خواردیانه وه.
ئه وده م که تییری تییر بوون، مه مه د سهری هه لبری و
گوتی: داده گیان سهر و ژیری چوکورؤقامان بست به
بست پیشکنیوه، دی نه ماوه پرووی تینه کهین و
ده رگاش نه بوو که په نامان بو نه بردییت، به لام
ده سه تال ماینه وه و کهس ئاورپیکی به خیری

لینہ داینہ وہ... دادہ گیان ئہری چوکورؤفا بۆچ
ئیوہای لی بہ سہر ہاتوہ؟!

– چ بزنام برا گیان!... چ بزنام کاکی خۆم کہ ئہم
دہور و دوکانہ بۆچ ئہوتؤ گؤراوہ و بۆچی ئیوہای
لی بہ سہر ہاتوہ...

مہمہد: بہ لی دادہ گیان چوکورؤفا سہیر گؤراوہ و
لہم ہہریمہدا ہیچکس کہس و ہخؤ ناگریت و ہیچ
ناسیاریک دؤست و خزم و کہس و کاری خۆی
ناناسیتہ وہ؛ ہہر دہ لیی خوشہ ویستی وشکاوی
ہاتوہ و میہرہ بانئ و ہجای کویر بۆتہ وہ. من
جاران و ہہر لہم چوکورقاییہدا دادہ ییہ کہم ہہبوو
کہ لہ دنیای مندا تایی خۆی دہست نہدہ کہوت ،
بہ لام ئیمسال کہ چووینہ لای ہہر ئہو دادہ ییہم بۆ
کارکردن، ہہر و ہک قہت قہتی نہدیتبم،
نہیناسیمہ وہ و تہنانتہت چاویکی بہ خیریشی
لینہ کردم... نہخیر ئیتر لہم ولاتہدا خیر و
بہرہ کہت و میہرہ بانئ باری کردوہ و مروقاییہتی
وشکاوی ہاتوہ. سی سالی رہبہق، بہ ئارہقی
نیوچاوان و رہنجی باسکم شیوہردم بۆ برین و تووم
بۆ داچاندن و سہپانی و دروینہم بۆ کردن، بہ لام
کوا مروقاییہتی؟! گا زہردیکیان ہہبوو کہ ئوگرم
بووبوو و منیش لہ دوو چاوہکانی خۆم خوشترم

دهويست. کاتيک ئاخرجار شه رتم په ږي و بهره و
مال بوومه وه، گا زهر د بوم گريا.

داده گوتي: به لي گا جووته کان له ده مي
خه مگينيدا ده گرين.

حه سوک سه بر و تاقه تي لي برا و که ميک به
تووره يي گوتي: له کوييه داده؟... پيمان بلي بزاني
ئو جيگه هوميده له کوييه؟

داده به سه رسورماوي گوتي: باوکه که ي باوکه چي
له کوييه؟ مه به ستت!...

- شوين و جيگه و مه کاني ئو داره نارهم
مه به سته داده گيان... ده توبي و خدا پيمان بيژه و
با ئيمه به شوينيدا بگريين و دهرمانی دهردي
خوماني ليخوازين؛ ئه يش به شکم داره نار
دهرديکمان له سه ر دهران هه لگريت... نازانم،
به لام وه کي ده لين ههنده داريک ده که ونه بهر
به زه يي خودي و دهرده دارانيان پي چاره سه ر
ده کريت و ته نانه ت شيت و فيدارانيش ئاقل
ده که نه وه...

داده به ئه رخياني وه لامي داوه: به لي... به لي
ئوه ي تو ده بيبيزي راست وه لويه و پيان خه لات
ده کريت؛ هه ر ئو جوړه ي که پياواني خودايي زور
شتيان له ده ست دي و گه ليک ودم و دهرمانی دهردي

دهر دارانیان پییه؛ داره ناره کهی سهرگردیش ههر
 ئەو که پرامه تهی ههیه و ههر پیی ده مینیت...
 مەمەد دەنگی لئ بەرز کرد و گوتی: درهخته نەزر
 پیکراوه کان ههر دەمین و له گشت گازنده و
 ئازاران به دوورن و هیچ گەردە لوولیک رەگ و
 ریشەیان نە بزوینیت خودئ له حەوت خانی خەتەر
 دەیان پاریزیت. کەس نە کاری بە نیازی لک و پۆپ
 لیکردنەوه و رنینه وهی بار و بەری داره که دەست
 بەرز بکاتەوه، کە دەستی هەق دەگاتە سەری و
 دەستەکانی رەق دەکات. تەنانەت بەلندەکانیش
 وزە ی ئەوهیان نییه هیللانه له باوەش چل و پوی
 داره که دا بکەنەوه و هیلکە ی تیدا هەلینن. پەخشە
 و میش و مار و میرووش بویان نییه بەلای مەکانە
 پیروژە که یه وه بین. خوا نەکا کەسیک دەستیک دریز
 بکات و گەلایەک له چلووکیکی بکاتەوه، کە دەست
 بەجئ دەستی رەق دەبییت و مالی کاول دەکریت.
 دادە گوتی: هەندە دەنگۆیک پرۆپاگانده ی ئاوا بە
 گوئی ساکاره کان دادە خوینن کە گویا
 داره نارە کهی سەر گردئ له چنگ غەدر و
 زۆرداری مروقئ یانیگری توراوه و شهویک له
 شهوان وهک هیلکی نووری سوور له زهوی بەرز

بۆتەوۋە و بەرەو گەردوون و بۆ باوۋەشى ھەسپىرەكان
ھەلكشاوۋەتەوۋە...

مەمەد قسەى دادەى بېرى و گوتى: نەخىر
دارەھەنار بۆى نىيە لىمان بتوريت... خودا بۆيە بە
سىلەى چاوى پەحمەتەوۋە دارەھەنارى لە سەر ئەو
گرده پرواندوۋە و بۆيە دەرمانى شفاى ھەزارو
بەلەنگازانى پى كەرەم كرددوۋە، كە لە پوژى
تەنگانەدا بە ھاناي ھەزاران و دەردەدارانەوۋە
بىت. خوداي بالاي سەرمان بۆيە مان و بوونى ئەو
ئەو دارە پىروۆزانەى لە دەستى بەتواناي خۇيدا
پاگرتوۋە، كە مەكانە پىروۆزەكان بە ئىمەى لانهواز
پابگەن و بمان بووژىنىتەوۋە. ئەوان بە ئەمرى
خودا بوونەتە ھۆكارى مانەوۋەى بەرەى ئىنسان.
ئەگەر ئەو نەزەركردانەى خودا لە سەر زەوى
نەمىنن، ئەدى دەردەدار و نەخۇش و كەلەلاكان
خاكى كوئى وەسەر خۇ بگەن؟! دەستبەتالان و لە كار
تەرەكراوۋەكانى وەكى ئىمە بۆ دۆزىنەوۋەى كار،
بەرۆكى كى بگرن و دادى خۇيان بەلای چ مەزنە
چاك و پىرىكەوۋە ھەلپىژن؟!

دادە گوتى: توراوۋە...

ھەيسۆك بەتوورىى گوتى: تۆ شوينەكەمان پى
بلى دادە، ئىمە ھەر چوئىك بى دەيدۆزىنەوۋە و

ده چینه زیاره تی. به مان و نه مان و ته نانهت
ئه گهر کۆته ره که یشی پووخا بیّت و رهگ و
ریشه که شیان ده رکیشابیّت، چ خه م نینه. ئیمه
پووی نیاز و پارانه وهی خۆمان به ره و هه وارگه
ویپرانه که ی ده گرین و راز و نیاز و ویست و
داخواییه کانمان له ته پۆلکه خۆله جیماوه که ی
ده خوازین... هه ره ئه وه نده مان به سه به گرده
ویپرانه که ی بگه یین و ته واو!

مه مه ده: بگره ئه گهر ره نجا بووبیّت و به ره و
هه سیّره کانیش کۆچی کردبی، هه ره ئه وه نده ی له به ره
ده پارپیینه وه که ناچار بییّت و بوّمان وه گه ریته وه و
به ده رد و مه رگمان رابگات؛ دوایه ش خۆی
سه ره به سه ته که ئاخۆ ده مینیتته وه یان کۆچ ده کات و
به ره و هه سیّره کانی ئاسمان هه لده فریته وه... ئه و
خۆی سه ره به سه ته.

حه سوک: ده گه ریته وه... ته نانهت ئه گهر
ره نجابیّت و زویریش بووبیّت، پارانه وه ی ئیمه
ئاخرسه ره ده یگه ریّنیته وه لامان.

حه مه دوک: ده گه ریته وه... ته نانهت ئه گهر
زویریش بووبیّت هه ره ده گه ریته وه.

یوسف به دەم هانکه هانک و نالیڤهوه گوتی:
به هیوام بگه ریته وه لمان و له م ناسازی و
دهسته تالییه رزگاریمان بکات ...
ئه شقه لی گوتی: هه ر گیانداریک که به زه یی
خودا وهندی پی خه لات کرابیت، ده بی شانی
یاریکاری بنیته ژیر باری هه ناسه سارده کانی سه ر
زه وی ...

هه سوک: داده گیان تو خوداکه ت ریگه ی چوونی
گرده که پیروۆزه که مان بو ده ست نیشان بکه ...
وابزانه چوویته به هه شتی پهروه ردگار.
گشتیان له جی هه ستان و له مال وهده ر که وتن.
له دهروه ی دیدا، داده په نجه ی به ره و دوره ده ستان
پاداشت و شوینه که ی بو ده ست نیشان کردن.
کوستانانی «ئه نه ورزه» له دوور دووره وه دیار بوو.
ده شتی به ر روانگه یان بو پیدارۆیشتن، چۆلگه یه کی
کاکي به کاکي و ئه وسه ر نادیار بوو. ده شتاییه که
چۆل و بی ئاوه دانی و تاوه سووت و وشک و بی ئاو
بوو. بۆره مژیکي کال و که مرهنگ به چه شنی
سایه بانیکي مه ندی بی جووله به سه رده شته که دا
له نگه ری گرتبوو. خوارتر، زور خواروتری
چۆله ده شتی کاکي به کاکي، ره شایی ته پک و
هه وراز و لیژاییه کی بزوینی پر دار و دره ختی لی

دیار بوو. داده پهنجهی بهره و ئه و ره شاییه پرداخت و گوتی: گوی بگرن و تیی پروانن باوکه کانم... له و دیوی ئه و ته م و مزه ی که له بهر چاوتان دایه، چه می جهیحان به هیوری له رهوت و رۆ دایه. دهروای پهرینه وهی چه مه که ده دۆزنه وه و له چه م ددهن و ده که ونه جاده یه کی قیره تاوکراوی پان و بهرین؛ له جاده که ده پهرنه وه و ده گنه گوندیک. به سنوره ی سهره وهی گونده که دا هه لده کشین و به دۆل و دهره ی چپای «ئهنه ورزه» دا ده گنه خرپ و دۆلیک و تووشی ره وه ز و تاشه به ردی به نه خش و نیگار رینگاو ده بن. له ویوه باریکه ریگه یه ک به ره و مه لبه ندی پیروزی داره ناره که تان ده بات. هه ر که گه یشتنه وینده ری، ده بی سهر بگرن هه تا زهرده ی هه تا و له کهل وه ده رده که ویت؛ هه ر که زهرده ی هه تا و نوچکه و دوندی شاخه کانی ئه نگاوت و شه و به سهر چوو، ئه وده م ئیوه هه لده ستن و به دلّی پر له ئاوات و ئاره زووی خو تانه وه به ره و پیری باره گای داره ناری پیروژ ده چن و نیازی دل تانی لی ده خوازن... به شکم داره ناری پیروژ ریگه و ده روایکی به خیرتان بو بکاته وه و له ته نگانه ی ئه م روژگارتان رزگار بکات... ده باشه کوره کانم ئیستی با به ره و مال ببینه وه.

داده له بهره وه و ئهوانيش به شوينيدا
گه يشتنه وه مال. كه گه يشتنه وه مال، داده
بوخچه يه كي گه وه ي بو هيټان و گوتى: هانئ بگرن
براكانم، ئه مه كه ميټ نان و په نير و ته ره پيازي
تازه يه. له ريگادا ههنگاوى مروٽى برسى شل و بئ
هيټه... چوكوروتقا ويټرانه يه و خاپوره ولاته و
كاولگه يه كي بئ ههست و بئ به زه بيه براكانم...
مه مه د دهستى برد و بوخچه كه ي لئ وه رگرت و
گوتى: خودا له ته گانه دا يار و ياوه رت بئ داده
غيان... به كاوى دل بگه يت و قهت داماو نه بى
خوشكه گيان!

حه مه دوټك به دهم زه ردى پيټكه نينه وه گوتى:
شه رته ئه گه ر نه مرم و به و مه نزلگه پيروزه بگه م،
به ر له هه ر شتيټك ده پاريمه وه كه دهستم بگريټ و
ماف و ده سره نجى ليخوراو و له كيس چووم
بداته وه، به شكه م منيش بتوانم جووته گايه ك بكرم
كه شاخه كانيان كه ونى بيټ...
ئه شقه لى به پيټكه نينه وه ليټى پرسى: شاخه كانيان
كه وانى نه بيټ ناى خوازي؟!

- كه وانى بئ خاستره و له بهر چاوان شيرينتره،
به لام كه وانيش نه بئ چ خه م نينه و هه ر به زياد
بن...

مەمەد گوتى: دادەى خۆشەويىست ئىمە ئەو سەر
هەلدەگرىن و دەپۋىن، بەلام نەمانزانى دادەى
شىرىنمان ناوى چىيە... ئەگەر بىر ئاوكەى
خۆتانمان پىيى بلىن، دلمان بە ناوەكەت دەكرىتەو.

– ناوم «جەننەت»ە براكانم... جەننەت!
– مالاوا دادە جەننەت! مالت سەد جار ئاوەدان
بى خوشكى ئازىز!

ئەمجار ھەموويان يەكجى گوتيان: مالاوا دادەى
خۆشەويىست... مالاوا خوشكە جەننەت!

دواى مالاوايى لىكردن لە دادە جەننەت، پىشتيان
كردە ئاوەدانى و پووويان لە چۆلگە كرد و بەرەو
كويستانى «ئەنەوەرە» رىيان گرتەبەر. بە نيو
دۆل و دەرهى شاخەكاندا ھەلكشان.

بەگەرم و گورى بەرپىگەدا دەپۋىشتن و بەرە
بەرە لە ئاوەدانى دوور دەكەوتنەو. ھەتاو لە
ئاسماندا كەوتبوويە تاقى ھەوتەوانان و دنيا
تەواويك گەرم داھاتبوو. لە كەمەرەى شاخەكانەو
بەرەو دەشتايى داكشان و دواى تىپەپراندنى
دەشتايىەكان، گەيشتنە پۋخى چەمى جەيحان. لە
دەم چەمەكەدا دانىشتن و بو دۋزىنەوھى بوارى
پەرىنەو، كەوتنە راويژان.

مه‌مه‌د گوتی: که له‌م بواره په‌رینه‌وه و گه‌یشینه
ئهو به‌ری چه‌م...

حه‌سوک قسه‌ی مه‌مه‌دی بری و گوتی: ئی!... که
له‌م بواره په‌رینه‌وه، دوايه چی؟! ئه‌وا دیسان چ
به‌زم و چ سه‌ودایه‌ک که‌لله‌ی گهرم داهیناوی
مه‌مه‌ده حووچه؟!!

مه‌مه‌د گوتی: بروانه حه‌سوک!... تو له‌م گونده
بروانه که چه‌نده مه‌زن و چیه‌ا ئاوه‌دان و
به‌ربلاوه؛ له هه‌موو چوکورؤقادا گوندی هینده
گه‌وره و ئاوه‌دانت نه‌بینیوه... گونده‌که له‌به‌ر پی و
له‌سه‌ر ریگامانه... له‌وانه‌یه ئیش و کاریکی تی‌دا
ده‌ست بکه‌ویت...

حه‌مه‌دوک گوتی: سه‌یری ئه‌م قه‌له‌مستان و
سپیداره به‌ژن به‌رزانه بکه‌ن. وینه‌ی ئه‌م
سپیدارانه له هیچ شوینیکی ئه‌م هه‌ریمان
نه‌بیندراوه...

ئه‌شه‌قلی گوتی: نه‌خیر نه‌بیندراون!
مه‌مه‌د: ده‌سا با سه‌ریکی لی هه‌لینینه‌وه و
خویه‌کی تی‌دا به‌تاقی بکه‌ینه‌وه. ئیمه به‌نیازی
چوونی سه‌ر چاک و پیرانین و ئاره‌زوومه‌ندی
دیداری داره‌ناری پیروژین... به‌شکه‌م ئه‌وه خودا و

پرستان دهستیان گرتین و تیره که مان گرتی و
کاریکی به دلی خو مانمان پیدرا...

حه سوک : گرتمان گرتی...

گشتیان سهیری هه سوکیان کرد و سهریان لی
سوورما .

حه سوک گوتی: ده سا با سه ریکیش له م گونده
هه لبینینه وه و بهختی خو ماننی تیدا به تاقی
بکهینه وه.. بهچی دیاره ئه و خودایه که یوسف
پیغه مبهری له چالی قوولی تاریک و تنووکدا پرزگار
کرد... ئیمهیش...

یوسف گوتی: بهچی دیاره که ئیمهیش پرزگار
نه کا؟!

یوسف رهنگی پوخساره که ی له جاران زهردتر
هه لگه را بوو؛ رهنگی مردووی گوپرستانانی لی
نیشتبوو. چاوه کانی له ناو چاودانیدا رۆچوو بوون و
ئیسقانی لاشه ویلکه و روومهت و کاره له ی سهری
زهق و زۆپ ده رپه ریبوون. یاو تی هاتبوویه و
هه لده له زی. جار جاریش به گهرمای گهنده تی دلۆپ
دلۆپ ئاره قی ده رشت و ههنده جاریکیش ته زویی
ساردی نۆبه تی داری دایده گرت و هه دادانی لی
هه لده گیرا.

هاتنه بهر رۆخی چۆمهکه و چاوه‌پروانی
 گه‌پرانه‌وه‌ی لۆتکه (که‌لهک) راوه‌ستان. زۆری
 نه‌خایاند که‌لهک به‌باری قه‌ببه و قورسه‌وه له‌و
 به‌ری چه‌مه‌وه ده‌رکه‌وت. چه‌ند تراکتۆر و ترۆمبیلی
 بارکیش و گاری و چه‌ند که‌سیکیش چاوه‌پری
 گه‌پرانه‌وه‌ی راوه‌ستا بوون. له‌مبه و ئه‌و به‌ری
 رووباره‌که چه‌ند که‌سیکی تایبته به‌ راکیشانی
 که‌لهک به‌ باره‌وه، کاریان ده‌کرد. ئه‌و ته‌له‌ی که
 له دوو سه‌رانه‌وه لۆتکه‌که‌یان پێ راده‌کیشرا،
 سیمیکی تایبته بوون و جیی دنیایی.

که‌لهک گه‌یشتی و بار و بنه و ئازهل و پاتال و
 مه‌کینه و مروۆقی سوار کرد. له‌و به‌ری
 چۆمه‌که‌شه‌وه چه‌ند که‌سیک ته‌له‌ی گه‌مییه‌که‌یان
 راکیشا و که‌لهک سنگی ئاوی بری و په‌رینه‌وه. له
 دابه‌زیندا ده‌ستیان بو‌گیرفانان برد که‌ کرئ پارهی
 بده‌نی، به‌لام که‌له‌کوان ده‌ستی دراوی ئه‌وانی
 به‌رپه‌رچ دایه‌وه و پارهی لی وه‌رنه‌گرتن و گوته‌ی:
 پارهی پیویست نییه‌ براده‌رینه؛ من شه‌رم ده‌مگرئ
 پاره‌ له‌ ئیوه‌ بستینم."

ئه‌مجار پیر به‌ ده‌م و تفی زاری ده‌ رووباره‌که‌ کرد
 و هه‌رچی جوینی که‌ ده‌یزانی هه‌واله‌ی چوکوروفا
 نشینانی کرد و گوته‌ی: دالک و خوشکی ئه‌و

چوکورۆقاييانه وا لیده کهم که هیچ پیاوه تییان له
رەگ و دەماردا دا نەماوه. ئیویش برادەرینە هەتا
لەم چۆلەوانی و بیابانە پرووتەنانە گۆر نەکراون،
خۆتان نەجات بەدن که چوکورۆقاییەکان جیگە
بەقائین و وهفایان بۆ کەس نییە.

حەسۆک گوتی: بەلێ ئەوێ تو دەبیژی،
بەتەواوی راستەو بەسەرماندا هاتوو. چوکورۆقایی
بێ خێر و بیڕن و هیچیان لێ هەلناوەریت... سپاس
بۆ پیاوه تی و کەرەمەتت برا گیان، سپاس!

ئەوان کەلەک و کەلەکوانەکانیان جی هێشت و
بەرەو ئاواپی پۆیشتن. نیوێ ریگای گوندەکە
پۆیشتبوون کە یەکجی و لەپەر یوسف کەوتە لەرزین
و بە دەم هاوارەوێ گوتی: ئیوێ خۆتان شلوی مەکەن
و گۆی مەدەنە دەرد و ئازاری من برادەرینە... ئیوێ
بەرۆن... ئیمە نیازی چوونی بارەگای پیرۆزمان
لەبەرە... بە دەرد و ئازاری من دلتهنگ مەبن و
گۆی مەدەنێ... ریگایەکی زۆر دوورمان نەماوه کە
بەم گوندە ژیکەلانی پەر دار و درەختە بگەین. لە
ویندەرێ پشوو دەدەین و دەحەسیینەوێ. خوا بکا
گۆیچکەکی کاریکمان دەست بکەوێت و، ئیتر ئەو دەم
منیش زیندوو دەبمەوێ و هیچ ئازاریک
لەقالبەندمدا نامی نییە. من و ئەم ئازارە لەمێژە

بووینه ته دهسته برا... ئەگەر ئیشتیکمان دەست
کهویت، سفت و سویم لی ده بریت.

هسوک چه ند جارن ویستی تیئی رۆبیت به کوئی
دابادت، به لام هه موو جاریک یوسف دهستی
به سنگه وهی ده ناو و ده یگوت: نا... هسوک مه که
بابه کهم... من ناخوازم به دايم به کوئ و باوهشی
توو سه فهر بکهم... من ده توانم به پیی خۆم
به ریگه دا برۆم... خۆم توانای ریگه رۆیشتنم هه یه
براده رینه...

به نیازی ژیر بالگرتنی یوسف و ئه رخه یان
بوون له رۆیشتنی، هسوک بوی چوو که شان به
شانی یه کتر به ریگه دا برۆن، به لام یوسف دهستی
به سنگی هه سوکه وه ناو و تیئی راخوری و گوتی:
مه که هسوک... مه که من خۆم ده توانم به ریگه دا
برۆم... من توانای ریگه رۆیشتنم هه یه و ده توانم
به پیی خۆم به ریگه دا برۆم... وازم لی بییه
باوکه کهم...

پاش تاویکی تر، ئەمجار هه مه دۆک بوی چوو که
خۆی بخاتر ژیر بالی و یاریکاری بیت، به لام یوسف
دهستی به سنگی (هه مه دۆک) یه شه وه نا و وه ک
پیشقه راوئ له به ره وهی هه موویان ریگه ی گرت به ر.

ھەسۆك تىيى راخورى و بانگى كرد: يووسف بوئسته
 براگيان! لىبگه پى با ھەمەدۆك ژىر بآلت بگرىت و
 پى به پىي يەكتەر برۆن... تۆ ناسازى و يارىكارىكت
 گەرەكە برا گيان!... دەستى ياركاران بەرپەرچ
 مەدەو، ئىمە ھەموومان ھاوړپى يەكتىن باوان!
 بە نۆرە چوونە ژىربالى يووسف و ھىدى ھىدى
 بەرەو دى رۆيشتن. بەكاتى نيوەرپويه گەيشتنە دى.
 لە بەرى رۆژئاواو ھە توننە بايەكى پياورپىن بە
 كۆلانەكاندا دەھات و تۆز و خۆلى بە ھەموو لايەكدا
 دەماشت. قانگەلاشك و پووش و پەلاش بە دەم
 گژەباو ھە چەرخ و خول دابوون. گەردەلوول لە
 كۆلانەكانى گوندەكەدا گىژەلووكەى سازكردبوو،
 گىژەلووكە خاك و خۆلى بەر مالانى ھەلدەگرت و
 بەرەو قەلاى دوّمەلوى دەبرد.

دار و درەخت خۆلاوى بوو، ديوار تۆزاوى بوو و
 ھەرچى لە دىدا بوو، ھەر ھەموو نوايەكى خۆلە
 مپە لەسەر نىشتبوو. ئەوانىش لەو خاك و خۆلە
 بىبەرى نەبوون. لە ژىر تەپ و تۆزەو ھە نىو
 گوندەكەدا ھاتن و گەيشتنە ژىر سپىدارەكەى نىو
 دى. لە ژىر سىبەرى سپىدارەكەدا تروومپايەكى
 سوور لەسەر بىرىك دامەزرىندرا بوو. ھەرکە ھاتن
 و دانىشتن، يووسف يەك بە مەيدان لىي كەوت و

خۆی ده خاک و خۆل گهوزاندو هاواری کرد: بیکه
 به خاتری برایهتیتان ئازادم بکهن برادهرینه...
 ئەوا گیانم له پێی دەرچوونه... ئای مردم بابەرپۆ...
 ئەوانیش دانیشتن و سهیری گهوزین و هات و
 هاواری یوسفیان کرد و بیدهنگ مانهوه. له
 بهرامبهریانهوه باخچهیهکی بچووک به
 رهشهرهیحانهو گۆلی زهرد و سپی و سوور
 رازیندرا بووه. گۆلهکان به رهوتی با رادهژان. له
 بهر زارکی ترومپاکهدا چهوزیکی له بهرد
 داتاشراوی زۆر مهزن داندرا بوو. بهردی چهوزهکه
 رهگهی کهسک و شینی لهسه رسته تهختهیهوه
 دهبیندرا. نهخش و نیگاری بهردهکه نمایهکی
 جوانی تیدا دهبیندرا. چهوزهکه ئەوهنده مهزن بوو،
 که دهکرا ده کهس به راحهتی تیدا دانیشن.
 تاویک له دهم چهوزهکه رۆنیشتن و ههندیک
 هسانهوه. تووندهبای سه ر له ئیواران بهره بهره
 تهوژمی تووندتر و بهسامتر کرد. تووندهبا، تهپ و
 تۆزی کوچه و کۆلانی گوندهکهی رهپپچهک دها و
 وهک گیزه لووکه چهرخ و خولی پیدهدا و خاک و
 خۆلی به سه ر دار و دیواراندا دهماشت. چاو چاوی
 نهدهدیت و ههموو جی و شوینیکی لیل و تاریک و
 تهماوی بوو. چهسوک لهجی ههستا و بو دهم و چاو

شوردنیک بهره و تروومپاکه چوو. بهلام ئەشقهلی
گوتی: دەست و پهل شوردن بی کهلکه برا گیان...
هەر ئیستی بیشووی، لهولا تۆزت لی دەنیشیت و
دەبیته قور... هەر وازی لی بینی باشته.

ماوهیهک دانیشتن؛ بای ئیوارهدهمان بهره بهره
هیدی و هیدی تر دهبووه. وا دیار بوو که توندهبا
بهره و سوکنایی دهروات. ئەوانیش بهتیکرا ههستان
و دەست و پهلکیان شورد و چەند قومهئاویکیشیان
خواردوه. دوايهش هەر لهوی هاتن و چوون و
دانیشتن و ههستانهوه و ولاتیان روانی، بهلام
ئەوهی گیاندار بی، له گوندهکهدا نهدهبیندرا؛ هەر
وهک بلیی دی ویرانهیهکه و جووقهواری تیدا
نهماوه؛ کپ و بیدهنگ و بی ههست و ههرا بوو.

مههد گوتی: ئەم گونده چی بهسهردا هاتوو که
هەر دهلیی ههفتا چهته دهستیان پيدا گیراوه و
خاپووریان کردوو؛ پشووکیشی تیدا نابیندریت.

ههسوک گوتی: چ بزانی... لهوانهیه بهتیکرای
مالباتهکان چووبنه هاوینه ههواران و گوندهکهیان
جی هیشتوو؛ ئەگینا...

ئەشقهلی گوتی: نهخیر وانیه، خهلکی ئەم
ئاواییه خاوهنی موچی و مهزران و سهرگهرمی
کاری وهرزیرین تیاندا... سهبریک بگرن، هەر

ئىستىكى دىكە لەم دىيە پروانە و ژاوەى ھەرايان
گوئى بدەنى !

راست و ابوو. زۆرى نەخاياند، بەرەبەرە گوندەكە
بەدەنگ و ھەجوولە كەوت. كاروانى دوور و دريژى
تراكتورەكان، لۆرئى باركئيش، گارئ و داشقە،
رەوھى پاتال و ئازھل و زىندەوەر، خەلكى سوارە و
پيادە و سەلتە و پير و رەبەن بە دئ و ھەربوونەو و
گوند جوولە تىكەوت و ژاوەى ھات.

ترومبيلئىك بە بەردەميان ھات تىپەر ببئت،
بەلام ترۆمبيلەكە چەند ھەنگاو دووتر لەوان
راوھستا. ئىستىك پيچوو پياويكى بالابەرزى لئ
دابەزى و راست بوئان ھات. كابرا بە بەرگ و
پيتاكەو و شەپكەى سەريەو، گەليك كۆك و
پۆشتە دەھاتە بەرچاو. جزمەى لاسك دريژى ھەتا
نزيكى بەلەكى ھەلكيئشابوو. كلاوى پووشينەى ليوار
پانيشى ھەتا نزيك ئەبرۆكانى داكيئشا بوو. قامچى
ناو دەستى راستەى ھەك رەشمار دەجوولانندەو. لە
ھاتن و چووندا بەسەرى پەنجەى سووك سووك
بۆلايان دەھات و لە رۆيشتندا ھەك سەما بكات، بە
خۆبادان و بەھەوا بەرئىگەدا دەرپويشت. بە لەنجە
و لار بۆلايان ھات و لە بەرامبەرياندا چەقى.

ئەوانىش بە گورجى خۇيان كۆ كرده وه و به پرتا و
ههستان و به خهت راوهستان.

پرسىارى تيگرتن: هوى!... ئيوه كويستانىگه لن؟

- بهلى خهلكى كويستانين و له ويوه هاتووين.

- كرىكارن؟!

- بهلى ههين.

- چ كاريكتان له دهست ديت؟

- هه ر كار و ئيشيكي كه دهست بدات، دهيكهين.

- مزه ي رۆژانه تان چه نديكه؟

- چه نديكي پيمان بدن دهست ناگيرنه وه.

له پرسىار و ئاخافتنه كه ي كابرلى ده وله مه ند دا

به ئاشكرا ديار بوو كه تووره يه و خه ريكي شه ر

فروشتنه. چه ند جار ان قامچيبه كه ي له هه وادا

سووران د و به دهنگ و گوتنيكي مزر و گرژ و

ناشيريانه وه گوتى: كرىكارى وه كى ئيوه به كهلكى

من نايه ن... ئيوه سه گ نه خورى گورگ نه به رهن و

بو سووتانىش نابن... كه سيكي كه به هه موو نرخ و

بايه خيك رازى بيت و دهست نه گيرپيته وه،

سيپاليكي بي كه لكه... له جهسته و قه لافه ت و

سه ر و سيماكه شتاند ا دياره كه هيجتان لى

هه لئاوه ريت و بو هيج نابن. دروزه گه رى و

سوالكه ريتان پيوه دياره و سه ر و سيماتان چه شنى

سه‌گی گرویی کرووزه و، خه‌ریکی توئخ هاویشتن و
تووله‌ک ده‌رکردنن و ها‌کا پی‌پرا هاتنن و...
ئه‌وانیش تووره بوون و دلشکاو. تووره‌یی و
دلشکاویشیان به‌بی گوتنی یه‌ک وشه، هر له
هه‌ناویدا جمه‌ی ده‌هات و خو‌یان ده‌خوارده‌وه.
کابرا هه‌نگاوئیکی تریان لی نزدیک بووه و چه‌ند
جاران شه‌للاقی ده‌ستی له به‌ر ده‌میاندا
هه‌لسورانده. ده‌نگی گفه‌و گززه‌ی قامچی به‌زیر
گوئیچه‌کانیاندا ده‌هات و راده‌بورده.
ئا‌غا ده‌ستیکی به‌ سمیلانی داهینا و به‌ گه‌پجاری
و قه‌شمه‌ریپکردن گوتی:

– وه‌یش!... وه‌ی له‌ من، که‌ وادیاره ئا‌گاکان له
قسه و هه‌لوئستکه‌م ره‌نجاون...
چه‌ند هانگاوئیکی تریان لی نزدیک که‌وته‌وه و سنگ
به‌ سنگی ئه‌شقه‌لی راوه‌ستا. ده‌ستی دریز کرد و
په‌نجه‌یه‌کی به‌ سهر ته‌لی ته‌مووره‌که‌ی داهینا.
له‌رزانه‌وه‌ی ته‌لی ته‌مووره‌که‌ی زرینگه‌یه‌کی
کی‌شداره‌ی له‌ هه‌وادا بلاو کرده‌وه؛ پرسپاری لی‌کرد:

– تو‌ده‌بی له‌ ئاشقه‌کان بی... وه‌لوئیه‌؟!
– ئه‌گهر خودا ئه‌م به‌ره‌که‌ته‌م پی بی‌ه‌خشیت،
به‌لی هه‌وم... به‌لی له‌ ئاشقه‌کانم.
ئا‌غاله‌که‌ به‌ خو‌رانانیکی حیزانه‌یه‌وه گوتی:

- له نیو جه ماعه ته که تاندا هەر ته نی ئه تو به
که لکی من دبییت و ستران و دهنگی ته مووره که ت
ده توانن کریکاره کانم له ده می کارکردن و ئاره قه
رشتندا سه رخوش بکه ن... له کاتی کار دا
ره نجبه ره کانی من به دهنگی تو و ته مووره که ت
خروشیان تیده که ویی و راده ی کارکردنیان بهرز
تییه له ده چیته وه و منیش له بری ئه و خزمه ته ی تو دا
نانیک و بره پاره یه که ت ده ده می... تیگه یشتی
به ریز؟!

به ئاشکرا دیار بوو که قسه کانی هەر هه مووی
ته وس و پیلارن و سووکایه تی پیکردنن. ئاشق له
سووکایه تی ئه و سووکه له پیاگه دا دلێ ده ژان چوو.
له وه رامدا هەر به س توانی بلێ: پاره و سامان و
ده وله ته که ت پیشکه شی خۆت بی و من نانی
ره نجبه ری ده خۆم و نانی تو ناخوازم.

- که واته دلێ لیم ره نجاوه گه وره م؟!
- دلێ من هەر ره نجاوه... ره نجان و زویر بوونی
دلێ من هی هه نووکه و دوینی نییه...

- دلێ له چی ده ره نجی هه تیوه سولکه ره ی
پیخواسه ی رووته له ی برسی؟... رۆژ نییه ده و
بیستی وه کی تو له بهر ده رگا که مدا وه کی سه گی

برسی لئی نه کهون و له برسانا دلیان ده بووره وه
نه چیت...

مه مه د به دهره له بووی به سه ری دا هاته وه و
گو تی: بیده نگ به!... تو بزانه ده گهل کئی قسه
ده که یت!! ئەمه ئاشقی ناوه... ئاشقه و کو ری ئاشق
حسینی کو ری ئاشق خه لیله و بنچه که یان ده گاته وه
سه ر «دادال» ی مه زن... مه گه ر ناو و ناوبانگی
خانه دانه که یان ت به گوئ نه گه یشتو وه؟... ناوبانگی
خانه دانه که یان له کو یستان و پی ده شته کاند
له سه ر زمانی ورد و درشتی خه لکی ئەو
هه ری مانیه دا ده گه ری ت و که س نییه نه یان
ناسی ت. مه زن هو زی عه شیره تی هه و شار به گشتی
هوگر و ئاشقی خانه دانه که یان... تو به بی ئەوه ی
که بزانی ت ئاشق کییه، دلی گه و ره ی ئەم گه و ره
پیاو هت شکاند...

ئاغاله که، قسه ی له ده می مه مه د ئەستان ده وه و
گو تی: نه کا نه مزانی بی ت که ئەو بابایه له بنه چه ی
عوسمان لییه کانه؟!... ئەری بلیی له زار و زیچی
مسته فا که مال پاشا نه بی؟!... هه ی پیاگی
پیخواوسی لاپره سه نی کیوه ی! به س ئەم رووته له
پیاگه بهرز بکه ره وه... هینده ی با تی مه که،

چونکینی به باتیکردن هر سه‌ری زل ده‌بیته‌وه و

...

– من پیم وتی که ناشق کییه و چ که سیکه... نه
له‌به‌ره‌ی عوسمانلییه‌کانه و نه کوره‌زای مسته‌فا
که مال پاشای تویشه.. له بنه‌چه‌ی دادالی مه‌زنه و
ته‌واو!

– چی؟!... گوتت له چ به‌ره‌یه‌که؟!

– له به‌ره‌ی دادالی مه‌زن ...

– دادالی مه‌زن؟!... دادالی مه‌زن ده‌بی کی بیت
که منی چاره ره‌ش ئه‌و ناوه گه‌وره‌یه‌م به‌گوئ
نه‌گه‌یشتووه؟!... ئه‌ها!... ره‌نگه‌ قه‌ره‌چی یان
دو‌میکی پی‌خاوه‌سی ته‌مووره‌ژهنی برسی بو‌وبیت که
ده‌رگا به‌ ده‌رگا به‌ شوین له‌تکه نانیکدا گه‌ر‌ابیت...
بوغز له‌ ئه‌وکی ناشق دا ریگه‌ی هه‌ناسه‌کی‌شان
لیگرتبوو. له‌پر بوغزی ته‌قی و به‌ شله‌زاوی روو به
مه‌مه‌د گرماندی و گوتی: مه‌مه‌د به‌سه‌!... قسه‌کردن
ده‌گه‌ل ئه‌مه‌ هیچ که‌لکی نییه‌.

کابرای ده‌وله‌مه‌ند تووره‌تر له‌ پیشوو شریخاندی:

– سولکه‌رانی گه‌ر‌وکی له‌برسان مردوو، ئیوه واتان
لیه‌هاتوو که له‌ به‌رامبه‌ری مندا ده‌وستن و ده‌م
ده‌بزیون...

هەر لهوکاتهشدا بوو که چه‌ند که‌سی گونده‌که هاتنه لایان و یه‌کیک له‌وان بو کوزاندنه‌وه‌ی شه‌ر و ناخۆشی، هاته نیوانیان و پرووی کرده به‌گه‌له‌ره‌که و گوتی:

- ئیستییک بگره گه‌وره‌م... سه‌بریکت بی خانی گه‌وره! ئه‌مانه چ بزانه که ئیوه‌ی خاوه‌ن شکۆ کین و چ کاره و چ که‌سن! من لیم سووره که ئه‌گه‌ر ئه‌م داماوانه زانیبایان که ئیوه‌ی ریژدار چ کاره و چ که‌سن، مه‌گه‌ر زمانی قسه‌کردن و خۆ هه‌لدانه‌وه و به‌خۆ هه‌لگونیان له ده‌مدا ده‌گه‌را؟!... نه‌خیر قه‌ت ئه‌وه پرووی نه‌ده‌دا...

خان به تووره‌یی پرووی ده‌می تیگرد و گوتی: ده‌ی ده‌سا ئیوه‌ی ئه‌هلی ئاوه‌دانی میشکی ئه‌و نه‌فامانه زاخاو بده‌ن و خه‌به‌رداریان بکه‌ن که من کیم و چ که‌سم... ده‌با ئه‌م داده‌له‌ پووته‌لانه چیتر به‌لای منه‌وه خۆیان هه‌لنه‌ده‌نه‌وه... ئه‌گه‌ر ئه‌وانه که‌سیک بوانایه، له مال و حالی خۆیاندا داده‌نیشتن و بو سوال و سه‌ده‌فه نه‌ده‌بونه گه‌رۆکی پێخاوسی گوند و بیابانان...

مه‌مه‌د گوتی: به‌ره‌ی مروّف هه‌تا له سه‌ر ئه‌م دنیا‌یه‌دا بمینیت، تووشی هه‌زاران کۆسپ و ته‌گه‌ره و که‌وتن و هه‌ستانه‌وه دیت. ته‌نانه‌ت دارا و

دهوله مهنده و دهست پوښتووه کانش کاتیک دادیت
که باریان لار بیتهوه و تووشی که ساسی و هه ژاری
بن و بکه ونه کووچه و کولانان بو سوال و سه دهقه
وه رگرتن. ئیمه فه قیرین، به لام پیاوی کار و
کویره وهرین و به ئاره قی تهو یلمان نانی مال و
مندالمان له بهرد دهر دینین... دهستی ماندوو له
سه رزگی تیره...

خانی له خو پرازی گرماندی به سه ر نوکه راکانیدا و
گوتی:

– ئه و بهر پیره خاوه ن عیل و عه شیره تانه له
به رده رگای من چی ده که ن؟

ده گهل شات و شووت و کهف هه لخراندنیکی
شیتانه یه وه، دیسان پرووی ده می ده ژیرده سته کانی
کرد و به هاواریکی سامناکه وه تییان راخوری:

– هه ر ئیستی کلکیان بگرن و له م دییه ده ریان
فرتین و له مه و دواش ریگه به هیچ کویتانییه ک
مه ده ن که پی بنینه گونده کانی من... هه ر بژی
تراکتور... ئافه رین کامباین... ئیتر چیدی چاوه رپی
هاتنی ئه م به روپشت ئه تله سانه ناکه مین که پی
بنینه گونده که مان و به بوگه نی له شی چلکنیان
تووشی ژانه سه رمان بکه ن... هه ر بژی تراکتوری
مارشال... هه ر بژی مارشال... به هاتو هاواره وه

سواری ترۆمبیله‌که‌ی بوو، به‌لام به‌ر له‌ رویشتنی،
پرۆوی کرده‌ گوندییه‌کانی و پیی گوتن:

- گورج له‌ دئی ده‌ریان فرتینن... بئتوو ئهم شه‌و
له‌م گونده‌دا بمیننه‌وه، ده‌ست به‌ مالاندا ده‌گیپن و
زاخاومان ده‌که‌ن... ئه‌وانه‌ چه‌ته‌ن... چه‌ته‌! ئوه‌وی
بو‌ره‌ پیاگینه، خودا به‌قوربانی ئهم ئیشه‌ به‌په‌له‌ی
منتان بکات که‌ کارم زوره‌ و ناتوانم ژۆله‌ چه‌رم له‌
کاژه‌له‌ی سه‌رتان دامالم... نه‌که‌ن له‌م هه‌ریمان
بتان بینمه‌وه، بتان بمینمه‌وه، شه‌رته‌ ده‌ردیکتان
به‌سه‌ر ده‌هینم که‌ هه‌نگوین له‌ ده‌متان تامی
ژه‌قنه‌مووت بدات...

ئهو رویشت و، لادییه‌کان هاتن و ده‌ستیان کرد به
دل‌داری و گوتیان:

- براده‌رینه‌ خودا ره‌حمی پیکردن که‌ به‌گ
ئیشی به‌په‌له‌ی هه‌بوو، ئه‌گینا له‌ ژیر دار و کوته‌ک
و شه‌للاقدا شه‌لالی خوینی ده‌کردن. هه‌ر ئیمه‌ ئهو
کابرایه‌ باش ده‌ناسین و ده‌زانین که‌ به‌ سروشت
پیاویکی خه‌راپ نییه‌، به‌لام هه‌رکه‌ له‌ که‌سیک
تورا و لئی دره‌هه‌لبوو، ئیتر هاوار به‌حالی... ئیوه
پیتان وانه‌بی‌ت که‌ فه‌رامۆشی بکات... ئامان سه‌د
ئامان هه‌تا نه‌گه‌راوته‌وه، ئیره‌ به‌جی به‌یلن و
خۆتان ده‌رباز بکه‌ن. له‌ ده‌رچوونیشدا به‌جاده‌ی

ماشین دا مه‌رۆن و هه‌تا ده‌توانن به لاریگه و سه‌لته ریپواران دا تیپه‌ر ببن...

مه‌مه‌د به‌نیاز بوو ده‌م بکاته‌وه، به‌لام ئەشقه‌لی ده‌ستی به‌ده‌میدا گرت و بی‌ده‌نگی کرد. مه‌مه‌د بی‌ده‌نگ و دل‌شکاو ژیر پیلی یوسفیان گرت و که‌وتنه‌رێ. له‌ ریگه‌دا گشتیان که‌یل و مات و خه‌مگین بوون. هه‌سوک له‌ هه‌ژمه‌تان لیوی خوی ده‌کرۆشت. ئەشقه‌لی رووی تی‌کردن و گوتی: ده‌سابا له‌ جاده‌ واز بئین و به‌ سه‌لته‌ریگاکاندا برۆین باشتره‌... پیاوی ژیر که‌سیکه‌ خوی له‌ سه‌گی یانیگر بیاریزیت.

هه‌سوک به‌ تو‌ره‌یی گوتی: من جاده‌ی پان و راست و بی‌که‌ند و کلۆ به‌رناده‌م. خوا ده‌کا به‌گله‌ر به‌ شوینماندا دیت و ئامبازم ده‌بی‌ت، سا ئە‌وده‌م ده‌بینن چلۆن ده‌م و کاکیلکه‌م پری خوین کردوو و تامی زاری ده‌ده‌مه‌وه‌...

مه‌مه‌د: چه‌کمان پی نییه‌ و بی‌چه‌کین... خۆزگه‌ ده‌مانچۆکی‌کمان پی‌ بوایه‌ سا ئە‌وده‌م...

ئەشقه‌لی: ئە‌و باشتر که‌ چه‌کمان پی نه‌بوو؛ چه‌ک به‌لایه‌!

هه‌سوک: من خه‌نجه‌رم له‌به‌ر پشتویند دایه‌... خه‌نجه‌ری ده‌بیانه‌ و موو دادینیت. ئەشقه‌لی گوتی:

حهسۆك دهستی منت به داوین براگیان مهكه...
كهله شهقی و توندی و تیژی بهسه باوكهی باوكم.
ئیمه لههر چوارلاوه تووشی نههامهتی هاتووتن و
ئهتویش ...

دهنگی ئاشق هر ئهوهنده داموانه و بی هیوا
له ده می هاتهدهر، كه ههسۆك جهرگی پیی تهزی
و بیدهنگهی لیکرد. ریگی رۆیشتنهكهیان گۆری و
رپویان كرده تیژه ریگایهکی كه به نیوان پهریز و
مهزراكاندا هه وراز ده رۆیشت. ههسۆك له بهر پیی
یوسف چۆکی دادا و گوتی: یوسف وره و كۆلم
باوكه كه م با زووتر ئه م تیژه ریگهیه بپرین. ئه م
ریگهیه بۆ رۆیشتنی تۆ له بار نییه ...

ههسۆك یوسف به كۆله وه ، مات و بیدهنگ
ده رۆیشت، به لام له ناوه وه ئاگریکی وه های له
دهروونیدا داگیرسابوو، كه دهیهه و بیست وشك و ته ر
پیکه وه بسووتینی. بوغز له ئه و كیدا چه شنی شه وه
گه روو ده گۆشی و پییی خوش بوو وشك و ته ر
پیکه وه بسووتینی. بیری له م هه ناساردییه
ده كرده وه و له دهرووندا خۆی بۆ تۆ له سه ندنه وه
ئاماده ده كرد .

ماویهك، یهك به شوین ئهوی تر و به سه ر
تیژه ریگه كه دا رۆیشتن و گه یشتنه مه زرایه کی

سەرسەوزى برنج. لەلاشانى مەزراكەدا جوگەلە
ئاويك بەرەو ژيروو دەپروويشت. كەميك هەورازتر،
تاكەداريكي بناو لەدەم جوگەلەو دەبيندرا.
هەموويان بەبى پرس و را، پيگەيان كل كرد و لە
دەم جوگەكەدا بوى دريژ بوون و بە ئاودا نووسان و
هەتا مەشكى زگيان بردى، ئاويان خواردەو.

مانگ بەهيورى بەسەر سنگى لووسى ئاسماندا
دەخوشى. ئەستيره بەرزەكانيش لە باوەشى
تاريكيدا بەزريوہ خويان دەنواند. چيای ئەنەوہرزە
بە كلش و چر و هەلدیرهكانيبەوہ شوقى مەنگە
شەويان بەسەر كشابوو. چيا هەرەك پەلەوہريكي
سامناكى ئەفسانەيى لەژير پوناكايى هەيف دا
ماتەى هەلگرتبوو. دەنگ، هەر بەس چەق و لوورى
سەگى گوندەكانى دەور و بەر بوون كە خەبەرى
ئاوہدانيان بەگوئى دەگەياندن. زورى نەكيشا، لە
جادەكانى بەرامبەريانەوہ سەرەى دوور و دريژى
ترۆمبيل، تراكتۆر، كامباين و باركيشە زلەكانيان
بينى كە بەرەو گوندەكەيان پيگەيان گرتبوويەبەر.
ئەودەم كە گەيشتنە ژير تاکەدارەكە، گشتيان
شەكەت و پەريشانحال بوون. هەرکە گەيشتنە
ويندەرى، وەك درەختى لە رەگ و ريشە
هەلكەندراو، بەلا داھاتن و كەوتنە سەر خاكى ژير

داره که . کهس سړیوهی لینه هات .
 تهنانهت (یوسف) یش که بهرده وام دهینالاندو
 ده کرووزایه وه ، هیچ دهنگیکي لیوه نه ده هات . ناشق
 ئاره زووی به با کردنی جگهره ی له دلدا بوو .
 له وه تی ههنگاویان نابوویه دهشتی چوکور وڅا ، ئه وه
 یه که مین ئیشتیا و ئاره زوو بوو که ئه وه ده یکرد . به
 دل پیی خوش بوو جگهره یه ک له ناو قامکه کانی
 دابوایه و چهند مژی گهرووگری لیدابایه ، به لام
 نه بوو . به تی کړاش برسی بوون ، به لام خه و ئیشتیهای
 خواردنی لی بریبوون . هه ر که بوخه وتن تخیل
 بوون ، هه زاره زیلی په خشه وه ک هه ور به سه ریاندا
 کشان ، به لام هیچیان واز و تین و تاقه تی ئاگر
 کردنه وه یان نه بوو . هه موویان خه و له دیده شکاو ،
 چاوه کانیان پری خه و بوو . به لام هه تا به ره به ری
 خوره لاتان هه ر ته نی شه ری په خشه و ته پویان بوو
 ده یانکرد ؛ خه و به چاوی هیچ کامیکیاندا نه هات .
 گشتیان له سه ر پشت و پروو به ئاسمان چاویان له
 زیته و زریوهی هه سیړه کاندا ویل بوو . هه موویان
 به چاوی خه و تیشکاویاندا یه که مین کوچی پولی
 په له وه ره کوچه ره کانیان به ئاسمانه وه بینی که
 هاتن و رویشتن و له بهر چاوان نه دیوو بوون .
 هه مووشیان یه که مین تاله تیشکی زیرینی خوریان

به‌سه‌ر ترۆپکی چیاى گاوره‌وه بىنى كه وه‌ك
كوڤشى په‌رداخ‌كراو له شووشه بلوورى كرىستال به
چاو ده‌بىندرا و له به‌رامبه‌رى تىشك و شوقى هه‌تاو
دا ترووسكه‌ى ده‌هات.

مه‌مه‌د به‌ژنى به‌رزى له هه‌مى‌زى خاك و خه‌وتن
ئه‌ستانده‌وه و به‌ له‌پى ده‌ستى چاوه‌كانى رامالين.
ئه‌وسا هه‌ستاو به‌ره‌و جوگه‌له ئاوه‌كه‌ى لاشانى
مه‌زراكه‌ رۆيشت. له ده‌م جوگه‌له‌كه‌دا له سه‌ر سنگ
راكشا و ده‌ست و ده‌م و چاوى شوردن؛ ياران و
دۆستانىشى به‌ دواى ئه‌ودا هاتن و هه‌رچى ئه‌و
كردبووى ئه‌وانىش كرديان. پاش ده‌ست و ده‌م و چاو
شوردن، تاويك له ناو گوله‌ پرچنه‌كاندا هاتن و
چوون. له‌په‌ر وه‌رچه‌رخانه‌وه و سه‌پىكى چياى
«دلدل»يان كرد. دوندى لووسى چياى دلدل به
چه‌شنى ئه‌ستىره‌ ترووسكه‌ى ده‌هات و ده‌دروشاىه‌وه.
يوسف ته‌واويك هاتبووه جى؛ نه‌ به‌سه‌رماى
به‌يانان ياو تىي هاتى و نه‌ له‌ گه‌رماى
نپه‌ره‌پويانىشدا به‌نۆبه‌تى هه‌ل له‌رزى. هه‌موويان
نزىك به‌ يه‌ك راوه‌ستاوون، به‌لام كه‌س ده‌مى بو
گوته‌ن نه‌ده‌جوو لايه‌وه و هه‌چكاميان مه‌يلى روانين و
سه‌رى سوچه‌تى يه‌كتريان نه‌بوو. ته‌نانه‌ت

حهمه دۆكيش كه قۆشمه و بزۆز و زۆه بلیی بوو، له هه موویان سه ركز و په ریشانهالتی دیار بوو.

حهمه دۆك له كۆشی هه ژاری و بی ئه نواییدا گه و ره بوو بوو. هه موو سالانی ته مه نی هه ر سپانی و شوانی و خا كه ساری و ژیرده سته یی بوو. چه و ساند بوویانه وه،

سووكایه تییان پیکردبوو و ماف و ده سه ر نه كهیشیان لی خواردبوو. ئه وه نه دی كه بییری بری ده كرد، پشك و به شه كه ی هه ر نانیک و سه د جوین و چه ند په یاغ و گه لیك سووكایه تی بوو كه به به ژنی برا بوو. راپوردووی تال له به ر چاوی خه یالی گوم و گور نه ده بوو. به لام قه ت قه ت له بییری نه ده كرد كه به گی به د فه ری زوردار چه نه دی زولم و زورداری لیكردوو و چه نه ده های شه قی تییه لداوه.

ئه وانی دیکه ش هه ر یه كه ی تۆماری خه م و خه ساری خۆیان به چه شنی زنجیر، ئه لقه به ئالقه و به ند به به ند ده هی نایه وه بیر؛ ئه وده م كه كه وتنه به ر شات و شووت و هه ره شه ی خانی به د فه ر و، مه مه د له به ر حه یای پیاوه تی هه ر وه ك مۆم ده هات بتاویته وه... هه سوک له به ر بیده سته ی و كه م ده سه لاتیی ده هات بسووتی و نه مینی... ئاشق له غه دری ئاشکرای سووکه له پیاویکی سه رخۆش

دههات ببیتته دلۆپه ئاویک و نوقومی زهوی ببیت...
 یۆسفی داکهوتهی دهستی نهخۆشی له چنگ
 زۆرداری ئاشکرای دهربهگیگ وجودی ببوو
 بههاواریکی مروّف تاوین و ئاشق له ههموویان
 کۆلهوارتر، به سووکایهتییهکانی زرتتهئاغایهک
 پۆژی پووناکی لی بووبوو به شهوه زهنگ و پیی
 خۆش بوو سهر ههلبگریت و بچیتته سهر بهزترینی
 ترۆپکی چپای ئهنهوهرزه و ههتا دهتوانی به سهر
 چارهنووسی سهر ئیمپۆکهی و رابوردیدا شین
 بگرییت. حهمهدۆک شهوی دینی خهو به چاوانی
 دانههاتبوو. ئهوهی که دیتبووی و ئهوهی له
 دهره بهگ بینی بووی، جاریک نا، بهلکه سهتان
 جار هیئایهوه بهر چاوی و خوی پی سهرکۆنه
 کردبوو. زۆرجاران له نیوهی شهودا دهیهویست به
 ئاسپایی ههستییت و بگهرپتهوه ههر ئهو گوندهکهی
 ئهو ئاغا بهدفره و مال و ملکهکهی ئاگر
 تییهربدات و ههست و نست و ویشک و تهپری بکاته
 قوربانی دهکه شقارتهیهک.

حهمهدۆک بیدهنگ و ئارام دهگهّل ههوالانی له
 نیو میرگۆلهی دهستی کاکي به کاکیدا پراوهستا بوو.
 له نیویاندا، مهمهد وهک تو بلیی بهشوین شتیکی
 نادیار دا بگهرپیت، ملی درپژی به راست و چهپدا

ده سوورانده و جار جاريش سهيري دووره دهستاني ده کرد. چاوه کاني ليْل و ويْل بوون و رهنگي روخساري ته مگرتوو بوو. هاوړپيانيشي به لاساکاري له مه مه ده، سهيري ئه ملا و ئه ولایان ده کرد. مه مه ده ئیستیك راوه ستا و له پر وهک ئه وه يکه به مه به ست و رازيکي شاراوه ي ناديار گه يشتبیت، زهرده ي پيکه نيني کهوته سهر ليواني و سهيريکي هاوړپياني کرد و به بيدهنگي کهوته پري. ئه واني تريش جگه له همه دهوک، زهردي پيکه نينيان کهوته سهر ليوانيان به شوين ئه ودا و هري کهوتن. همه دهوک ده رگيري خه يالاتيکي سهير دوور و دريژ هاتبوو و ههر له و شوينه ي که چه ندچرکه پيشتتر هه والان به گشتي ليی راوه ستابوون، وهک داري چاکي له ويندهري چه قيبوو و جوولهي نه ده هات. به لام له پر سهر ي هه لبري و به چه شني ئاسکيکي سل کردوو به شوينياندا هه لينگي دا.

به نيو پولیکي قه و غاي گول ته شي دا تيپه ربوون. گول ته شيبه کان به ژني به رزيان ره پ و راست راگرتبوو. گوله کانيان به رهنگي ئال و کهوه يي له بهر شه به قی هه تاوی به ياناندا ورشه و گرشه يان بوو. به ناو گول و گولزار و شينکه و سهوزه لاني دهشت و مه زرا و گيلگه کاندا رابواردن. له

به‌رزاییه‌کان وه‌سه‌رکه‌وتن و به لیژیایی پژد دا گه‌پرانه‌وه. به‌که‌وشه‌نی زه‌ویو زاره‌کاندا تیپه‌پین و له‌جوگه‌له‌ئاوه‌کان بازدیان دا. پویشتن و پویشتن و به‌ره‌به‌ره‌ی نیوه‌پوویه‌گه‌بیشتنه‌داوینه‌کانی چپای ئه‌نه‌وه‌رزه.

سووره‌گه‌رمای نیوه‌پوویه‌خاک و خوّل و به‌رد و داری وه‌جوّش هیینابوو. سه‌رجه‌می ریگه‌و لاری پژد و هه‌لدیره‌کان به‌گه‌رمای هه‌تاو له‌کولین دابوون و ده‌کولین.

تاویره‌به‌رده‌کانی چپای ئه‌نه‌وه‌رزه وه‌ک دیواریکی پژد و لیژ و هه‌لدیر، به‌ره‌و چه‌می جه‌یحان شوّرببوونه‌وه و ته‌شکی داوینه‌کانیان له‌ئاوی پووباره‌که‌دا نوقوم کردبوو. مه‌نداو و گوماوه‌کانی چه‌می جه‌یحان به‌ده‌م شنه‌بای کوپستان و پیده‌شته‌کانه‌وه ورده‌شه‌پولیان ده‌که‌وتی و شه‌پوله‌کان سنگی تاشه‌به‌رده‌کانیا راده‌مووسی و ده‌گه‌پرانه‌وه دواوه. سه‌مای تیشک و شه‌پوله‌کان به‌سه‌ر دیواره‌به‌ردینه‌کانی پوخی چه‌مدا نیگای چاوی ریواره‌کانیان به‌ره‌و خو راده‌کیشا و ماوه‌یه‌ک سه‌رگه‌رمی چاولیکردن و پوانینی خورپینکی چه‌م و گه‌مه و سه‌مای شه‌پولان بوون. که‌می‌ک خواروتر، چاویان به‌سه‌وزه‌لانیکی

دلگر كهوت له ناو دلی ئه و سهزه لانه دا
چوار بیستانیکي شهنگ و شیرینی تیدا ساز کرابوو.
ئه و بیستانه وانه ی که ئه و چوار بیستان له و
شوینه دا ساز کردبوو. دیار بوو مرویه کی خاوه ن
ئه زمونه. بیستانه وانه که له شوینیک بیستانی
ئاو اکر دبوو، که باشتین نهرمه خاک و لمی
ئاو مالکی سالیانی سالی چه می جه یحان کوی
کردبووه. خاکی به پیژ و ئاوی کار ساز ده ستیان به
یه کتر دابوو و بیستانه وانیش ئه و په ری زانی بو
ده کار هی نابوو. هه ر ده بوو بی و سه یری بکه ی و
حه زی و خوژیای لی بخوازی.

هه ره تی گه رمای نیوه رویه بوو. پیکوته و پیاسه و
رپیگه رویشتنیکی وزه کوژیان کردبوو. توونیا یه تی،
شه که تی و برسایه تی له جوولله ی خستبوون.
دیتنی دیمه نی سه رسه وزی چوار بیستانیکي
خنجیلانه ی پری خه یار و خرچه و ترۆزی، گیانی
ته واو به له نگازیانی هه سانه وه و دهم و لیوی
وشکبووی بو چه شتن و تام کردن بانگه یشتن
ده کردن. هه ر هه موویان حالیان هاته وه جی،
ته نانه ت یوسف که گشت دهم و کاتی روژ
هه لده چوقا و هه لده له رزی، به دیتنی ئه و دیمه نه
شه نگه، گیانیکي هاته وه بهر.

به بئ هیچ پرسیار و ږا و ته کبیریک به لئژاییدا هاتنه خوار و به ره و چوار بیستانه که داگه پانه وه. به ره و بیستان چوونه که یان هه ره هیچ خو ساغ کردنه وه یه کی نه ده ویست و هه وجی به ږا و ته کبیر و بریار ده برینیش نه بوو. هیرشیک بوو که ویست و خواستی دهروونیان ئه م ږیگه یه ی پیده دان؛ ئه م ویست و خواستنه ی بو خو تیر کردنیش له ناو گشت ژینه وه ری خزوک و خشوک و په له وه ر و نازهل و پاتالیکی که زیندوون، کوپی کراوه. ئاخر ته نیا ږیگه ی مان و ژیان و ده رچوون له هه ژاری و نه داری، هه ر ئه مه یه که نه ترسی و شهرم نه تگریت و ده ستت به ده مت ږا بگه یه نی و بو مان و ژیان خو ت تیر بکه یت.

ئاسمانی بان سه ری چوار بیستانه که ده م ده م ږه ش داده گه ږا. ده یان و سه دان، بگره هه زاران په ږه سیلکه، پو ل پو ل به سه ر سنگی ئاسمانی بیگه ردی بیستانه که دا ده خزین و له م سه ر بو ئه و سه ر ده چوون و ده گه پانه وه؛ ئه وانیش زینده وه ر بوون و بو خواردنی می ش و مه گه س و په خشه و کولله و ده یان ورده زینده وه ری جو راو جو ی دیکه، له ئاسمانی سه ر چوار بیستانه که دا میوانی بی په رژین بوون و ږاویان ده کرد و ئافاتی

سەربەستانەكەیان كەم دەكردهوه؛ ئەوانیش
ژیانیان بەم بەر و بیستانەوه گری درابوو.
چواربیستانەكە مەكۆی بزوی و رده زینده و رانی
وهك په خشه و میش بوو. په له وهرانی تیزبال به
پامالینی میشوولهی سەر چواربیستانەكە خویان
تیر ده کرد. چواربیستانەكە له چەرخە ی زانی
ژینه وهرانی ورد و درشتدا، وهك دایکیکی دلاوا
سنگی نەرمینی بو کردبوونهوه. په ره سیلکه به پۆل
و دهستهی هه زارانی دههاتن و به سەر سنگی
چواربیستانەكەدا تیز دههاتن و تیز
تیپه لده چوونهوه.

ئەوانیش گەیشتنه بەر په ژینی چواربیستانەكە
و پراوهستان. بۆنی فینکایی لم و سهوزه لان به دەم
سروه با بۆیان دههات. به رامه ی نمداری بیستانیش
ههتا ناخی هه ناویان ده گهل هه ناسه دههاتووچۆ
دابوون .

بیستانەكە بەر و به ره میکی هیژای گرتبوو؛ له
برگه ی تالکە، خرچه، خه یار، گرکه و تروزی بیگره
هاتا ده گاته کالهک و شووتی به پای فیلان بوو.
هەر شوینیک له چاویکت پیدا خشانده بایه بهر و بار
و به ره م فراوان بوو. له سهیری بهر و بوومی
بیستانەكە تیر بوون و ئەمجار به ره و چارداخه که

رپوښتن؛ خاوهنې بېستانه که یان بېنی که له ژیر
سېبه ری که پره که یدا به ئه رخه یانی لېی خه وتووه .
حه سوک گوتی: با له ژیر سېبه ری ئه م شوپه بی
که ناری په رزینه کاندان دانیشین و هه تا
خه به ربوونه وهی بېستانه وان، ئیمه یش له ژیر
سېبه ری ئه م داره خرنو که دا توژی شه که تی
ده رده که ین و تاویک به سېینه وه .

مه مه د به ئه سپایی بالی هه سوکی گرت و گوتی:
با له سېبه ری دار و دره ختی ئه م چوکور و قایه واز
بېنین... وا دیاره خه لکی ئه م ولاته مان نه ناسیوه .
پېویست ناکا له ژیر داری شوپه بی دانیشین و
شه که تی ده ربکه ین، باشتره له و دیوهی په رزینی
بېستانه که و له ده م جوگه له ئاوه که دابنیشین و
نانیک بخوین... ئه وه باشتر و بی قره و هه راتره ...
یوسف سه ری هه لپری و گوتی: خودا ئه م شوپه
بیهی له م ولاته گه رمه دا بویه گوراندووه که
پیاوی ماندوو له ژیر سېبه ره که یدا به سیته وه...
ئیوه سه یری ئه م سېبه ره دلبلاوینه بکه ن که
چه نده دلگر و ئارامه... سه یری ئه م کورته له
پیاوه ش بکه ن که چلون له ژیر سېبه ره که یدا به
ئارامی لېی خه وتووه .

مەمەد: بەلى ئەم كورته له پياوئەش لىي نوستوو
و تفەنگەكەيشى له بان سەرى خۆى هەلواسيوە...
خۆى كورته و تفەنگەكەيشى قوولەيه...

ئەشقلەى بەيى هيج پرس و رايك له جوگەلهكه
بازدى دا و يەكسەر بەرهو شوڤه بيهكه چوو؛
ئەوهى ئەشقلەى كردى، ئەوانيش كرديان و بە
شوينيدا روڤيشتن.

ئەشقلەى بەسلاويكى ئارام خاوهنى بيشتانهكهى
بەئاگا هينايەوه. بيستانچييهكه بە پروويهكى
كراوهوه و بە گوڤتيكى ميهره بانانه له بهريان
ههستا و دەست و ماچ و بهخپرهاتنى كردن.
هەلسوكهوتەكانى خاوهن بيستان كه پامەت و
ميهره بانى ليده بارى.

ئەشقلەى پشوويهكى ئارامى كيشا و بە
ئەرخەيانى گوتى: گەرماى ئەم چۆلگەيه
سووتاندينى و پشووى لييرين. هاتينه لاتان كه
بزانين ريگەمان دەدەيتى له ژير سيبهرى ئەم
تاكه داره پر سيبهره دا تاويك پشوو بدەين و نان و
ئاويكيش بخوين؟

– هەوجى بە پرس و را ناكات برادەرينە... مال،
مالى خوتانە... هەستن با بچينه ژير سيبهرى
چارداخه گەورەكەمان... فەرموون، بەولادا مەيهن

چوونکه له ویندهرئ گژ و گیاکهی گهلک بزوینه و
رپگه رپویشتنی ناخوشه... بهلام بهم لایه‌دا وهرن
که رپگه‌یه‌کی بی کهند و خوشتره... ئەمه‌ی بوی
ده‌چین، چارداخه گه‌وره‌که‌مانه و جیگای گشتمانی
تیدا ده‌بیته‌وه... که‌ره‌م که‌ن... به‌خیر هاتن...

ئەشقه‌لی له به‌ره‌وه و، ئاوانی دیکه به‌ دوا‌ی
ئەودا رپویشتن و گه‌یشتنه چارداخه مه‌زنه‌که‌ی
بیستانچی. خاوه‌نی بیستانه‌که گورجیک هه‌سیری
بو‌ راخستن و به‌رچارداخه‌ی ئاوپرژین کرد و له
ئاورگه‌که‌یدا ئاگری داگیرساند و کتیه‌ ره‌شه‌ی
خسته‌ سه‌ر ئاگر و دوا‌یه‌ش هاته‌وه لایان.
ئەمجاره‌ش گه‌رم به‌خیر هاتینی کردن و گوتی: خیر
و به‌ره‌که‌تی خوداتان ده‌گه‌ل خۆتان بو‌ هیناوم...
به‌خیر بین سه‌ر سه‌ران و سه‌رچاوانم... فه‌رموون
دانیشن!...

بیستانه‌وانه‌که هه‌ر به‌ سه‌ر پپوه راوه‌ستا‌بوو، که
ئاشق گوتی: سه‌ت هه‌زار جاران مالت ئاوه‌دان و
باخ و بیستانه‌که‌ت هه‌ر پربه‌ر و به‌خیر و به‌ره‌که‌ت
بی‌ت و خۆت و بیستانه‌که‌ت به‌ دوور له‌ گه‌زه‌نده و
ئازار بن.

بیستانه وان گوتی: ده فەرموون دانیشن... بۆچی
 بە سەر پێوه راوهستاوان... راخەرم بۆیە راخستووہ
 کہ میوانه کانم لە سەری دابنیشن...
 دەنگ و ھەوای گوتن و راویژی دەمی
 بیستانه وانە کہ ھەر ھیندە گیانی گیانی و
 خۆمالیانە بوو، کہ میوانه کان سەت ئەوھندە تر
 سەریان سوور ما. یەکەم کەس کہ کەوتە خۆ، ئاشق
 بوو کہ لە دەرەوہی چارداخ و لەسەر زەوی پووتەن
 دانیشت. خاوەن بیستان بە پەلە بۆلای چوو و
 گوتی: برای باوکەکەم بۆچی لە سەر خاکی شیدار
 دانیشتووہ... من راخەرم بۆ ئیوہ راخستووہ، خاکی
 ئەم بیستانە شیدار و تەرەزنە... زەوی تەرەزن
 ئازاری باداری پێوہیە... گورجیک لاسوچی
 ھەسیرەکە ی گرت و ھەتا ژیر پێی ئەشەقەلی
 رایکیشتا و گوتی: براکەم ئیرە مالی خۆتانە و
 پیلای ھەمووتا لە بانێ سەر و لەسەر ھەر دوو
 دیدەکانم... ھەر خودی بۆخۆی دەزانیت کہ ئیوہی
 بەرپز لەم چۆلگە قافر و دوور لە ئاوەدانیانەدا
 چیهاتان تالی چەشتبیت و چەندە شەکەت و ماندوو
 بووبن!... خۆدا ھەر بۆخۆی دەزانێ کہ لە کوێوہ
 ھاتوون و چیهاتان ریگە بریوہ... کەرەم کەن و ئیرە
 بە مال و ملکی خۆتان بزائن... داخوا چەندە

برسیتی و تینوواپه تی و شه که تی و بی خهویتان
له م پری و بانه دا به تاقی کرد بیته وه براكانم!...
ئیوه دانیشن و بحه سینه وه... من ههر ئیستا
ده گه پیمه وه...

خانه خوئی له دیتنی میوانه کان ته واو گه شابۆوه و
میوانه کانیش له وه موو گه ورهیی و که پرامهت و دل
و ده روون خاویینی خانه خوئی سه ریان سوور ما بوو.
به تی کراو شان به شانی یه کتر و له سه ر حه سیری
چاردا خه که دانیشن. بیستانه وان پرووی تی کردن و
گوتی: ده تو خودا دهستی که پرامه تم له سه ر به زیاد
که ن و ناوه که ی خۆتانم پی بیژن.
ئاشق گوتی: من ناوم عه لی یه و به ئه شقلی - م
بانگ ده که ن..

- که واته ئاشقی!؟

- به لی ئه گه ر خودا پیم ره وا ببینی...

حه مه دوک قسه ی له ده میان ئه ستانده وه و گوتی:
به سوژی سازه که ی و به ناله ی ده نگه که ی زمانی
مروقی لال ده پیشکویینی... مردوو زیندوو ده کاته وه.
هه رد و که ژ و کیو و زه وی و زه مان دینیته له رزین.
هه رکه ده نگ هه لبریت و چریکه ی به ولات دا
بگه ریت، بوونه وه ره ده هه ژینی و مردووی گوستانان
را ده چله کینی. له مه لبه ندی تو رووس، ئه له داخ،

بهین بوغه و گاوور دا کهس نییه ئاشق نه ناسیّت و
تامه زرۆی دهنگ و ساز و سه دا و ئاوازه کانی
نه بیّت. ههرکه ناوی ئاشق بهری، مندا له
بهرمه مکه کان له گرووی گریان ده که ون... ئاوی
چه می خوڤ رهوت، له رهوت و پۆ ده که ویّت و
راده وهستیّت و ...

ئاشق لیّی ده ره له بوو و به سه ری دا هاته وه و
گو تی: ده مت به سه ته پۆ له گیان... بی ده نگ به
به رخ م!

ئاشق زه رده یه کی هاتی و پووی ده می کرده
بیستانه وان و گو تی: چه مه دۆک هه رزه کاریکی کال
و کرچه و هه ر ده بییژی و قه ت نایپیژی... گو ی
مه ده ره هاته ران پاته رانی ئه م کوریزگه یه. کوا
منی داماو له م پله یه دام که چه مه دۆک ده بییژیّت
و ده یکاته مال له سه رم دا...

چه مه دۆک ده نگی به رزتر کرد و گو تی: وتنی من
هاته ران پاته ران نییه و هه ر هه مووی راستن. ئه م
ئاشقه له بابه لبابه وه هونه رکاره و به رو پشتیشی
هه ر ئاشق بوونه... له و ئاشقانه یه که که وتۆنه ته
به ر سیله ی چاوی په حمه تی خودی...

— به سه چه مه دۆک! ده م هه راشی به سه کورم!

ئەوسا ئاشق پرووی کردە خاون بیستان و گوتی: دە
توخۆدا تۆیش کەرەم کە و تاویک بە لاماندا
دانیشه!

– بەسەر هەردووک چاوه کانم ئاشق!... و هەر لەو
شوینەیی که لیبی پراوه ستابوو دانیشت.

ئاشق بە دوو چاوی تەپری ئەسرین تیگەرپراویەوه
پرووی دەمی کردە بیستانهوان و گوتی: ئەی
جوانمیری پیاو خاس، دەسا ئەتۆش ناوه کهی
خۆتمان پئی بیژە براکهەم!

– ناوم ئەحمەدە و بە ئەحمەدی شەمامیم بانگ
دەکهەن.

هەسوک گوتی: خودا تۆمان لی نەستینییت...
منیش ناوم هەسوکه..

– منیش ناوی مەمەدە.

– منیش هەر ناوم مەمەدە، بەلام مەمەدی
چکۆلەم پیدەلین و بە هەمەدۆک ناوم دەرکردوو.

ناوی منیش یوسفە....

هەمەدۆک هەلیدایە و گوتی: یوسف ناسازیکی
کۆلە کوتراوه. رەشه نۆبەتی هەیه و زۆر
بیقەراره... هەموو پۆژیک لەکات و ساتی خویدا
نۆبەتی دایدەگریت و هەدادانی لی دەستینییت...

بهلام ئيمرؤ له خير و بهره كه تي ههواي ئهم
 چواربيستانه ي ئيوه وه نه يگرتوو و ...
 مه مه د قسه ي له ده م همه دوك ئه ستانده وه و
 گوتي: بيتوو ئيش و كاريكمان ده ست بكه وي و به و
 مه رجه ي كه خاوه ن كار گزه و فزي مان ده گه ل
 نه كات و ده ستره نجى همه دوك به پوخت و پاراوى
 بدات، قه راره جووته گايه ك بكر يت شاخه كانيان به
 چه شنى قاشى مانگى يه كشه وه كه وانى بيت.
 همه دوك به رزه ده ماغانه گوتي: نه خير
 به چه شنى قاشى مانگى چوارشه وه كه وانى بن.
 ئه حمه د هه ر وه ك شتيكى گرنگى كه وتبيته وه
 بير، له پر دا راست بووه و له ژير ليوانه وه گوتي:
 هه ي داد و هاوار كه من چه نده بي خه يال
 دانيشتووم ... به خواي راسته كه ده بيژن تير ئاگاي
 له برسى نيه ... من تير و ته سه لم و ميوانه كانم
 شه كه ت و برسین ... ئه ي كه چه نده كاس و گيرم
 ئه من. ئه مجار پرووى تير كردن و گوتي: براده رينه من
 له و ژيره چالاييكم هه يه كه ئاوه كه ي له ئاوى
 كانياوه كانى كوستانان ساردرت و كه لله ته زين
 تره ... به ده م قسانه وه رو پشت و دواي ده ميكي كه م
 به ستله ئاويكه وه گه رايه وه و له بهر ده مي دانان
 و گوتي: كه ره م كه ن چه لي هه تا چيشتيك ساز

دەكەم بە ئاوی سارده كانیاوهكه خۆتان فینك
بكه نه وه .

حه سوک گوتی: براگیان با ئیمهیش ههستین و
وهک یارکار دهستیکت بدهینی، تو ناشی به ته نیا
هه لگری هه موو زه حمه ته کانی ئیمه ببیت .

- نه خیر براگیان نه زه حمه ته و نه دهردی سه ر...
که لوپهل ئاماده و هه ر بلئی یهک و دوو
شیوه که مان ده گاتی و پیکه وه ده یخوین... به نیازم
ساواریلاو ده گهل خورشتی بامیه تان بو ساز بکه م.
مه مه د گوتی: براگیان دهسته کانت خو ش، به لام تو
خودی ئه وه نده خۆت ئازار مه ده!

حه مه دوک : خۆت ئازار مه ده تا که جوانمیره که ی
هه موو چوکوروقایه!

ئاشق : ده مان خه یته ژیر باری شه رمه زاری برای
شیرین!

ئه حمه د له نزیك چارداخه که یدا سی کوچکه ی
ئاورگی تاییهت به شیو سازکردنی بو خو ی ساز
کردبوو. هه ر له وئ مه نجه له ره شه ی له سه ر ئاورگ
دانا و ساواری شو راوه وه و ئاو و خوئ و هه ندیک
چه وری پیکه وه تی کرد. ئه مجار دهسته چیله ی له
ژیره وه وهک بن ئاورده دانا و چه ند لق
وشکه له داریشی له سه ره وی دهسته چیله که

هه لچنى و گرى تيبه ردا. ئه گر له ئاگردانه كه دا به چوار به ريدا زمانه ي كيشا و زورى نه برد بونى چيشتى ساوار به ولا تا گه را. ئه حمه د به زه رده ي سه ر ليو انييه وه جار جار سه يري ميوانانى ده كرد و هه نده جار ي كيش به ئه سكو ييه كى ده م بارىك له پله ي كو لىنى ساواره كه ي ده پرسى. به ده م ئه م چالا كيه، به كجى له په ناى ئاوره كه كل بو و به هه له داوان به ره و بيستان رو يشت. به ده م رو يشتني شه وه، جار جار ده ي گوت: ئاى كه من چه نده گيژو كاس و ورم... له ناو ئه م به هه شته پر له ته ره جاته ي بيستانه كه دا ده م و ليوه ي ئه و نازيزانه م به وشكى هيشتوت وه.

حه مه دو ك خيرا له جى هه ستا و گوتى: تو بى و خودا چى تر شه رمه زارمان مه كه باوان گيان!
ئه حمه د گورجىك به سه به تو كه يه كى پرى شووتى و كاله ك و خرچه و خه يار و ترؤزى گه پرايه وه و گوتى: كه ره م كه ن و نو شى گيان تانى بكه ن... ئه وا چه قو ي تيزيش له به رده ستانه...

ئه حمه د گوتى: له م به شه ي ژيره وه ي چوار بيستانه كه مه دا كو گايه كم درك و دال كر دو ته سي به ر بو هه نده ته ره جاتي كى به رده ستان كه ئه گه ر ميوانم بو هاتن، بو ليو ته ركردنه وه بو يان

دابنیم و شهرمهندهیان نه‌بم؛ ئەو درک و دالە
هەوای گەرمی ژێرەووی تەرەجاتەکه رادەدەن و
فینکایی جیگە دەگریته‌وه... فینک بەچەشنی
هەوای کوێستانان... فەرموون نۆشی گیانتانی
بکەن...

حەسۆک گوتی: ئەتۆمان بۆ خۆش بی برای ئازیز!
مالت سەد جار ئاوەدان برا گیان.

حەسۆک دەستیکی بۆ بەرپشتویندی برد و
خەنجەری لە کالان دەرکیشا. خەنجەری حەسۆک
خەنجەریکی دوو دمی دەسک ماسی بوو که
دەستکردی (چەرکەس) لەکان بوو. باوکی حەسۆک
ئەو خەنجەرە لە شەری ساریقامیش دا وەک
دەستکەوت لە سەربازیکی ڕووس ئەستاندبوو.
خەنجەرەکه وەک کەله‌پوور لە باوکەوه بۆ حەسۆک
ما‌بوویەوه و حەسۆک گەلیک شانازی پێوهی دەکرد.
حەمەدۆک بە دیتنی خەنجەری حەسۆک، تامی
کالەک و شووتی لە بیر کرد و هەر تەنێ سەیری
داهینان و داب‌ر داب‌رکردنی تیغی تیزی خەنجەر و
تەرەجاتەکهی دەکرد. تەنانەت ئەو کاتە که
حەسۆک قاشە کالەکی بۆ راداشت، پەپوولە
ئارەزووی حەمەدۆک هەر بە سەر نووکی تیزی
خەنجەرەکه‌وه دەگەرا.

هه سوک پهیتا پهیتا خه نجهری دادینا و ته په جاتی لهت لهت ده کرد و بو یارانی راده داشت. کالهک و گندوږه یان ته و او کرد و به شووتی داهاتن. وه ها تامه زرو یانه ده یان خوارد، که هر ده تگوت له رهش ماونه ته وه؛ له راستیشدا له رهش مابوونه وه، چونکه لهو ده مه وه که پییان نابوویه ده شتی چوکور و قایه، نه گهرچی به لاشانی گه لیک بیستان و باغاتاندا تیپه ر ببوون، به لام چیژیان له هیچ بهر و به ره میکیان نه کرد، چونکینی مال و ملکی ئاغات بوون و چاوی تیژی ههس ههس و پاسه وانیان به سه ره وه بوو.

شووتی و کالهکی نه حمه د، هر وه کی خوی گوتبووی، له به فری سه ران ساردتر و له ههنگوینی کوستانان شیرین تر بوون. هه ربویه هه تا نه وده مه ی که دهنگی دلنه وازی نه حمه دیان به گوئ گه یشت که گوئی: که ره م کهن براده رینه چیشته که مان ئاماده ی خواردنه؛ نه وان هر و خه ریکی خواردنی گندوږه و خرچه و کالهک و شووتی بوون و تهنه نت له کرؤستنه وه ی توپلکه کانیشان ده ست به ردار نه ده بوون.

له ژیر په لک و گه لای شوږه بی و، له هر چوار ده وری چارداخه که دا ده یان و سه تان زهرده و الیه یان

بینی که له چه‌رخ و خول دابوون و ده‌گه‌پران و ده‌سوورانه‌وه. له‌به‌ر تیشکی هه‌تاو دا، بالی ناسک و ته‌نکی زه‌رگه‌ته‌کان به‌ره‌نگی که‌وه‌یی ئامال به‌سه‌وز بریقه‌یان ده‌هات و ده‌ترووسکانه‌وه.

ئه‌حمه‌د گۆتی: ته‌ندوور پلاوه‌که‌مان ئاماده‌یه براده‌رینه. با ئه‌مه‌ش بلیم بۆیه چیشته‌که‌مان پیشتەر له‌واده‌ی خۆی گه‌یشتی، چونکینی هه‌ر ئیمپرو لای چیشته‌نگاوان گوشت و بامییه‌که‌م ئاوه کول کردبوو... ته‌ندوور پلاوه‌که‌مان بو خواردن ده‌بی و دۆی ساردی که‌لله ته‌زینیش ئاماده‌یه... دۆیه‌که‌مان دۆی دۆدانه‌یه و گه‌لیک سارد و بۆن خوشه...

حه‌مه‌دۆک و ئاشق هه‌ستان و خیرا به‌پیشوازییه‌وه چوون و سفره‌یان راخست و نان و سه‌وزه و کاسه‌ی دۆیان دانا. ئه‌مجار ته‌ندوور پلاوه‌که‌یان له‌سه‌ر چه‌ند نانی ته‌ندوری دا رۆ کرد. به‌رامه‌ی رۆنی به‌ره‌مه‌شکه‌ی ته‌ندوور پلاوه‌که‌ به‌میشکیاندا گه‌را و سه‌رچاوه‌ی زنه‌ی ئیشتیه‌ایان له‌ده‌مدا ته‌قیه‌وه.

- که‌رهم که‌ن براده‌رینه ... فه‌رموون به‌گیانه‌که‌تان خوش بی!

ئەحمەد يەكەمىن كەوچكى لى داگرت و بەدوای
ئەو دا ئاشق تىي رۆھات و گوتى: دەست و
چاوهكانت خۆش برا گيان... بەراستى بەدانستە و
شارەزايانەت ساز كرددووه، خودا مردووهكانت
غەرىقى رەحمەت بكات و زىندووھكانىشت سلامەت
و بى وەى بن.

زۆرلەمىژ بوو دليان بە چىشتىكى گەرم و سەر
بەرپۆن شاد نەببوو. زۆر جەم و ژەمان تەنانەت
نانەوشكەشيان لە ھەگبەى لاشانىاندا دەست
نەدەكەوت؛ ئەگەر نانە رەقەيەكيشيان پى بوایە،
ھەر دەبوایە بەسەر پىوھ و لە ژىر گەرمای
چوكورۆقايە و بەدەم رىگا رۆيشتنەوھ تاميان
كردبايە.

ھەرکە تەندوور پلاوھ بۆن و بەرامە خۆشى سەر
بەرپۆنيان لە بەردەمى خۆ دا بينى، ھەلمەتيان برد
و خواردیان و دۆى ساردى كەللە تەزىنيشيان
بەدوایدا نارد.

لە ماوھيەكى كەمدا، بەلام زۆر بە بىدەنگى نان و
چىشت و دۆى ساردیان لە سەر سفرەكەدا نەھىشت
و تەنانەت رەحميان بە نانە چەورەى ژىر تەندوور
پلاوھكەش نەكرد و خواردیان.

ئەحمەد گوتى: ئىستا كاتى ئەمە ھاتوۋە كە
ئىۋە شەكەتى رېگا و بانان سەرخەۋىك بشكىنن و
منىش دەبى لە بىرى نان و خوانىكدا بىم كە شەو
بەبى زەمە خۇراك نەمىننەۋە...

ئەحمەد تاۋىك بىدەنگ ماىەۋە و درىژەى بە
قسەدا و گوتى: ئەرى برادەرىنە ئىۋە بەنىازى
چوونى سەر داۋەتى خزم و كەسانى خۇتان نەبوون
كە من پىشم گرتىن؟! ئىستى من تىي گەشىتم كە
لەسەر رۇيشتن نىن و بە نىازن لەلام بىمىنەۋە...

دەمى ئەحمەد چى پىداهات و چى گوت، ئەۋانىش
ھەر ئەمەيان دە دلدا بوو. ئاشق نىازى دللى
ئەحمەدى خويندەۋە و لىبراۋانە گوتى: ئىمشەۋىش
بەلای تۆۋە دەمىننەۋە بەرلى شىرىنم... ئەمشەۋە لە
كن تۆ دەمىننەۋە و سبەى بەيانى كۆچ دەكەين و
دەرۋىن و بەجىت دەھىللىن براكەم!

– بۆ كۆى دەچن؟!

– بە شوين ئەۋ دا دەگەرپىن و بە دۋاى ئەۋدا
عەۋداللىن كاكە گيان...

– بە شوين چىدا دەگەرپىن براكانم؟!

– بە شوين دارهەنارە پىرۋزەكەى سەرگرديدا
گەرۋكى ھەندەرانىن كەسى كاكى... سا نازانم تۆ
دەربارەى ئەۋ جى و مەكانە پىرۋزە چى دەزانى و

چیت پییہ؟!... دەلّین چارسازە... چارەسازی گشت
کول و دەرد و خەم و کەسەرانیە...

– نەخیر... من دەربارەیی ئەو دارە هیچ نازانم...
تەنانت نازانم کە ئیوێ سەردانی ئەو

دارەنارەتان بۆ چیبیە و چی لێ دەخوازن!

تەم و خەمیکی ئالۆز بە سەر روخسارەیی ئاشقەوێ
دیاری بوو. دواي دەمیکی بیدەنگی دەمی کردەوێ و
گوتی: چیت لێ بشارینەوێ برا گیان؟ نەخۆشمان
پییە و بە نیازین خۆمان و نەخۆشەکەمان پەنای بۆ
بەرین... نەخۆشەکەمان هەر ئەم «یوسف»یە کە
دەیی بینیت. یوسف ناسازیکی کە لە لایە و لە مردن
نزیکە. دەخوازن خۆمان بکیشینە بەردەرگای
بارەگا پیروژەکەیی و بەلکوو دەرمانی دەردی
بە لەنگازی و بیچارەگیان پیی کەرەم بکات...

حەمەدۆک کەوتە نیو قسەکانیان و گوتی: هەر
نەک بۆ دەرمانی دەردی برا یوسف، بەلکە
بە نیازین هاواری بۆ بەرین و لە بەری بیاریینەوێ
کە دەستیگمان بگرییت و دەرگای داخراوی ئیش و
کارمان بۆ بکاتەوێ... ئیمە بە رینوینی ئافرەتیکی
دلنەوازی میوانگر، کە خەلکی داوینەکانی چپای
دلەلە بەرەو ئیرە هاتووین. ئەو دەیگوت کە هەر
کەس قاچی بگاتە بەر دەرگای دارەنارە پیروژەکە

و نیازی دلی لیبخوازیت، هەر یهک و دوو دهیداتی
و له خهم و پهژاره و دهر د و نازاران پزگاری
دهکات. ئیمه‌ی دهر به‌دهر و ههر دانگه‌پین و سی
مانگی ره‌به‌فه دی به دیی ئەم چوکور و قایه
گه‌پاوین، به‌لام کهس وه‌خوی نه‌گرتووین...
هیچ‌کهس کاریکی پی نه‌سپاردین و کهس ئاورپیکی
به‌خیری وی نه‌داین. ئەو هتا هەر ئەم مامه مه‌ده‌ی
منیش که جاران بو کاری سه‌پانی و گاوانی ده‌هاته
جهم ئاغارنی گونده‌که ، ئەو داده‌یه به‌دل و
به‌گیان وه‌ریده‌گرت و له نان و خوان و خزمه‌ت پی
پاده‌گه‌یشت، به‌لام ئیمسال که چووینه لای ئەو
داده‌یه، نه‌یناسینه‌وه و ته‌نانه‌ت چاویکی
به‌خیریسی لی نه‌کرد... هەر دوینی له‌و گونده‌ی
جیرانتان، کۆنه به‌گیک به‌بی هیچ سووچ و تاوان
یه‌خه‌ی گرتین و هه‌زاران جوینی پیداین و گه‌لیک
سووکایه‌تی پیکردین... نازانی ئەو به‌گه‌ حیزه چی
پی کردین و چی لی کردین؟...

حه‌سوک به‌ تووره‌یی به‌سه‌ری داهاته‌وه و گوتی:
بی‌ده‌نگ به‌ چه‌نه سووکی کوری سه‌گ!

ئه‌حمه‌د به‌هیمنی رووی ده‌می تیکردن و گوتی:
ئیمشه‌و له‌لای من بمیننه‌وه، به‌شکه‌م سه‌به‌ی به‌یانی
ریگه‌یه‌کتان بو بدزمه‌وه... به‌شکه‌م که‌سیک په‌یدا

بکەم کە ئەو شوپنە پیرۆزتان بوو بدۆزیتەوه و بە
ئارەزوو بگەن...

یوسف بە ھنەھنی ھەناسە سوارییەوه گوتی:
بیدۆزەوه برا گیان... بۆمانی بدۆزەوه ئازیزەکەم،
بەلکوو دارھەناری پیرۆز بەزەبیەکی بەحالی ژار و
پەریشانی مندا دابییت و ئەم ئازارە دزیوهم لە
ئەستۆ دابرنییت.

ئەحمەد گوتی: چەلی ئیوہ چاویک گەرم بکەن و
منیش خەریکی شیوی شەو دەبم و دوایەش بیریک
لە گرتەکانمان دەکەینەوه.

یوسف گوتی: خودا دەست لە تەمەنت بگری برا
گیان.

ئەحمەد بەرەو ژێرووی بیستانەکەیی داکشا.
لەوئ شیلەگەیی شکاند و دیپراوہ بەر ئاوہکانی لە
ئاو خەنی کردن. ھەتا بەرە بەری ئیوارەییەکی
درەنگ وەختی لە بیستاندا خەریکی کار بوو.
سەرچەم ئەو شوپنەھەیی کە ئاوخوازبوون، ئاوہدیپری
کردن. میوانەکانیشی لە ژێر سیبەری شوپەبیدا
پاکشابوون و ھەر کامەیشیان دەگەڵ خەم و پەژارە
و جخاریکەوه بەبیریکی قوولدا پۆچووبوون.
ماوہیەک پیچوو، ئەحمەد ھاتەوه لایان و گوتی: لە
ژێرەوہی بیستانەکەمدا بەری دیپراوہکانم کردۆتەوه

و ئاوی کانیاو به جوگه لهدا تیپه ر ده بی و دیراو به
دیراو ده گه ریپت و ته ره جاته که ئاوه دیپ ده کات و
هیچ زه حمه تیکیشی پیویست نییه.

جا براده رینه ئەم جاره چیشتیکم بو ساز کردوون
که تاقانه یه و لی ره به چیشتی «توره لو»^۲
به ناوبانگه.

ئه شقه لی بو و به رامه ی بیستانه که ی هه لمزی و
گوتی: وهیش ئەمه چ بو و به رامه یه که له م چوار
بیستانه خنجیلانه ی تو هه لده ستی براکه م؟...
یاخوا مالت ئاوه دانی بی برای هیژا!

ئه حمده گوتی: بیستان ئەگه ر ئیواران ئاوی لی
بنییت ئەم به رامه ی لی دیت؛ ئەمه به رامه ی خاک
و برکه ی بیستانه که یه به ولات داده گه ریپت .
یوسف گوتی: به رامه که ی عه تره و له گیانان
خۆشه و مردووی پی زیندوو ده بیته وه .
حه مه دوک: بو نی خۆشی چوار بیستانه که ت مردوو
ده ژینیته وه .

حه سوک : ئەم پارچه به هه شته تاقانه یه له
هه موو چوکور و فادا .

مه مه د: به لی ... به لی وه لویه .

---

^۲ *توره لو جو ره چیشتیکه له تماته، باینجانه رشه، کوله که، پماته و رو ن ساز
ده کریت.

به‌به‌ری ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ وختی، خو‌ری
ئاسمان له جه‌مه‌ری ئاسوگه‌وه ئاخ‌رین تیشکی
به‌سه‌ر بیستانه‌که‌دا بلاو کردبووه. سیبه‌ری
شو‌ره‌بییه‌که دریزترینی سیبه‌ری بیستانه‌که بوو.
سیبه‌ره‌که هه‌تا ئه‌و سه‌ری په‌رژینه‌کانه‌وه به‌ دۆل
دا راکشابوو.

حه‌سوک گو‌تی: ئه‌ری بو هه‌لنه‌ستین و
هه‌ره‌وه‌زیک نه‌که‌ین و زه‌حمه‌تی ئه‌و براده‌ره‌مان
که‌م نه‌که‌ینه‌وه؟!

ئه‌شقه‌لی گو‌تی: یارمه‌تی ئیمه‌ی پی ناوی.
خواست و ویستی ئه‌و ئه‌مه‌یه‌ که چه‌ند روژیک
له‌لای بمینینه‌وه... ئه‌و هه‌ز ده‌کات که ئیمه‌ به
ده‌وره‌ی خو‌یه‌وه بینیت و ته‌واو.

حه‌سوک گو‌تی: کوا له ده‌ستمان دیت ئه‌وه‌نده‌ی
له‌ لا بمینینه‌وه؟

ئاشق: نه‌خیر ناتوانین!... ئه‌وه‌نده دانیشتن و
ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست دانان کاری ئیمه‌ نییه... ئیمه
سه‌فه‌ری وینده‌ریمان له‌به‌ره و پیویسته بو‌ی بچین
و حاجه‌تی خو‌مانی له‌و وه‌رگرین... ده‌بی بو‌ی بچین
و بیدۆزینه‌وه.

حه‌مه‌دۆک به‌ ده‌م هه‌ناسه‌یه‌کی خه‌مبارانه‌وه
گو‌تی: خوای کردبایه به‌ زوویه‌کی زوو پیی

گەشتبايەين و من ئەو دوو نيازەي دلى خۆم لى
خواستبايە...

حەمەدۆك لە جى ھەستا و بەرەو ئەو شوینە چوو
كە ئەحمەد خەرىكى ئىش بوو. حەمەدۆك ھەر ئەو
شتەي بە ئەحمەد گوت كە بە ئاشقىشى گوتبوو.
ئەحمەد لىي پەرسى: حەمەدۆك تۆ ئەو دارھەنارە
پىرۆزەي كە بە نيازى بە دیدارى شاد ببیت، چى لى
دەخووزى و چیت لىي دەوئیت؟!

– چى لى دەخووزم؟!... ھەركە گەشتە ژىر
سىبەرە پىرۆزەكەي، دەست ھەلدەبەرم و داوئىنى
بادەدەم و لەبەرى دەپارمەوہ كە ئەو گوندەي كە
سپیدارەكەي لە باوہش دايە، ئاگرى تىبەر ببیت و
تۆزىشى لى نەمىنئیت... ئەو بەگە ناپياوہي كە
خاوەنى گوندى سپیدار لە باوہشە، بە تۆلەي ئەو
سووكايەتییەي كە لىي كردىن و پىكردىن، وەك
سەگ بى تۆپىنئیت...

– چ باسە حەمەدۆك؟!... بۆچى لەو گوندە
ئەوہندە دل بەخوئى؟! بەگى نامەرد چى دەگەل
كردوون كە ئەوہندە دل بەداخى و دەتەوئى وەكى
سەگ بتۆپئیت؟!

– سووکایه تی پیکردین... ئیمه هیچ، بهلام ههق
نه بوو دلی ئاشق بشه مزینیت... ئەو نامەردە هیچی
تییدا نه هیشتەوه. هەرچی ناشایست بوو پپی
کردین، تەنانەت دەنگی خوۆش و چریکه و لاوکۆی
ئاشق و تەموورە کەیشی نه هیشتەوه و هەر هەمووی
به سوال و سواڵکەری دانا. من شەرتم دەگەڵ خوۆم
کردوووه که ئەگەر دارهەناری پیرۆزیش به
هانامانەوه نه گات و تۆلەمان نه ستینیتەوه، من
دەچمه جهستهی و هەر به دەستی خوۆم دەیگۆژم و
له سەر ئەم دنیا یه ناهیلیم...

له پیریکی ئەحمەد لیی پارسا و زۆر به تووندی
گوتی: له که لله تی دەر هاویژه حەمه دۆک!... ئەمه
چ سازیکه دهیژەنی کورە...

حەمه دۆک زانی ئەم گوتن و سکالایه جیگای
نه بووه و نه ده بوو سفری دلی خوۆی بهم جوۆرە به لای
ئەحمەدهوه بکاتهوه، هەر بۆیه به دەم
هەناسه یه کی خەمبارانەوه گوتی: ئەمه ی که گوتم،
گەمه و گالتەبوون به دەم داهاتن مامه گیان!...
کوا من به پیریگای ئەو گونده دەزانمەوه که بۆی
بچم؛ به گی خاوهن دەسه لاتیش کوا به ربهن و
هەژاریکی وه کی من دەکوژریت؟ بهلام ئەری
مامه گیان تۆ پیت وایه هیچ که سیک هەبیت که به

داره‌ناری پیروژ و جیگه و مه‌کانه‌که‌ی بزانیّت و
ببیته چاوساخمان؟! هیچ نه‌بی ریگه‌که‌یمان بو
ده‌ستنیشان بکات...

– سه‌برت بی کورم!... په‌له‌ت نه‌بی... ئیوه‌چه‌ند
رپوژیک به‌لای من بمیننه‌وه و توژی هیلاکیتان
ده‌ربکه‌ن... من ده‌بی پرسیاراتیگ بکه‌م و بزانه
ئه‌ری داره‌ناریکی ئه‌وتو له‌م مه‌لبه‌نده‌دا هه‌یه
یان نا...

– به‌لی مامه‌گیان هه‌یه... ناکری نه‌بی... ئه‌و
ئافره‌ته‌ی که‌ خو‌ی خه‌لکی بناری چپای دلله‌ و
ئیمه‌ میوانی بووین، ئه‌و لی‌ی شاره‌زا بوو؛ تانه‌ت
شوینه‌که‌یشی بو ده‌ستنیشان کردین که‌ جی و
مه‌کانه‌ پیروژه‌که‌ی له‌ کو‌ییه...

– ئه‌گه‌ر له‌م هه‌ریمان به‌ی، دلنیا به‌ که‌ بو‌تان
ده‌دۆز مه‌وه.

حه‌مه‌دوک له‌ لای ئه‌حمه‌د رپویشت و به‌ پشت
چارداخه‌که‌ و به‌ نیو بیستانه‌که‌ دا رپویشت. سه‌یری
رشته‌ بامییه‌ و ببه‌ره‌سوره‌کانی کرد که‌ خاوه‌ن
بیستان به‌ به‌ن و قه‌یتانی هه‌کی‌شابوون و بو‌ وشک
کردن له‌ شوینیکی سییه‌ردا هه‌لیاوه‌سییوون.
ته‌ماته‌ی قاش قاش کراویشی بینی که‌ به‌ر هه‌تاو
وشک ببوون. ئه‌وسا به‌نیو بیستاندا گه‌را و گه‌را.

حەمەدۆك سەیری لئى بەسەر هاتبوو. خۆى بۆ زەوت
 نەدەكرا و لەھیچ جى و شوینىكدا ئارام و قەرارى
 نەدەگرت. بەنیۆ بیستاندا خولایهوه و برکه به
 برکه بهسەرى کردنەوه؛ بگره پەلەوهر و
 بەچکەکانیشى له هیللانهکانیاندا بەسەر کردنەوه.
 لەم گەشت و گەرانهدا بەسەر چوار هیللانهى
 پاسارى دا كهوت كه شان بهشانى يەك سازکرا
 بوون و له هەر هیللانهیهکیشدا سى هیلکهى رەنگ
 پنیۆكى تیدا داندرابوون. دایکه و باوکەى بیجووهکان
 لەکوین و بوچی هیلکهکانیان جى هیشتوو، نادیار
 بوو. بەلام به هەموو گەشت و گەران و گشت
 پشکینهکەیشى نەیتوانى و بۆى نەکرا ئارام و
 قەرارى له دەستچوو و هەر بگریتهوه. جەنجالیکی
 ئەوسەر ناديارى له مېشکدا پەيدا ببوو که
 تەنانت خۆیشى نەیدەزانى چیه و له کوپوه
 سەرچاوهیان گرتوو؛ هەربەس ئەوەندەى دەزانى
 که دلێ پرە و گرووی گریانیکى به کولێ له ئەوک
 دایه و دەبێ بیریزیت.

حەمەدۆك وه‌هاى لئى بەسەر هاتبوو، لەهەموو
 شتیک و لەهەموو کەسێک دردۆنگ و دل زەده ببوو.
 پپی وابوو ئیتر چیدی ناتوانی چاو لەچاوی
 ئەشقهلی بکات، بۆى ناکرێ له بەرامبەر ئەو

مه‌مه‌ده دريژ داهۆله‌دا رابوستييت و شاني به‌شاني
 حه‌سوکه شيته و يوئسه مرده‌لوخه‌دا سه‌ر هه‌ليئييت
 و چاو ده چاويان بېرييت. له هه‌موو شتيک و له
 هه‌موو که‌سيک شه‌رمي ده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌و نانه‌ي
 که ده‌بخوارد و له‌و ئاوه‌ي که ده‌بخواردوه؛ له
 په‌پووله، له په‌خشه، له ميرووله، له زه‌وي و له
 ئاسمانيش شه‌رمي ده‌کرد. له پروانگه‌ي خوئيشيدا،
 خوئ هه‌ر وه‌ک کوتاليکي مه‌خمه‌ري ورشه‌داري
 نايابي سه‌ر ئه‌م جيها‌نه ده‌که‌وته‌وه‌بیر، که
 له‌پريکا مه‌خمه‌ري ورشه‌دار تان و پۆ و ره‌نگ و
 نيگاره‌که‌ي کوئر بوته‌وه و وه‌ک کونه‌سيپاليکي
 پينه‌کراوي ناليکي نئه‌مواري ليها‌تووه.

په‌ستي و بيمايه‌يي و که‌ساي له‌گياني
 به‌له‌نگازيدا وه‌ک بزماړيک له کاژه‌له‌ي سه‌ري
 داکوترا بوو، ته‌نانه‌ت بو گه‌رانه‌وه‌ي گوندي سپيدار
 له باوه‌ش و توئه سه‌ندنه‌وه له ده‌ربه‌گه‌يشدا
 ده‌ست و پای سارد ببوونه‌وه.

ئه‌حمه‌د له ده‌ور و به‌ري چارداخه‌که‌يدا خه‌ريکي
 هه‌له‌ژاردن و ورده‌کاران بوو. ئاگري له ئاگرداندا
 کردبووه، باينجانه ره‌شه و بيهر و ته‌ماته و
 کدووي له‌ت له‌ت کردبوو، باميه‌ي بو خاوين
 کردبووه، ته‌ره‌پيازي بو هه‌نجن هه‌نجن کردبوو و

دەگەل ڤۆن لە تیانچۆکە قوولەكەیدا لیکی دەدان و سووری دەکردنەوه .

گەرماي هەوا تۆزکالیك سرەوتبۆوه . لەئاسمانی بەری باشوورەوه کۆمەلە هەوریکي لۆکەیی بەسەر ئاسۆگی دەریای سپیدا خییوتیان هەلدا بوو . کەمیك ئەولاتریش ، واتە لە مەلبنەندی وشکانییەکاندا تەپ و تۆزیکي مەیلەوه بۆر بەدەم گەردەلوولەوه لە چەرخ و خولدا بوون و دەهاتن و دەچوون . تیشکی هەتاو کزی کردبوو و بەرە بەرە فیئکایی دەهات جیگەي گەرماي نیوهڤۆیان بگریتهوه .

میوانەکان لە ژیر سیبەری شوورەبییەکەدا ڤازابوون . سیبەری لای ئیوارە دەمان لە جیگۆڤرکي دابوو و سیبەری ژیر شوورەبییەکەش تاوی بەسەر کشا ؛ هەر بۆیە ئەوانیش دەگەل سیبەر لە کۆچ دابوون و لە شوینیکي تر و سیبەریکی دیکە دا ڤازانی خۆیان لە هەتاو ئەستاندەوه . ئەمجار دووکەلی ئاورگی ئەحمەد و بۆن و بەرامەي خۆشی چیشتەکەیشی بەسەریاندا داهاات و بەرزی کردنەوه . بەتیکرا هەستان و بەرەو بیستان شوڤر بوونەوه . بەنیو دیراوهکانی بیستاندا گەڤان و کڤارانە چاویان بە بەر و بوومی بیستانەکەدا خشاندا . لە ژوورەوه هاتن و بەرەو ژیر ڤۆیشتن .

پهله وه ره کان له بهری رۆژ هه لات هوه بهرو رۆژ ئاوا
بالیان کردبووه و سیبهری بالنده کان به سه ر
بیستاندا ده خزی و بیستانیان جی ده هیشت.
مه و دایه ک ئه و لاتری بیستان، له ناو مه زرایه کی
چه لئو وکاندا ده یان پۆله له ق له قی ده ندووک دریز
له سه ر یه ک قاچ چوقیبوون و جووله یان نه ده هات.
حه مه دۆک به ته نیایی سه ری خوئی هه لگرتبوو.
له و په ری بیستانه که وه به ره و دارستانیک
ده رۆیشت که به «ئاخچه سازی» ناو داربوو. هه سوک
له دووره وه چاوی به هه مه دۆک که وت و به تووره یی
گوتی: ئه م هه تیمه توخمه سه گه به شوین چیدا
ده خولیته وه و بو کوئی ده چیت؟

مه مه د گوتی: چ هه م نینه... بو هه ر شوینیک
بچیت هه ر ده گه ریته وه لاما ن.

ئاشق به ده م زه رده یه کی هه مبارانه ی سه ر
لیوانییه وه گوتی: کوریزگه که مان سه ر ئالۆزه؛
سندووقی شاراوه و نه دیاری ده روونی ئاده میزاده
په ری ره مز و رازه... که س ده که س ناگات. جاری
یه که می که له م هه مه دۆکه هه له نگووتین و
ناسیمان، من پیم وابوو گه وجیله یه کی کال و کرچ و
نه فامۆکه یه و چی له باراندا نییه. به لام که
هه نووکه ده بیبیم، ده زانم وانیه و من هه له بووم...

پیشینانمان خاسیان گوتووہ کہ (وردم مہبینہ
ئہگہرچی وردم... تاقیم کہرہوہ و بزانه چہند گورد
و مہردم)... بہلئی کہ بہرہی مرؤف بوونہوہریکی
پپری راز و پرمزہ و کہس دہ کہس ناگات ...

مہمہد گوتی: ہەر بہراستی ماوہیہکہ ہمہدؤک
دہخویدایہ و سہیری لی بہسہر ہاتووہ ... من
نازانم چییہ و چی لی قہوماوہ!

ئاشق وہلامہ داوہ: چہلئی چیت دیتووہ... چہلئی
ہیشتا زووہ. ئہو کورپیزگہیہ بہرہو تیچچوون دہروا
و لہجیی خؤیدا نامینیت برادہرینہ! من لہکار و
ئاکار و کردہوہ و رامانی ئہو گہلئی گہلئی شتم
خؤیندؤتہوہ و یہکجار زؤریش بوئی بہ پەرؤشم...
ہەر لہو رؤژہوہ کہ لہ گوندی سپیدار حہیایان پیئ
نہہیشتین و وردیان کردین، ئیتر ہمہدؤک ئہو
کورہ ساویلکہ ساکارہی جاری جاران نہماوہ و
گؤراوہ... ہەر لہو رؤژہوہ کہ...

حہسؤک گوتی: من چی تییدا نابینم ئاشق...

ئاشق بہتووندی قسہی لہدمی حہسؤکدا دابری و
گوتی: حہسؤک تۆ کہمتر چاو دہکہیتہوہ... دیتن و
بینیت سہرسہریہ و ہەر تہنئی روالہتی شتہکہ
دہبینی. بہداخہوہ چاوی ئہقل و فام ناکہیتہوہ کہ

به وردی سهیری شت بکهیت و دان له کا جیا
بکهیتهوه کاکی خوُم!...

ههروا له قسه و پراویژاندا بوون که یهکجی
دیتیان ژمارهیهکی یهکجار زوری پهپهسیلکه
شابلهکانیان بهژیر سنگیانهوه ناوه و له
بهرزاییهوه دادهگزینه خواری و بهچهشنی فیشهک،
راستهووراست، بهرهو بیستان و بولای چارداخی
بیستانهکه دین، بهلام چ هاتنیک! هاتن و هاتن و
لییان نزیک کهوتنهوه و لهپریکی بالیان کردهوه و
به جریوه جریو بهرهو بهرزایی ئاسمان
تیپهلبوونهوه. ئهوانیش به تیکرا تاسان؛ قهت
ئهوهنده پهپهسیلکه و ئهویش بهم چهشنه و بهم
مانوره شهپهی که ئهوان کردیان، به چاوی سهر
نهیانی دیتبوو. پهپهسیلکهکان هاتن و به جریوه
جریو تیپهلبوونهوه و لهسهر مهزراکانی دهور و
بهری بیستان گرد بوونهوه و ههر وهک توپهلیکی
رپهش بهرهو سهر تیپهلبوونهوه و نزم بوونهوه،
لارهو لار بهسهر مهزراکاندا بایان داوه و پروویان
کردهوه چوار بیستانهکهی ئهحمده و لهویوه
مانورهکهیان گوپی. ئهوانیش سهریان لهم
جهنجاله شیوابوو. ئهشقهلی بهدهم ورینگهی ژیر
لیوانهوه دهیگوت و دهیگوتهوه: دهیان و سهدان

پهله وهری تیربالی تووند و به تاو، بهلهز و به پرتاو
پیگه وه و دهپال یه کدا فرن و بالیان لیگدا، به لام
تیکیان نه هاویشت و خویمان له یه کتر نه دا ... ئیمه
ئه گهر دوو کهس بین یان ههزار، له هیرشه
کردنماندا یهک و دوو و دهیانمان دهخهینه ژیر
پی... تیناگهین و پیمان وایه تیدهگهین و ده لئین
ئهمهش کاری خودایه...

حه مه دوک به لاره لار داگه رایه وه لایان، به لام
ئه و حه مه دوکهی دوینی و پیڕی نه بوو ... ناگا
له خونه ماویکی په ریشانحال بوو.

ئاشق گوتی: به زوویه کی زوو ده بی بار بکهین و
به ره و داره ناری پیروژ برۆین، ئه گینا ئهم
کورپیزگه یه شمان له کیس ده چیت؛ ئاکاره کانی باسی
شیواوی ده روونی ده کهن...

به نیو بیستانه که دا هاتن و سهیری بهر و
به ره می زور و زه به نیان کرد. توولی شلک و
ناسکی برکه کان، په لک و گه لا گوشتنه کانی خه یار
و خرچه و ترۆزییه کان، گوله زه رده کانی تالکه و
خه یاری گولبه ده م و به تاییه ت ئاخ و خوئی نه رم و
ته ره زنی بیستانه که، که ههر وهک ساواری
خووساو، نه رم و ئاودار ده هاته بهر چاو؛ گشت
ئه وانه بویان تازه و شیواوی بینین بوو. ئه و گه رانه

ههتا نزيك به خۆر ئاوابوونان دريژهي كيشا. له ده مي تاو پهراناندا له ئاخركه وشه ني بيستانه كه پراوهستان و زمانه ي گري ئاگري كوانووي ئه حمه ديان رواني كه گلپه ي زهرد و ئال له ئاگردانه كهيدا شه پولي سه ميان تيكه ل كردبوو. ئاشق پرووي ده مي له هاوريان كرد و گوتي: به ياني زوو، شه وه كي ده بي ريگه بگريه بهر و بروين. ئه م براده ره بيستانه وانه مان هه ر هينده دلاوايه كه ئه گه ر هه ر هه موو هاوينه كه ش به لايه وه بميينه وه، هه ر نه ك روومان لي مزر و گرژ ناك، بگه ر پوژ به دو اي پوژ رووگه ش و دل فره وانتر ده بيت.

مه مه د گوتي: پياوه تي و كه رامه ته كه ي باس ناكري و كه س وه ك خوي نايه ته وه ... به دل خو شماني ده وي ت و چه ز ده كا هه ر له لاي بميينه وه.

ئاشق: سا نازانم چلوني ئيزن لي بخوازين و به چ ته رتبيك دل ه ميهره بانه كه ي رازي بكه ن كه له لاي بروين.

حه سو ك گوتي: ئه شي هه ر بروين ... كويره وه ري و خه م و خه ساريكي زورمان له ئه ستو باره و ده بي

چاره سەريان بکەين. دۆزىنەوەى دارهەنارىش خۆى
لە خویدا گرنگە و دەبى بە شوینیدا بگەپین.
مەمەد: بەلى دۆزىنەوۈى دارهەنارە پىرۆزەکە لە
سەرووی سەرجم کار و کردارى ھەرە پىوېستمان
دايە و دەبى ھەولى بۆ بەدەين.

حسۆک: من پىموايە ئەو دارە دەبى ھەر لەم دەور
و بەرانەمان دابىت... رەنگە زۆر دەور نەبىت!
مەمەد: ئەو دادەيەى کە خەلکى بەربنارى چىاي
دەلەل بوو، ئەويش ھەر ئەم مەلبەندەى بۆ
دەستنىشان کردین... بەلى دەبى ئەو مەکانە
پىرۆزە ھەر لەم گاز و گوزەرانە دابىت.

لە دیمەنگای دەورە دەستی بەرامبەریانەوہ
لووتکەى بەرزى چىاي ئەنەوہرزە و قەلای دۆمەلو و
قەلای ماران و ژىرووش قەلای تۆپراک و قەلای
ھەمیدە و لە دەور دەوریشەوہ بىابانىکى ئەوسەر
ناديار، بە ئاستەم لە ھەتەرى چاواندا بوو.

چى پى نەچوو ھەمەدۆک لەگشت و گەران
گەپرايەوہ و شان بە شانى ھاوپىيانى بە بىستاندا
ھات و چوو. لەم ھاتن و چوونەدا ھەموويان، جگە
لە يووسف، بە راو تەكبىر داھاتن و پىگە و پىبازى
داھاتوويان ھەلسەنگاند. ھەر يەك لەوان راو
بۆچوونى خۆيان دەربرى و ھەلوېستى خۆيان بە

ئاشكرا راگه ياند؛ هەر تهنى يۆسف بوو كه
 كه وتبوويه بير و خه ميكي قوولى كپ و بيدهنگ؛
 دهم دهميكيش دهستيكي به بهر چه ناگا
 داچوراوه كهى داده ييناو چهند تاله مووى دريژى به
 دهست شانە ده كردن؛ يارانى به ره و چارداخه كه
 ده چوون و ئه و يش به بيدهنگى و به كومه كومه به
 شوينياندا ده چوو. يۆسف بيرى ليده كرده وه و ده گه ل
 خويدا ده يگوت: من به گويمدا خويناو ره كه ئه و
 داره ه ناره خوش كه شمه به بالاي به رزى، هەر وه ك
 شوپره چناريكي شوخ و شهنگ، لك و پو و گه لاو
 چلووكى به سهر گرده كه دا پهخش و پهريشان
 كردوو و سيبه رى دل بلاوينى بونى ژيانه وهى لى
 ديت. داره ه ناره كه چاو له رپى نه خوش و
 كه له لايانه و ودمى پيروژى بو ئاماده كردوون.
 كانياوه كهى ژير سيبه رانى ئه وه نده روون و
 زولاله، كه چاوى قرزالي له بهر هه ل نايه.
 كانياوه كهى به رپى داره ه نارى پيروژ به فركه
 فرك و به لووزه و ئاوى فينك و شيرين به كه نارى
 داره ه نار دا خول پيده دات. داره ه نار رايده سپيريت
 كه به رپى رامووسيت و له دوايه بيته كه فاويكى
 سپى و هه زاران بلق و پورگى پر له نوورى لى
 بيته وه.

گرد و تهپکهکانی دهور و بهری گشتیان پرووتهن و
 بی دار و دهوهنن و لهبهرامبهر تینی ههتاو دا
 خهریکن ههلاههلا ببن. بهلام ئه و تهپکه پیروژهی
 که کهوتوته ژیر رهحمهتی پهلک و چلووک و گه لای
 دارههنا ره پیروژ، بهدایم شنهیهکی کهزی بزوینی
 فیئکی به ژیردا دهگه پیت و ئه و شنهیه قهت قهت
 له رهوت و رو ناکه ویت. ئه و شنه گیان بلاوینه
 دهستی غهیبی دهگه له و پیی سپیردراوه نمی
 ئاونگی سووک و له بار هه لبرگیت و بهسه ره ریری
 شینی سهوزه لانی که نارانیدا بی پرژینیت. هه ره
 له ژیر سیبهری گیان بووژینهری دارههنا ره
 پیروژه که دا تاشه به ردیکی مه رمه ری سپی لییه، که
 لابه ریکی چهند رسته ی ئاسمانی لهسه ره
 هه لکه ندراره. له به ریکی دیکه یه وه په یکه ری
 په ریزاده یه کی مهسته چاوی لیو گوشتنی لهسه ره
 نهخش کراوه، که لایه کی گونا ناسکه که ی و
 گهردهنی کیلی، به پرچ و کهزی ره شی داپوشیوه.
 هه ره به ربه یانیکی که یه که مین تاله تیشکی زی پینی
 خور به له ز خوی بهم هه ریمه پاکزه دا ده کی شی،
 گوله ئاله کانی دارهه ناری پیروژ ده پیشکوینیت و
 رهنگی ئالا و والایان له ئاوینه ی کانیاه
 خاوینه کهیدا خو ده نوینن. هه موو به ره به یانیک

گژ و گیای لاشانی گرده که و گو له هیرووی زهر د و سووری دهور و بهری وار شه که، به ودمی ئاونگی کانیاو که، ژینه و هیه کی تازه و سهرله نوییان لیده نیشی و ده بوو ژینه وه و چرووی نویی دهرده که نه وه. له کاتی پشکووتنی هه زاران خونچه ی داره ناری پیروژ دا، شهوق و شه به قی کی شهنگ و شیرین به دهور و بهری گرده که دا بلاو ده بیته وه و هه موو لایه ک بهم ودمه رهنگین و زهنگینه ده ژیتته وه و سهرله نویی ده بوو ژینه وه. ته نانه ت اویره بهرده کانی خواره وه ی گردی پیروژ و سهر سینگی پر شه پوولی چه می جهیهان و پانکه له زیخه کانی که نارانیشیان بالی په ریزاده کانیان به سهر دا دیت و پوژ نییه رهنگ نه گوړن و به خو یاندا نه چنه وه. که میک ژیرا تر، مه زرای برنج و خهرمانی پر له خو یان، نیشانه یه کن له هه ناسه ی داره ناری پیروژ. جار جاریش، واته ئه وده مانه ی که ورشه و گر شه ی گو لپه ره کانی داره ناری پیروژ یه کجی دم ده که نه وه و ده پشکوین، گشت ئه ندامی داره ناره که ده بیته پارچه یه ک نوور؛ نووری پیروژیش ده بیته چه خماخه یه ک و ههر وه ک توپه لیک گری ئاگر به داوین چیا ی توړوس دا هه لده کشیت و له ئاسوگی دووره ده ستانه وه له بهر

چاوان نه دیو ده بیټ. ئەمانه و خیر و بهرکه‌تی
 تریش دلۆپییکی بچووکن له په‌حمه‌ت و خیر و
 بهرکه‌تی خودای ئاسمانان. ئەوده‌مه‌ی که ئیمامی
 عه‌لی رپیگه‌ی سه‌فه‌ری ده‌که‌وێته ده‌شتی چوکورۆقا،
 ئیمام شه‌مشیری دوو ده‌می هه‌لکێشاوه و له دوند و
 ترۆپکی چیا‌ی ئەنه‌وه‌رزهی ده‌دات و له زه‌بری
 شیر‌ی دوو ده‌می ئیمامی عه‌لی، کی‌وه‌که دوو له‌ت
 ده‌بیټ. هه‌ر ئەوده‌میش ئیمام پ‌ووی
 وه‌رده‌چه‌رخینییټ و داره‌ناری پ‌یرو‌ز له‌به‌ری
 ده‌ستی راستی خویدا ده‌بینییټ. داره‌ناریش له
 دیتنی ئیمامی عه‌لی و به‌عه‌شقی ئیمام، سه‌رجه‌م
 لک و پ‌وپ و هه‌رچی ره‌گ و ریشه‌یه‌که‌ی که
 هه‌ب‌یوه، کو‌ی ده‌کاته‌وه و به‌کو‌لی داده‌دا و سه‌ر
 به‌ شوین ئیمام دا ری ده‌گر‌یته‌به‌ر. ئیمام بو‌ی
 ده‌گه‌ر‌یته‌وه و به‌سه‌یله‌ی چاوی سه‌یر‌ییکی ده‌کات و
 هه‌ر ئەو ده‌مه‌ش خه‌رمانه‌یه‌کی نووری که‌سک و
 که‌وه‌یی له داره‌ناره‌که د‌یته‌ده‌ری و له به‌رام‌به‌ر
 ئیمامدا چۆک داده‌دات و ده‌سته‌کانی ئیمام
 پ‌اده‌مووس‌ییټ. ئیمامیش که قه‌ت قه‌ت دره‌خت‌ییکی
 ئاوا شوخ و شه‌نگی به‌ چاوی سه‌ر نه‌بینی بوو،
 ده‌ستیکی به‌ سه‌ر په‌لک و لک و گه‌لا‌کانیدا
 ده‌ک‌یش‌ییټ و پ‌یی ده‌لی: ئە‌ی دره‌ختی یه‌زدانی! ئە‌و

گردهی بهرامبهری خۆت جیگه و مه‌کانی تۆیه و
 له‌مه‌و پاش ده‌تکه‌مه جیگه‌ی نه‌زر و نیازی گشت
 ژینه‌وه‌ری سه‌رزه‌وی. هه‌ر ئه‌و ده‌مه‌ش دار هه‌نار
 به‌فه‌رمانی ئیمامی عه‌لی به‌ره‌و گرده‌که
 هه‌لده‌کشیت و ره‌گ و پیشه‌ی هه‌تا بن ده‌سکان له
 ناخی زه‌وی ده‌باته‌ خوارئ و ئیتر له‌و ساوه‌ ده‌بیته
 پووگه‌ی نه‌زر و نیازی هه‌ژاران و نه‌داران و و بی
 قه‌رارانی مال‌وێرانانی سه‌رتانسه‌ری جیهان.
 گرده‌که‌ش له‌ خۆشیان و له‌ گه‌شکه‌ی هاتنی
 داره‌ناری پیروژ، ده‌خۆی ده‌نووسی و خۆی ری‌ک
 ده‌گوشی و کانیاویکی فی‌نک و ده‌غه‌زیه‌پ‌رین له
 داوینی خۆی ده‌ر ده‌فرتی‌ئی. له‌ سه‌رچاوه‌ی
 ئاوه‌که‌شه‌وه، ئاو به‌ قله‌په‌ به‌سه‌ر پانکه‌له‌ زیخه
 سوور و زه‌رد و شینه‌کاندا فرکه‌ ده‌کات و به‌ره‌و
 باوه‌شی شیناورد و گول‌له‌ ره‌نگینه‌کانی خوارووتر
 وه‌پی ده‌که‌ویت. ئه‌و داره‌ و ئه‌و ئاوه‌ هیستایش که
 هیستایه‌ هه‌ر له‌ سه‌ر پی مانه‌ته‌وه‌ و هه‌تا زه‌مان و
 مه‌کان ماب‌ئ، هه‌ر ده‌مین. هه‌ر ژینه‌وه‌ری‌ک
 به‌نیازی برین و دزینی دار و گول و شینکه‌ی
 پیروزی گرده‌ پیروژه‌که‌ ده‌ستی‌ک دریز بکات و
 تشتیکی لئ جیا بکاته‌وه، به‌ ده‌رد و ئازار و
 مافه‌ته‌یه‌کی وه‌ها سامناک ری‌زال به‌ ری‌زال ده‌بیته‌،

که چاو له بینینی هه‌راسان ده‌بیت. ته‌نانه‌ت به‌ره به‌ره‌ی ئی‌واران و ئه‌و ده‌مانه‌ی که په‌خشه و می‌شه‌کویره‌ی ده‌شتی چوکورۆقا له‌چوار لایانه‌وه هی‌رش دینن، یان ئه‌وده‌مانه‌ی که مار و گورگ و سه‌گسار له‌لانی دینه‌ده‌ری و به‌پانتایی ده‌شتی چوکورۆقادا بلا‌و ده‌بنه‌وه، یان چه‌ته و دز و ریگر و پیا‌وگوز و خه‌راپه‌کاران، له‌بری هه‌شارگه‌ په‌نای بو دینن، هه‌ر ئه‌وده‌م هه‌س هه‌س و پاسه‌وانانی ده‌رگای گرده پیروژه‌که، قه‌له‌می قاچی ئه‌و نابه‌کارانه وه‌ها ده‌شکینیت، که به‌ ده‌رمانی هیچ هه‌کیم و چاساز و لوقمانیک چاره‌سه‌ر ناکرین.

ئه‌و گرده پیروژه جی و مه‌کانی ده‌رده‌داران و هه‌ژارانه و، هه‌ر نیازمه‌ندیک و هه‌ر له‌ش به‌باریکی که به‌نیازی خاوینه‌وه رووی تی‌بکات و سه‌ربنیتته به‌رپیی باره‌گا‌که‌ی، خودای بانی سه‌ر له‌به‌ر خاتری چل سواری غه‌یبی، نیازه‌کانی به‌راوه‌رد ده‌کات و هه‌رچی ده‌رد و مه‌ینه‌تی که هه‌یانه له‌ کو‌لیان ده‌کاته‌وه و شفایان ده‌دات.

له‌ ده‌م کانی‌او‌ی هه‌میشه به‌هاری پ‌واوه
 گو‌لی شه‌شپه‌ری ئال، وه‌نه‌وشه‌ی به‌هاری
 له‌ داوینی خاوینی کانی‌او‌ه‌که‌یدا دیاره

گه‌مه‌ی تیشک ده‌گه‌ل ورده زیخی که‌ناری
به پۆل دین سیاچاو خه‌زالانی کیو و ده‌شتی
له ده‌وری هه‌نار و شه‌به‌نگی به‌تاوی
به ئاهه‌نگ ده‌سوورپین، ده‌سوورپین
مه‌سته‌چاو په‌ریزاده‌کان له گوشه و که‌ناری

یوسفی داکه‌وته‌ی خه‌یالات، به‌خه‌یال تیکه‌لی
پۆلی خه‌زاله سیاچه‌مانه‌کانی کویستانی به‌رپیدا
ده‌رپویشت و له نزیک چارداخه‌که‌ی ئه‌حمه‌دی
بیستانچی، بۆن و به‌رامه‌ی خو‌شی رۆنی
به‌ره‌مه‌شکه‌ی ته‌ندوور پلاو و به‌رامه‌ی
ئیشته‌ابزوینی چیشتی توره‌لوی به‌لووت دا‌هه‌لکشا
و له ئاسمانی خه‌یالات داییه‌زاند. خو‌ی دابه‌زی
به‌لام سه‌ر و سیماکه‌ی تاووه‌وه‌ی به‌حری خه‌یالات
ره‌نگیکی تری گرتبوو.

هه‌سوک لیی پرسی: چیه‌ی یوسف... چ قه‌وماوه‌؟...
ئه‌و زه‌ردی و خه‌مناکییه‌ی جارانی سه‌ر و سیماکه‌ت
نه‌ماوه و ره‌نگی روخسارت گه‌ش و شه‌ق بوته‌وه‌!...
چ باسه‌ پیاو خاسه‌که‌؟!

ئه‌شه‌قه‌لی به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ گوته‌ی: بۆن و به‌رامه‌ی
ته‌ندوورپلاوی به‌ ده‌ماری می‌شکدا هه‌لکشاوه‌. ئه‌و

بهرامه‌یه پیاو دینیتته سهر هه‌وا و ره‌نگیکی تر
وه‌رده‌گریت.

یوسف گوتی: با هه‌ستین و لییره کۆچ بکه‌ین و
خۆمان به باره‌گای دار هه‌ناره پیروزی سهر گردئ
دابده‌ین ... ئەو .... هه‌ر ئەو ...

ئەشقه‌لی: ئی باشه ... ئیمه‌یش هه‌ر به‌نیازی
چوونی ئەو باره‌گایه‌ین، به‌لام جی و مه‌کانه‌که‌ی
نازانین ... ئەوه نه ئەمن ده‌یزانم و نه ئەتۆ یوسف
گیان. ده‌بی بۆمان هه‌لکه‌وئ و چاوساغیک بیته و
چاومان بکاته‌وه و ریگه‌یه‌کمان بۆ ده‌ست نیشان
بکات و ته‌واو! ... ئەگه‌ر هه‌لکه‌وئ، تاقه‌ یه‌ک چاو
ترووکانیکیش راناوه‌ستین و بۆی ده‌چین.

مه‌مه‌د پرووی کرده ئەحمه‌دی بیستانه‌وان و گوتی:
ئابرا ئەحمه‌دی خۆمان به شوینه‌که ده‌زانین و هه‌ر
به‌س ئەتۆ ریگه‌که‌مان بۆ ده‌ست نیشان بکه و ته‌واو
...!

ئەحمه‌د گوتی: من به‌شوینه‌که‌ی نازانم، به‌لام
ئەگه‌ر سه‌بریکم لی بگرن و پشووتان له‌سه‌رخۆ
بیته، سه‌به‌ی به‌یانی مام سه‌سه‌ن دیتته سه‌ردانم.
مام سه‌سه‌ن شاره‌زای هه‌موو مه‌لبه‌نده‌کانه و هه‌چ
شوینیک نییه به‌سه‌ری نه‌کرد بیته‌وه. شه‌شدانگی
چوکوروڤقا و گشت چر و هه‌له‌مووته‌کان و دار و

دهوهنی لیږهوار و کوښتانهکهن ، چهشني لهپي دهستی خوۍ دهناسيټ، بگره ئهشکهوت و قهلهشه بهرد و جانوهري خزوک و خشوکی چياکانيش دهناسيټ... کهواته دهبي سهبريکم ليښگرن ههتا مام حهسهن دهگاته جي.

ئهشقهلي گوتي: کاکه گيان دها سا تو بلۍ لوقمانی
حهکيم ديته سهردانان نهک مام حهسهن!

- بهلي راسته و دهکړۍ بلۍين له لوقمان حهکيم ليژانتر و ورياتر و شارهزاتره، چونکه مام حهسهن پهجا سال له تهمهني لهم دهشت و کيو و دارستانانهدا بردوته سهر. له دوندا و دوندی چياي تورو سهوه بگره ههتا دهگاته کيوۍ نور، دول به دول و ئهشکهوت به ئهشکهوت و کانياو به کانياوهکان پيخوستي ئهو بوون و ههن؛ ئهو به سهرياندا ديټ و دهچيټ. راز و پهزمي ههمو گز و گيايهکی لهلايه و زماني تهير و تيور و جر و جانوهارانيش دهزانيټ. مام حهسهن ژير و وريايه و له دهر و دهشت و شاخ و چياکاندا ههرچي دهبيبيټ، نمونهيهکيان لي ههدهگرېتهوه و بو لابردي دهر و ئازاران بهتاقيان دهکاتهوه و ئهزمونيان لي وههردهگرېټ. دهنگوۍهکيش ههيه که گويا مام حهسهن به شوين ئاوي ژياندا وهيلانه

و دهگه‌ل مردن ملانه‌یه‌تی. هه‌رپانزده رپوژی مانگیش جاریک دیتته بیستانه‌که‌ی من؛ دیت و به بیستاندا ده‌گه‌رپئ و هه‌موو شتیک به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه و شتی تازه‌ش ده‌دوژیتته‌وه. گیانه‌که‌م پیتان بیژیت که ئه‌و مام حه‌سه‌نه له کاتیکی دیاریکراوی هه‌ر مانگی‌کدا ئیره به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه و چه‌شنه گژ و گیا و گولیکی تاییه‌ت له ریشه‌وه هه‌لده‌که‌نی‌ت. دوایه‌ش سه‌ردانی چه‌شنه رپوه‌کیک ده‌کات که به‌رازییه‌که‌یان به‌بارستایی به‌ژنی پیاویکی ده‌سته دیتته‌وه. ئه‌و رپوه‌که له سالدا و هه‌ر له‌م رپوژانه‌دا گولئ نالئ چه‌شنی سکلی ئاگر ده‌پشکوینی‌ت و مام حه‌سه‌ن گولبژیریان ده‌کات. سالئ واهیه‌ ئه‌و گیایه گول نادات و مام حه‌سه‌ن ده‌هری ده‌کات و به‌زویری ئیره جئ ده‌هی‌لی‌ت و ده‌روات.

ئاشق گوتی: ئه‌م چه‌شنه زانایانه ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر مار و میروو دا هه‌یه و سه‌رده‌می به‌خته‌وه‌ربوونی رپوه‌ک و دار و دره‌ختانیش ده‌زانن... ده‌کرئ بلین که ئه‌وانه‌ش له سه‌ری‌که‌وه خودا پیداون....

- به‌لئ وایه... دلنیا‌م که ئه‌و به‌شوینی داره‌ه‌ناره‌که‌ی ئیوه‌یش ده‌زانیت؛ هه‌ر ئه‌وئ نا،

بگرن هەر مهكو و مهكانيك كه لىي بپرسى، دهقاودهق دهیخاته بهر چاوت و راسته و راست دهتباته ئه و جیگهیهی كه ویستووته. هەر شوینیک بی، ئهگه بهرزاییهکانی چیاى تۆرۆس بیّت یان تهپك و خرپ و زهنگۆلهکانی چیاى نوور، یانه چیاى گاور و تاته بهردهکانی رۆخی زریی شین، ئهرخهیان بن كه مام هسهن شارهزای ههموو شوینیکه و بوّتانى دهست نیشان دهکات.

ئهشقهلی: بهلى راسته... خودا پیداوهکان بهچاوی بهستراویشهوه ریگه دهبیننهوه و رییان لی ناگۆردیّت.

ئهحمهد: كهوايه رینمایى ئهوتان گهرهكه و دهبی چاوهروانى هاتن و یارمهتی ئه و بین و ناچارین دهبی ههتا هاتنی مام هسهن سهبر بگرین و چاوهروانى ئه و بمینینهوه. بهلام خۆزگه له بیستانهكهی ئابرا ئهحمهد دا کار و فهرمانیک ههبوایه كه ئیمه تییدا شارهزا بوایهین و له شهرمهزاری هاتباینه ده... ئاخیر بیکاری و دهست لهسهر دهست دانان گهلیک ناخۆشه. رۆژ به شهو گهیاندن و خواردن و خهوتن شوورهییه.

ئهحمهد گوتی: منیش پیم خۆش بوو له بیستانهکهمدا کهلینیک ههبوایه که ئیوه بوّتان پر

کردبامه وه... چ که ردهن که بیستانه کهم بچوکه و
ئوهنده بهر بلاو نییه که چند کهس ئارهقهی
تیدا برپژن... بهلام چهلئ کهرهم کهن دانیشن و
نانه که تان نۆشی گیان بکهن تا بزانی کارمان به
کوئ دهگات.

تیکرا دانیشن و دهستیان پیکرد. چیشتی ئهم
زهمه یان له نانی نیوه رۆیه گهلی گهلی به تامتر و
له گیانان خوشتتر بوو. کوستانینگهله هلمه تیان
برده سهر نان و خوان و ههره وه زیکی به دست و
بردیان دست پیکرد و ته نانه ت قاپ و
قاچاخیشیان لیس دا. پاشی نان خواردن، ئهمجار
به کالهک و گندوره و تالکه و شووتی و خه یار
داهاتن و خواردیان. شووتیه کان ئال بوون ههر
وهک خوین، کاله که کانیش زهره بوون به چه شنی
هه تاوی زهردی دهشتی چوکورؤفا و شیرین چه شنی
ههنگوین.

به ره به ره ی هه تاو ئاوا بوونان ئهممه د گوتی: شهو
له چنگ په خشه و ته پوه هه دادانتان لی هه لده گیریت
و خه و به چاوانتاندا نایه.

ئاشق گوتی: ئهی چار چییه براگیان؟
حه سوک وه لامی داوه: ههر وهک جاری جارن
ئاگریک و دوکه لیک و له پاشان خه وتن.

ئاشق گوتی: ناکرئ ... ناکرئ برای شیرین ... ئیره
چۆلگه نییه و بیستانه براگیان!

ئهحمده به پیکه نینه وه گوتی: هیچ خهه نینه
براگیان ... هیچ ده ربهستی میشووله و ئاگر کردنه وه
نابین. من په خشه به ندیکی ههر هیئده پان و
جیدارم هه ییه، که ده کرئ هه موومان به گشتی له
ژیپیدا بخهوین ... به لی هه تا هاتنی مام حه سه ن
جئ خهوی هه موومان تهخت و ته یاره و هیچ خهه
نینه ... ئه گهر مام حه سه نیش گه یشتی، ئه وا به
دهرد و مه رگی هه موو لایهک راده گات. ههر ئه و
شاره زای هه موو شتیکه و خودا پیداه ...

حه مه دوک: به لی وه لویه خودا پیداه!
خۆر له که لان ئاوا بوو. کهم که مه تاریکایی به
سه ر ولاتا کشا. هه رکه سروهی ده ر و دهشت
ئه هوه ن بووه، یه کجئ هه زاره زیلی په خشه به ویزه
ویز هاتن و هیرشیان هیئا و چه شنی هه ور له بان
سه یاندا له نگه ریان گرت.

ئه حمه دگوتی: کورینه با دهست و بردیك بکهین و
هه تا چزوویان به خوینی جهسته مان ئاشنا نه بووه
و تام و چیژیانی لی نه کردووین، با
په خشه به نده که مان به سه ر خۆماندا هه لکیشین
ئه گینا چاومان ده کوئن.

یوسف به ههوا دهنگیکی خه مناکانه وه گوتی: وای
 له چنگ پهخشه‌ی دهشتی چوکورؤفا... چزوویان
 چهشنی چزووی ماره و پیم وایه پهخشه‌به‌ندیش
 به‌رگه‌ی هیرشی ئه‌م هه‌زاره‌زیله ناگریت.
 مه‌مه‌د پیکه‌نی و گوتی: پهخشه‌ی ئه‌م ولاته
 تیسکیان هه‌یه و موو دارن ...
 ئه‌شقه‌لی: هه‌ر له پلینگی که‌ژی تورو‌س و له
 پهخشه‌ی دهشتی چوکورؤفا، کامیان؟!
 هه‌سوک گوتی: پهخشه‌ی دهشتی چوکورؤفا بی
 ره‌زاترن.

پهخشه‌به‌نده‌که‌یان له‌بان کوخته‌که داگرت و
 له‌به‌ر بی‌لای چارداخه‌که‌وه پانیان کرده‌وه و
 نیوبه‌ندی تو‌ره‌که‌یان به شری‌تیک له‌داره‌رای میچی
 بان کوخته‌که‌ قایم کرد. پهخشه‌به‌نده‌که‌ یه‌کجار
 زور ورد و شاره‌زا چندرابوو. ئه‌وه‌نده‌ش جیدار بوو،
 که هه‌ر شه‌ش که‌سه‌که‌ به‌ جیگا و بانه‌وه تیدا
 رازان. له‌ ژیر چه‌تری پهخشه‌به‌نده‌که‌دا سه‌ریان
 خسته‌سه‌ر سه‌رینی پر له‌گیای وشک و هه‌ر بلایی
 یه‌ک و دوو‌خه‌ویان لیکه‌وه‌ت.

روژ هات و روژ چوو و شه‌ویش تیپه‌ری و روژ بووه
 و له‌ بیستاندا چاو له‌رپی مام هه‌سه‌ن دانیشتن،
 به‌لام نه‌هات؛ دیسان شه‌ویان به‌سه‌رداهات و

پوژيان كردنه وه. ئهوان وهك له سهر ئاگر دانيشتن، بهپهله بوون و خانهخویش پوژ دهگه‌ل پوژ روو خوشر و دهم بهپيکهنين تر، خوراک له خوراک خوشر و بهتامتری له بهر ده میان داده نا. ئهحمه‌دی بيستانهوان ههروهك پهروانه به دهوريان دادههات و خو مانه‌تر و خ زمانه‌تر خزمه‌تی دهکردن. ئهوانيش براييه‌تيه‌کهيان ئه‌وتو گهرم کردبوو، که ئهحمه‌ديش بو ميوانداری و خزمه‌ت ههر وهك په‌پووله به دهورياندا ده‌گه‌را. ميوانه‌کانيش به‌دل خوزياگه‌ری ئه‌وه بوون که مام حه‌سه‌ن زووتر بگاته‌جی و ئيتر به‌س بي‌ت زه‌حمه‌تی ميوانداریه‌تی ئه‌حمه‌د. به‌لام ئه‌حمه‌دی بيستانهوان وه‌ها ئوگريان بووبوو، به‌دل پيی خوشر بوو مام حه‌سه‌ن دره‌نگتر بگاته‌جی و ئهوان زووتر له‌لای بميننه‌وه.

ديسان نه‌خوشری و ئازاره‌که‌ی جاران يو‌سف دالغی دايه‌وه. ره‌شه‌نو به‌تی دايگرته‌وه و جه‌نسه‌تی له‌شی له‌رزی و جار جار هيش به‌دهم له‌رزينه‌وه ده‌هات گیان له قاپيلکی کزولی له‌شی مال‌اوایی بکات. به‌لام له دريژه‌ی ئه‌و سي پوژهدا ئه‌حمه‌د هه‌روهك براييه‌کی بربره‌ی پشتی يو‌سف، به ده‌وری داده‌هات و له هيج خزمه‌ت و زه‌حمه‌تيک

رپوی مزر نه ده کرد. گه لیک جارانش له بهر خوځیه وه
ده یگوت: بریا و سهی بریا له بیستا که مدا کار و
ئیشیک دست که وتبایه که هم برایانه م وها
سه رقال کردبایه، که هستیان به وه رپی
نه کردبایه.

له ماوهی نهو سی روزه دا، نه شقه لی
ته مووره که ی جار جاره ده گرتنه باو هس و سوژی
ته مووره که ی و دهنگی دلبلایینی هه لده بری و
گیانی به له نگازان و په ریشان حالانی ده هژاند.
دهنگ و سه دا که ی ناشق و نالینی ته مووره که ی
سوژیکی یه کجار غه ریبانه ی گرتبوو. سوژیک که
هه ناوی دلبریندارانی ده گریانده. بهیت و لاوکوی
قهت نه بیستراوی هه لده بهست و ده یگوته وه. بهسه ر
هه ناسه سارادانی هه لده گوت و له چوکورؤفا و
خه لکه که ی ده دوا که ئیتر به زه بیان له ویزداندا
نه ماوه و ده ر و ده رگای که پامه تیان بهسه ر
مروفا یه تیدا قه پات کردوو. له هیرش و داگزانی
په خسه ی بی ئامان هاواری ده کرد و له گهرمای
ژینه وهر کووژی ده شتی چوکورؤفا سکالای بوو. له
دهمی پشوودان و له کاتی چرپین و چریکاندنیشیدا
چاویکی هه ر به ره و کوپستانی (ئه لی که سک) بوو

که به لکوو مام حهسه ن بیټ و له سه رگه ردانی و دهسته وهستانی رزگاریان بکات.

به ره به یانیکی زوو بوو. تازه کازیوه سه رانی نه نگاوتبوو. ترۆپکی کیوی گاوور هیډی هیډی پوونا کایی لیډه نیشت. چر و هه له مووته کانی چپای (دل دل) یش ده هات جلکی شه و له خر و دۆل و په سارانی دابدړیټ. مژیکی کالی په مبهیی له داوینانه وه به ره و پرژد و هه و رازه کان هه لده کشا. له کویره پیگه ی نه وه رزه دا ره شایی سه لته ریواریک به ره و ژیر داده کشا. به دۆل و دهره کانداهات و دیار بوو راسته و راست به ره و بیستانه که ی نه حمه د به ریویه. ریواره که هات و هات و له دووره وه دهنگی هات: نه حمه د... نه های نه حمه د!... نه واهه له کوئی کورم!

نه حمه د دوو له پی دهستی کرده شه پیوور و به دهنگی کی به رز هاواری کردی: مامه به خیر هاتی سه ر سه ران و سه رچاوانمان.

نه م جار پرووی ده می له میوانه کانی کرد و به شادمانیه وه گوتی: کورینه مام حهسه ن گه یشتی... خوئیته ی و هه ر نیستا ده گاتی. کورپه کانیش له جی هه ستان و به تی کرا به پیشوازییه وه چوون. مام حهسه ن هات و دهسته ملانی به کتر بوون.

مام حهسهن پیاویکی گهراوهوی بالابه‌ری
 دالگوشت بوو. له ههستان و دانیشن و قسه‌کردن و
 خه‌به‌ردانی دا، گوردی و سه‌رزینده‌یی و ته‌پرده‌ستی
 پیوه دیار بوو. به‌لام پشتی که مووسکه‌یه‌ک
 چه‌مابووه و پیشی کهم تووک و داوداوی هه‌تا
 به‌ر پشتیندی داکه‌وتبوو. ئه‌مانه و گنج و چین و
 چرووکی پرومه‌ت و لاچاو و لاملی، داستانی‌ک بوون
 که نه‌سره‌وتن و چالاک‌ی پیوه دیار بوو. دوو چاوی
 سه‌وزی توخی له قوولایی چاودانیدا زیتیه‌یان
 ده‌هات و ده‌ترووسکانه‌وه. له قسه‌کردندا زهرده‌ی
 پیکه‌نینی له روخساری نه‌ده‌که‌وت. ته‌نانه‌ت له
 مه‌رحه‌بایی و سه‌باخیری و روژباش کردنیشیدا
 پیکه‌نین و زهرده‌ی سه‌رلیوانی کهمی نه‌ده‌هیئا.
 ئه‌وه‌نده شادو به‌که‌یف و سه‌رزیندوو بوو، که بینه‌ر
 پیی واده‌بوو له هه‌موو ته‌مه‌نیدا قه‌ت خه‌م و دهرد
 و په‌ژاره و مه‌راق و ئازاری به‌ خو‌یه‌وه نه‌بینیوه.
 دوا‌ی تو‌قه‌و سلا‌و و باوه‌ش و چاکو چو‌نی، گو‌تی:
 باش بوو به‌کاتی به‌جی گه‌یشتمی و گو‌له‌کانم
 ده‌می ئالیان کردو‌ته‌وه و خونچه‌کانی به‌ چه‌ش‌نی
 سکل‌ی ئاگر گرشه‌یان دیت. ئیتر کات و ده‌می
 چنینه‌وه و رنینه‌وه‌یان هاتووه و ده‌بی
 ده‌ستوبردیکیان لی‌بکه‌م و نابی له کیسیان بده‌م...

ئەمپرو و سەبەینییان پیناکەم و گورج هەلیان
 دەگرمەوہ... ئەوانە دەرمانی دەردی ھەزاران و
 دەبی پینان رابگەم. لەم کوستانانەدا دەزانم کام
 گول کەنگی پیدەگات و کەبی وادەبی
 ھەلگرتنەوہیەتی... ئەمە کار و پیشەبی باو و
 باپیرانمان بوو و پشتاوپیشت بویمان ماوہتەوہ.
 خودای بانی سەر ئاو و گلەکەبی ئیمەیشی بەم
 ئیشەوہ دارشتووہ. ناسیاوی گشت گز و گیا و بالندە
 و بی بالانین. زمانی گوفتوگۆی دار و درەختان
 دەزانین و خول و خاک و تەنانەت زمانی بەفر و
 باران و ھەور و مژ و ساردو سەرماش ھەر
 دەزانین... ھەرکەس لەسەریکەوہ خودا پیی داوہ و
 ئیمەیش ئەمانەمان بە بەژن براوہ. دەتوانم بلیم
 کە ئیمە لە بن و بنەچەوہ دەگەینەوہ سەر
 لوقمانی ھەکیم و ھەر بە ئەمەش سەربەرزین و
 پیی دەخوڕین. لە قەدیمەوہ ھەتا ئیستا، ھەر لە
 خزمەت خەلکدا بووین و نە قەت سامانی کەسمان
 بە تالان بردووہ و نە پالە و سوغرە و کریکارمان
 چەوساندووتەوہ و نە قەتیش غەدر و سووکایەتی و
 زۆرداریمان لە کەس کردووہ. رەگەزی ھوت پیشت
 ئەولاتریشمان ھەر بەم ریگەیەدا رویشتوون.
 ھەموویان و ھەموومان لە باوہشی کەژ و چیاو

به‌نده‌نه‌کانی ولاتدا، سهر به شوین شفای نه‌خوش و
که‌له‌لایاندا گه‌راوین و خهریکی کوکردنه‌وهی
ده‌رمانی شفابه‌خشین بو نه‌خوش و سه‌رئیشان.

حه‌سهن گیاناس له یه‌که‌م دیدار ده‌گه‌ل تازه
دیوناسانه‌کاندا کارنامه‌ی په‌نجا سال خه‌بات و
چالاک‌ی شه‌وان و رۆژانی پيشک‌ه‌ش کردن و دوا‌ی
کو‌تایی قسان، گورجیک هه‌ستا و به‌ره‌و چینه‌وه و
رپینه‌وه‌ی گول و گیا وه‌ده‌رکه‌وت. له ماوه‌یه‌کی
کورتدا کاری هه‌لگرتنه‌وه‌ی کو‌تایی پیه‌ینا و
گه‌رایه‌وه لایان. شه‌پولی ره‌زامه‌ندی به رپویه‌وه
دیار بوو که به کاتی به‌جی گه‌یشتوته خزمه‌تی
گوله‌کانی. رپوی له تازه دیوناسان کرد و گوتی:
ههر ئه‌م مشت‌ه‌ گوله‌ی که ئه‌م‌رۆکه چینیومه‌ته‌وه،
ده‌رمانی گه‌لیک ده‌ردانه... ههر خودا بو خوی
ده‌یزانی‌ت و به‌س!

ئه‌شقه‌لی هات و شان به شانی رپاوه‌ستا و به
ده‌نگه نه‌رمه‌که‌یه‌وه سه‌ری قسه‌ی داگیراند و گوتی:
مامه گیان چاوه‌رپوانت بووین و خوا شوکور به‌خیر
هاتی و ئیمه‌ت به ئاوات گه‌یاند.

چاوه سه‌وزه‌کانی مام حه‌سهن ترووسکه‌یکی
خوشیان تیگه‌را و به ده‌م زه‌رده‌ی سه‌رلیووانه‌وه
گوتی: به‌لی... به‌لی ئه‌وا به‌ده‌ستی پر له

دەرمانه‌وه هاتووم و ئیوه‌یش وه‌کی هه‌موو
دەرده‌دارانی که نیازمه‌ندی دەرمان کردن ،
ئاماده‌ی دەرمان کردنی ئیوه‌شم... هه‌ر گرفتییکی که
هه‌تانه، پیم بلین تا‌کوو چاره‌یه‌کتان بو بدۆزمه‌وه.
ئه‌شقه‌لی به‌ دهم هه‌ناسه‌یه‌کی خه‌مبارانه‌وه
گوتی: به‌ئی هه‌مانه‌ و دەرده‌دارمان ده‌گه‌له‌...

– گرفته‌که‌تان چیه‌ باوکه‌که‌ی باوکه‌م؟!

ئاشق وه‌ک ئه‌وه‌ی که بخوازی‌ت لاوکۆیه‌ک بچرپیت،
له‌ ناخی سنگه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا. لیوه‌کانی
به‌ زمان ته‌ر کردنه‌وه و گوتی: وه‌کی ده‌لین و پیمان
گوتووین له‌م هه‌ریمانه‌دا ده‌بی‌ داره‌ناریکی
شفابه‌خشی نه‌خۆش و دەرده‌ دارانی لی‌ بیت که
ماله‌که‌ی به‌ سه‌ر گردیکه‌وه‌یه و ئیمه‌ به‌ شوینیدا
عه‌ودالین...

مام سه‌سه‌ن چاو ده‌ چاوی ئاشق دا، ماوه‌یه‌ک به‌
بیده‌نگی راوه‌ستا و چاوه‌پیی دوا وته‌ی ئاشقی کرد.
– ئه‌وداره‌ پیرۆزه‌ که ناوکه‌ی له‌ هه‌موو شوینیک
به‌سه‌ر زار و زماناندا ده‌گه‌رپیت، ده‌لین له‌
باره‌گاکه‌ی خوداوه‌ دهرمانی هه‌موو دهرد و
ئازارانی پیدراوه‌. هه‌ر نه‌خۆش و که‌له‌لایه‌ک بی ،
ئه‌گه‌ر هه‌ر تاقه‌جاریک رووی تیپکات، به‌ مراد
ده‌گات و دهرد و ئازاری له‌کۆل ده‌بیته‌وه. ئه‌وا

ئيمەيش سەر بەشويىنى ئەو بارەگايەدا ويىل و
سەرگەردانىن. ئەم برادەرە كزۆلە رەنگ زەردى كە
وا لە خزمەتى ئيوەدايە، ناوى يووسفە و دەيهەويىت
دەرمانى دەردى خوئى لە دارهەنارىپيروۆز داوا
بكات. يووسف زور لەميژە بە دەست رەشەنوبەتئى
رۆكەوتوو و هەدادانى لىبراوہ... يووسف دەخوآزئى
دەستى بە داويىنى دارهەنارى پيروۆز رابگات ،
ئەگينا...

مەمەد قسەى لە دەمى ئەشقەلى ئەستاندەوہ و
گوتى: دەمرئى... مردنەكەشى داخ و دەرد و
حەسرەتئىكى بەس گرانە بە سەر دلئى
هەموومانەوہ... يووسف پياويكى هيىدى و هيىمن و
لەبەردلانە... خوۆزگە بوۆمان لوآبايە و دەستمان بە
دارهەنارى پيروۆز راگەيشتابايە...

مام حەسەن بە سەر سوورمانەوہ پرسى: ئيوە
باسى چئى دەكەن و لەچى دەدويىن؟!

مەمەد گوتئى: توۆ خوۆت باش دەزانى باسى چى
دەكەين مامەگيان... لەهەر شەشدانگى چوكوروؤفا و
مەلبەندى(توروس)يشى دەگەل بئىت، هيىچ كەسيك
لە زانايى توۆ دا توۆزى پاش سەرت ناشكئىنئىت. لە
هەموو شتئىك دەزانى و ئاگادارى هەست و نستى
هەموو شتئىك هەى.

رہگی حسن گیاناسیان باش و ہدہست ہیئابوو؛
دہیانزانی بہ ہلکیشان و پھسن و گہورہکردنہوہ
بازہ و، دہکریٰ لہم ریگہوہ بنی زمانی بگرن و
شویئی گردہکھی دارہہناری پیروزی لیدہربکیشن.
ہہر بوئیہ یہک یہکیان دہستیان پیکرد و ہہر یہک
بہ ہہوایہک بوئی خویند و ہہر کامہیان
بہ شیوہیہک نہرمی کرد.

- کییہ رہگ و ریشہ و رہگہزی گشت پروہک و دار
و دہرختان دہناسیت و کییہ لہ ہہلسوکہوتی مار و
میروو شارہزایہ؟! ئہوہی زمانی بی زمانان
تیدہگات و بہہموو زمانیک قسہ دہکات، چ
کہسیکہ؟!... ئہوہ ہہر ئہتوی مامہ گیان!

حہسہن گیاناس گوتی: من تیناگہم ئیوہ باسی
چی دہکھن و لہ چی دہدوین...

- ہہر خوت شارہزای دہردی دہردہدارانی و ہہر
خوت دہزانی حالی زار و پھریشانی ئیمہ چیبہو
چونہ. دہبینی چہندہ داماو و پھریشانین و چلون
کہوتووینہتہ ژیر باری دہرد و خہم و پہزارہ و
نہہامہتی. بیتوو دارہہناری پیروزمان بو
نہدوزیتہوہ، لہناو دہچین و تیدا دہچین...
دہستہکانمان بہداوینت باوان گیان، ئہگہر تو بہ
فریامان نہگہیت، ئہی خاکی بہری دہرگای کی

وهسەر خوومان بکهین؟ دهسا تو بی و خوداکهت
مامهگیان هەر تهنی پهنجهیهکمان بهرهو ئەو
شوینه پیروژه بو رادییره و خوومان به شوینیدا
دهچین...

- تهنیا جیگه و مهکانه پیروژهکهمان بو
دهستنیشان بکه و بهس!

- ئیمه ژار و پهڕیشان و فهقیر و بی ئەنواين لالو
گیان!

- تو سهیریکی ئەم یوسفه داماو ه بکه و بزانه که
هیچ گیانیکی ده قابهندی دا نهماوه؟

- ئەوه چه ندمانگه له دهشتی چووکوروقادا
چه واشه و سهرگهردانین... چاره رهش و به لهنگاز
ماوینه وه.

- هەر تهنی شهویک... هەر تهنیا یهک شهو
میوانی باره گاکه ی ببین و نزای لیبکهین و له بهری
بپارپینه وه، بی شک به دهردمان دهزانی و ده رگای
خیر و به ره کهت و ساغی و سلامه تیمان به روودا
ده کاته وه.

حه سهن گیاناس به سهر سوورماوی لیی پرسین:
کی و چ که سیک ئەمه ی پیگوتوون؟

- سه رجه م ئەو خه لکانه ی که لهو ژیرانه دا
ده ژین، گشتیان ئەمه ده زانن و به شوینه که شی

دەزانن. ئەوان رېگەيان بۆ دەسنیشان کردووین و
هەر ئەوانیش لە خێر و بەرەكەت و شفاى دەردى
دەدەدارانيان بۆ باس کردووین.

- كى پىي گوتن؟... چ كەسيك رېگەي نیشان دان؟
پىم بلين بزەنم چ كەسيك ...

- ئافرهيكى خەلكى داوینی كوستانى دلدله و
ئىستى له گونديكى پر دار و درەختى چوكوروقادا
دەزى... ئەو كارنامەى خىر و بەرەكەتى
دارههناكهى سەرگردى پيروۆزى بۆ باس كردين...

- خەلكى تروش بۆيان باس كردين كه دەرمانى
دەردى مروقى هەزار و بەلەنگاز هەر تەنى لەلای
دارههناره پيروۆز دەست دەكهویت و بەس! ئەوان
گوتيان كه هەر تەنيا يەك شەو بەسە، لە
بارەگاكهيدا سەرخەويك بشكینن و ئیتر تەواو!

هەسەن گیاناس سەیریكى كردن و زۆر بە
میهرەبانى و لیبراوانه گوتى: ئەو داره پيروۆزهى كه
ئيوه باسى دەكردن، لە سەرتانسەرى دەشتى
چوكوروقا دا هەر قەت قەت نەبووه و هەرگیز
نەبیندراوه... بەلام خۆزگه دەبوو...

ئاشق بە هەوا دەنگیك، كه دەتگوت ئاگره و لە
كوورهى ئاسنگهران بە لرفه لرفه دیتەدەرى گوتى:
هەیه... بەلى بەلى هەیه!...

یوسف: ههیه !

ههسۆك: ههیه!... نابئ نهبئ... تۆ كه شارهزای
ئهو جیگه و مهكانه پیرۆزه نیت، ههشا له
بوونهكهیشی مهكه !

– نییه!... ئهو داره له سه ر پاناوکی دهشتی
چوکورۆقا دا دهست ناکه وئیت.

ئاشق: تۆ شارهزای نیی و شوینهکهی نازانی.

ههسۆك گرماندی: تۆ ههر ریی پئدا نابهی... له
خۆوه شت ههلمه بهسته...

– من شارهزای نیم؟.. بهئئ ههم.

ئاشق به غه زریوی دهنگی ههلبړی و گوتی: دهسا
ئهگهر شارهزای شوینهکه ههی، بوچ حاشا له
بوونهکهی دهکهی؟!!

ههسه ن گیاناس گوتی: له چوکورۆقادا درهختی
خوداپئداومان نییه که بوئان دهست نیشان بکه م...
ئاخر ئهگهر شتیک بوونی نهبئت، من چیتان بو
دهستنیشان بکه م?!!

– بهئئ ههیه !

– نهخیر نیه!

ئهحمهد کهوته نیوان قسهکانیان و بو
خهواندنهوهی ههیه و نییهی نیوانیان، داوی
لیکردن که بچه ژیر سیههری شوپه بییهکه و

دانیسن و لیویک تهر بکهنهوه و تاویکیش پشوو
بدن.

زهردهی بهره بهیان دههات له پشتی کهژ و ماهان
سهر وهدهر بنیت. گشتیان هاتن و دانیستن و
دهستیان به خواردن کرد. مام حهسن
که مووسکه هیهک هاتهوه جی و به ئارامی گوتی:
به لّی هه بوون... له م چوکور و قایه دا ههر له ئیره وه
هه تا ده گاته که نارهکانی ده ریای سپی و دوّلی
هه یاس، له م چه شنه چاک و پیر و دار و دره ختانه
هه بوون؛ له وه رزی به هاراندا گولّ هه نارهکان
ده پشکووتن و دنیا یان ده خه ملاند. وهک بلّی
دنیا که مان تافته ی ئالی به سه ر کشاوه، گولی
هه نارهکان له بهر شه به قی هه تاودا گر شه و
ورشه یان بوو. رهش مارهکان له ژیر داره نارهکاندا
ژاوه یان دههات و ئاشقه و ماشقهکان لیک دههالان
و بو ئاخر به هاران دهیان و سهدان و ههزاران
به چکه مار سه ریان وهدهر دهنا. به لام هه نووکه نه
داره نار ماوه و نه مار و نه میروو؛ هاتن و
گشتیان خاکبر کرد و پویشتن. ئه گهر به وردی
سهیری ئه و مه لبه ندانه بکهن، نه دار هه ناریک
ده بینن و نه دار بناو و نه دار بادام و نه بادامه
کیویلکه و نه هه لووزه... له میژه، زور له میژه

هەرچی جوانی و خاوینی و پاکی و پیاوهتی و مروّقایهتی که هه‌بوو، گشتیان خاکبر کرد و نه‌یان هیشتن. پیاوهتی و مروّقایهتی وه‌جاخیان کویر کراوه‌ته‌وه و داره‌ناره‌که‌ی ئیوه‌یش ئه‌گهر رۆژیک بووبیت، ئیمرو له چوکورۆقادا وه‌جاخی کویر بوته‌وه و ئاسه‌واری براره... به‌لی داری چاکی و دره‌خته خوداییداوه‌کانیش نه‌مان، ته‌نانه‌ت ئه‌گهر مابیشن، له ودم و ده‌رمان که‌وتوون و تلپاتی ته‌ریان تیدا نه‌ماوه...

ئاشق له کووره ده‌رچوو و ههر به‌چه‌شنی هه‌وری به‌هاران گرماندی به‌سه‌ریدا: نه‌خیر!... ئه‌وه‌ی تو ده‌یلپی خه‌ونی به‌تاله... خوداییداوه‌کان له ژیر سیله‌ی چاوی کردگاری عالهدا مان و هیچ گه‌زه‌نده و ئازار و مافه‌ته‌یه‌ک وزه‌ی ئه‌مه‌یان نییه و نایان بی که به‌قه‌درایه‌ په‌ره‌ کایه‌ک خه‌ساریان پی بگه‌یه‌نن...

یوسف: ئه‌گهر ئه‌وان نه‌مینن، هیچ چاره‌سازیک نامینیت و جیهان نوقومی نه‌مان ده‌بیت...
ه‌سوک: ئه‌وان نه‌مینن، جیهان نوقمه‌سار ده‌بیت و مروّف نامینیت.

ئاشق به‌گورجی هه‌ستا سه‌ر پی و گرماندی به‌سه‌ر هه‌والانیدا: به‌رزه‌و بن کورپینه و خو

دابهستن... پړيوار هر دهبی له پړيدا بڼت... ئيمه
 خومان به شوينيدا دهچين و دهيدوزينهوه... ناکړئ
 درهختی پيروز نه مابڼت... له سهر ئه وگردهی که به
 گولی ئالی تازه پشکووتو داپوشراوه و ئه و داره
 شوخ و شهنگهی که گولی ئال داپوشيوه و هر به
 چه شنی خه مانیک له پشکوئی ئاگره؛ ئهمه من
 دهيليم، گوتهی داديلهیه کی بناری چیاى دلده و
 ئه و دهرواجهی دلمانی به رووی ئه و هیواو هومیده دا
 کردوتهوه... ئهړئ تو بلیی که ئه و که نیشکهیه
 خه یالی هه لخه له تانمانی هه بوو بڼت و گالتهی
 پیکردبین؟... بلیی خه لکی چوکورؤفا گه پیان
 پیدابین و به هه له یان بردبڼتین و داری درویان بو
 ساز کردبین؟!... نه خیر ته نانه ت ئه گهر سه ریشمان
 دانابڼت، دهبی هر بیدوزينهوه... پړيوار هر دهبی
 له ری دابڼت... به لئ ئيمه به شوينيدا دهچین و
 دهی دوزينهوه و به کاوی دل شاد دهبین.

لهجی ههستان و به هه موو توورپه یی و
 دهره لېبونه شهوه رووی ده میان کرده ئه حمه دی
 بیستانه وان و گوتیان: مالوا برای دلسوز!... لای
 ئیوه مان خو ش برای شیرین!... ئه و که رامه ت و
 پیاوه تی و میهره بانیهی که تو دهرهق به ئیمه ت
 کرد، باوکه کهی باوکیشمان ده گه لئ نه کردووین...

ئەم دنیایە بەبێ بوونی وەکی خۆت وەجای
کوێرە... لای تۆمان خۆش براکەمی باوکمان!
دوای مالآوایی ھەستان و بەپەلە بەنیو دەوھن و
دپرک و دالاندا روو بە رۆژھەلاتی چپای ئەنەوەرە
تیھەلبوون.

ھەتا ئەو جیبیەکی که چاو ھەتەری پوانین و
بینینی ھەبوو، ئەحمەد خەمناکانە بە چاو بەرپی
کردن. دەگەڵ ون بوونی یاران، ئەویش ھات و بە
خەمناکی لە تەنیشتی مام ھەسەن دانیشتی و
گوتی: یاران رۆیشتن و جیبان ھیشتم و خەمی
رۆیشتنیان لەسەر دلم بارە. سەدخۆزگە ھەر لیڤە
مابانەو، بەلام مخابن کہ لەم بیستانە بچووکەدا
ھیچ ئیش و کاریک نەبوو کہ پێیانم ئەسپاردباتە.
ئەوان پیاوانی کارن و بەشوین ئیشدا دەگەرین...
بەلام ئەو چارەرەشانە لەم دەشت و بیابانە
ئەوسەر نادیارانەدا بەشوین چیدا دەگەرین؟...
دارەھەنار!... بەلی دارەھەنار؛ دەیدۆزنەو؛ ئەی
ئەگەر نەیدۆزنەو چی؟... بە دەستبەتالی بەرەو
مال دەبنەو؟!

ئەحمەد لە ئاخفتندا وەکی پشووی سوار بووبی،
خەم بەری ئەوکی گرتبوو. مام ھەسەن بو
دلدانەوی ئەحمەد ھاتە قسە و گوتی: لەوانەشە

بیدۆزنهوه... بهرهی مرؤف گیانداریکی سهیر و
سهمه‌رهیه و ههرچی بیخوای بوی ده‌چیت و جاری
واش ههیه گیانیشی له‌سه‌ر داده‌نیّت.

ئه‌وانیش یه‌ک به‌دوای یه‌کدا رۆیشتن و گه‌یشتنه
ده‌م چه‌می ساقرۆن. ئاوی چه‌مه‌که هه‌ر ئه‌وه‌نده له
کورتیی دابوو، که ده‌تگوت جوگه‌له‌یه‌کی باریکه و
به دۆلدا تیپه‌ر ده‌بی. هه‌تاو تازه له پشتی که‌ل
وه‌سه‌ر که‌وتبوو که ئه‌وان له چه‌م په‌رینه‌وه‌و
تووشی گوندیک هاتن. هه‌سۆک گوتی: سه‌ریک له‌م
گونده هه‌لبینینه‌وه چه‌ده‌بی؟!

ئاشق پیی داگرت و گوتی: نه‌خیر نابیی ریگه‌ لار
بکه‌ینه‌وه. ئیمه هه‌تا داره‌ناری پیروزمان
نه‌دۆزینه‌وه‌و دادی دل‌مانی بو هه‌لنه‌ریژین، روو له
هیچ ئاوا‌ییه‌ک ناکه‌ین.

هه‌سۆک به‌دلی پره‌وه لیی پارایه‌وه و گوتی: ده‌ی
ئه‌گه‌ر روو نه‌که‌ینه ئه‌م ئاوا‌ییه و هه‌والی شوینی
داره‌ناره‌که نه‌پرسین، بلایی خیری تی‌دایی که
ریگه‌ ون بکه‌ین و به‌ لاری‌دا برۆین ئاشق؟!
مه‌مه‌د گوتی: ده‌یدۆزینه‌وه.

به‌ده‌م وتن و گوتنی ئه‌و ده‌چم و ناچه‌م، گه‌یشتنه
سه‌ر جاده‌یه‌ک. سه‌ر جاده‌که‌دا نه‌رمه‌ خۆل
دایگرتبوو؛ نه‌رمه‌خۆلیک که هه‌تا سه‌ره‌وه‌ی

رڤه فيچكه كانيانى قووت ده دا. هه تاو هيشتا دنياى
 گهرم دانه هيئنا بوو. خو له پوټه كেশ هيستا تاو گه ز
 نه بوو بوو؛ نه رم و فينك بوو. لمى فينك به نيو
 پيلاوه كانياندا ده گه را و قاچ و قولى ماندوويانى
 ده حه سانده وه. له به رامبه ريانه وه تراكتوريكى
 رهنگ نارنجى ده ركه وت. تراكتوره كه هيدي هيدي
 بولايان هات و ئه وانيش خويان لادا و كه وتنه
 ئه و به رى جاده كه. كه گه يشنه لاي يه كتر، شو فير كه
 سه رى لار كرده وه و روزه باشيكي ليكردن و گوتى:
 ئيوه بو كوئى به خير براده رينه؟ له وان هيه ئيش و
 كاره كه تان كوئايى هاتبيت و به خير و بيړ و به
 گيرفانى پره وه به ره و مال ده چنه وه؟
 حه سوک گوتى: به لى به ره و مال به ريوه ين.
 شو فير گوتى: به داخه وه چو كوروفا وه كى جارى
 جاران نه ماوه. كار كه وتو ته سه رپشتى شيران؛
 چه لى له كويمانه ... خه راپترمان له سه ر پييه.
 حه سوک وه لامى داوه: به لى نه هامه تى گه وره و
 گرانتريمان له ريدياه.
 ئاشق: ئه رى براى شيرين له م هه ريئمانه دا
 داره ه نارىكى خوداييډاو شك ده بهى كه له سه ر
 گرديك وه ستابي و جيگه ي نه زر و نيازان بي؟

شۆفیرە که به سەرسوورمانەوه گوتی: ئەوه
یەکه مین جارە ئەمەم بە گوێ دەگات... دەبی
بمبوورن... دەبی برۆم و بگەمەوه ئیش و کارەکه م...
مالاوا!

هەسۆک توپەبوو. رووی کردە ئاشق و گوتی: توۆ بی
و پیرت ئاشق ئەمە کارە؟ پیاوی ئاقل ناو و نیشانی
داری چاکی لەم قولەخ و دەمپوتانە دەپرسیت؟!
مەمەد: ناو و نیشانی داری چاکی لە قوللەغ و
دەمپووتان ناپرسیت...

یوسف: ئاخر شۆفیر و ناو و نیشانی دارهەناری
پیرۆز؟!... کوجا مەرحەبا!...

هەر تەنیا هەمەدۆک بوو که هیچ هەلچوونیکی
ئاشکرای پێوه دیار نەبوو؛ روخسا و فەسالەکهی
لەهەر چەشنەهەرا و هاواریک بەتال بوو.

ئاشق بەخەم و خەساریکی زۆرەوه گوتی: بەلێ
من هەلەم کرد. بەلام من هەر بەمە گەشامەوه که
لە دەردی ئیمەی پرسی و خەبەریکی تالیشی لە
داهاتوومان پیداین... بەلێ دیار بوو که ئەو هیچ
ئاوات و ئارزوویەکی دە دڵدا نییه که به شوین
دارهەناری پیرۆز دا بگەرپیت و نەزر و نیازانی لێ
بخوازیت؛ ئەو وهکی ئیمەی مالتویرانی پاپەتی و

ئاوارە و دەربەدەر نىيە كە دارھەنارى پىرۆزى بۆ
بىيىتە رووگەى و نەزر و نىازان .

ھەسۆك: نۆجوانىكى ناسارەزاي دەمپرووت بوو.
بەجاده داھاتن و روڭىشتن. سواركارىك بەرەو
پروويان وەدەر كەوت و بەبى تۆقە و سلاو و
چاكوچۆنى بەبىدەنگى پرووى لىوھەرگىران و روڭىشت.
گارى و گارىەوانىك ھاتن و تىپەر بوون. ترومبىلىك
ھات و خۆل و خاكى جادەى بەسەردا پىرژاندن و
تىپەرى. سى سەلتە رىبوار، شان بە شانى يەك
ھاتن و بەبى دەنگى لايان دا و روڭىشتن.

نىوورۆيان لىداھات. زەردەگەر امايەكى
زىندەوھەر كوژ بالى بەسەر ولاتدا داكىشا. ئەوان لە
دەست گەرماو لە چىنگ تونىيايەتى بەرەو لىوارەى
چەمى ساقروون داخزىنەخوار و لە ژىر سىبەرى
تاشەبەردىكدا خۆيان گىرموولە كرد. پرىسكەى ئەو
نان و خوانەى كە ئەحمەدى بىستانچى بوى تىك
نابوون، كردىانەو و دەستيان بە خواردن كرد.
ئاوى چەمەكە گەرم و شىلەوتىن بوو، بەلام لە
پرووى ناچارى و بەھۆى ھىرشى تونىيايەتى، لەسەر
سنگ پراكشان و دەمىان بە ئاوى چەمەو نا و ھەتا
مەشكى زگيان جىگاي ھەبوو، گەرمە ئاويان نۆشى
گيان كرد. پاشى خواردن و خواردنەو، لە سىبەرى

قه‌لشه‌به‌رده‌کاندا بۆی که‌وتن و هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌ی
که‌ شنه‌بای ئیواره‌ده‌مان ده‌ستی پینه‌کرد،
جووله‌یان له‌ خۆیان بری و رازان.

پیشه‌کی و به‌ر له‌ هه‌موویان ئاشق خه‌به‌ری
بۆوه؛ هه‌ستا و دانیشته‌. به‌ره‌ به‌ره‌ ئه‌وانی دیکه‌ش
له‌ خه‌و هه‌ستان، به‌لام گشتیان کپ و بیده‌نگ بوون
و هه‌ر به‌س له‌ رپیگای چاوانه‌وه‌ یه‌کتریان ده‌دواند.
هیچکامیان شتیکیان نه‌بوو که‌ به‌ زمانی دا بینن و
ده‌می بۆ بکه‌نه‌وه‌ و پیشنیارک بنیته‌ به‌ر پپی
کاروانه‌که‌. پیکه‌وه‌ سه‌یری یه‌کتریان کردو ئه‌وبه‌ری
چه‌مه‌که‌یان هه‌لسه‌نگاند. له‌و به‌ری چه‌مه‌که‌ و له‌
مه‌زرایه‌کی نه‌ هینده‌ دوورتری پۆخی پووباره‌که‌،
ورزی‌ریکی ته‌نیا خه‌ریکی شه‌ن و که‌وی
خه‌رمانه‌که‌ی بوو. له‌نیویاندا هه‌رته‌نی ئاشق
ده‌نگی هات: سه‌یری که‌ن کورپینه‌!... پروانن له‌و
مه‌زرایه‌دا که‌سیک خه‌ریکی به‌با کردنی
خه‌رمانه‌که‌یه‌تی. ئه‌وانیش زه‌رده‌یان که‌وته‌ سه‌ر
لیوان. ئاشق له‌جی هه‌ستا و ئه‌وانی تریش سه‌ر
به‌شووین ئه‌ودا هه‌ستان و که‌تنه‌ ری. له‌ چه‌مه‌که‌
په‌رینه‌وه‌ و به‌ره‌و مه‌زرای کابرا پۆیشتن. که‌
گه‌یشتنه‌ نزیک خاوه‌نی مه‌زراکه‌، ئاشق گوتی:
پۆزباش برا گیان!

کابرا سهریکی هه لبری و به دهم زهردی
پیکه نینه وه گوتی: به خیرهاتن سهرسه ران
سه رچاوان براده رینه... پیشینیان گووتوویانه: « له
ئاسمان به شوینت دا ده گه رام که چی له سهر هه رد
تووشت هاتم». ئه و په ندهش له من پرووی داوه و
ئیوه زور به جی گه بیشتنه هانام براده رینه!... یاخوا
به خیر بین سهر دو چاوانم... ئه ری بلی له
خهرمان به با کردندا شاره زایه تیکتان هه بی
براینه؟!...

ئاشق گوتی: خودا ئیمه بو ئه مجوره کارانه
داتاشیوه و پیایوی ئه مجوره کارانه یین. ئاخو
که ره سه ی خهرمان هه لاویشتن و به بارکردنتان له
به رده ستاندا هه یه؟

- به لی هه موو حاجهت و که لوپه لی پیویستم
له به رده ستانه... قهول وابوو چه ندیک له یاران و
دۆستانم به یاریمه وه بین بو هه ره وه ز، به لام له
ببیه ختییی خوم دوی شه و شه ر و کیشه یان ده نیو
که وتوو و چه ندیکیان زامدار بوون و کاری منیش
په کی که وت... به لام خودا ناردی و کاره که ی منیش
په کی نه که وت.

گوتیان خیر بی یاخوا و قهت شه ر نه مینیت!...
ناوه که تمان پی بلی برای شیرین!

- ناوم «رہسوول» ۛ و خەلکی ئەو گوندەم کە
لێرەوہ زۆر دوور نییە.

دوای چاک و چۆنی و خوئاساندن، رەسوو گوتی:
دە فەرموون ئەمە شەنی بەبا کردن و ئامرازی
تریش ھەر لێرەییە. ئەم چەند شەنە تاقی بکەنەوہ
و بزائن کامیان لە دەستان خوئ، ئەو دەکار بیئن.
بەتیکرا، جگە لە ھەمەدۆک کە وەک داری
چاکی لە سەر جییدا چەقی بوو، دەستیان دایە
شەنەکان و بو بەباکردن بزووتن. ھەسۆک پووی
کردە ھەمەدۆک و پپی گوت: بەرخم برۆ لە ژیر ئەو
سییەر دانیشە، توۆ زارۆکی و خەرمان بەبا کردن بو
توۆ نابئی و نایزانی.

قسە ی ھەسۆک کاری خوئی کرد و ھەمەدۆک ھەر
و ھک مندالیکی سەربەرپی بەرو چەم داگەراییەوہ و
لە ژیر سییەری کەپرۆکە ی رەسوول دانیشت.
لەوویوہ، لیوارەو لیواری دیمەنی چەمەکە ی لەبەر
چاودا دیار بوو. لە ھەندە شوینیکی ھەر دووک
بەری چەمەکە، درک و دالی و شترخۆرکە ولاتیان
دایۆشیبوو. وردە گۆلی سوور و پەمبەیی درکەکان
بە دەم گەرمەبای دەمەو ئیواران دەلەرانیوہ. بەرە
بەرە ھەتاو لە کەلی بەرامبەریانوہ ئاوا دەبوو.
ئەوانیش کاری خەرمان بەباکردنیان کووتایی پی

هینا و سووره دهغلیان له کاو و کۆت جیاکردهوه. رهسوول دهسپهنج و ماف و مزه‌ی به‌سه‌ر دا دابه‌ش کردن و گوتی: خودا بتان پاریزی و هیوادارم به‌سه‌ینه‌وه که ئه‌منتان هه‌سانده‌وه براده‌رینه... ئه‌گه‌ر ئیوه به‌هانا‌مه‌وه نه‌هاتبایه‌ن، ده‌بوایه‌ سی چوار رۆژان له‌به‌ر ئه‌م سووره‌تاوه‌دا توابامه‌وه و می‌شه‌کویره‌ش کاری خۆی کردبایه‌ و که‌ولێ له‌ هه‌جه‌ت خسته‌بایه‌م... که‌ره‌م که‌ن دانیشن و نانیکیش بخۆن.

ئاشق ویستی به‌ تیری‌ک دوو نیشانان بنگیویت، گوتی به‌ په‌له‌هین برای شیرین... به‌ په‌له‌هین و ده‌بی به‌ شوینی دا بگه‌رپین و بیدۆزینه‌وه.

- بو کوی ده‌چن براگیان؟!... به‌ شوین کیدا ده‌گه‌رپین؟ کیتان لی بزر بووه پیم بلین با بزانه‌م!
- به‌شوین داره‌ناریکی پیروژدا ده‌گه‌رپین که‌ شفا‌به‌خش و ده‌غه‌زه‌په‌رین و هه‌توان پیژی دردی هه‌موو ده‌رده‌دارانه. له‌ سه‌رتانسه‌ری چوکوروڤادا ناوه‌که‌ی به‌سه‌ر زماناندا ده‌گه‌رپیت و هه‌ر که‌س به‌ چه‌شنیک باسی که‌پامه‌ته‌کانی ده‌کات... ئه‌ری بلیی تو به‌ جی و مه‌کانی ئه‌و چاک و پیره‌ بزانی براگیان؟! ده‌بی هه‌ر له‌م گاز و گوزه‌رانه‌دا بیته‌.

نیشانی ئەم مەلەبەندەیان پێداوین و پرسیار پرسیار
خۆمان گەیاندۆتە ئێرە...

- هیچ گەرفتێک نییه چارهسەر نەکریت و هیچ
گرێبەک نییه نەکریتەوه براکانم. ئێوه دانیشن و
نانەکەتان بە ئەرخبەیان بەخۆن. من هەر بە
هەویای هاتنی دۆستەکانم کە بێن بۆ یاریکاریم،
بەلام شەڕ و هەللاکەیان نەیهیشت؛ بە قەدرایە
عیلیکم نان و پێخۆر بۆ هیناون کە بەشی ئێوهیشی
تیگەوت. ئێوه دانیشن و نانەکەتان بەخۆن؛ هەر
ئێستێکی دیکە مەلاحاجی دەگاتە ئێرە. مەلاحاجی
بە گۆلینگەیی لاری لاسەریهوه دەگاتی؛ گشت پوژتیک
مەلاحاجی دوا تەواوبوونی کاری باخەکەیی بێرەدا
بەرەو مال دەبێتەوه. مەلاحاجی باغیکی هەیه چ
باغ! هەر دەلیی باغی بەهەشتە؛ هەرچی سالی
خودا دایناوه، سال نییه مەلاحاجی حەق دەهژدە
نەمامی پرتەخال دانەچینیت، بەلام زۆر جاریش
کە چەم هەلدەستی و بەسەر باخی مەلاحاجی
دەکشیت، زیانیکی زۆری پێدەگەیهنیت، بەلام لێ
ماندوو نابیت و زۆرتر و زیاتری دەچینیت.
مەلاحاجی پیاویکی دنیا دیدەیه و گەلیک شوینان
بەلەدە؛ لەوانەیه بە دارهەنارەکەیی ئێوهیش
بزانن... هەرچی خودا لە سەر زهوی دایناوه،

ئەویش دەیناسی... پەلە مەكەن، چەلی دانیشن و
 بحەسینەو و بەرکوئیك بکەن. لەوانەیه منیش
 ئەو دارهەنارەم بێتەو و بیر و بزەنم مائی لە کوئیە.
 ئەوانیش قسە ی رەسوولیان بە دل بوو. بە تیکرا
 دانیشنەو. رەسوول کەولی نان و خوانی لە بەر
 دەمیان کردەو. لە سەرەوێ مەنجەلۆکەکەیدا
 برنجی سەر بەرۆن و لە ژیرەو شدا مریشکیکی دوو
 لەت کراوی لەسەر کەشەفیکی گەورە رۆکرد.
 برنجەکە هەلمی لی هەلدەستا و بەرامە ی رۆن و
 گوشت و برنجی دەمکراو، دەمار بە دەمار
 دەرۆیشت. میوانەکان لە دەوری سفرە دانیشن و
 هەر بلایی یەک و دوو، نان و گوشت و برنج و
 سەوزەیان ئاودیو کرد و قاپ و قاچاخیشیان لیس
 دا. دەگەل سپاس و پیهه لاگوتنی نان و خوانەکە،
 هەستانە سەر پێ و گوتیان: مالت ئاوەدان و
 دەستی کابانی مالتان خوش بی دەگەل ئەو نان و
 تەعاماتە ی، بەلام ئەگەر رینگەمان پێدە ی دەبی
 مالاوایت لیبکەین و بکەوینە رێ؛ هەتا شەومان
 لیدانە هاتوو و نەکەوتووینە تە تاریکانی، واباشە
 بکەوینە رێ. ئەگەر دەکرێ هەر تەنی رینگە ی ئەو
 شوینە پیروزەمان بە پەنجە بو دەستنیشان بکەیت
 با بەرەو ویندەرئ وەرئ کەوین... پێویستە هەرچی

زوه خوُماني دھپال ھاوڙين و لھم ھناسھ ساردي
 و ڪولھواري و دھرد و نازارانه نھجاتيمان بيٽ.
 – سھبريڪ بگرن برادھرينھ با من ھوشيكم بيٽھوھ
 بھر... سھيرھ!... زور سھيرھ بوجي نھگھيشٽھ
 جي؟... ٺھو ھاتبايھ ريگھيھڪي بھمھتمانھتري
 دھخستھ بھر پيٽان... بھلي ٺھگھر مھلا حاجي
 بگاتھ جي، ڪاري ٺيوھيش مھيسھر دھبيٽ و منيش
 خھم نامينيٽ... ھھر ڪھمھ سھبريڪ بگرن ھاڪا
 گايشتھ جي؛ ٺھو بگاتھ جي ھموو شتيڪ بھباري
 باشيدا تيپھر دھبيٽ و ڪاري ٺيوھيش مھيسھر دھبي
 برادھرينھ... رھسوو بھ دھم ڪسانھوھ چاويشي
 دھگيرا و ھھستي شي رادھگرت.

رھوھزھ بھردھڪاني ٺھنھوھرزھ و باريڪھ چھمي
 ساقرون و چر و ھلھمووتھڪاني چي اي دل دل لھ
 لايھڪ و لھ بھريڪي ترھوھ و ريزھ چياڪاني دوورھ
 دھست، دوندي تيزيان بھرھو ناسمان تيھھلچووبوھ.
 رھسوو بيري دھڪردھوھ و شويني شھخس و چاڪ و
 پيراني يھڪ بھ يھڪ دھھينايھوھ بير. بھدھم بير و
 خھيالآتھوھ يھڪجي سھر و پوتھراڪي مھلا حاجي
 ھاٽھ بھرچاوي ڪھ ھيڊي ھيڊي بولايان دھھاٽ.
 رھسوو لھپر ھھستا و بھ پيشوازييھوھ چوو. رھسوو
 قول لھ قول مھلا حاجي ھاٽن و گھيشٽنھوھ سھر

خه رمانه که. ره سوو به دهم به خیره یان مه لاجی و ناساندنی میوانه کانی، گوتی: ئەوه له کوپی مردووت نهمری... ههر ئەوندەم چاو به جاده و دەر و دەشت دا گیراوه، که ههر ئیستایش چاوه کانم هه روا تراویله که ده کهن... یاخودا به خیره بیی مامه گیان! ئەو میوانانه ی منیش ههر چاویان له ریگه ته. لهو ژیره وه ئافره تیک ناویشانی داره هه ناریکی پیروزی پیداون. ئەوان سهر به شوینی ئەو داره هه نار هه تا ئیره هاتوون و ئیمه هیش چاو له ریی تو بووین که به خیره بییت و ریگه که مان بو دەستنیشان بکه ییت.

- به لی من پیی ده زانم و زور به سهر راستیش تیی به لهدم و ههر منیش ده زانم که ئەو داره پیروزه چیه ی ودم و که پامهت و به ره کهت هه بووه. ئەوه ههر منم که ده زانم چیه ی دهرد و ئازاری خه لکی که ساس دهرمان کردووه... به لام نه ماوه... له میژ ساله وشک بووه و ته نانهت کوته ره که شی فه وتاوه. ده گه ل قسان دهستی هه لبری و ئامازه ی به بهرزایی و هه وراز و لیژه کانی به ری ئاسوی دووری کرد و گوتی: پروانن... له ناو هه موو ئەو گرد و ته پۆلکانه ی بهر پروانگه تانه وه گردیکی سپی دیاره، ئەو گرده یه که

ماوهیهکی دوور و دریز داره‌ناری پیروژ میوانی بوو. داره‌ناریکی شوخ و شه‌نگ، که بالای به‌رزی به‌بالای دارچناریک بوو. ئه‌و داره‌ناره هه‌ر سه‌ره به‌هاریک چرووی ده‌رده‌دا و هاوینان گولی ده‌کرد و ده‌بوو به‌توپه‌له‌ نووریکی سوور. هه‌ناسه‌ی ئه‌و داره‌ پیروژه ودمی شفا‌به‌خشی هه‌زاران دهرد و ئازار و ئاهویان بوو. هه‌ر ته‌نیا به‌س بوو ده‌رده‌داریک یه‌ک شه‌و له‌ ژیر په‌لک و گه‌لا و سیبه‌رکه‌یدا برازی‌ت و بو‌به‌یانی وه‌ک گوژی‌ی ئازا هه‌ستی‌ت و گه‌نجانه‌ به‌ریگه‌دا بروت و ئه‌وه‌ی ئازار بی‌ له‌ ئه‌ندامیدا نه‌می‌ئی... به‌لام نه‌ماوه... ئه‌ویش چوو... هه‌ر ته‌نی گرده‌که‌ ماوه‌ که‌ له‌به‌ر چاوانه... به‌لام ئی‌مشه‌و لای من بمی‌ننه‌وه و سبه‌ی برۆن و...

ره‌سوو گوتی: به‌لی منیش پی‌موايه‌ پوژ دره‌نگه‌ و له‌ ریگه‌دا شه‌وتان به‌سه‌ر دادی‌ت و به‌ چ جییه‌ک ناگه‌ن؛ شه‌و لی‌ره‌ بمی‌ننه‌وه و سبه‌ی به‌یانیش که‌ له‌ خه‌و هه‌ستان که‌مووسکه‌یه‌کی دیکه‌ش یارمه‌تیم بده‌ن و نه‌خته‌ مافیکی دیکه‌شم لی‌ وه‌ر بگرن و جا ئه‌و ده‌م به‌ئاره‌زووی خو‌تان بکه‌ن.

به‌تی‌کرایان قسه‌ی ره‌سوولیان سه‌لماند و شه‌و به‌ لایانه‌وه‌ خه‌وتن، به‌لام چ خه‌وتنی‌ک؟ په‌خشه‌ی ده‌م

چه م و زه لكاوان هيرشيكى وه هايمان بو هينان، كه هوروزمى ميشوولهى چوكوروقا له چاو هوروزمى ئەم جارەى مەزراى مام رەسوو، شەربەت و شيرينى بوو. هيرشبهرى ئەمجاره نه له ئاگر دەسلەمینه وه و نه به دووكه ل و چرەچه مان پاشه كشييان ده كرد. به پۆل ده هاتن و به سهريان ده كشان و ئەوانيش گوڤيان نه دايه. سبهى زووى هه نده هه ندى به يانى هه ستان و ده ستيان به كار كرده وه. هه تا به ره بهرى نيوه پۆيه له ئيش دابوون و هه ر كه كاره كه يان كو تايى پيه ات و ده سره نجى خوڤيان وه رگرت، وه ك په له وه رى سووكبال به ره و رووگه ي ئاوات باليان گرت و رۆيشتن. لاي ئيواره ي ده مى تاوپه رانان بوو كه له گردى سپى سه ركه وتن و له ليژايى هاتنه خوارد و كه وتنه سه رپشتى گوڤايى، به لام گردىكى رووته نى بى دار و درهخت؛ هه ر بهس له حاستى گوڤايى ته ختكراوى سه رگرده كه وه كو ته ره دارىكى داقليشاويان چاو پي كه وت كه ريشالى كو نه ره گ و ريشه كه كانى لي ره و له وئ وشك هه لاتبوون.

ئاشق به ده م هاوارىكى له گه روو خنكاوه وه گو تى: دۆزيمانه وه براده رينه ... سپاس بو ئەو خودايه كه ئيمه ي گه يانده زياره تى ... ره گ و ريشه

و رهگزی هر ماوه... کوتهرهکهی هر ماوه و
باسی مهزنایهی دارههناری پیروزی سهر گردهکه
دهکات.

حهسوک: رهگ و ریشه و رهگزی هر ماوه...
بهلی خویهتی ...

مهمهده: ئەگەر خویشی نهمابیّت، ئاسهواری
مهزنایهتییهکهی له رهگ و پنچ و ریشال و خاک و
گلکهیدا هرماوه و هر پیروژه... چل و پوپ و
گول و گهلاهی ههبی یان هر تهنی کوتهره
وشکهلهکهی، هیچ قهیدی نییه و شکو و
مهزنایهتییهکهی هر ماوه و بپرای بپرا موی لی
لار نهبوتهوه...

یوسف: خاک و خول و دار و گول و ریشه و
رهگزی هر یهکن و تهنانهت خولی بهر پیی
پیروزیشی دهرومانی ههزار دهردانه.

ئاشق گوتی: سهر کهنه سهر خاک و خولهکهی و،
دهستی نیاز بهرز کهنهوه و به دلکی خاوینهوه
نزای لیگهن و حهجهتی خوتانی لی بخوازن.

ئەشقهلی روو به پرووگه پراوهستا و دهستی نیاز و
پارانهوهی بهرز کردهوه و له ژیر لیوانهوه ورینگهی
دوعاخویندنی دهست پیکرد. ئەوانی تریش جگه له
حهمهدوک دهستیان ههلبیری و ملیان له پارانهوه

نا و، لالانهوه و فرمیسیکیان هه‌لوه‌راند. ئاشق پرووی ده‌می ده‌ حه‌مه‌دۆک کرد و گوتی: تو زما‌نی پاران‌هوه و ک‌ر‌ووزانه‌وه‌شت له‌ ده‌مدا نه‌ماوه به‌رخ‌ی با‌یم؟!

- به‌لی هه‌مه ، به‌لام بوچی بی‌پاریمه‌وه؟!
- باشه ده‌سته‌کانت به‌رز که‌ره‌وه حه‌مودۆک...
ده‌ستی نیاز هه‌لبیره و ئاره‌زووی خو‌تی پی بلی...
- ئاخ‌ر ئه‌م دا‌ره له‌میژ‌ه ووشک هه‌لاتووه و ه‌یچ ته‌پایی ده‌به‌ردا نه‌ماوه... دا‌ریک که‌ نه‌توانی و نه‌کاری خو‌ی له‌ ده‌رد و ئازار و مافه‌ته بی‌پاریزی‌ت و ئه‌م ده‌رده‌ی به‌سه‌ر بی‌ که‌ به‌ چاو ده‌ی بینین، کوا له‌ ده‌ستی دیت که‌...

حه‌سوک په‌لاماری بو بردو به‌سه‌ریدا شریخاند:
وست!... وست به‌ چه‌په‌لی دووزام... له‌ ئاستی خودا‌پیداوه‌کاندا ده‌مت بکه‌یته‌وه، ده‌مت ده‌شکینم هه‌تیوکه‌ی سه‌گی سه‌گباب. تو ده‌خواری ئه‌وه‌نده‌ی که‌ له‌ش به‌بار و هه‌ناسه‌سارد و کۆله‌کو‌تراوین، سه‌ت ئه‌وه‌ندی تریش بی‌چاره و سه‌رگه‌ردان بین...
وست به‌ ... ده‌مت داخه!

شنه‌ی ئیواره ده‌مانی لای تاو‌په‌رانیکی ده‌رنگ وه‌ختی ده‌ستی پی کردبوو. هه‌تا شه‌و پتر و زیاتر با‌لی به‌سه‌ر و لاتدا ده‌کی‌شا، ره‌وتی توونده‌با

بهقهوتر و بههیزتر دهبوو. نیوهشهو توفان دهستی
پیگرد و چهق و لووریکی ئهوتو سامناک ههموو کهژ
و کیو و ههرد و مهکانی داگرت، که بهور و پلینگ و
شیری کیویش خوین لهبهر ئهم ههرايه
رانهدهگرت. ئهوانیش پیخهفدانهکانیان کردهوه و
تیذا وهرکهوتن و خهو بردنییهوه؛ خهویک که هیچ
گیان لهبهریکی دهشتی چوکورؤقا ههرگیز ئهم
خهوهی بهخوییهوه نهبینی بوو .

بهربهره بهیانیهکی بهرله گزیندانی،
پیشهکی ئاشق لهخهو خهبهری بووه؛ تهموره
گولینگهدارهکهی له ژورور سهرینیدا بوو و
بهعادهتی ههموو بهیانان، پهنجهیهکی بهسهر
تهلی تهمورهکهیدا کیشا و جهرینگهیهکی ناسکی
به گیانی سازهکهیدا هیئا. بهدهنگی جرینگه
سازی ئاشق، یهکهه کهس مهمهده بوو که چاوی
کردهوه و دواي ئهویوسف و ئاخیر کهس ههسوک
بوو.

ههموویان خوین تیکننا و له خوارهوهی گرد، شان
به شانی یهک راوهستان و پیکهوه میزیان
ههلداشت. له میزکردندا بوون که ههستیان کرد
حهمهدوک نهماوه. سهیریکی یهکتریان کرد و
لهریگهی چاوانهوه پرووی پرسیاریان دهیهکتر کرد.

مه مه د وه دهنگ هات: نا... نه خيړ... حه مه دؤك ههر
له م دهور و بهرانه يه و لي مان هه لئابري ت .
ئاشق به دهم هه ناسه يه كي قوولي خه مبارانه وه
گوتى: نا... نه خيړ حه مه دؤك نه ماوه ... حه مه دؤك
ئيتر روښت و هه رگيز ناگه ري ته وه .

يوسف: ههر وه كي به رزه كي بانان بوى دهرچوو...
ئاي كه چهنده كورپزگه يه كي ئارامى له سهر دلان
بوو... په كوو بو حه مه دؤك... ناسورى سهر دلى
حه مه دؤك جوو ته گايه ك بوون شاخه كانيان
كه وانى بيت... به داخه وه پي نه گه يشت و قه تيش
پي ناگات... روښت...

له پر، حه سوک هاواری لى هه ستا:
خه نجره كه م!... كورپنه خه نجره كه م چي
لي هات؟...

حه سوک زور به خيړايي به ره و گرده كه
هه لگه رايه وه و له ويوه هه موو سوئ و سوقاقي كي
چاو پيدا خشانند. ئه مجار جوړك و گيرفان و
به رپشتوي ند و راخه ر و پيخه فه كانيشي پشكنى،
به لام خه نجره كه ي حه سوک نه دوزرايه وه .

ماوه يه كه له سهر گرده كه راوه ستان و به خه يالدا
روښتنه خوار. گشتيان بيده نگ و مات و نيگه ران
بوون. ههر ته نيا ئاشق له ژيړ ليوه كانيدا گوتى:

ئاكار و رەوت و رەوشتەكەى ھەمەدۆك گۆردا بوو و
 خۆيشى سەير گۆرپابوو. دياربوو شتىكى دە دلدايە،
 بەلام ناتوانى بيدركينيت. ئەوہ ئيمەين كە دەبى
 بوى بيارپينەوہ و تەمەننا لە خودى بکەين كە
 بەزەببەكى پييدابيت و نەكەويتە بەر گيرمە و
 كيشەى بەگ و بەگلەران و تووشى گۆلمەزانى
 نەكەن... مروّف ژينەورىكى سەيرە و دەروونى پرى
 كەين و بەينىكى شاراوہيە ؛ خوى نەبى كەس پيى
 نازانيت و كەس تىى ناگات.

گشتيان چەشنى ئازيز مردە، سڤ و بيدنگ و
 خەمزەدە بوون. ئاشق لە بەرەوہ و ئاوانى ديكەش
 سەر بەشوینى ئەودا، لە گردەپيرۆزەكەى دارهەنار
 لەسەر نەماو، رپگەى كوستانەكانيان گرتەبەر؛ لە
 دەستى راستيانەوہ زەردەى ھەتاوى ناديار ئارام
 ئارام لە لووتكەى بەرزى چيای دلدل دەھالا و
 بەرەو داوينەكانى دادەكشا و بەيان دەھات جيگەى
 تاريكى بگريتەوہ و شەوہى تاريك شاربەدەر بكات
 و بە رۆژى بسپيريت.

بەرەبەرى نيوہرۆيە لە(ديكەنلى) تپپەرين و
 پييان نايە مەلبەندى قەرەتەپە. بەرامەى خەست و
 خۆشى گولە پنگە و بەرامەى گەلاى پەلك و سپيدار
 و سنەوبەريان بە دەروای ميّشكدا ھەلكشا. مەمەد

له بهرهوهی هه موویان و به تهقه لّی ههنگاوی دوور
له یهک و خیرا خیرا دهرویشت؛ له پپر راوهستا و
هه ناسه یهکی تازه کردهوه و گوتی: گازه رده که یان
خست و لییان کردمه گاو و گهردوونی به ریپی
مه کینه و تراکتوری مال کاول... ئاشق گویم بدهری
و بزانه من ده لّیم چی! ئه و کاته ی که شه رتم په ری
و به ره و مال ده بوومه وه و له ئاخر دیدارماندا،
گازه رده که م بوّم گریا... به لّی هه ر ئه و جوّره ی که
چلۆن ئاده مزاد بوّ خوشه ویستکه ی ده گری و
فرمی سک هه لّده ریژیت، ئه ویش بوّ من گریا ئاشق!
ئاشق به بیدهنگی سه ی به رداوه و ریگه ی
گرته بهر. ئه وانیش سه ر به شوین ئه ودا ریگه ی
مالیان گرته بهر و رویشتن.

روژی شانزدهه می مانگی دوازه ی سالی ۱۹۹۸ ی
زایینی - که ریم دانشیار